

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 223

19.8.58 —

ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ: Ο ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ • «ΠΕΡΙΜΕΝΟ ΜΟΡΦΟ» ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΘΕΜΑ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΛΛΟΥΣΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ • «Η ΕΛΑΦΙΝΑ ΜΕ ΤΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ ΜΑΤΙΑ» ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟ-
ΡΗΜΑ • «ΠΩΣ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΩΡΑΙΟ ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ» • «ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΣΑΣ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗ ΝΕΟΣ»

"Άλλος για την Τήνο."

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΤΟΣ 9ον • 6 — 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 223 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
«Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΕ ΤΟ
ΒΡΕΦΟΣ» ένα θαυμάσιο
έργο κεραμεικής του
εξαιρετού καλλιτέχνη κ.
Πάνου Βαλασάκη, για
τον οποίον εγράψαμε σε
προηγούμενο τεύχος μας.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άριθ. 34
'Αρ. τηλ.: Γραφείων 614.047, τυπογρ. 36.555

ΕΝΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ

Ο ΚΥΚΛΟΣ του χρόνου, που μάς φέρνει πάλι μπροστά στη Θεομητορική γιορτή, ζωντανεύει κάθε φορά το ιστορικό του ανθρώπινου λυτρωμού και η ψυθουριστή υπενθύμιση του ημερολογίου φτάνει για να στείλη τα εὐλαβικά καρδάνια των προσκυνητών στα μεγάλα λαϊκά προσκυνηματα μα και στα Ἱεροσόλυμα της μονασίας, της συντριβής, του άτομικου αγιασμού.

Μήνυμα επαναστατικής σημασίας ἡ Παρθένος που ἔφερε τὸν Θεὸ στὸν κόσμο, χρειάστηκαν πολλὰ χρόνια, αἰῶνες δόκλιοι για να κατανοηθῇ και να κἀνη φανερὲς τὶς κοινωνικὲς συνέπειες που ἀναγκαστικὰ θὰ τὸ συνώδευαν. Κι' ἐνῶ ἡ λάμψη τοῦ θαύματος και τοῦ μυστηρίου ἡ αἴγλη εἶχαν γίνῃ δόλοτα ἀποδεκτὰ και εἶχαν φωλιάσει στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων σὰν ἀλήθεια ἀμετακίνητη και φυσική, πλὴι στὸς τυφλοὺς που «ἀνέβλεψαν» και στὸς νεκροὺς που «ἐγέρθησαν», ἡ κοινωνική σημασία τοῦ γεγονότος πὼς ὁ Θεὸς διέλεξε μιὰ παρθενική μήτρα για νὰ ῥοδῇ «γεννητὸς γυναικὸς, στὸν κόσμο, ὅπως ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος, χρειάστηκε πολλοὺς ἐνιαυτοὺς για να τοποθετηθῇ ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη συνείδηση μέσα στὰ ἐλογικά» και στὰ φυσικά πράγματα. Ἡ ἐξίσωσι τῆς γυναικός, που υαλιτίστηκε ἐπὶ μετὸν πὶο δυνατό τρόπο, εἶχε να ἀντιμετωπίσῃ τὸν συγκεντρωμένο φανατισμὸ συμφερόντων αἰῶνων, που εἶχαν συνήθισῃ τὴ γυναικὴ - ὑπερβύγιο. Πὶο εὐκόλο ὁ ἀνθρώπος συμβιβάστηκε στὴν ἰδέα τῆς ἀνατορπῆς τῶν φυσικῶν νόμων μ' ἓνα θαῦμα, παρὰ στὴ σκέψι τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν λαθεμένων κοινωνικῶν ἀντιλήψεων. Κι' ἐνῶ στὴν Ἀνάστασι ἔορτασε να πιστεύουν σχεδὸν ὅλοι, πολὺ λίγοι ἦταν πρόθυμοι να παραδεχτοῦν ὅτι ὅλο τοῦ τὸ πλάτος και τὴ συνέπεια τὸ κήρυγμα «οὐκ ἐνὶ ἄρρεν ἡ θῆλυ».

Φαίνεται πάντως ὅτι ὁ χρόνος, που πέρασε ὡς ὅτου ἡ ἐξίσωσι τῶν φύλων - ξεκινώντας ἀπὸ τὸ πὶο τολμηρὸ ρεμινιστικό κήρυγμα τῶν αἰώνων, τὴ χριστιανική διδασκαλία τῆς

ἀμώμου συλλήψεως — γίνῃ πραγματικότητα, δόθησε να κατασταλάξῃ και να ἐμπεδωθῇ μιὰ κοινωνική ἀλλαγὴ θεμελιακῆς σημασίας. Χίλια δόκλιορα βυζαντινὰ χρόνια μιὰ ἀερὶνη ὀπτασία διέτρεχε τὶς ἐπάλξεις τῶν τειχῶν τῆς Βασιλεύουσας, συντριβοντας τὶς ἐξάλλες ἐπιθέσεις τῶν ἀσιατικῶν ὁρδῶν, λυγίζοντας τὰ βέλη και ἀμβλύνοντας τὶς αἰχμὲς τῶν δοράτων. Ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι, δεμένη ἀναπόσπαστα μετὸ ἱστορικό τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ, τὸ ἱστορικό μιὰς πολιτικῆς ἐνεργητικὸς ἑκατὸ ἀμυντικῆς, χάλκεψε σιγὰ σιγὰ τὴν πρωτόγνωρη για τὴν ἱστορία ἰδέα τῆς καλωσύνης που ἐκμηδενίζει τὴ βία. Σ' αὐτὸ τὸ σημείο ὁ Χριστιανισμὸς συναντήθηκε μετὸν συγχρονιζόμενο ἀνθρώπο, που εἶχε ἀνίσσει να ἀγαπήσῃ τὴν εἰρήνη τὸν ἀνθρώπο που ἤθελε να σκέπτεται περισσότερο, να σκοτῶνῃ λιγώτερο, να χαιρετῇ τὸ χαμόγελο τοῦ παιδιοῦ στὸ κατῶφλι, να δροσίλῃ τὰ πρῶτα τοῦ σπῆ ρεματὰ και να κυτῶνῃ τὸν οὐρανὸ. Ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ σημείο τῆς συναντήσεως — κομμογονικῆς ἀληθινῆς σημασίας — που οἱ ἀνθρώπινες ἀναζητήσεις ἀνοίγαν τοὺς ὁρίζοντες τοὺς μέσα στὸν κόσμο τῆς χριστιανικῆς διδασκῆς, ἔσπεκε μιὰ λεπτή, εἰρηνική σιλουέτα: μιὰ γυναίκα, ἡ πρώτη μέσα στὶς γυναίκες, πρωτοπόρος και ἐκπρόσωπος ὅλου τοῦ κατατρεγμένου μέχρι τότε φύλου. Ἡ παρουσία ἐκείνη ἦταν ἱστορική σημασία. Ἐμελλε να χρωματίσῃ ὅλα τὰ κατοπινὰ χρόνια και να στρέψῃ τοῦ πολιτισμοῦ τὴ ροὴ σὲ κοίτες πὶο εἰρηνικῆς, πὶο γαλήνιες: ἦταν ἡ γυναικεία παρουσία, που ἐρχόταν σὰν αὐρα λεπτὴ να ἀπαλύνῃ τὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Τέτοιες μέρες μοῦρχειται στὸ νοῦ ἡ εἰκόνα που ὅλοι μας, με εὐλαδικὴ παρηρσία ἡ και ἀνομολόγητη διάθεσι, τὴν ἔχουμε ζήσει, δταν χιλιάδες λαοί, μετὰ κεφάλια πλῆι - πλῆι, σκυφτὰ σὲ συντριβὴ ἡ θερμὴ ἱεσία, ὀδεύουμε τὴν πορεία για «τὴ Χάρι Της». Κι' δταν τὸ θαῦμα ἐξιδῶν τὸν πὶο πιστὸ και ταπεινὸ ἀπὸ ὅλους, ὅσοι μαζί ἐνώνουμε τὰ δῆματά μας, να δῇ και να ψηλαφήσῃ τὴ δύναμι, τὴν ὑπερούσια, πὶο φοικη και τί ἐνθουσιασμὸς μάς συνάζει μετὰ ὅλους ἐκεῖ. γίρω στὸν εὐτυχισμένο που διαλαλεῖ πεισισῆτερο τὴ χαρὰ του για τὸ ὅτι ἡ Παναγία στάθηκε δίπλα του παρὰ τὸ καλὸ που τοῦ γινε! Τὴν ἴδια ἐκείνη ὥρα που ὅλοι ἐμεῖς που πηλαστοκόμαστε μ' ἓνα τρόπο στὸ θαῦμα, γινόμεστε ἓνα ἀνάμεσά μας, συνκαίρα, δὲν εἶναι κανέναν που να γυνοῖθῃ δεσμὸς ἀτσάλινους να γυνοῖθῃ ἀνάμεσά του και μ' ὅλες τὶς γενιὲς τῶν πατεράδων του και ὅλοι μαζί, ζωντανὸι και νεκροί, ὅλοι οἱ θαμῶνες τῆς θλιμμένης τοῖτης κοιλάδος, να γίνονται τὸ πανανθρώπινο κύμα που πονεῖ και ἱκετεύει. Κι' ἀπέναντί μας, σὲ χρυσαιὲς παραδεισένιες ἀνταύνειες, ἡ Θεοτόκος ὀλοζώνταν, μετὰ μῦτια τῆς πὶο φωτεινῆς καλωσύνης ἀνέφελα, ὅπως σ' ὁνειρό μας υονάνα τῶναμε δῆ, να σκύβουν γλυκὰ στὸν πόνο μας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη)	δραχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη)	80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη)	40
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησίως)	
Δολλάρια	8.50
Βελγικά φρ'	410
Λ. Ἀγγλ. χ.	3.00
Γαλλικά φρ.	2900

Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλονται πρὸς Ε. Τερζοπούλου ἐκ μετὸν τοῦ ἑσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΑΥΤΗ ΜΟΝΟΝ Η ΛΕΞΙΣ

ΠΡΩΤΟΝ

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΔΙΑΦΙΛΟΝΙΚΗΤΟΝ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΚΑΛΟΥ ΚΑΦΕ

Μόνον μία εταιρεία ὅπως ἡ Νεστέ - ἡ ὁποία πρώτη παρῶσσε ἓνα ἀιολιτὸν καφέ εἰς κόνι, ποιότητος - ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην πείραν διὰ να σὲς ἐξασφαλίσῃ εἰς κᾶθε φλύτζανὶ Νεσκαφέ δλην τὴν γεῖν τοῦ γνησιοῦ φρεσκοκαθουρδισμένου καφέ.

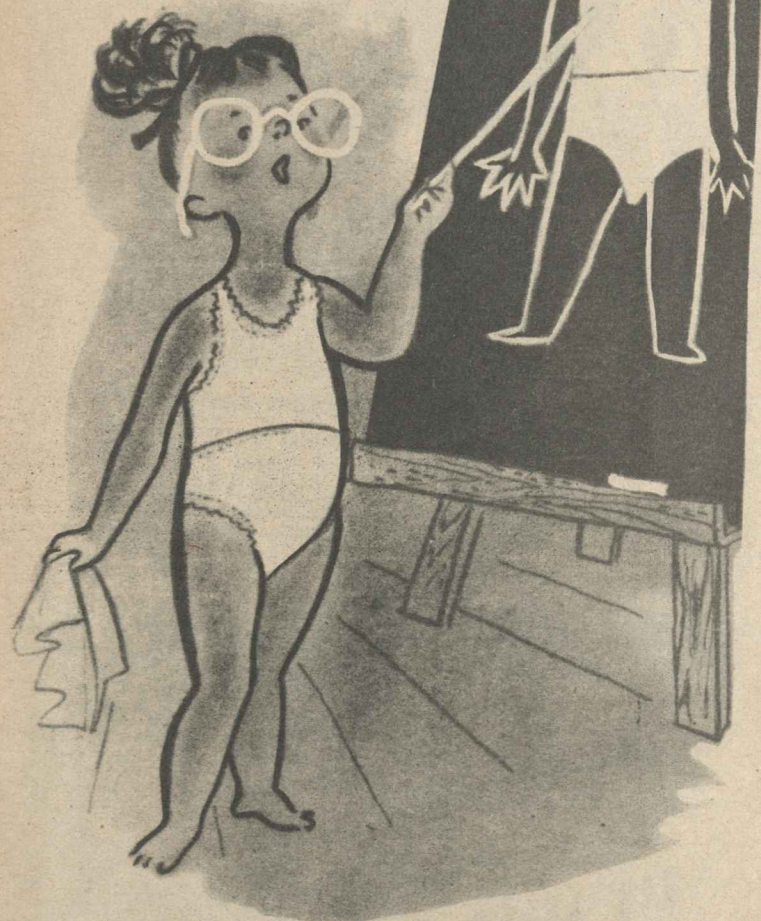
Ἡ ὁπλή, αὐτὴ ἡ Νεστέ - ἡ ἑστέ νερό σὲ λην ἀκόνη Νεσκαφέ - που σὲς ἐπιτρέπει να παρασκευάσετε ἓνα πραγματικό καλὸν καφέ, ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν σειράς λεπτῶν ἐργασιῶν εἰς τὰς ὁποίας οἱ εἰδικοί τῆς Νεστέ ἀνεδεχόσαν δεξιότηναι.

ΝΕΣΚΑΦΕ

ΠΡΩΤΟΝ
ΕΙΣ ΑΙΔΑΛΩΣΙΝ
ΕΙΣ ὍΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΑΝΔΡ. ΔΡΙΤΣΙΑΣ & ΥΙΟΣ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΚΤΗ ΠΟΙΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΤΗΛ. 40.220

Τό ανθρώπινο σώμα
άποτελείται
από τέσσερα μέρη.
Τό κεφάλι
Τά μέλη
Τό φανελάκι
ΑΤΟΙΣ
Καί τό κυλοτάκι
ΑΤΟΙΣ.

Αιτιά

ΑΙ ταξιθεύουσας Μητέρες εις τό
'Εξωτερικόν καί αι ζητούσαι Ξένα
προϊόντα εις τά 'Ελληνικά καταστήματα
ας έχουν υπ' όψιν τους ότι όλα τά παιδικά έσώρρουχα
ΑΤΟΙΣ πωλούνται από το 1954 εις τά καλλι-
τερα Καταστήματα της Εύρώπης θεωρούμενα
έφάμιλλα των καλλιτέρων Εύρωπαϊκών.

ΑΤΟΙΣ Ο. Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΤΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ανήκει εις τόν
αίωνα μας καί μολονότι πρό
πολλού έχει λυθή έν τή πράξει, θεω-
ρητικώς εξακολουθεί νά παραμένη
άλυτον: πρέπει ή δέν πρέπει νά έρ-
γάζεται ή γυναίκα; Διά μέν τας ά-
γάμους γυναίκας δέν υπάρχει ή πα-
ραμικρά άμφιβολία: έφ' όσον έχουν
ανάγκας μοιραίως θά εργάζωνται
διά νά ζήσουν καί νά δοθήσουν τας
οικογενείας των. Άλλά δέν είναι μό-
νον ή ανάγκη του διοπορισμού που
κάμνει μίαν νέαν νά εργασθή: είναι
καί ή ανάγκη νά γνωρίση καλύτε-
ρα τόν κόσμον. Η εργασία ένισχύει
τήν πείραν τής ζωής, τήν τόσον ά-
παραίτητη εις τήν γυναίκα όσον καί
εις τόν άνδρα.

ΔΙΑ τήν έγγαμον γυναίκα ή εργα-
σία έξω από τό σπίτι είναι κατά
κανόνα μπελάς. Η οικογένεια, τής
όποίας ή βασίλισσα του οίκου έχει
προϊστάμενον έξω από τό σπίτι, εί-
ναι οικογένεια χωρίς μητρικήν άγ-
κάλην. Τό ιδεώδες είναι ή μητέρα
της οικογενείας νά διευθύνη άπερί-
σπαστος τό σπίτι της καί νά ανα-
τρέφη μόνη της τά παιδιά της. Μία
μητέρα μέ παιδιά είναι ήδη ήρωίς·
άν παραλλήλως πρός τήν ανατρο-
φήν των παιδιών της καί τήν διευ-
θυνσιν του σπιτιού της είναι υπο-
χρεωμένη νά φέρη εις τό οικογενεια-
κόν ταμείον καί μισθόν, τότε είναι
δύο φορές ήρωίς, οί ιδικοί της άν
θρώποι πρέπει νά τήν έχουν κάμει
δύο φορές είκόνισμα.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι ότι ένας άν-
δρας που άποφασίζει νά νυμ-
φευθή, προτιμότερον είναι νά γνω-
ρίζη έκ των προτέρων άν είναι εις
θέσιν νά δημιουργήση οικογένειαν
καί νά αναθέση τήν διευθύνσιν της
εις τήν γυναίκα του. Οικοδεσποίνα
δέν είναι μικρή κουθέντα. Άλλά φυ-
σικά, εάν αϊ συνθήκαι τής ζωής δέν
έπιτρέπουν άλλην λύσιν ειμή τήν έρ-
γασίαν καί των δύο, τότε όλαι αι
θεωρίαι πηγαίνουν περίπατο καί ή
γυναίκα κάμνει τήν φοβεράν αυτήν
διπλήν ζωήν, του μόχθου καί του κα-
θήκοντος.

ΠΟΣΑΣ υποχρεώσεις έχει ένας
σύζυγος έναντι τής εργαζομέ-
νης σύζυγου του είναι περιττόν νά
τό πη κανείς. Καί όμως υπάρχουν
άνδρες που δέν τας συναισθάνονται.
Γνωρίζω γυναίκα εργαζομένην δι-
πλάσιως από τόν άνδρα της ό οποίος
τήν περιμένει νά έλθη άργά τό
άπόγευμα νά κάμη τό φαγητόν καί
νά συγυρίση τό σπίτι. Καί εις τό
τέλος του μηνός της έλέγχει τόν φα-
κελλον μέ τόν μισθόν, διά τόν φό-
βον ότι θά ήμπορούσε νά δώση καμ-
μίαν δεκάραν εις υίαν πενομένην ά-
δελφήν της. Η περίπτωση δέν εί-
ναι δυστυχώς μοναδική. Έχω υπ' ό-
ψιν μου πάρα πολλά παρομοίως οί-
κτρα παραδείγματα.

Η ΤΟ δρέφος εις τά σπάργανα τό
κοριτσάκι της φιλικής οικογε-
νείας όταν τό γνώρισα πρό έτών.
Καί επειδή από τούς φίλους καί
τούς συγγενείς του σπιτιού έγώ ή-
μουν που του έκαμνα τά περισσότε-
ρα χατήρια, έγώ που του έφερα τις
περισσότερες καραμέλες, έγώ που
τό έδειχνα τά προβλήματα του
σχολείου, κάθε φοράν που έπήγαγα
σπίτι αυτό έτρεχε νά μέ προύπαν-
τήση, νά κρεμασθή επάνω μου καί
νά ψάξη τις τσέπες μου νά ιδή τί
του έφερα. Άλλά τόν τελευταίον αυ-
τόν καιρόν τό παιδάκι είχε άρχισει
νά γίνεται σκεπτικόν, μελαγχολικόν
σχεδόν, νά χάνη αυτήν τήν προθυ-
μίαν που είχαν απέναντί μου καί νά
μέ βλέπη μέ κάποιαν επιφυλακτικό-
τητα. Τήν ίδίαν στάσιν έπηρεάσε καί
πρός τόν πατέρα του καί προς τόν

μεγάλον του αδελφόν καί προς όλους
τούς άνδρας του σπιτιού.

Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ ήλθε σιγά - σιγά
μέσα εις αίγιους μινος. Δέν ήτο
μόνον εις τήν συμπεριφοράν
Τό παιδί, τό μέχρι χθές ούδέποτε
είχε άρχισει νά μετασημειώσει
εις θήλυ, έγίνετο γυναίκα από τήν
μιάς ήμέρας εις τήν άλλην, μέν
ότου ήνοιζεν ή ασφαλίστική δια-
κού ρυθμίζει τόσα γυναικεία φαι-
μενα. Τώρα τό κοριτσάκι διαστρά-
φει μέ κόπον τήν άθωότητά του. Έπαι-
μύχια μυστικά. Σιγομιλά μέ τις ή-
λες της καί μεριμνά έπιμελώς νά
κατεβάξη τό φουστάνι της όταν θέ-
λεται στην καρέκλα. Ομοιάζει μέ
τήν ήρεμον βαθείαν θάλασσαν που
είναι κοντά εις τήν επιφάνειάν της
διαυγής, αλλά εις τό βάθος άβυσ-
τος καί μυστηριώδης. Μέ τόν καιρόν
θά έλθη καί ή τρικυμία... Δέν έ-
πάρχει άπ' αυτήν κρισμωτέρας έρ-
σις του γυναικείου διού.

ΟΤΙ καί νά πη κανείς, είναι γενο-
νός ότι ένας άνδρας διαστρά-
φει τας λειτουργίας του φύλου του, πε-
ρισσότερον από μίαν γυναίκα. Πολύ
σπανίως θά ιδή κανείς γυναίκας νά
ένδιαφέρονται διά τά προβλήματα
του φύλου των όταν γηράσκουν, έ-
άν άνδρες διατηρούν τό ένδιαφέρον
των καί κατά τήν γεροντικήν ηλικία.
Είναι δε εις θέσιν νά κάμουν άπο-
γόνους, πράγμα που δέν συμβαίνει
μέ τας γυναίκας: τό άρσέν φύλον
χάνει τήν ικανότητα προς άναπαρ-
γωγήν συνήθως μετά τά σαράντα
πέντε καί γίνεται... άρσένωτερον, ό-
πως λέγει καί ό ποιητής:

Καί μάθε το: τις μελινής λαμπράς
τοῦ Δαίδαλου, καί τις φεγγαροσκέπαστες τοῦ Γενναίου
καί τις θοοῦ καί τις ἀνδρείου
μήτε στίς τρέλλες τ' Ἀπριλίου καί τις
μήτε καί στίς μονότονες τοῦ Μάη καλο-
καριές!

Δυστυχώς όλίγοι γυναίκες έχουν
μετά τήν διάβασιν του Ρουδικωσ
συναίσθησιν τής άξίας των.

ΠΑ
Μυωπία

καί για ό,τι άλλο
αδυνατείς τήν
όρασί σας.

ΠΡΩΤΑ ΣΤΟΝ

γιατρό σας
ΚΙ ΎΣΤΕΡΑ

ΣΤΟ ΟΠΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΣ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

*Όλαι αι νεώτεροι
έφαρμογαι τής Όπτικής

ΔΙΑΚΤΟΡ Ε

Εύλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν...

Η ΠΑΝΑΓΙΑ εἶνε ή εύλογημένη άνάμεσα σ'ε όλες τις γυναί-
κες. Αυτό δέν τό είπε κανένας άνθρωπος, αλλά ό 'Αρχα-
γελος Γαβριήλ, όταν πέταξε από τόν ούρανό στο φώχικό
σπίτι της Ναζαρέτ. «Χαίρε, Κεχαριτωμένη, είπε, ό Κύ-
ριος μετά σοῦ. Εύλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν».

Μά καί ή ίδια ή Παναγία, σάν πήγε στην 'Ελισσάβετ,
ύστερα από λίγον καιρό, έπροφήτεψε ή ίδια για τήν τιμή
που θά έπαιρνε από όλους τούς ανθρώπους, σάν μητέρα
του Θεοῦ, κι' είπε: «'Ιδοῦ γάρ από τοῦ νῦν μακαριοῦσι με
πάσαι αι γενεαί», «Από τώρα κι' έπειτα θά μέ μακαρί-
ζουν όλες οι γενεές». Στην 'Ελλάδα προσκυνείται ή Παναγία καί δοξολο-
γείται όσο σέ καμμιάν άλλη χώρα τής οίκουμένης. Καί όχι μέ κοσμικά
τραγούδια καί μέ αισθηματικές μουσικές, όπως γίνεται άλλου, αλλά μέ
τόν προτιμώμενον τρόπο, δηλαδή μέ σεβασμό καί μέ αγάπη μαζί, μέ πόνο,
σάν μητέρα μας, μά καί σάν Μητέρα του Θεοῦ. Μέ πόνο καί μέ δάκρυα,
γιατί ή 'Ελλάδα εἶνε ένας τόπος πονεμένος, χαροκαμένος καί βασανισμέ-
νος, καί τό έθνος μας βρίσκει στίς σκληρές περιστάσεις παρηγορία καί
στήριγμα στην πικραμένη μητέρα του Χριστοῦ. Ανοίγουμε τήν καρδιά
μας για νά δῇ τί' έχει μέσα καί νά γιάνει τις πληγές της, «ή Χαρά των

θλιβομένων, ή Γρηγορούσα, ή 'Οδηγήτρια, ή Ταχεία επίσκεψις, ό Λιμήν
των Χειμαζομένων». Μακάριος όποιος σιμώνει μέ πίστη τό ευδιασμένο
είκόνισμά της!

Η Κοίμησις της Θεοτόκου, που τη γιορτάζουμε στίς 15 Αυγούστου,
είναι ή μεγαλύτερη, ή επίσημότερη γιορτή της Παναγίας, τό καλοκαίρι-
νό Πάσχα των 'Ορθόδοξων 'Ελλήνων, ή δεύτερη 'Ανάστασις. Τη γιορτή
αυτή τήν έχει καταστολίσει ή 'Ελληνική ψυχή μέ εξάσιες ύμνωδίες, που
δέν είμαστε πιά, άλλοίμονο, σέ θέση νά νοιώσουμε τό πνευματικό κάλλος
τους, γιατί ξέρανε τήν ψυχή μας ό λίδας του μοντερνισμού καί της πε-
ζότητας.

Η Παναγία, δέν εἶνε, για μας τούς 'Ελληνες, μονάχα ή μητέρα ή πο-
νεμένη. Είναι ή άδελφή, ή κόρη, τό σύμβολο της παρθενίας καί της αγνό-
τητας, της ταπεινότητας, της φροντίδας, της νοικοκυροσύνης, της προκο-
πής σέ όλα τά έργα του σπιτιού.

Κατά τήν ιερή παράδοση, τρεις μέρες πριν από τήν Κοίμησή της, εί-
δε 'Αγγελο Κυρίου, καί της είπε πως σέ τρεις μέρες θάν αφήσει τούτον
τόν άμαρτανόλόν τόν κόσμο, καί θά παραδώση τήν πανάκρατη ψυχή της
στον γυιό καί Θεό της, για νά άνέβει μαζί του στοῦς ούρανοῦς. Σάν τά-
κουσε ή Παναγία, χάρηκε πολύ. Τό πρώτο πράγμα που έκανε ήτανε νά

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου. Εἰκόνα τοῦ 12ου αἰῶνος.

Εὐχαριστήμεν ἡ ἐν ῥῆναϊσι...

ἀνεδεί στο "Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν γιὰ νὰ κάνει τὴν προσευχή της, ὅπως ἔκανε κάθε μέρα καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν θεὸ γιὰ τὸ λυτρωμὸ της ἀπὸ τὰ θαρεῖα δεσμὰ τῆς σαρκὸς. Καὶ κεί πού ἀνηφόριζε, τὰ δέντρα ἐκλιναν καὶ τὴν προσκυνούσαν. Τὸ δεύτερο πράγμα πού ἔκανε, ἦταν νὰ πει στὶς γειτόνισσες μυστικά καὶ μὲ ταπεινὴ φωνή, πὼς θάφαινε ἐν τούτῳ τὸ κόσμῳ. Καὶ κείνες ἀρχίσαν καὶ κλαίγαν ἀπαρηγόρητα, κι' ἀγκαλιάσαν τὸν ἀχραντὸ πόδι της καὶ τὰ ἀσπάζονταν, καὶ μοιρολογούσαν γιὰ τὴν ὁρφάνια τους, ἀπὸ τὸν χωρισμὸ μίας τέτοιας ἁγιασμένης μητέρας. Κι' ὅλες, μικρὲς καὶ μεγάλες, παντρεμένες καὶ κορίτσια τρέξαν στὸ σπίτι της γιὰ νὰ τὸ συγυρίσουν καὶ νὰ τὸ εὐπρεπίσουν, σὰν νάταν νὰ γίνῃ γάμος καὶ γιορτὴ, κι' ὅχι ξόδι καὶ κηδεία. Μὰ ἡ Παναγία τὴν φχαριστήσε, κι' ἔκλαψε μαζί τους, πλὴν τὴν παρακάλεσε νὰ τὴν ἀφήσουνε μονάχη ἐκεῖνες τὶς τρεῖς μέρες, νὰ ἐτοιμαστῇ γιὰ τὸ μεγάλο ταξίδι πού θάκανε.

Κι' ὅπως ἔκανε πάντα, ἀπὸ τότε πού ἦταν κοριτσάκι, ἀφιερωμένο στὴν ἐκκλησίαν, κι' ἀπὸ τότε πού γέννησε τὸν Χριστό, πού ἔκανε ὅλες τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ μονάχη, δίχως νὰ τὴ βοηθήσῃ κανένας, ἔτσι καὶ τώρα κλείσθηκε στὸ φτωχικὸ της, κ' ἔπιασε νὰ τὸ συγυρίσῃ καὶ νὰ τὸ ταχτοποιεῖ.

Τὰ ἁγιασμένα κείνα χέρια ἦταν σὲ ὅλα προκομμένα, στὶς καθημερινὲς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, στὸν ἀργαλειό, στὸ γνέσιμο, στὸ κέντημα, στὸ ράψιμο. Ἀφοῦ κι' ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, σὰν πῆγε νὰ τῆς πει τὴ χαρτοποία εἶδῃ, κατὰ τὴ μέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν ἐδρῆκε νὰ γνέβῃ καθισμένη στὸ σκαμνάκι της, καὶ νὰ σιογέλνῃ τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ, μὲ τὴν ἀγγελικὴ φωνή της. Κι' ἔτσι τὴν παριστάνουν τὰ ὀρθόδοξα εἰκονίσματα της, μὲ τὸ ἀδράχτι στὸ χέρι. Κι' ὑστερώτερα, τὸν καιρὸ πού βγήκε ὁ γιὸς της νὰ κηρύξῃ στὸν κόσμῳ, καὶ νὰ φωτίσῃ σὰν ζωογόνος ἥλιος τὶς σκοτεινὲς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἔβαλε ἀργαλεῖ καὶ τοῦ ὕφανε ἕνα χιτῶνα ἐξαίσιον, ἄρραφον, καὶ ἦταν τόσο ἔμορφος, πού κ' οἱ αἰμοδόροι στρατιῶτες, πού ρίξαν κλῆρο κατὰ τὴ Σταύρωση, γιὰ νὰ μοιραστοῦν τὰ ρούχα του, λυπηθήκανε νὰ τὸν κομματιάσουν, ὅπως γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, πού λέγει «Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλασαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστω στρατιῶτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους «Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται». Ἀλλὰ καὶ τὰ δικὰ της φορέματα ἡ ἴδια τὰ ἔραβε μὲ τὰ ἀχραντὰ χέρια της, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ παρακάτω λόγια πού εἶναι γραμμένα σ' ἕνα τεχνικὸ διδῆλο τῆς ἀγιογραφίας, καὶ πού ἱστοροῦν

πὼς ἦταν «ὁ χαρακτήρ», δηλαδὴ ἡ φυσιογνωμία καὶ τὸ γενικὸ παρουσιαστικὸ τῆς Παναγίας: «Ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ἦν τῇ ἡλικίᾳ (κατὰ τὸ ἀνάστημα) τοίπηχυς, μακοφους, μεσόρριν, μακρολάμιος, μακροδάκτυλος, εὐστοχος, ταπεινή, ἀσχημάτιστος (ἀπροσποίητη), ἀδλάνευτος, ἱμάτια αὐτόρραφα ἀγαπῶσα», δηλ. τὰ φορέματά της τὰ ἔραβε ἡ ἴδια. Ἀφοῦ ἡ Παναγία ἐδούλευε μὲ τὰ χέρια της, δίδοντας τὸ παράδειγμα στὶς γυναῖκες κάθε χριστιανικῆς χώρας, τί πρέπει νὰ κάνουν οἱ Ἑλληνίδες πού προσκυνᾶν σὲ κάθε ἐκκλησία τὸ χρυσοκέρνο εἰκόνισμά της!

Λοιπὸν, ἀφοῦ συγυρίσε τὸ σπιτάκι της ἡ Θεοτόκος, εὐτρέπισε καὶ τὸ κλινάρι της, κι' ἀφοῦ προσευχήθηκε καὶ νύθηκε ὀλοκάθαρα ρούχα, ξάπλωσε ἀπάνω. ἔσιαξε τὰ φορέματά της, σταύρωσε τὰ ἀχραντὰ χέρια της καὶ περίμενε νὰ παραδώσῃ τὸ πνεῦμα της στὸν Χριστό.

Τὰ τροπάρια πού ψέλνουνται στὴ γιορτὴ τῆς Κοιμήσεως, δὲν εἶναι θρηνητικά, ἀλλὰ πανηγυρικά, γιὰ τὴ Παναγία, ἡ ἀειπάρθενος, εἶνε ἡ Πηγὴ τῆς Ζωῆς, κι' ὁ θάνατος δὲν ἔχει ἐξουσία ἀπάνω της. Γιὰ τοῦτο λέγει κι' ὁ ὕμνος, μ' ἕνα οἶστρον πινδαρικόν: «Ἐν τῇ γενήσῃ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσῃ τὸν κόσμον οὐ κατέλειπες, Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

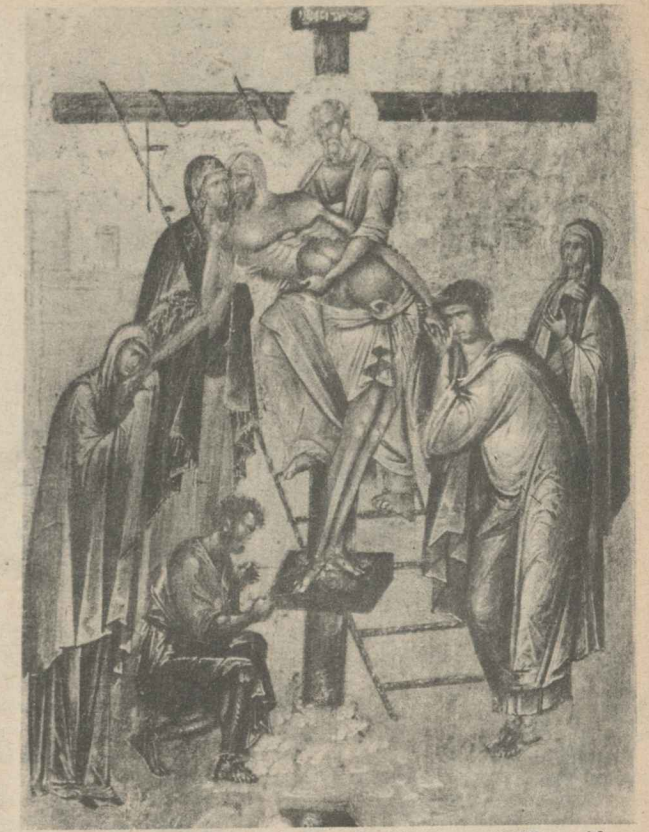
Τώρα τὸ Δεκαπενταῦγουστο, μοσκοβολᾷ ὅλη ἡ χώρα μας ἀπὸ τὴ μυστικὴ εὐωδία τῆς Παναγίας. Ὁ ἀγέρας, τὰ βουνά, οἱ θάλασσες, οἱ πολῖτες, τὰ χωριά, γεμίζουν εὐωδία ἀπὸ τὸ «χρυσὸν θυμιατήριον», ἀπὸ «τὴν μανածόχον στάμνον» πού ἔχει μέσα «μύρον τὸ ἀκένωτον».

Οἱ γυναῖκες μας εἶνε στολισμένες μὲ τὸνόμά της, τὰ χωριά μας, τὰ βουνά μας, τὰ νησιά, οἱ κάδοι, ὅλα εἶνε ἁγιασμένα ἀπὸ τὰ ρημοκλήσια κι' ἀπὸ τὰ μοναστήρια της. Ἀληθινά, στὴν Ἑλλάδα μας ἐπὶ Σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πάσα ἡ κτίσις. Σήμερα πού κοιμήθηκε, ἡ χαρὰ ἔγινε, ξεχύθηκε παντοῦ, ἡ θλίψη ἀλλάξε σὲ ἀγαλλίαση, ἡ ἐλπίδα ζωῆρε μέσα στὶς καρδιές μας, Μητέρα ἀληθινὴ τῆς Ζωῆς.

Σήμερα τ' ἀγερὰκι φουὰ πὶν γλυκά, τὰ δέντρα σὰν νὰ γινήκανε πὶν χλωρά, τ' αὐγουστιάτικο κύμα ἀφρίζει πὶν δροσερὸ μέσα στὸ πέλαγο, φουσκωμένο ἀπὸ χαρὰ.

Ὅλα πανηγυρίζουν κι' ἀγάλλονται. Ὡ! Τὴ θάνατος εἶναι λοιπὸν αὐτὸς, πού γέμισε τὴν οἰκουμένη μὲ τὴν χαρὰ τῆς ἀθανασίας!

ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

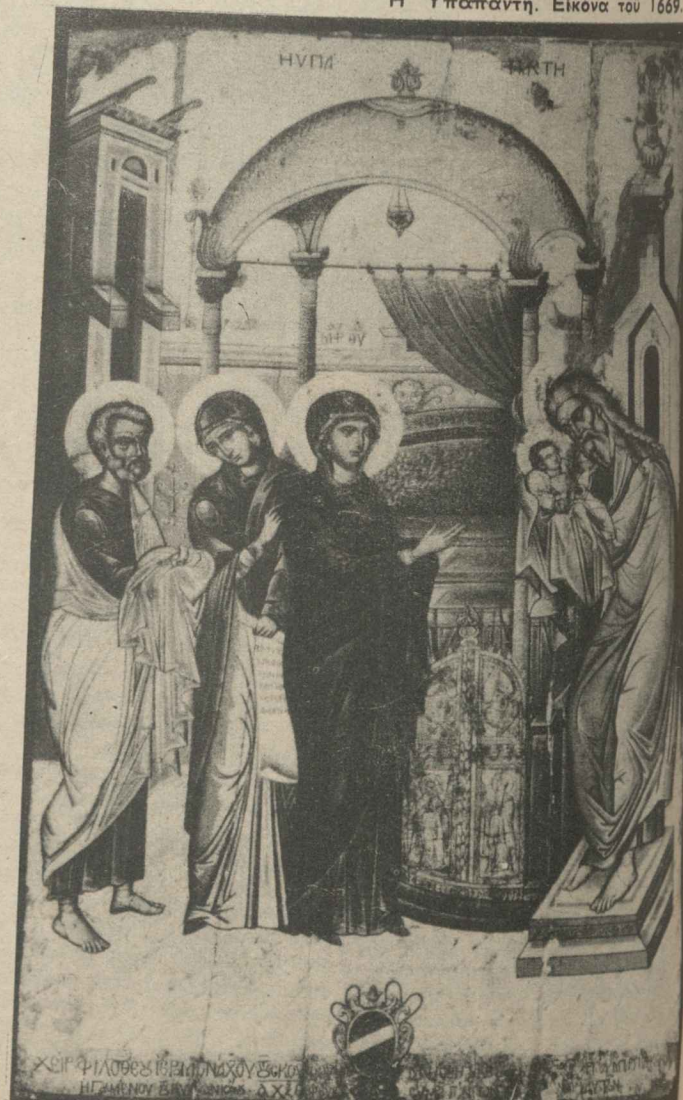
Ἡ Σταύωσις τοῦ Ἰησοῦ. Εἰκόνα τοῦ 13ου αἰῶνος.

Ο ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΟΠΩΣ ΤΟΝ ΠΕΔΩΣΕ Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

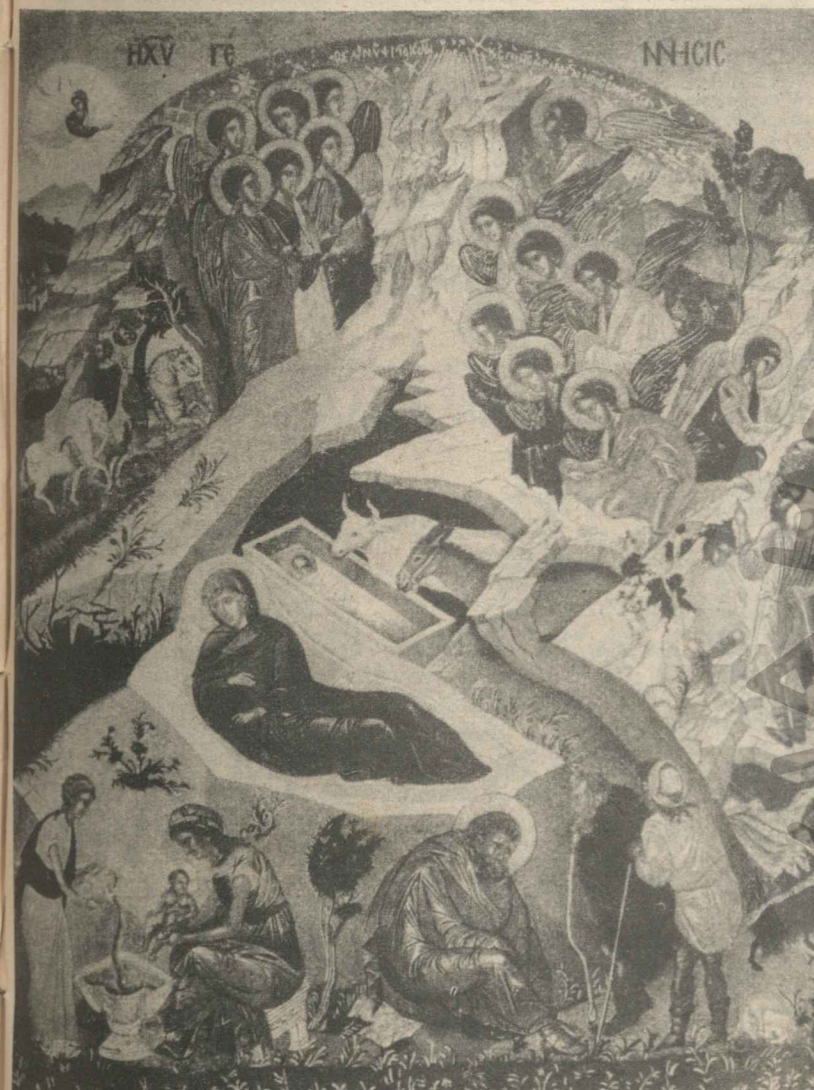
Ἡ Γέννησις τῆς Μαρίας. Εἰκόνα τοῦ 15ου αἰῶνος.

Ἡ Ὑπαπαντή. Εἰκόνα τοῦ 1669.

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ. Εἰκόνα τοῦ 15ου αἰῶνος.

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Εἰκόνα τοῦ 15ου αἰῶνος.

**"Ένα έπιστημονικό και
χρήσιμο βοήθημα
για κάθε μέλλουσα μητέρα"**

ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΜΩΡΟ!...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ που περιμένει παιδί πρέπει πρώτ' απ' όλα να πεισθί για την απλή αυτή και θεμελιώδη αλήθεια: ότι η έγκυμοσύνη δεν είναι αρρώστια, αλλά μια φυσιολογική κατάσταση για κάθε γυναίκα. Από τη στιγμή που θα συλληφθεί το παιδί, το σώμα της υφίσταται μεταβολές απόλυτα φυσιολογικές και αυτόματες και, μήνα με τον μήνα, ημέρα με την ημέρα, προσαρμόζεται στη νέα κατάσταση του και προετοιμάζεται για το μεγάλο τελικό γεγονός: τον τοκετό.

Συνεπώς, δεν είσατε άρρωστη! Είναι όμως ανάγκη να πάρετε μερικές προφυλάξεις για να μπορέση ο οργανισμός σας να φέρη σε αίσιο πέρας, με τον καλύτερο και για σας και για το παιδί σας τρόπο, τη σημαντική εργασία που έχει αναλάβει. Η ζωή σας, οι συνήθειές σας και γενικά τα σχέδιά σας πρέπει να ρυθμισθούν σύμφωνα με την ιδιαίτερη κατάσταση που διακρίνατε και να προσαρμοσθήτε στη νέα αυτή πραγματικότητα. Πρέπει πάντοτε να θυμάσαστε, κάθε στιγμή, επί έννεα δλόκληρους μήνες, ότι η τύχη του παιδιού σας δρίσκεται στα χέρια σας: μια αμέλεια ή μια άπρονοησία από μέρους σας θα μπορούσε να έχη συνέπειες στην υγεία του ή κι' ακόμη και στη ζωή του.

"Εχοντας υπ' όψη τα βασικά αυτά σημεία, δίνουμε παρακάτω δλα όσα πρέπει να ξέρετε κι' όσα πρέπει να κάνετε κατά την έγκυμοσύνη: τη δίαιτα και τους κανόνες υγιεινής, τις συμβουλές για την ομορφιά και τις πρακτικές οδηγίες για τη δραστηριότητά σας γενικά. Θα έχετε έτσι ένα ακριβές σχέδιο ζωής για έννεα μήνες: αν το ακολουθήσετε με προσοχή κι' εμπιστοσύνη, το υπέροχο γεγονός ότι θα γίνεταί μητέρα δεν θα είναι για σας μια έκπληξη γεμάτη κινδύνους και άπρόοπτα, αλλά μια συνειδητή επίτευξη του σώματος και του πνεύματός.

Πρώτ' απ' όλα μια σύσταση: μόλις υποπτευθήτε ότι είσατε έγκυος άπειθυνηθείτε στο γιατρό σας. "Όσο πιο γρήγορα δεδαίωθήτε γι' αυτό, τόσο πιο καλά θάναί και για την υγεία σας και για την υγεία του παιδιού που θα γεννηθή. Η άρχική περίοδος της έγκυμοσύνης είναι πράγματι η πιο σημαντική. Κατ' αυτήν παρατηρείται η μεγαλύτερη συχνότητα των αποβολών. Οι στατιστικές μας πληροφορούν ότι σε δέκα περιπτώσεις διακοπής της μητρότητας, οι έπτα παρατηρούνται κατά τον δεύτερο και τρίτο μήνα, δύο κατά τον τρίτο και τέταρτο μήνα και μόνο μία κατά τον πέμπτο και έκτο μήνα.

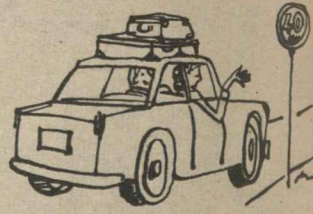
"Ένα άλλο σπουδαίο πλεονέκτημα της έγκαιρης δεδαίωτης άφορά τη διαμόρφωσι του ίδιου του παιδιού: χρειάζονται έννεα μήνες για να τον κίνδυνο αυτόν και πάρτε τα μέτρα σας για ν' αποφύγετε κάθε άπρόοπτο. Πρώτα - πρώτα, καλό θα είναι να σας δώση ο γιατρός έννευσις κατάλληλης για την περίπτωσή σας που θα παρουσιάζονται κατά τη διάρκεια του ταξιδιού άνησυχητικά συμπτώματα. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν είναι εύκολο να έχετε πρόχειρη τη βοήθεια του γιατρού, ενώ είναι πολύ πιο εύκολο να θώρη κάποιον πρόσωπο να σας κάνει μια έννεσι, αν έχετε μαζί σας δλα τ' άναγκαία. Για δλα τ' άλλα έχετε πάντοτε υπ' όψη τα έξης:

● "Ένα είχατε κινδυνεύσει άλλη φορά ν' αποβάλλετε, αποφύγετε το ταξίδι, όποιοδήποτε κι' αν είναι το μεταφορικό μέσον.

● "Αν η έγκυμοσύνη σας είναι άπόλυτα άμαλή, το τελευταίο όριο για να κάνετε ταξίδι είναι ο δγδοος μήνας. Μετά τον δγδοο μήνα μην έπιχειρήτε ταξίδι έστω και μικρό.

● "Αν πρόκειται να ταξιδέψετε προτιμήστε το μεταφορικό μέσον που κινώμενο ταχύτερα, θα σας υποβάλη σε λιγότερο κόπωση. Παρακαλέστε, τέλος, τον οδηγό ν' αποφεύγη τα άποτομα βραχυστάσια και να παίρη τις στροφές κόβοντας ταχύτητα.

● "Αν έχετε άποφασίσει να ταξιδέψετε με τρένο, προσέξτε τη θέση που θα πά-

ρετε. Μερικοί γιατροί υποστηρίζουν ότι είναι καλύτερο να ταξιδεύετε θαλάσσιον, ενώ άλλοι προτιμούν την κανονική θέση, καθιστή δηλαδή. Ζητήστε λοιπόν τη συμβουλή του γιατρού σας.

● "Αν ταξιδεύετε με αυτοκίνητο, διαλέξτε καλό όμαξι και καθίστε πάντοτε σ' ένα μαλακό μαξιλάρι, που να ελαττώνει τα τραντάγματα. Προτιμάτε τα μπροστινά καθίσματα του αυτοκινήτου. Ανάμεσα σε δύο δρόμους, έναν μακρύ και σε άριστη κατάσταση κι' ένα συντομότερο, αλλά φτωχότερο, διαλέξτε χωρίς δισταγμό τον πρώτο. Παρακαλέστε, τέλος, τον οδηγό ν' αποφεύγη τα άποτομα βραχυστάσια και να παίρη τις στροφές κόβοντας ταχύτητα.

● "Αν ταξιδέψετε με αεροπλάνο, φορη-

**Από την υγεία σας εξαρτάται
και η υγεία του μωρού σας**

Σ' δλη την περίοδο της έγκυμοσύνης σας, η υγεία σας θα πρέπει να ρυθμίζεται με βάση τις θεμελιώδεις αυτές αρχές: 1) Να ξέρετε καλά ποιές είναι οι αρρώστιες και οι διαταραχές της περιόδου της έγκυμοσύνης που δεν πρέπει να σας φοβίζουν. 2) Να ξέρετε καλά εκείνες που, αντίθετα, πρέπει να τραβήξουν την προσοχή σας γιατί είναι συμπτώματα πραγματικής αρρώστιας που έχει επίδραση στην έγκυμοσύνη ή συμπτώματα πιθανής διακοπής της μητρότητας. 3) Να γνωρίζετε καλά ποιές είναι οι αρρώστιες που θα μπορούσαν να έχουν δυσμενή επίδραση στην ανάπτυξη του παιδιού και στη δική σας υγεία, αλλά που θεραπευόμενες έγκαιρα δεν θα έχουν καμμία δυσάρεστη συνέπεια. 4) Να συμβουλευόσαστε τακτικά το γιατρό και να τον κατατοπίζετε για κάθε σύμπτωμα ή φαινόμενο που σας φαίνεται άκατανόητο.

"Όσο για το πρώτο σημείο, μερικές από τις διαταραχές αυτές είναι τόσο συχνές και κοινές κι' έχουν μια τόσο ήπια εξέλιξη ώστε σήμερα θεωρούνται τυπικά φαινόμενα της περιόδου της έγκυμοσύνης κι' όχι καθωπτό παθολογικά φαινόμενα. Οι πιο γνωστές είναι:

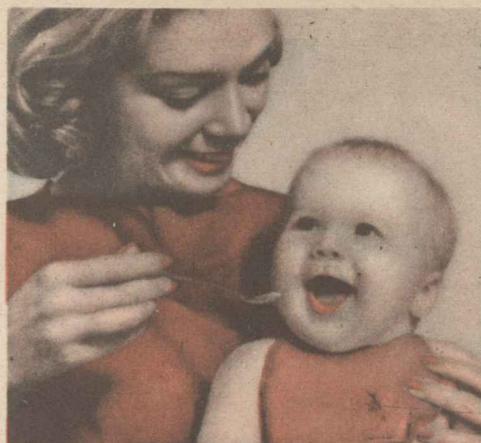
Οι ναυτίες, που συνοδεύονται συχνά από έμετους. "Απ' αυτές υποφέρουν τα πνήνητα σχεδόν τοίς έκατό των έγκύν γυναικών. Έμφανίζονται συνήθως κατά την τρίτη έβδομη έβδομη και σπανίως παρατείνονται πέρα από τον τέταρτο μήνα. Έκδηλώνονται δε σχεδόν πάντοτε το πρώι μετά το ξύπνημα, όταν το στομάχι είναι άδειαν.

Για ν' αποφύγετε τη ναυτία και τους έμετους καλό είναι να τρώτε το πρώινο στο κρεβάτι σας και να μένετε ύστερα ξαπλωμένη κανένα τέταρτο ακόμα της ώρας πριν σηκωθήτε. "Εκτός απ' αυτό, τρώγοντας, καλό είναι να πίνετε λίγο μεταλλικό νερό. Το άνθρακικό όξύ, που περιέχει το νερό αυτό συντελεί στην καταπράνιση του στομαχίου. Στο διάστημα της ημέρας, αντί των δύο συνήθισμένων φαγητών, τρώγετε λίγο και συχνά για να μη μένη καθόλου άδειο το στομάχι για πολύ διάστημα και φροντίστε ώστε η τροφή σας να είναι περισσότερο στερεή παρά ύγρη. Μετά από κάθε τέτοιο φαγητό, ξαπλώστε μερικά λεπτά στο κρεβάτι. "Αν δλα αυτά τα μέτρα δεν άποδειχθούν άρκετά άποτελεσματικά, τότε είναι άναγκη να επείμει ο γιατρός.

Οι πόνοι στο στομάχι. Είναι κι' αυτοί άρκετά συχνοί στην άρχή της έγκυμοσύνης και μπορούν να παραταθούν ως τον τέταρτο μήνα. "Οφείλονται σχεδόν πάντοτε στον υπερσιτισμό. Για ν' αποφύγετε τη διαταραχή αυτή, καλό είναι ν' άναθεωρήσετε τη δίαιτά σας και πρό πάντων

"Η συνέχεια στην επόμενη σελίδα"

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ ΩΡΕΣ ΑΝΑΜΟΝΗΣ

*Χαρούμενο
ΠΑΙΔΙ
Ευτυχισμένη
ΜΗΤΕΡΑ*

Beech - Nut
"ΜΠΗΤΣ ΝΑΤ"

"Έτοιμα Φαγητά και Φρούτα σε βοάκι
"ΜΠΗΤΣ ΝΑΤ", έπιστημονικώς
παρασκευασμένα, με δλα τα συστα-
τικά που άπαιτούνται για την άνά-
πτυξη του παιδιού.

Ποτέ μία μητέρα δεν μπορεί να
παρασκευάση το φαγητό του παιδιού
με τόσες Βιταμίνες, όπως το ΒΕΕCH
ΝΟΥΤ και να θρίσκεται σε κάθε στιγμή
έτοιμο για την έκδρομή, για τον κήπο
και όπου το χρειάζεθ.

"ΘΑΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 - ΤΗΛ. 532.774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 - ΤΗΛ. 527.896

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

*"Ένα
από τα δυό!"*

"Η τό όμορφο αυτό φό-
ρεματάκι είναι καινούρι-
ο, ή είναι πλυμένο με
DAL!
Γιατί με τό DAL το ρούχα
ξαναγιάνουν και παίρ-
νουν όλη τη λαμπράδα
του καινούριου
ΕΥΚΟΛΑ
ΑΝΕΤΑ
ΑΚΟΠΑ
Η συγχρονισμένη να-
κοκυρά μεταχειρίζεται
DAL.
Η έξυπνη νοικοκυρά
μεταχειρίζεται μόνο DAL.
Τό DAL
όμορφαίνει
ό,τι πλένει

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ: ΠΟΛΛΕΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΜΜΙΑ ΣΟΒΑΡΑ ΠΑΛΛΗ ΤΩΝ ΣΥΝΗΘΕΙΩΝ ΣΑΣ

Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Μπορείτε να κάνετε τις δουλειές του σπιτιού, φροντίζοντας μόνο ν' αποφύγετε τις βαρείες προσπάθειες: μη σηκώνετε δάφνη, μην κουβαλάτε τσάντα τροφίμων πολύ γεμάτη ή πολύ βαριά, μη μετακινήτε έπιπλα. Κατά τους έννεα αυτούς μήνες θα νοιάσσετε περισσότερο από κάθε άλλη φορά την έπιθυμία της δράσεως, της τάξεως, αλλά μην άφήσετε να παρασυρθήτε από τη μανία αυτή εκάτι να κάνετε, που μπορεί στο τέλος να σας γίνη πραγματικό φυσικό «σύνπλεγμα». Το παιδί σας πρέπει να προστατευθή από τον κίνδυνο να καταβάλλετε δυσανάλογες προσπάθειες ή να κάνετε επικίνδυνες κινήσεις.

Πολλές φορές, κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης, μπορεί να συμβή να μετακομίσετε. "Αν δεν μπορείτε να το άποφύγετε, προσπαθήστε τουλάχιστον αυτό να

γίνη σε μια πιο άσφαλή και λιγότερο λεπτή για την έγκυο περίοδο (μεταξύ του τετάρτου και πέμπτου μηνός). Καί στην περίπτωση όμως αυτή, αφήστε το δου-
μέρος της δουλειάς σ' άλλα πρόσωπα.
"Αν εργάζεσθε σε γραφείο, δεν ύπάρχει κανένας ειδικός λόγος να διακόψετε την εργασία σας μόνο και μόνο επειδή πρόκειται να γίνετε μητέρα. "Ο νόμος δό άναπαύσεως πρό και μετά τον τοκετό. Αυτό είναι ένα ευεργέτημα από τον τοκετό. Μπορείτε να έπωφεληθήτε, έστω κι' αν νομίζετε ότι δεν έχετε άναγκη. Η άνάπαυσι, πρό πάντως κατά τους δύο τελευταίους μήνες, είναι άπόλυτα άναγκαία κι' εύνοει την ανάπτυξη του παιδιού.

ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

Τό πρόβλημα να μια γυναίκα πρέπει να ταξιδεύη κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης ή ποιά είναι το καταλληλότερο μέσον γι' αυτό, δεν έχει ακόμα λυθή κι' οι γνώμες των γιατρών διαφέρουν. Γενικά, όμως, τα τραντάγματα του τρένου και του αυτοκινήτου μπορούν να διεγείρουν τις ίνες της μήτρας και να προκαλέσουν συσπώλές της με συνέπεια τον κίνδυνο αποβολής ή, πρώτρου τοκετού, άνάλογα με τό στάδιο της έγκυμοσύνης. Κατά συνέπεια, αν είναι άναγκη να ταξιδέψετε - όποιοδήποτε μεταφορικό μέσο κι'

αν χρησιμοποιήσετε - έχετε υπ' όψη σας τον κίνδυνο αυτόν και πάρτε τα μέτρα σας για ν' αποφύγετε κάθε άπρόοπτο. Πρώτα - πρώτα, καλό θα είναι να σας δώση ο γιατρός έννευσις κατάλληλης για την περίπτωσή σας που θα παρουσιάζονται κατά τη διάρκεια του ταξιδιού άνησυχητικά συμπτώματα. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν είναι εύκολο να έχετε πρόχειρη τη βοήθεια του γιατρού, ενώ είναι πολύ πιο εύκολο να θώρη κάποιον πρόσωπο να σας κάνει μια έννεσι, αν έχετε μαζί σας δλα τ' άναγκαία. Για δλα τ' άλλα έχετε πάντοτε υπ' όψη τα έξης:

● "Αν είχατε κινδυνεύσει άλλη φορά ν' αποβάλλετε, αποφύγετε το ταξίδι, όποιοδήποτε κι' αν είναι το μεταφορικό μέσον.

● "Αν η έγκυμοσύνη σας είναι άπόλυτα άμαλή, το τελευταίο όριο για να κάνετε ταξίδι είναι ο δγδοος μήνας. Μετά τον δγδοο μήνα μην έπιχειρήτε ταξίδι έστω και μικρό.

● "Αν πρόκειται να ταξιδέψετε προτιμήστε το μεταφορικό μέσον που κινώμενο ταχύτερα, θα σας υποβάλη σε λιγότερο κόπωση. Παρακαλέστε, τέλος, τον οδηγό ν' αποφεύγη τα άποτομα βραχυστάσια και να παίρη τις στροφές κόβοντας ταχύτητα.

● "Αν έχετε άποφασίσει να ταξιδέψετε με τρένο, προσέξτε τη θέση που θα πά-

ρετε. Μερικοί γιατροί υποστηρίζουν ότι είναι καλύτερο να ταξιδεύετε θαλάσσιον, ενώ άλλοι προτιμούν την κανονική θέση, καθιστή δηλαδή. Ζητήστε λοιπόν τη συμβουλή του γιατρού σας.

● "Αν ταξιδεύετε με αυτοκίνητο, διαλέξτε καλό όμαξι και καθίστε πάντοτε σ' ένα μαλακό μαξιλάρι, που να ελαττώνει τα τραντάγματα. Προτιμάτε τα μπροστινά καθίσματα του αυτοκινήτου. Ανάμεσα σε δύο δρόμους, έναν μακρύ και σε άριστη κατάσταση κι' ένα συντομότερο, αλλά φτωχότερο, διαλέξτε χωρίς δισταγμό τον πρώτο. Παρακαλέστε, τέλος, τον οδηγό ν' αποφεύγη τα άποτομα βραχυστάσια και να παίρη τις στροφές κόβοντας ταχύτητα.

● "Αν ταξιδέψετε με αεροπλάνο, φορη-

στε να μην κάνετε πολύωρη διαδρομή κι'

ναι τις ημέρες που προηγούνται του τοκετού.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Για τις γυναίκες που άγατούν την κοινωνική ζωή, η έγκυμοσύνη δεν δικαιολογεί μια άπότομη άλλαγή ζωής. Καί στην περίπτωση όμως αυτή είναι ζήτημα μέτρου. Γιατί φυσικά το ξενύχτι, ή κούρασι, θα έχουν δυσάρεστη άπήχησι στην υγεία.

Μπορείτε να χορέψετε κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης; Ναι, αλλά υπό τον όρο να μη πρόκειται για κανένα ξέφρενο ή πολύ γρήγορο χορό. "Αν έχετε τη συνήθεια να τρώτε έξω ή σε φιλικά στίτια, μην ξεχνάτε ποτέ ν' ακολουθήτε τη δίαιτά σας.

Μην ταξιδεύετε ποτέ, αν δεν ζητάτε πρώτα τη γνώμη του γιατρού σας. Αυτός άνο, έφέροντας την κατάστασί σας και τις γενικές συνθήκες της έγκυμοσύνης σας, και σε άνοι ν' άποφασίση και να σας δώση τα κατάλληλα φάρμακα για την έμμενη αυτή περίπτωση.

Φυσικά οι συμβουλές αυτές άφορούν τα δλα είδη μαζικών. Οι σύντομες διαδρομές με αυτοκίνητο, το πολύ μέχρι ένκατο χιλιόμετρο, είναι άβλαβείς, έκτός αν γί-

ΠΡΟΙΟΝ
"ΒΙΟΧΡΩΜ"

Να σ'αξήσει!

Να είναι χαρούμενο και ευτυχισμένο.

BEBE-COMFORT

Για το μωρό σας: πόρτ-μπεμπέ, στρατού-
λες, ειδικές μανιέρες, ζώνες ασφαλείας,
πάρκα και άλλα 100 διάφορα καλοσχεδια-
σμένα είδη.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΗ ΑΝΕΤΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΜΩΡΟ!

να περιορίσετε τις τροφές που περιέχουν οξέα, όπως λόγω χάριν αυ-
τες, πρωταρχική αιτία της καούρας του στομαχιού.

Η δυσκοιλιότητα. Η ανωμαλία αυτή οφείλεται σε μηχανική
αίτια: την πίεση των ενσπαστικών λόγω της διογκώσεως της μήτρας. Για να
αποφύγετε τη δυσκοιλιότητα καλό είναι να κάνετε συχνούς περιπάτους στη
ύπαιθρο ή να εφαρμόσετε μια «άνανεωτική» δίαιτα, δηλαδή σχεδόν απο-
κλειστικά φυτοφαγική με βάση τα φρέσκα λαχανικά και φρούτα (σπιν-
αρία, δαμάσκηνα, σύκα) και μαύρο ψωμί. Καλό θα είναι επίσης να απο-
φύγετε τα ζωικά λίπη, αντικαθιστώντας τα με άγριο βούτυρο ή λάδι. Μη
παίρνετε ποτέ, εκτός αν σας το διατάξει ο γιατρός, φάρμακα ή καθαρικά.

Η υπερβολική σιελόρροια. Συχνά συνοδεύεται από νο-
μόμενη ναυτία. Για την καταπολέμηση της διαταραχής αυτής πρέπει να
συμβουλευθείτε το γιατρό.

Οι διαταραχές της ούρησης. Είναι κι αυτές πολύ συ-
χνές κι έχουν μηχανικά αίτια, γιατί η μήτρα διωγ κωμένη, πιέζει την κύστη.
Νοιώθετε έτσι τη συχνή ανάγκη ούρησης. Μοναδικό φάρμακο: προσπε-
θήστε να πίνετε όσο το δυνατό πιο λίγο το βράδυ πριν κοιμηθείτε.

Οι νεφρικές διαταραχές και ιδίως η πυελονεφρίτις. Ει-
δηλώνεται με ελαφρό πυρετό, ρίγη και πόνους στην οσφυϊκή χώρα. Δι-
πρόκειται για επικίνδυνες διαταραχές, καλό είναι όμως να καταγράψετε
στο γιατρό.

Οι καρδιοαναπνευστικές διαταραχές. Πάντοτε
και ταχυπαλμίες. Είναι συχνές στην αρχή της εγκυμοσύνης. Με τα πρώτα
συμπτώματα ξεπλωθείτε κι απλώστε τα πόδια σηκώνοντας τα λίγο πιο
ψηλά από το ύψος του κεφαλιού. Αν νοιώθετε όμως ζαλάδες ή τάσι προς
λιποθυμία εφαρμόστε το παλμό, αλλά πάντοτε αποτρεματικό σύστημα
να έχετε πρόχειρο ένα μπουκαλάκι με άλατα ή λεβάντα. Οι ζαλάδες κι η
ταχυπαλμία πρέπει να αναφέρονται πάντοτε στο γιατρό γιατί μπορεί να
αποτελούν σύμπτωμα άναμίας ή να έχουν νευρική προέλευση.

Η δύσπνοια. Στο δεύτερο, προ πάντων, ήμισυ της εγκυμοσύνης
μπορεί να εμφανισθεί δυσχέρεια στην αναπνοή και δύσπνοια. Κι' αυτό, β-
πως κι' άλλα που αναφέραμε παραπάνω, οφείλεται σε μηχανικά αίτια: Ε-
πειδή αυξάνει ο όγκος της μήτρας, σπρώχνει την υπογαστρία μαζί προς
τα επάνω κι' ελαττώνει έτσι τον όγκο της θωρακικής κοιλότητας. Φρονί-
στε, κατά συνέπεια, ιδίως μετά τον τέταρτο ή πέμπτο μήνα να αποφεύ-
γετε και την πιο ελαφρά σωματική προσπάθεια. Για να απαλλαγείτε από
το αίσθημα πνιγμού που προκαλεί η δύσπνοια, μπορείτε να κάνετε την
απλή αυτή άσκηση: Ξαπλώστε ανάσκελα με τις γάμπες διπλωμένες. Α-
ναπνεύστε βαθιά υψώνοντας τα χέρια πάνω απ' το κεφάλι (ή κινητή αυτή
θα προκαλέσει διαστολή της θωρακικής κοιλότητας). Έκπνευστε και ξανα-
φέρετε τα χέρια κατά μήκος του κορμού. Έπαναλάβετε μερικές φορές την
άσκηση αυτή με άργες και κανονικές αναπνοές μέχρις ότου ξαναβρείτε τον
κανονικό αναπνευστικό ρυθμό σας.

Οι πονοκέφαλοι. Δεν είναι ποτέ σχεδόν ανησυχητικό σύμπτω-
μα, εκτός αν επαναλαμβάνονται με ιδιαίτερη επιμονή. Κατά συνέπεια,
μην παίρνετε στα κουτούρια ασπιρίνες ή άλλα αναλγητικά.

Οι κράμπες. Συχνή κι' αυτή διαταραχή, αλλά χωρίς καμιά συ-
νέπεια. Όταν νοιώσετε κράμπα, σηκωθείτε από το κρεβάτι και κάνετε
ένα καλό κι' αργό μασάζ στις γάμπες σας.

Οι πόνοι της ράχης και της μέσης. Οφείλονται στο γεγονός
ότι οι τένοντες που ενώνουν τα όστα της λεκάνης χαλαρώνονται λίγο-λί-
γο, ενώ η εγκύος έχει ενστικτωδώς την τάση να σηκώνει το θώρακα σαν
αντίδραση στο βάρος του παιδιού που την τραβά προς τα εμπρός. Για να
καταπραύνετε τους πόνους αυτούς, φροντίστε να αναπαύεστε συχνά, ξε-
πλώνετε πολλές φορές στο κρεβάτι, στέκεστε όρθια όσο το δυνατό λιγώ-
τερο.

τερο και μη περπατάτε ποτέ με ψηλά τακούνια.
Η άυπνια. Ενώ η αρχή της εγκυμοσύνης χαρακτηρίζεται από
μια επίμονη κατάσταση υπνηλίας, κατά τους τελευταίους μήνες εμφανί-
ζεται συχνά άυπνια. Μη προσπαθήτε να την καταπολεμήσετε παίρνοντας
υπνωτικά, γιατί θα σας έκαναν περισσότερο κακό παρά καλό. Για την
καταπολέμηση της άυπνιας χρησιμοποιήστε τα παρακάτω απλά μέσα:
το βράδυ τρώτε λίγο και αργά. Αποφεύγετε τα διεγερτικά ποτά (τσάι,
καφέ), κάντε ένα μικρό περίπατο μετά το φαγητό και ένα σύντομο χλιαρό
μπάνιο προτού πάτε για ύπνο. Πριν ξεπλώσετε πιείτε ένα φλιτζάνι γάλα
με ζάχαρη ή τιλίο ή φάτε ένα μήλο. Αν η μέθοδος αυτή δεν φέρει το πο-
θυμνο αποτέλεσμα, απευθυνθείτε στο γιατρό: συχνά η άυπνια οφείλεται σε
νευρικά αίτια και συγκεκριμένα στην απασχόληση του μυαλού από τον
τοκετό.

Οι κίρσοι. Με τη διογκωση της μήτρας πιέζονται οι μεγάλες φλέ-
δες που φέρουν το αίμα στα κατώτερα μέρη του σώματος: η κυκλοφο-
ρία παρεμποδίζεται, ο φλέβες διαστέλλονται και σχηματίζουν κίρσους,
που αυξάνουν σε όγκο όσο προχωρεί η εγκυμοσύνη. Για να αποφύγετε
την εμφάνιση κίρσων ακολουθήστε τις παρακάτω συμβουλές: μη στέκεστε
όρθια επί πολλές ώρες, κάνετε κάθε μέρα μικρούς περιπάτους επί μισή
ώρα περίπου, όταν καθόσαστε τοποθετήτε πάντοτε τα πόδια σε ένα σκα-
μύ, όταν είσαστε ξεπλωμένη ακολουθήστε τα πόδια σε ένα μαξιλάρι, μη
χρησιμοποιείτε καλτσόδετες, πωρί και βράδυ βρέξτε τα πόδια σας με
λίγο κρύο νερό, μη τρώτε πολλά αλάνια και πίνετε πολύ. Αν οι κίρσοι
πονούν δάστε ελαστικές κάλτσες.

Τα σκασίματα. Επειδή ο όγκος του υπογαστρίου αυξάνει, με-
ρικές από τις λεπτότερες ελαστικές ίνες του δέρματος μπορούν να σπα-
νουν: σχηματίζονται τότε μικρές ραβδώσεις (πρώτα ροζ κι' ύστερα υπο-
λευκές) οφειλόμενες σε μικροσκοπικές ούλες που σχηματίζονται στον υ-
ποδόριο ιστό. Είναι αδύνατο να εξαφανίσουμε τα σκασίματα αυτά, μπο-
ρούμε όμως να τα ελαττώσουμε ή να τα παρεμποδίσουμε αλείφοντας α-
φθονά το υπογάστριο με αμυγδαλόλαδο: το δέρμα θα διατηρήσει έτσι ελα-
στικό. Και για τα σκασίματα επίσης που εμφανίζονται στους μαστούς
ώφελει το αμυγδαλόλαδο.

Τα οίδημα. Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης μπορεί να
συμβεί ώστε το νερό αντί να απορροφηθεί από τη φυσιολογική οδό, να συ-
σσωρευθεί κάτω από το δέρμα σχηματίζοντας μαλακά πρηξίματα (οίδημα-
τα). Πρόκειται για ένα φαινόμενο πολύ συχνό και οι πνιγμοί στις εκά-
στο γυναικείες που είναι σε ενδιαφέροντα καταστάσεις παθαίνουν απ' αυτό. Για
να περιορίσετε στο ελάχιστο τη συγκράτηση του νερού στους ιστούς, δεν
πρέπει να πίνετε πολλά υγρά και, προ πάντων, να περιορίσετε στο ελά-
χιστο το αλάτι στο φαγητό. Τα οίδημα αυτά δεν πονούν, πρέπει όμως
να τα βλέπει ο γιατρός, γιατί μπορεί να οφείλονται σε έλλειψη λευκόματος.
Αφού εξετάσαμε όλες τις τυπικές διαταραχές της εγκυμοσύνης, θα
επιστρέψουμε τώρα την προσοχή σας στις δύο κυριότερες κλινικές
αρρώστειες που μπορούν να εμφανισθούν κατά την περίοδο αυτή.
Κι' αυτές είναι:

Οι έμμηνοιοι έμετοι. Μπορεί να συμβεί ώστε ο άπλως έμετος
που εμφανίζεται στην αρχή της εγκυμοσύνης, αντί να ελαττωθεί και εξαφα-
νισθεί, να προσλάβει μη φυσιολογικό χαρακτήρα με συχνές και άελεπτες
κρίσεις. Η γυναίκα θάβρει τότε όλα όσα έχει φάει, είτε αμέσως μετά
το φαγητό είτε έπειτα από λίγη ώρα. Η εμφάνιση των συμπτωμάτων αυ-
τών πρέπει να σας βάλει σε συναγερμό για να πάτε στο γιατρό που θα
εφαρμόσει την κατάλληλη θεραπεία. Το τελευταίο στάδιο της αρρώστειας
—όταν δεν προληφθεί εγκαίρως— παρουσιάζει πράγματι σοβαρά και ανη-
συχητικά φαινόμενα: Θερμοκρασία γύρω στους 38 βαθμούς, σφύξεις 110
—120 το λεπτό, δυσκοιλιότητα, άναμια κλπ. με διαδοχικές επιπλοκές
νευρικής φύσεως (σπασμούς, παρολήρημα κλπ.) που μπορεί να είναι
μοιραίες για τη μητέρα και το παιδί.

Λευκοματουρία της εγκυμοσύνης και τοξαιμία. Όταν
τα νεφρά δεν εκτελούν καλά την εργασία τους, της αποβολής των ούρων,
κι' οφείνουν να περνά το λευκόμα σε καθαρή κατάσταση, έχουμε μια τυ-
πική αρρώστια: τη λευκοματουρία. Η εγκυμοσύνη εμμέει πολύ την εμφ-
άνιση της αρρώστειας αυτής, ιδίως κατά τους τελευταίους μήνες. Το σύμ-
πτωμα του συναγερμού δίνει η παρουσία 0,50 γραμ. λευκόματος την ήμέ-
ρα, συνέπεια της οποίας είναι τα εξής φαινόμενα: αύξηση της πίεσης
(από 10—11 ελάχιστο σε 15—16 μέγιστο), αύξηση του βάρους, επίμο-
νος πονοκέφαλος, πρήξιμο των ποδιών, των χεριών, του προσώπου, δια-
ταραχές της όρασης. Όλα αυτά τα φαινόμενα είναι γνωστά με το όνομα
τοξαιμία. Κατά το κινδύνου της λευκοματουρίας, που είναι πάντοτε
ανησυχητική και μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες, τα κυριότερα μέσα ά-
μυνας είναι:

- 1) Η τακτική ανάλυση ούρων (κάθε μήνα ως τον έκτο μήνα, κάθε
δεκαπέντε μέρες από τον έβδομο ως τον όγδοο και κάθε όχτω μέρες κατά
τον τελευταίο μήνα).
- 2) Όταν βρίσκεστε σε ανάρρωση από γρίπη ή άλλες ελαφρές λοι-
μώξεις, κάνετε αμέσως ανάλυση ούρων, γιατί όλες οι λοιμώξεις αρρώστειας
προδιαθέτουν στη λευκοματουρία.
- 3) Αποφεύγετε την υπερβολική διανοητική ή σωματική προσπάθεια,
το κρύο και τις πλούσιες σε αλάτι τροφές.
- 4) Από τον έβδομο μήνα και πέρα ελαττώστε το αλάτι στο φαγητό.
Καταργήστε το τελείως τις τελευταίες προ του τοκετού εβδομάδες.
- 5) Μετράτε τακτικά την πίεση σας. Η αύξηση της πίεσης είναι
συνήθως το πρώτο σύμπτωμα της λευκοματουρίας.

Τελειώνοντας κάνουμε μια γενική σύσταση σχετικά με τα φάρμακα.
Καθ' όλη τη διάρκεια της εγκυμοσύνης φρόνιμο είναι να μην παίρνετε ποτέ
κανένα φάρμακο χωρίς να σας το διατάξει ο γιατρός. Ακόμα κι' αν παίρ-
νατε φάρμακα πριν από την εγκυμοσύνη, πρέπει να ζητήσετε τη γνώμη
του γιατρού αν θα τα συνεχίσετε. Τα πιο επιβλαβή φάρμακα που πρέπει
να σταματήσετε είναι: τα υπνωτικά (ντιάλ, γκαρντενάλ, βερ-
νάλ κλπ.), τα φάρμακα που έχουν ως βάση τον μολυβδό, το άρσενικό, τα
άλατα του υδραργύρου και ώρισμα όρμονικά παρασκευάσματα. Κι' αυτό
άκοιμη το κινύνο πρέπει να χρησιμοποιείται με μεγάλη περίσκεψη.

ΠΡΟΣΟΧΗ Σ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΤΡΩΤΕ:
ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΟΤΙ ΔΗΠΟΤΕ

Η δίαιτα της μητέρας κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης έχει με-
γάλη σημασία. Το παιδί που θα γεννηθεί παίρνει αποκλειστικά από το
μητρικό αίμα τις τροφές και τις ουσίες που έχει ανάγκη για την ανά-
πτυξή του. Οι ανάγκες είναι πολλές και περίπλοκες κι' ο μητρικός οργανι-
σμός πρέπει να είναι σε θέση να τις ικανοποιεί όλες, χωρίς να υπάρχουν

★ ΒΑΛΕΤΕ ΓΕΡΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ

Γιά
να
μεγαλώσετε
«έπιστημονικά»
το
μωρό σας...

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΣΘΕ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

τὸν Παιδιάτρώ σας

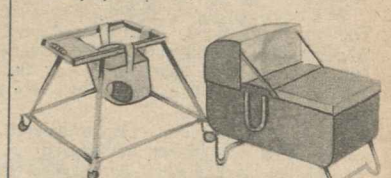
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΕΛΑΤΕ ΣΕ ΜΑΣ.

Μερικά από τα είδη που θα βρῆτε στο Φαρμακείο μας:

● **ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΤΡΟΦΑΙ**
Γάλατα, ειδικά φαγητά,
κομπόστες, κλπ. πρόσφατα,
σε μεγάλη ποικιλία και με
εξασφαλισμένο διαρκή
ἀνεφοδιασμό.

● **ΣΤΡΑΤΟΥΛΕΣ** ● **ΚΡΕΒΒΑΤΑΚΙΑ**
ΠΡΑΚΤΙΚΟΤΑΤΕΣ που μετατρέπον-
ται σε ΣΑΚΚΟ-
ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ
του βρέφους
το παιδί να περ-
πατήσει.

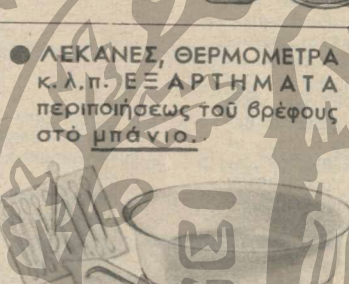
● **ΜΠΙΜΠΕΡΟΝ**
κ.λ.π. εξαρτήματα δια της
διατροφής του βρέφους
● **ΘΕΡΜΟΣ-ΜΠΙΜΠΕ**
ΡΟΝ.
● **ΘΕΡΜΟΣ**
σε ειδική
ποικιλία.

● **ΒΡΕΦΟΖΥΓΟΙ "SECA"**
Οι καλύτεροι του κόσμου, μεγά-
λης ακριβείας. Σε χρώματα:
ΡΟΖ - ΜΠΛΕ - ΛΕΥΚΟ

● **ΛΕΚΑΝΕΣ, ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΑ**
κ.λ.π. ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ
περίποίησης του βρέφους
στο μπάνιο.

● **ΖΩΝΕΣ, ΑΝΑΡΤΗΡΕΣ**
και άλλα βοηθήματα
των γονέων

κι' ὅτι ἄλλο ἀκόμα χρειασθῆτε
γιὰ τὸ μωρό σας,

ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ

ΒΡΕΦΩΝ, ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ-ΤΗΛ. 532.631-2-3-4-5

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟ ΜΕΝΟΥ: 2500 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

"Ενα παράδειγμα τυπικού μενού για δυο μέρες:

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ (πρωινό):
Φρέσκα φρούτα (100 δρ.) θερμίδες 100
ή ένα ποτήρι χυμού φρούτων θερμίδες 180
Καφέ και γάλα (ένα φλιτζάνι) θερμίδες 160
Δύο φέτες μαύρο ψωμί θερμίδες 100
Μαρμελάδα (10 δρ.) θερμίδες 100
Βούτυρο (δύο κουταλάκια) θερμίδες 100
Σύνολο θερμίδες 640

Μεσημέρι:
"Ενα πιάτο σαλάτα από φρέ-
σκα χορταρικά με λάδι και
λεμόνι θερμίδες 100
Σηκώτι (30 δρ.) θερμίδες 145
"Ενα πιάτο ζυμαρικά με τυρί
και βούτυρο θερμίδες 140
Δύο φέτες μαύρο ψωμί θερμίδες 160
Τυρί άπαχο (δρ. 10) θερμίδες 35
"Ενα αγγούρι θερμίδες 70
"Ενα ποτήρι κρασί θερμίδες 100
Σύνολο θερμίδες 750

Βράδυ:
Ψάρι φέτα θερμίδες 130
Πατάτες βρασμένες σε λάδι θερμίδες 150
"Ενα κεσέ γιαούρτι θερμίδες 45

Κομπόστα μήλα (50 δρ.) θερμίδες 90
Δύο φέτες μαύρο ψωμί θερμίδες 160
"Ενα ποτήρι κρασί θερμίδες 100
Σύνολο θερμίδες 675

Κατά τη διάρκεια της ημέρας:
10 δρ. σοκολάτας, μπι-
σκώτων κλπ. θερμίδες 250
6 κουταλάκια ζάχαρη θερμίδες 160
Σύνολο θερμίδες 410

"Η συνολική κατανάλωση θερμίδων θα φτάσει
έτσι τις 2.475.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ (πρωινό):
"Όπως η πρώτη ημέρα θερμίδες 640
Μεσημέρι:
"Ενα πιάτο σαλάτα με φρέσκα
χορταρικά θερμίδες 100
"Ενα μπιφτέκι (30 δρ.) θερμίδες 175
Ρύζι πιλάφι θερμίδες 135
Τυρί παχύ (10 δρ.) θερμίδες 80
Δύο φέτες μαύρο ψωμί θερμίδες 160
"Ενα ποτήρι κρασί θερμίδες 100
"Ενα φρούτο θερμίδες 70
Σύνολο θερμίδες 820

Βράδυ:
Δύο αυγά τηγανητά θερμίδες 150
Σπανάκι πουρέ θερμίδες 50
"Απαχο τυρί θερμίδες 40
Γλυκό (πάστα κλπ.) θερμίδες 180
Δύο φέτες μαύρο ψωμί θερμίδες 160
"Ενα ποτήρι κρασί θερμίδες 100
Σύνολο θερμίδες 680

"Άλλες λιπαρές ουσίες και ζά-
χαρι κατά τη διάρκεια της
ημέρας θερμίδες 410

"Η συνολική κατανάλωση θερμίδων θα φτάσει
έτσι τις 2.550.

ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΜΩΡΟ!...

Ελλείψεις είτε από την άποψη ποιότητας, είτε από την άποψη ποσότητας. Έτσι, πρέπει να έχετε υπ' όψη σας, ότι κατά τη διάρκεια των εννέα αυτών μηνών, έχετε ανάγκη από εξαιρετικά πλούσια και ισορροπημένη διατροφή: νέοι ίδιοι σχηματίζονται στο σώμα σας, νέα όργανα αναπτύσσονται και ενισχύονται. Η διαίτα σας, κατά συνέπεια, θα πρέπει να λάβει υπ' όψη της τη διπλή αυτή απαίτηση: να ικανοποιήσει τις ανάγκες του παιδιού σας και ταυτόχρονα και τις δικές σας.

Ένα τέλειο διαιτολόγιο πρέπει να περιλαμβάνει: α) Τροφές δυναμωτικές, β) μεταλλικές ουσίες (σίδηρο, ασβέστιο κλπ.), γ) βιταμίνες και δ) υγρές ουσίες.

Οι δυναμωτικές τροφές μπορεί να χωριστούν στις παρακάτω τρεις ομάδες:

Λευκάματα (πρωτεΐνες). Είναι κυρίως τροφές ζωικής προέλευσης (κρέας, αυγά, γάλα, τυριά, ψάρια) ή φυτικής (ξηρά λαχανικά, ξηροί καρποί, ψωμί, δημητριακά κλπ.).

Για την έγκυο γυναίκα η καθημερινή ποσότητα από τις τροφές αυτές είναι 1,50 γραμμάρια κατά κιλό βάρους. Δηλαδή μία γυναίκα π.χ. που ζυγίζει 60 κιλά, πρέπει να καταναλώνει 90 γραμμάρια την ημέρα τροφής πλούσιας σε πρωτεΐνες (κατά πρότιμηση μισή ζωικής και μισή φυτικής προέλευσης). Με την ευκαιρία αυτή πρέπει να παρατηρήσουμε ότι αν είναι ανεπαρκής και έπιζήμια μία διατροφή φτωχή σε πρωτεΐνες, κι' η υπερβολική όμως κατανάλωσή τους δεν είναι ωφέλιμη.

Λιπαρά. Δηλαδή το βούτυρο, τα τυριά, το λάδι, τα ζωικά λίπη, τα άμυγδαλα, τα φουντούκια, τα καρύδια. Το καθημερινό ποσό λιπών που χρειάζεται είναι περίπου 1 γραμμάριο κατά κιλό βάρους, δηλαδή 50—60 περίπου γραμμάρια την ημέρα. Η αναλογία αυτή πρέπει να διατηρηθεί και κατά την εγκυμοσύνη. Υπάρχει όμως ένα δυσάρεστο: Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής οι λιπαρές ουσίες δεν γίνονται εύκολα άκετες από το στομάχι, γι' αυτό καλύτερο είναι να προτιμούμε τις πιο ελαφρές και πιο εύπεπτες, όπως το άγριο λάδι, τα καρύδια, τα άμυγδαλα.

Τα σάκχαρα, δηλαδή οι τροφές που είναι πλούσιες σε ζάχαρη: οι πατάτες, το ρύζι, τα φρούτα, τα χυμώδη, τα χορταρικά, ή ζάχαρη, το μέλι. Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και ιδίως κατά τους τρεις τελευταίους μήνες, η ημερήσια ανάγκη του οργανισμού είναι περίπου 350—400 γραμμάρια τροφής πλούσιας σε σάκχαρα.

Μεταλλικές ουσίες. Για την ανάπτυξη του το παιδί έχει ιδιαίτερα ανάγκη από ουσίες πλούσιες σε ασβέστιο, σίδηρο, χλωριούχο νάτριο, ιώδιο, φώσφορο, μαγνήσιο και θείο. Η ανάγκη αυτή γίνεται μεγαλύτερη όσο προχωρεί η εγκυμοσύνη.

Το ασβέστιο. Οι πλούσιες σε ασβέστιο τροφές είναι το γάλα, τα χόρτα, οι ξηροί καρποί. Η έλλειψη ασβεστίου μπορεί να προκαλέσει πολυάριθμες διαταραχές είτε στη μητέρα, είτε στο παιδί. Στη μητέρα ευνοεί την ανάπτυξη των οστών, γενική αδυναμία των οστών. Στο παιδί, κακή ή ανεπαρκής ασβεστίωση των οστών και των δοντιών. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η μέλλουσα μητέρα πρέπει να παίρνει ασβέστιο κατά τρόπο ανεξέλεγκτο. Γιατί και το υπερβολικό ασβέστιο μπορεί να προκαλέσει ανωμαλίες, πρό πάντων προερχόμενες από μη φυσιολογική ενδυνάμωση των οστών του κρανίου του παιδιού. Η παρατήρηση αυτή γίνεται γιατί υπάρχει μία αρκετά διαδεδομένη πρόληψη για την κατανάλωση του γάλακτος κατά την εγκυμοσύνη. Πιστεύεται γενικά, ότι μία έγκυος γυναίκα πρέπει να πίνει μεγάλες ποσότητες γάλα. Αυτό είναι σφάλμα, γιατί οδηγεί ακριβώς σε μία υπερβολική αφομοίωση ασβεστίου. Γενικά, ένα καλό δόγμα γάλα την ημέρα είναι υπεραρκετό. Άλλωστε, το ασβέστιο βρίσκεται σε μικρές ποσότητες και σε πολυάριθμες άλλες συνηθισμένες τροφές.

Το σίδηρο. Το μέταλλο αυτό υπάρχει στο σπυρί, στο σπανάκι, στη φακή, στα φρέσκα βερούκια. Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης οι καθημερινές ανάγκες σε σίδηρο είναι σχεδόν διπλάσιες (περίπου 40 χιλιοστά του γραμμαρίου ημερησίως) από εκείνες της κανονικής ζωής κι' αυτό γιατί το παιδί έχει ανάγκη σημαντικής ποσότητας από το μέταλλο αυτό για να «κατασκευάσει» το αίμα του. Η έλλειψη σιδήρου μπορεί να προκαλέσει αναιμία του παιδιού στην ηλικία των έξι μηνών ή αναιμία της μητέρας κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης.

Το αλάτι. Η ημερήσια ανάγκη σε χλωριούχο νάτριο (αυτό είναι το επιστημονικό όνομα του κοινού αλατιού) είναι περίπου 10 γραμμάρια, ανάγκη που ικανοποιείται από το αλάτι που περιέχουν οι ίδιες οι τροφές ή που ρίχνουμε εμείς στο φαγητό για να το κάνουμε νοστιμότερο. Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης η ποσότητα αυτή δεν αυξάνει: είναι άλλωστε, υπεραρκετή για να καλύψει τις ανάγκες και της μητέρας και του παιδιού. Αντίθετα, πολλές φορές, είναι ανάγκη να ελαττωθεί, γιατί, όπως είδαμε, το αλάτι μπορεί να προκαλέσει αλλοιώσεις στα νεφρά. Και προς αποφυγή ακριβώς του κινδύνου αυτού, οι γιατροί συνιστούν κατά τους τελευταίους μήνες την ελάττωση ή την τέλεια κατάργηση του αλατιού.

Το ιώδιο, ο φωσφόρος, το μαγνήσιο, το θείο. Καί τα μέταλλα αυτά είναι αναγκαία στο σχηματισμό των οργάνων του παιδιού και στην ανάπτυξη τους. Συχνά μάλιστα έχει ανάγκη απ' αυτά κι' η μητέρα. Το ιώδιο περιέ-

χεται στα θαλασσινά (στρείδια, μύδια, καλόγνωμες), ο φωσφόρος στα ψάρια, στο γάλα και στα αυγά, το μαγνήσιο στα δημητριακά, το θείο στο κρέας, στη γραβιέρα κλπ.

Οι βιταμίνες. Τα σάκχαρα, τα λίπη, οι πρωτεΐνες, όπως είδαμε, είναι όλες τροφές «θερμιδογενείς», περιέχουν δηλαδή θερμίδες. Μάγε να λειτουργήσει κανονικά ο οργανισμός χρειάζεται επίσης και βιταμίνες, που συντελούν στη φυσιολογική εκδήλωση των φαινομένων της ζωής.

Οι κυριότερες βιταμίνες από τις οποίες πρέπει να είναι πλούσια η διατροφή κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης είναι: η βιταμίνη Α που είναι πρό πάντων η βιταμίνη της αναπνοής και δρίσκει από τον αέρα στο γάλα, στα παραγάγιά του, στο μωρουλόλαδο, στο άρνισιο σπανάκι και στα χορταρικά. Οι βιταμίνες του συμπλέγματος Β (Β1, Β2, Β6 κλπ.) που είναι κάτι περισσότερο από αναγκαίες κατά την εγκυμοσύνη και συντελούν στην καλή λειτουργία των νευρών, των μυών και του πεπτικού συστήματος. Βρίσκονται στη μαγιά της μύρας, στα δημητριακά, στο ψωμί (δχι όμως στο άσπρο ψωμί, που στερείται τελείως από βιταμίνες του συμπλέγματος Β, αλλά στο μαύρο).

Η βιταμίνη C ή αντισκορβουτική, που περιέχεται κυρίως στα έσπεριδοειδή: λεμόνια, μανταρίνια, πορτοκάλια. Προσέξτε όμως να μην ντετε κατάχρησι απ' αυτά: είναι πολύ όξεα και όταν τρώγονται σε μεγάλη ποσότητα αφαιρούν το ασβέστιο του οργανισμού.

Η βιταμίνη D παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο, γιατί επιτρέπει στο σβέστιο ν' αφομοιώνεται απ' τον οργανισμό. Η βιταμίνη αυτή περιέχεται μόνο σε ελάχιστη ποσότητα στις τροφές κι' ο οργανισμός μας την παράγει αυτόματα υπό την επίδραση των υπεριωδών ακτίνων, που προχονται απ' τον ήλιο. Νά γιατί το καλύτερο φάρμακο κατά της έλλειψης της βιταμίνης D είναι η ζωή στο ύπαιθρο και τον ήλιο. Αν η κατάσταση σας ή η έτοιχη δεν σας επιτρέπει ένα τέτοιο είδος ζωής, μπορείτε να αναπληρώσετε με μία καλή κύρα με δόσι το μωρουλόλαδο.

Η βιταμίνη Ε ή βιταμίνη της γονιμότητας, περιέχεται στα μαρούλια, στο ρύζι, στον κρόκο του αυγού και στο σπυρί.

Η βιταμίνη Κ ευκόλυνει την πήξη του αίματος και είναι συνεπώς ένα ισχυρό μέσο κατά των αιμορραγιών που είναι ένας από τους κινδύνους της εγκυμοσύνης. Πολλοί γιατροί, γι' α' αντιμετώπιση των κινδύνων αυτών, κάνουν ενέσεις βιταμίνης Κ λίγες μέρες πριν από τον τοκετό.

Τα ποτά. Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης είναι ανάγκη να ντετε αρκετά και κατά μέσον όρο όχτω ποτήρια υγρών την ημέρα, πτε όμως κάτω από έξη. Τί να πίνετε όμως;

Μπορείτε να πίνετε: νερό, προσέχοντας μόνον να μην είναι παγωμένο. Γάλα, που είναι εύπεπτοτατο, όχι όμως παραπάνω από εκατό βράμια την ημέρα (έπειδή όμως το γάλα είναι πλούσιο σε σάκχαρα και πρωτεΐνες πρέπει να αποτινεί σε κάποιο μέρος της διαίτας σας). Μπύρα και καφέ, αν είσθε συνηθισμένες να πίνετε και δεν σας πειράζει στο στομάχι ή στον ύπνο. Κρασί, αν συνηθίζετε να πίνετε, αλλά όχι περισσότερο από δυο ή τρία ποτηράκια την ημέρα.

Αυτά είναι στην ουσία τα ποτά που «επιτρέπονται». Συνεπώς πρέπει να καταργήσετε όλα τα άλλα οινόπνευματώδη ποτά, όπως τα σπυρί, τα κοκταίλη, τα λικέρ. Το οινόπνευμα είναι μεγάλος εχθρός της εγκυμοσύνης. Πέρα απ' εθείας στο αίμα και όχι μόνο στο αίμα της μητέρας, αλλά και του παιδιού. Είναι στην ουσία ένα δηλητήριο που μπορεί να έμποδισή τη φυσιολογική ανάπτυξη του παιδιού, να το κάνει να γεννηθεί ραχητικό ή, στην καλύτερη περίπτωση, να το κάνει νευροπαθές ή να εκδηλωθούν σ' αυτό σπασμοί.

Μία αρκετά διαδεδομένη και εσφαλμένη φωνή καί πρληψη είναι ότι μία έγκυος γυναίκα πρέπει να τρώη πολύ: τίποτα πιο λανθασμένο και πιο επιβλαβές για την υγεία μιας νεαρής μητέρας. Αντίθετα, η διατροφή της πρέπει να είναι πλήρης, να περιέχει δηλαδή όλες τις ουσίες για μια σωστή διατροφή κι' ως προς την ποσότητα, μόνο κατά το ένα πέμπτο ανώτερη σε όγκο από τη συνηθισμένη. Η πολυφαγία παρουσιάζει μερικά σοβαρά επακόλουθα, όπως:

- Αύξηση υπερβολική του βάρους της μητέρας (παχυσαρκία της έγκυος), αύξηση που θα διατηρηθεί και μετά τον τοκετό μαζί με τη βοήθεια της πολυφαγίας, πράγμα που θα καταστήσει δύσκολη την επάνοδο σε μία φυσιολογική διαίτα.
- Στομαχικές διαταραχές: καούρες, σπασμοί βάρους που έχουν αντίκτυπο στη γενική κατάσταση της υγείας της μητέρας.
- Δυσκολία στον τοκετό. Το παιδί γίνεται πολύ βαρύ και πολύ σωματώδες και μπορεί έτσι να πάρη μία άφύσικη θέση και να καταστήσει δύσκολο τον τοκετό.

Μην τρώτε, λοιπόν, πολύ αν θέλετε να έχετε ένα φυσιολογικό τοκετό και μετά απ' αυτόν να ξαναπάρτε το γρηγορότερο το βάρος σας και τη φυσιολογική γραμμή σας.

Σχετικά με το βάρος, μην ξεχνάτε ότι σε μια περίπτωση, κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, δεν θα πρέπει να αυξηθή περισσότερο από 10—11 κιλά, συμπεριλαμβανομένου και του βάρους του παιδιού με τα όργανα που το περιέχουν (πλακούς, αμνιοτικό υγρό). Αυτά τα δέκα κιλά αποκτούνται πολύ πάντως μετά τον τέταρτο μήνα, με ρυθμό αυξήσεως περίπου 300 γραμμάρια την εβδομάδα. Από τον πρώτο ως τον τρίτο μήνα, υπό φυσιολογικές συνθήκες, η αύξηση του βάρους είναι 1½ κιλό. Προέτι, λοιπόν, να ελέγχετε πάντοτε το βάρος σας, γιατί μία μεγαλύτερη αύξηση σημαίνει ότι η διατροφή σας είναι πολύ πλούσια.

Αν τώρα η υπερβολική αύξηση βάρους επιτυγχάνεται μετά την ελάττωση της τροφής, είναι πιθανό να υπάρχουν άλλα αίτια. Στην περίπτωση αυτή πρέπει ν' αποταθθε στο γιατρό.

Οι επιθυμίες. Συμβιβίει καμιά φορά να αισθανθώτε επιθυμία για κάποια τροφή. Σχεδόν όλες οι έγκυες γυναίκες νοιώθουν την επιθυμία αυ-

ΑΝ ΠΑΧΑΙΝΕΤΕ ΠΟΛΥ

Δίνουμε εδώ το περιεχόμενο σε θερμίδες των κυριωτέρων τροφών. Το ποσοστό υπολογίζεται σε καθαρή ποσότητα 100 γραμ. (30 δράμια).

Οι τροφές αυτές δεν σας παχαίνουν καθόλου:

Γάλα αποδουρωμένο	35
Φρέσκα χορταρικά (μ. όρος)	40
Γιαούρτι	45
Φρέσκα φρούτα	70
Γάλα πλήρες	70
Στρείδια, μύδια κλπ.	80
Ψάρια (άπαχα)	80
Πατάτες	90
Ψάρια (ήμιπαχα)	135
Πουλερικά	140
Σηκότε βοδινό	145
Αυγά	160
Κρέας (βοδινό μοσχάρι άρνι)	165

Οι παρακάτω τροφές αντίθετα πρέπει να καταναλώνονται σε περιορισμένη ποσότητα. Αν κάνετε κατάχρησι, θα παχύνετε:

Κάστανα	200
Ψάρι παχύ (παλαμίδα κλπ.)	210
Ανθράδα	250
Ψωμί	250
Μαρμελάδα	285
Ξηροί καρποί	290
Παχειά τυριά	290
Μέλι	300
Ξηρά λαχανικά	340
Ζυμαρικά	350
Γλυκίσματα	350
Μπισκότα	360
Τυρί γραβιέρα	380
Ζάχαρι	400

Οι παρακάτω τροφές θα σας παχύνουν ασφαλώς:

Μαγιονέζα	460
Σοκολάτα (χωρίς γάλα)	500
Γλυκά με σταφίδες	500
Γάλα σκόνη	500
Σοκολάτα με γάλα	600
Άμυγδαλα, καρύδια κλπ.	670
Χοιρινά αλλαντικά	670
Βούτυρο	760
Λίπη	780
Λάδι	800

Αναμφισβήτως, θρεπτικώτατο! ... αλλά και με ωραίο άρωμα!

ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΑΟ ION ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Και το Όλλανδικό κακάο δεν απέκτησε τυχαία την φήμη του. Δι' ειδικής επιστημονικής Βιομηχανικής επεξεργασίας του φυσικού κακάο καθίσταται περισσότερο εύδιάλυτο, εύπεπτο και αφομοίσιμον έν συγκρίσει με τους συνήδεις τρόπους Βιομηχανοποίησης.

Αυτή είναι και η διαφορά του!

ή και φυσικά δεν υπάρχει ουσιαστικός λόγος για να μη την ικανοποιήσουν, εκτός αν πρόκειται για τροφή που απαγορεύεται. Αυτό που ο λαός λέει ετής μύρισε γιατί είναι έγκυος» όφειλεται πράγματι σε ανάγκη του μωρικού οργανισμού. Αν κατά τύχη νοιώσετε «επιθυμία» για ένα παράενο φαγητό ή κάτι που δεν έχετε ξαναφάει άλλη φορά, πήτε το στο γιατρό. Αυτός θα διαπιστώσει ασφαλώς ότι οι επιθυμίες αυτές αντιστοιχούν σε κάποια ώρισημένη ουσία που λείπει από τη διατροφή σας.

Δεν πρέπει όμως να πιστεύετε ότι μία επιθυμία που δεν ικανοποιείται μπορεί να έχη καμιά επιβλαβή συνέπεια στο παιδί σας. Οι γιαγιάδες μας πίστευαν ότι αν η έγκυος επιθυμώη κάτι και δεν τόχη «θα ρίξη το παιδί» ή το παιδί θα βγί σμαδεμένο. Είναι περιττό, φυσικά, να σας πουμε ότι πρόκειται για καθαρή φαντασία.

Πολύ συχνά πάλι, οι επιθυμίες αυτές έχουν μυηική προέλευσι: η μέλλουσα μητέρα έπειδή σκέφτεται μία κάποια ιδιαίτερη τροφή, καταλήγει στο τέλος να την επιθυμώ.

Τό ότι περιμένετε παιδί δεν είναι δικαιολογία για να παραμελήσετε τον εαυτό σας. Καί κατά τους εννιά μήνες της εγκυμοσύνης σας πρέπει να φροντίσετε για την όμορφιά σας και να είσαστε κομψή όπως και πωίν. Είναι κάτι εξαιρετικά ευάριστο να βλέπετε τον εαυτό σας στον καθρέφτη καλοχτενισμένη, καλομακιγιαρισμένη και μ' ένα φόρεμα που σας έρχεται ωραία. Αυτό θα σας δώση γαλήνη, ηρεμία και φυσικά ή ψυχική ισορροπία σας θα είναι πιο γερή και το ήθικό σας πιο ύψηλό.

Μή σας άπασχολή το ότι το σώμα σας είναι κάπως παραμορφωμένο ή αν τα μαλλιά σας είναι πολύ εύθραυστα ή αν τα νύχια σας σπάζουν εύκολα. Όλα αυτά θα τακτοποιήθουν αν διαθέσετε μισή ώρα για την πρωινή τουαλέτα σας. Αν είσαστε νευρικής ιδιοσυγκρασίας και σας άπασχολή πολύ ή νέα σας κατάσταση, οι φροντίδες αυτές για την όμορφιά σας θα σας ξεκουράσουν.

Η συνέχεια και το τέλος στο επόμενο τεύχος

Η «Γυναίκα» σās συμβουλεύει:

Η ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΑΛΕΥΡΟΚΟΛΛΑ

Η πιο εύκολη αλλά και η πιο καλή κόλλα είναι η αλεύροκολλα. Γίνεται με νερό και αλεύρι (80 δρ. νερό 20 δρ. αλεύρι). Μ' αυτήν κολλάτε τα χαρτιά, στερεώνετε το περιτύλιγμα ενός δεμάτιος, κολλάτε ένα φάκελλο που δεν έννοει να κλείση. Ένα βρώμικο ξύλο καθαρίζει αν το αλείψουμε αλεύροκολλα, την αφήσουμε να τραβήξη λίγο και την βγάλουμε μετά με ένα καθαρό πανί. Ξεβγάζουμε με θρεγμένο σφουγγάρι. Την κόλλα θα την ετοιμάσετε ως εξής: Λυάστε το αλεύρι με λίγο κρύο νερό, βάλτε σιγά - σιγά και το υπόλοιπο νερό, να πάρη βράσι σε σιγανή φωτιά. Άνακατεύετε την διαρκώς. Άμα την πάρετε μακριά από τη φωτιά, προσθέστε μερικές σταγόνες νεφτί, κολλά καλύτερα.

ΕΧΕΤΕ ΠΑΝΤΑ ΛΙΓΟ ΓΥΦΟ

Μια μικρή σακούλα γύφο (μία ή δυο οκάδες κοστίζουν 2—5 δρ.) είναι κάτι χρησιμότατο στο σπίτι. Με γύφο θα στερεώσετε την πλάκα του διακόπτη, θα φράξετε μία τρύπα του σοβά, θα στερεώσετε ένα τάκο στον τοίχο. Ο γύφος αραιώνεται λίγο - λίγος με νερό, ξέρει δ- του γίνη ένα πηχτό κουρκούτι.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΕΤΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ

Όταν μάλιστα ή ασθένεια είναι κολλητική, τόσο για σας όσο και για τον ίδιο τον ασθενή. Υπάρχουν περιπτώσεις αναμολύνσεως. Βάλτε να μουσκεύουν σε διάλυμα χλωρίνης, (1 κουταλιά της σούπας σε ένα κιλό νερό). Όχι βέβαια τα χρωματιστά, γιατί θα ξεβάσουν. Αν ή ασθένεια είναι κολλητική βάλτε 3—4 κουταλιές χλωρίνης.

ΒΑΦΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΟ

Οι λαδομπογιές δεν πιάνουν επάνω στο τσιμέντο. Τώρα όμως υπάρχουν διάφορες μπογιές που πιάνουν στο τσιμέντο, στο γύφο, στο σοβά κλπ. Είναι καμμένες με πλαστικές ύλες, είναι εφελκτες, αναλλοίωτες, πλένονται εύκολα. Κάνουν μια επιφάνεια δαυλούδ-νια που δεν θ' αφί-νη να καταλάβησιν αν από κάτω είναι τσιμέντο ή άλλο υ-λικό. Μπαίνουν με το ρολλό ή με το πιστολέτο, μπορεί,

δηλαδή, κάθε μία μας να τις χρη-σιμοποιήση εύκολα.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΑΠΟ ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ

Αν τον περασμένο χειμώνα δεν είχατε αρκετή θέρμανση, ξέχαστε από τώρα το καλοριφέρ σας, για να ανακαλύψετε την αιτία. Ίσως οι σωλήνες να μην είναι μονωμένες και να χάνουν θερμότητα σε χώρους άνοικτους. Τυλίχτε τα μέρη αυτά του σωλήνα με υαλοβάμβακα, είναι κάτι που μπορεί να γίνη και από τον «χρυσόχερ» του σπιτιού σας, χωρίς την παρέμβαση τεχνίτη.

ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΠΟΥ ΒΡΑΖΟΥΝ

Όταν βράζουμε ρούχα, χρειάζε-ται να τα μεταφέρουμε σε λεκάνη ή στη σκάφη. Για να μην ζεματι-στήτε πιάστε τα με μία παλιά αλλά πεντακάθαρη ξύλινη κουτάλα ή ένα νερό και μακρύ ξύλο, ποτέ με τα χέρια. Προσέξτε ακόμα και τα καυτά νερά να μην πέσουν στα πό-δια σας.

Η ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΛΥΩΝΕΙ ΕΥΚΟΛΑ

Η σοκολάτα λιώνει εύκολα αν την ξύσετε με κοφτερό μαχαίρι ή την κό-ψετε σε πολύ μικρά κομματάκια. Ρίξτε την ευμενή σοκολάτα σε κρύο νερό ή γάλα και βάλτε την σε σιγανή φωτιά. Άνακατεύετε συνέχεια μέχρις ότου λυώση καλά. Όταν πάρη μία βράσι τότε μπορείτε να τη σερβίρετε.

ΟΙ ΔΑΝΤΕΛΕΣ

Μαντήλια, δαντέλες και κορ-δέλες δεν έχουν ανάγκη από πεί-ρωμα μετά το πλύσιμο αν τα πλύν-ετε πάνω σ' έναν καθρέφτη ή σ' ε-να καθαρό τζάμι. Άμα στεγνώσουν θα είναι τεντωμένα σαν να έχουν σιδερωθή.

ΤΑΙΡΙΑΖΕΤΕ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΡΙΝΑΣ

Όταν ράβετε κουρτίνες κλο-καιρινές πρέπει να ταιριάσετε το μοτίφ, ώστε ολόκληρη ή κουρτί-να να παρουσιάη το ωραίο σκί-διο της παντού χωρίς να φαίνωνται ένωματα. Γι' αυτό, όταν αγορά-ζετε ύφασμα με μεγάλα σχέδια, πρέπει να παίρνετε περισσότερο και να τρυπώνετε προσεκτικά τα κλαδιά ή τα σχέδια, ώστε το σύν-ολο να είναι τέλειο.

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΤΕ ΤΗΝ ΑΥΨΗΝΙΑ

Οι δυσκολίες της ζωής μας ένο-αν όλους νευρικούς. Υπερκόπσοι, άγωνίες, θόρυβοι της πόλεως μας ταράζουν και μας αφαιρούν τον ύπνο. Πριν φθάσετε να έχετε ανή-κη γιαιταρού για την άπνια σας, καταπολεμήστε την μόνη σας. Έ-λαφρό φαγητό το βράδυ, ένα φιν-τζάνι χλιαρό τσάι προηγουμένως ήθε και κυρίως δωμάτιο με ήλιο και καλά αερισμένο. Μην κρατάτε στο υπνοδωμάτιό σας φωτά ή δόνη. Άπορροφούν το δέγνυνο και σας χολούν τον ύπνο. Ούτε και ζώα, κι αυτά παίρνουν το δέγνυνο.

Διαλέξαμε για Σας...

ΖΑΚΕΤΕΣ ΤΗΣ «ΤΡΙΚΟΖΑ»

ΑΥΤΗ τη φορά διαλέξαμε για σας τις μερσεριζέ ζακέτες. Έ-ζω, και ιδιαίτερα στο Παρίσι, δεν λείπει ποτέ από την γκαρντα-ρόμπα μιας γυναίκας που ξέρει να ντύ-νεται. Άλλά κι' εδώ ή ζήτησής της όλο και αυξάνει. Μαύ το δεδαί-ωναν αυτό τις προάλλες στην «Τρι-κοζά» (Έρμου 6, μέσα στη στοά), που οι μερσεριζέ ζακέτες της είναι φέτος κυριολεκτικά ανάρπαστες.

Και πραγματικά, τις ζήλεψα τις ζακέτες της «Τρικοζά». Σε διάφορα πρωτότυπα σχέδια, πάλ χρώματα, ξεκινάνε από απλά φτηνά μοντέλα και φτάνουν στη λαχταριστή ζακέ-τα - κομφοτεχνία, που είναι ένας σω-στός πειρασμός.

Άλλά, για να τα πούμε τώρα και μεταξύ μας, ή μερσεριζέ ζακέτα σά-ζει την κατάταση και καλύπτει μία ανάγκη πραγματική. Τί θα φορέ-σουμε το βράδυ, καθώς επιστρέφου-με από το σινεμά και από το θέα-τρο; Τί θα ρίξουμε στους ώμους μας στον απογευματινό ή στο βρα-δυινό μας περίπατο στην ακρογια-λιά και στο βουνό; Ή, καθώς το αυτοκίνητο τρέχει με ανοικτά πα-ράθυρα, στο τραίνο, στο πλοίο, στο αεροπλάνο ή στο κότσο, τί θα μάς προστατέψη από τον άνεμο, την ψύ-χα και την ύγρασία, χωρίς ταυτο-χρόνως και να μάς κάνει να ιδρώ-νουμε;

Μά, απλούστατα, ή μερσεριζέ ζακέτα της «Τρικοζά». Γι' αυτό, άλ-λωςτε και την διαλέξαμε για σας. Δοκιμάστε την και θα με θυμηθήτε. Είναι ένα απόκτημα για ολόκληρο το καλοκαίρι και το φθινόπωρο.

Άλλά, τώρα που σας είπα για ή μερσεριζέ ζακέτα που διαλέξα-με για σας, δεν αντέχω στον πειρασμό να διαλέξω κάτι και για ή μικρή κορούλα σας. Είναι το παιδικό μερ-σεριζέ πλεκτό αρίστης ποιότητας, που λανσάρε, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, το μοντέρνο και φιλοπρό-οδο αυτό μαγαζί της οδού Έρμου 6.

Έκείνα που μάς έκαμαν ξεχωρι-στή εντύπωση είναι κάτι εξίσια παι-

δικά μοντελάκια που ξεφεύγουν εν-τελώς από τον συνηθισμένο και κα-θιερωμένο τύπο των παιδικών. Οά μου πητέ: Και τί είναι, εν τοιαύτη περιπτώσει, αυτά τα μοντελάκια;

Απλούστατα, είναι πιστά αντίγρα-φα άλλα σε παιδικό μέγεθος των γυναικείων μοντέλων που προσφέ-ρονται στο ίδιο κατάστημα.

Όταν τὰ βλέπεις έτσι, μικρού-λικά όπως είναι, νομίζεις πως θα ξεπεταχθή από καμμιάν άκρη καμ-μιά χιονάτη για να ντύση τὰ νανά-κια της μ' αυτά τὰ τσοτσούλικά κομ-φοτεχνήματα.

Και ξέρετε για ποιους τὰ συνι-στά ή «Τρικοζά»; Για τις νέες μα-νουίλες που θέλουν να ντύνουν τις κο-ρούλες τους έξω από το συμβατικό, γνωστό τρόπο. Τί ωραιότερο, να δγαίνη περίπατο ή μονούλα με την κόρη ντυμένες άσորτί. Είδα κατά σύμπτωση μία μάνα καθώς έφευγε από την «Τρικοζά» πιασμένη χέρι με χέρι με την κορούλα της. Φορού-σαν και οι δύο το ίδιο μοντελάκι, που μόλις είχα φωνάξει, και καμά-ρωναν.

Ή μαμά ήταν ικανοποιημένη και άστραφτε από τη χαρά της. Έκει-νο το μικρό δέ... τί να σας πώ! Πε-ρπατούσε δίπλα της με τόσο καμιά και γύρναγε να κυττάξη κάθε τόσο τη μητέρα του με τόση σοβαρότητα, σά να μην πίστευε ακόμα πως είχε κι' αυτή επί τέλους ντυθή ώραία, σά μεγάλη.

Ήταν άφάνταστα χαριτωμένες κι' οι δύο!

X.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

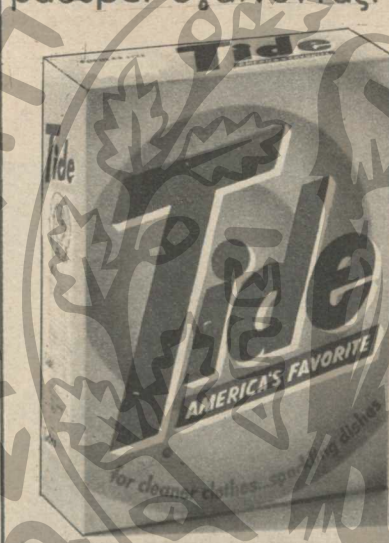
Γενουμένων άρχαιρεσιών του Συνδέ-σμου Καθηγητών Οίκοκυρικής (Οίκο-κής Οικονομίας) έξελέγη νέον Διοκη-τήν Συμβουλ'ον ως εξής. Πρόεδρος Άνδρας Δ. Κασαίτης Άντιπρόεδροι Κάλ. Σεργάνη και Άρ. Κωνσταντίνου. Γεν. Γραμματέας Χρίστη Παπαδοπούλου. Τα-μίας Διον. Λουκάκος. Μέλη: Μισ. Ά-λεξοπούλου Χρ. Ραγιά. Είρ. Παπαγο-πούλου. Έλ. Χατζή. Θεόδ. Σεγδίτας. Έξελεγκτική Έπιτροπή Αίκ. Άλεξο-πούλου. Αίκ. Γκιώνη, Σταυρ. Κανθήου.

Tide Πλένει υαδαρωτερα από υάδε τί!

Ή Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι μπορεί να βασισθή στο TIDE για την καθα-ρώτερη μπουγάδα. Γιατί το TIDE κάνει τὰ άσπρόρρουχα λευκότερα, τὰ χρωματιστά λαμπερότερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE και δά διαπι-στώσετε μόνη σας, ότι το TIDE κάνει την καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ό άφρός του περ-νώντας μέσα από το ρούχο διαλύει κάθε ξένη ούσία (σκόνη, βρωμιά κλπ.) και την πα-ρασύρει θγαίνοντας.

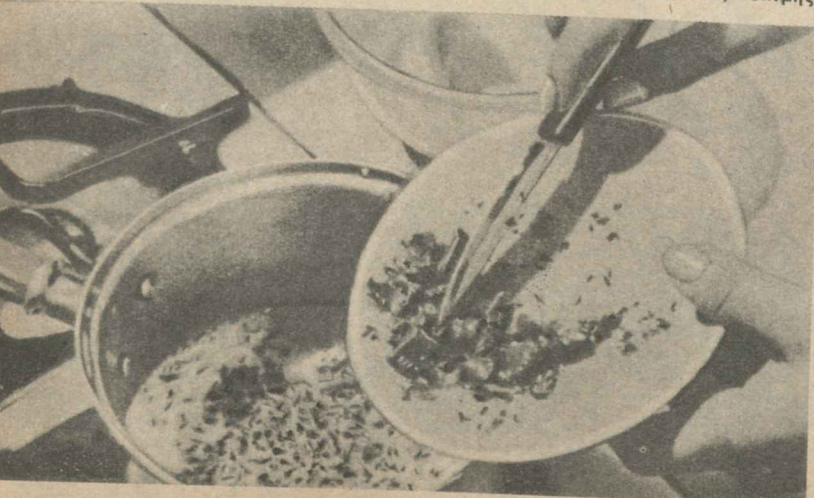

Προσέξτε αυτό το κο-ριτσάκι. Φοράει πεν-τακάθαρο φουστανά-κι. Ή Μητέρα του εί-ναι περήφανη και εύ-χαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πως ή μπουγάδα με TIDE εί-ναι ή καθαρότερη και ή πιο οικονομική. Ή Έλληνίδα Νοικο-κυρά γνωρίζει αλγου-ρα πως τό

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΤΗΓΑΝΙ ΣΑΣ

Μην περιμένετε να άγνισή το λίπος για να δεβαιωθείτε ότι έκαψε. Ρίξτε μέσα λίγο μπαγιότικο ψωμί κομμένο σε μικρά κομματάκια 1½—2 πόν-των. Α ν το όητε να σκουραίνη σε 1 λεπτό, τότε το λίπος έκαψε όσο πρέπει για να άρχίσετε το τηγάνισμα. Είναι ό καλύτερος τρόπος δοκιμής.

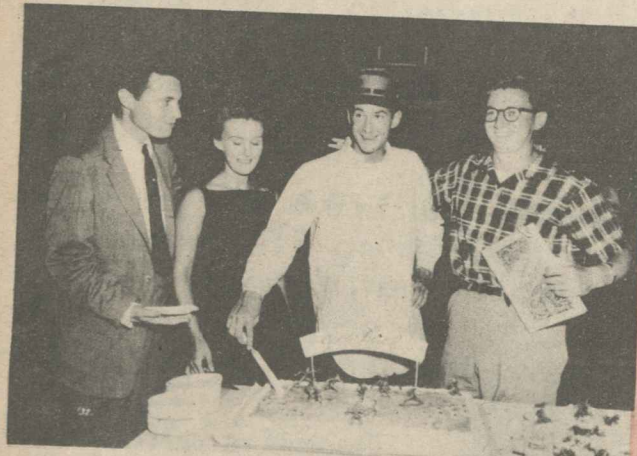
Πατέρας και γιός! Δεν μοιάζουν καταπληκτικά; Ο Κάρολ Γκράντ είναι περήφανος γι' αυτό, όπως άλλωστε κάθε πατέρας. Τού έχει ιδιαίτερη αδυναμία και η μεγαλύτερη απόλαυσή του είναι να βρίσκει και να του διαβάσει τα εικονογραφημένα περιοδικά που του αρέσουν.

Η Άν Μπάστερ δαγώνει από το «πλατώ» όπου γυρίζεται η ταινία «Η Ιστορία ενός απόκληρου» για να πάει με ποδήλατο στο εστιατόριο των απέραντων στούντιο της Παραμάουντ για το μεσημεριανό φαγητό. Είναι ντυμένη με το κοστούμι που φορούσε στη σκηνή του φιλμ που γυριζόταν.

Έχετε καιρό να δήτε την 'Αλέξ Σμιθ; Θα τη δούμε τον ερχόμενο χειμώνα στην ταινία «Παλιό Τζαίμς», με τον Μπόμπ Χόπ, τη Βέρα Μίλς και τον Πάβ Ντάγκλας. Στην εικόνα ο μακιγιέρ των στούντιο της Παραμάουντ την ετοιμάζει για να εμφανισθεί στον κινηματογραφικό φακό.

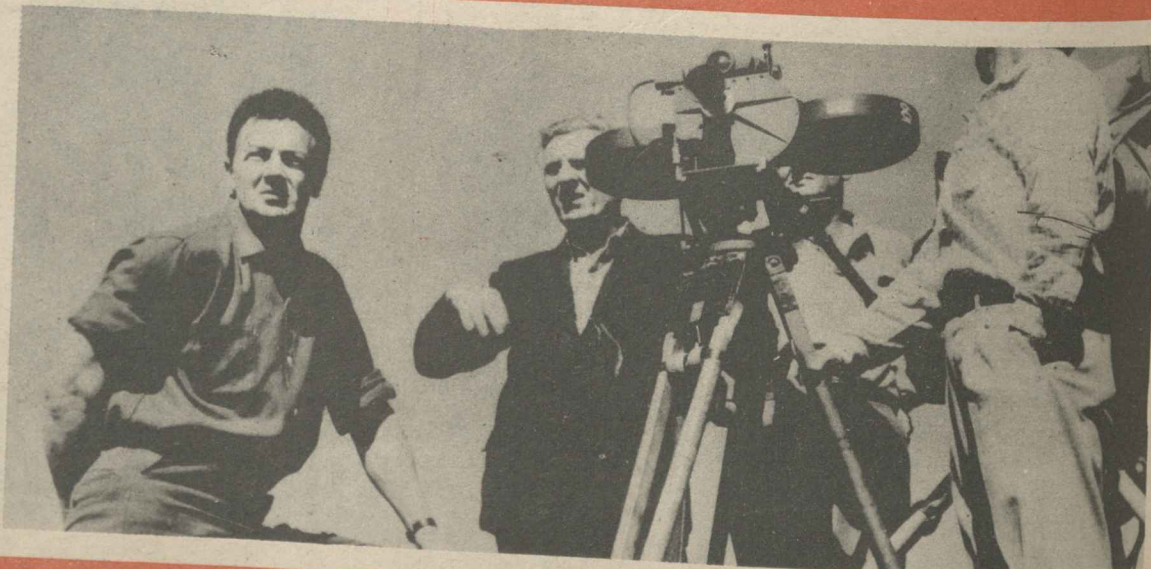

Μιά πελώρια τούρτα, πιστή αναπαράσταση μίας σκηνής του έργου «Στη σκιά του φοβού» έστειλαν οι φίλοι του στόν Τόνι Πέρκινς την πρώτη ημέρα του γυρίσματος για να του ευχηθούν «Καλή τύχη». Πολύ γλυκερές ευχές αλήθεια!

Η Κιμ Νόβακ συγχαίρει τη Σοφία Λάρεν στην προεμιέρα της ταινίας της «Το κλειδί» στη Ν. Υόρκη. Στην ταινία αυτή που πρωταγωνιστεί με τον Ούιλλιαμ Χόλντεν, η Σοφία Λάρεν παρουσιάζεται ολόκληρη διαφορετική απ' ό,τι την είχαμε γνωρίσει ως τώρα.

Ο Κόρνελ Γουάιλντ παρακολουθεί μια μακρινή τοποθεσία που του δείχνει ο βοηθός του για να χρησιμεύσει ως πλάισιο στο γύρισμα μιας σκηνής της ταινίας «Ο δολοφόνος με την κόκκινη κούρσα». Στην ταινία αυτή ο Κόρνελ Γουάιλντ εκτός του ότι πρωταγωνιστεί ο ίδιος μαζί με τη δεύτερη γυναίκα του Τζην Γουάλλας, κάνει και τη σκηνοθεσία. Έχει δε και ο ίδιος γράψει το σενάριο που περιγράφεται γύρω από αγώνες αυτοκινητών. Είναι μια εγχώρια δραματική περιπέτεια γυρισμένη με σύστημα Βίστα-Βίζιον την οποία πιθανό να δούμε φέτος το καλοκαίρι. Ο Κόρνελ Γουάιλντ έχει καταπιαστεί και με τη σκηνοθεσία και φιλοδοξεί στο μέλλον όχι μόνο να πρωταγωνιστεί ο ίδιος στις ταινίες του, αλλά επίσης να τις σκηνοθετεί και να γράφει το σενάριο τους.

Οί σύζυγοι πρέπει να έχουν μυστικά μεταξύ τους;

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ αμφιβολία ότι η ελκρινεία μεταξύ των συζύγων συντελεί πολύ στην αρμονική συμβίωσή τους. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να έχει κανένα μυστικό ο ένας από τον άλλο. Άπεναντίας, και τα μυστικά που υπάρχουν καμιά φορά άνωμασα σ' ένα ανδρόγυνο μπορούν να συντελέσουν στην οικογενειακή τους ευτυχία. Ίσως αυτό σας φαίνεται παράξενο, όπως μου φάνηκε και μένα στην αρχή, αλλά μία φίλη μου με έκανε πρώτη να προσέξω την αξία αυτής της μυστικότητας στις σχέσεις των συζύγων.

Ο σύζυγος αυτής της φίλης μου, ήταν ένας δημοσιογράφος πολύ νευρικός, που τα ξεσπάσματα του θυμού του ήταν γνωστά σ' όλους τους συνεργάτες του. Στο σπίτι νευριάζε με το παραμικρό, με το φαγητό που αργούσε να γίνει και διάφορα άλλα μικροπράγματα.

Η φίλη μου λοιπόν, εκτός από τις φροντίδες που έπαιρνε για να τον καθησυχάζει του έκρυβε και οτιδήποτε γεγονός μπορούσε να τον έκανε ριπή. Τώρα που η φίλη μου είναι χήρα λέει πως είναι ευχαριστημένη που κατάφερε μ' αυτόν τον τρόπο να ηρεμήσει τον άντρα της και να τον κάνει ευτυχισμένο.

Ίσως η μυστικότητα έκ μέρους του συζύγου σας να μη σας καλαρείσσει. Έχετε όμως άδικο. Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να έχει ένα μυστικό. Ο άνδρας σας είναι ένας άνθρωπος με δική του προσωπικότητα και με ευθύνες. Δεν νομίζετε πως είναι αξίος να πάρει μόνος του άριστες αποφάσεις για ζητήματα που τον αφορούν χωρίς να σας ρωτήσει;

Θα έχετε ασφαλώς γνωρίσει στη ζωή σας κάποιο ανδρόγυνο που δεν είχε μυστικά ο ένας από τον άλλο και ποί, αντί να θεωρήσουν το γάμο μια ευκαιρία για να καλλιεργήσουν ο καθένας την ατομικότητά του τον παίρνουν σαν αφορμή για να ενισχύουν τις προσωπικότητές τους και να μοιραστούν τελείως. Έτσι όμως χάνεται γρήγορα το ενδιαφέρον που προκαλεί η περιέργεια και η φαντασία και συχνά ακολουθεί η πλήξη που γίνεται κάποτε κακός συμβούλος.

Ασφαλώς λοιπόν πρέπει να υπάρχουν μυστικά μεταξύ των συζύγων και μερικές φορές μάλιστα, μερικές. Θυμάμαι την περίπτωση μιας εραστής γιατρού που γνώρισα πρόσφατα. Ήταν μία σπουδαία επιστήμονας. Ο πατέρας της που είχε μία καρδονιάρικος, όπως λέμε, δεν ήθελε με κανένα λόγο να την αφήσει να σπουδάσει. Η μητέρα της όμως βλέποντας την εξυπνάδα και τη λατρεία της για την Ιατρική επιστήμη αποφάσισε να τη βοηθήσει κρυφά από τον άντρα της. Κρατούσε λοιπόν από τα κέρδη της αποθήκης, οτι μπορούσε και με μεγάλες οικονομίες του έκανε συγχρόνως στον προϋπολογισμό του σπιτιού κατάφερε να τη σπουδάσει. Δεν υπήρχε πια ευτυχισμένος άνθρωπος από τον πατέρα αυτής της κοπέλλας την ημέρα της γέννησής της που η κόρη του έπαιρνε το δίπλωμά της. Το μυστικό λοιπόν που επιβίβαζε η αγάπη είναι κάτι που επιτρέπει η συνείδησή μας. Πολλοί όμως, εκπρόσωποι και των δύο φύλων, δυστυχώς οι γυναίκες πλειοψηφούν, αν αναγνωρίζουν αυτό το δικαίωμα στο σύντροφό τους και συχνά με αυτή τους την περιέργεια γίνονται αφορμή να διαλυθεί ένας ευτυχισμένος γάμος, όπως συνέβη ακριβώς σ' ένα γνωστό μου ζευγάρι. Οι δυο είχαν παντρευτεί από αγάπη και ήταν πολύ ευτυχισμένοι, αν εκεί-

νη δεν ήθελε να ξέρει, κάθε στιγμή της ημέρας, που βρισκόταν ο άντρας της. Αυτός ήξερε πως η γυναίκα του τον αγαπούσε, αλλά αυτή η κατάσταση τον είχε εκνευρίσει πολύ. Ο καυμένος ο νέος αναγκαζόταν συχνά να της λέει ψέματα για να δικαιολογήσει μια άδωα πράξη του, που θα μπορούσε να της φανεί ύποπτη. Μία μέρα η γυναίκα του τηλεφώνησε στο γραφείο του και δεν τον βρήκε. Πήρε άμεσα στο τηλέφωνο τους φίλους του, τον ένα μετά τον άλλο, και στο τέλος τον ανακάλυψε στη λέσχη του. Όταν ο νέος γύρισε στο σπίτι του, έγινε μεγάλος καυγάς. Εκείνος της εξήγησε ότι είχε περάσει σχεδόν όλο το πρωί φροντίζοντας να κλείσει θέσεις στο αεροπλάνο και να κρατήσει δωμάτιο σε μία λουτρόπολη, που θα πήγαιναν να περάσουν δυο - τρεις μέρες με την ευκαιρία της δεύτερας έπετειού των γάμων τους. Ήταν μία έκπληξη που της ετοιμάζε, αλλά αυτή η συνεχής παρακολούθησή είχε γίνει πια ανυπόφορη και την ίδια μέρα ο νέος έφυγε από το σπίτι και δεν ξαναγύρισε πια ποτέ.

Δεν πρέπει όμως να νομίζετε ότι υποστηρίζω την απόλυτη μυστικότητα μεταξύ των συζύγων. Κάθε άλλο μάλιστα. Μια διακριτικότητα όμως στις σχέσεις τους είναι απαραίτητη. Και πρέπει να παραδεχθούμε ότι, όπως υπάρχουν μυστικά που βλάπτουν υπάρχουν και άλλα που ωφελούν. Γιατί ποιά από μας μπορεί να υποστηρίξει την άποψη ότι πρέπει να λέμε σ' έναν άνθρωπο, καταδικασμένο από την επιστήμη, την αλήθεια αντί να του την κρύβουμε και να προσπαθήσουμε να του γλυκάνουμε τις τελευταίες του μέρες; Πόσα τέτοια παραδείγματα αγάπης και καρτερικότητας δεν έχουμε! Δεν θα ξεχάσω ποτέ την ιστορία ενός καθηγητού που έπασχε από μία ανίατη αρρώστια και που ο γιατρός δεν του έδινε περισσότερο από ένα χρόνο ζωής. Η γυναίκα του όχι μόνο του έκρυψε την αλήθεια, αλλά του έδωσε τόσο το ήθικό, ώστε σ' αυτό το χρονικό διάστημα ο καθηγητής τελείωσε ένα σπουδαίο βιβλίο και είχε και τη μεγάλη ευτυχία να δει να γενιέται ο γιός του.

Πρέπει όμως να προσέχει κανείς πολύ και να μη κάνει κατάχρησι αυτού του δικαιώματος, γιατί τότε θα κάνει κακό αντί να κάνει καλό. Ένα αγαπημένο ανδρόγυνο με κατανόηση ξέρει ότι η μυστικότητα δεν πρέπει να φτάνει στα άκρα, αλλά να σταματάει στο σημείο που η απόκρυψη του μυστικού να είναι άδωκη και συχνά μια ευχάριστη έκπληξη.

Θα ήθελα να πω ακόμα ότι η μυστικότητα ανάμεσα σ' ένα ζευγάρι πρέπει ν' αρχίζει και πριν από το γάμο. Γιατί υπάρχουν αρραβωνιασμένοι που χάρισαν αδικαιολογητά μόνο και μόνο γιατί άρχισαν να διηγούνται ο ένας στον άλλο ανόητες και χωρίς σημασία ερωτικές περιπέτειες που τους συνέβησαν πριν γνωριστούν μεταξύ τους και στη φαντασία του άλλου έπαιρναν πάντα μεγαλύτερες διαστάσεις από ό,τι ήταν στην πραγματικότητα.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο Γιαννάκης παρατηρεί ότι κάθε φορά που πηγαίνει στο σπίτι του Μιχαλάκη του συμμαθητή του, βρίσκει τη γιαγιά του τελευταίου να διαβάζει τη Βίβλο. Απορημένος ρωτάει το φίλο του:

— Γιατί η γιαγιά σου διαβάζει συνεχώς τη Βίβλο;

— Ετοιμάζεται για τις εξιτηρίες εξετάσεις της, του απαντάει αυτός.

Bac-Stick

(άποσμηκτόν)

Δροσιά
"Αρωμα
Φρεσκάδα

Επιτυχία 100%

Είς όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, διά να επιτύχετε παντού και πάντοτε, χρειάζεσθε σωματική φρεσκάδα.

Το BAC - STICK απαλλάσσει από κάθε σωματική όσμη, δίδει μία αισθητική ευφορία. Και πόσο εύκολα. Άρκει μία έλαφρά έπαφή. Έχει ενέργεια άμεση και διαρκή.

BAC - STICK
μικρό διά την τσάντα
BAC - STICK
μεγάλο διά τό σπίτι

Μόνον τό BAC - STICK
περιέχει τό βακτηριοκτόνον
και άποσμηκτόν BAC-43

Πωλείται εϊς τὰ Φαρμακεία και Μυροπωλεία

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Χαρήτε ελεύθερα
ΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ
ΜΕ ΤΗΝ

CREME PHYLLIS

Επιστημονικά μελετημένα και προσαρμοσμένα στο Έλληνικό κλίμα τὰ καλλυντικά Φυλλίς εγγυώνται στις Έλληνίδες δερμα γερό, όρροσρό, νεανικό.

Η CREME "Φυλλίς" αξιοποιεί τις ωφέλιμες ακτίνες και εξουδετερώνει τις βλαβερές. Χάρis εϊς τὰ παλύτjμα συστατικά της προλαμβάνει την άφύδωση του δέρματος, που εϊναι αίτία των ρυτίδων και του μαρσμού.

Οι μουσουργοί του χθές και του πάντοτε

ΜΑΣΝΕ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Η ΖΩΗ του Μασνέ είναι από κείνες που απογοητεύουν τους βιογράφους. Δεν υπάρχει σ' αυτήν καμιά από τις αισθηματικές εκείνες θύελλες, που δίνουν μία σημαντική σφραγίδα στη ζωή του Λίστ, του Μπερλιόζ ή του Βάγκνερ. Κι' όμως, ποιος τραγούδησε καλύτερα απ' αυτόν και με περισσότερο πάθος τον έρωτα;

Τη ζωή του την έγραφε στα περιθώρια των μουσικών χειρογράφων του. Από ξη χρονών είχε συνηθίσει (συνήθεια που την κράτησε σ' όλη τη ζωή του) να σημειώνει κάθε μέρα γεγονότα ή απλές εντυπώσεις. "Αν δεν είχε κάποιο σημειωματάριο πρόχειρο, έγραφε τις εντυπώσεις του στο λευκό περιθώριο του μουσικού χαρτιού που είχε μπροστά του. Και δρισκουμε πάνω στα χειρόγραφα του φράσεις σαν αυτή: «Δευτέρα 30 Μαρτίου 1881, καιρός μολυβένιος, κλαίει από χθές». "Η: «Πρώτη με-τάληψη της 'Ιουλιέτας» —της κόρης του.

Όλα στον Μασνέ ήταν συστολή, κομψότητα και διακριτικότητα: "Από τον τρόπο που έδενε τη γραβάτα του ως το ζάρωμα των φρυδιών, με το οποίο φανέρωνε τη γνώμη του για κάποιο αμφίβολης αξίας μουσικό έργο, ή το χαμόγελο πάνω στα χείλη του που φανέρωνε την εσωτερική ευχαρίστησή του.

Γεννήθηκε στις 12 Μαΐου 1842, στη Γαλλία, στο Μοντώ, πρόσαιο του Σαιντ 'Ετιέν, και με δυσκολία παραδεχόμαστε πως ανήκει στον περασμένο αιώνα, τόσο τον νοιάζουμε κοντά μας. "Ο πατέρας του ήταν άρχισιδηγούργος και είχε ήδη πολλά παιδιά όταν παντρεύτηκε, σε δεύτερο γάμο, τη δεσποινίδα ντε Ρουαγέ ντε Μαρανκούρ, που έγινε αργότερα η μητέρα του συνθέτη. Βάπτισαν το παιδί και τόνεζαν 'Ιούλιο, ένα όνομα που δεν του άρεσε καθόλου.

"Η παιδική του ηλικία πέρασε ανέφελη και γλυκειά. "Από τα έξη του χρόνια, η μητέρα του τον ώθησε στη μουσική και, ύστερ' από κάποιαν αντίδραση του πατέρα του, ο μικρός παρουσιάστηκε στο Κονσέρβατόριον, γιατί η οικογένειά του ήταν ήδη εγκατεστημένη στο Παρίσι. "Αρχισε τις σπουδές του σε ηλικία ένενά χρονών. Στά δεκαεφτά του χρόνια πήρε το πρώτο βραβείο του πιάνου. Στά είκοσι, το μεγάλο βραβείο της Ρώμης. "Υστερ' από την απόφαση της επιτροπής ο μουσουργός "Ωμπέρ είπε στον "Αμπρουάζ Τομά: «Αυτό το παιδαρέλι θα πάη μπροστάς. Συνέχισε τις σπουδές του στη Ρώμη», και κεί γνώρισε τις ωραιότερες συγκινήσεις της εφηβικής ηλικίας ενός καλλιτέχνη. "Εκεί αντάμωσε και τον έρωτα, στο πρόσωπο μιάς νεαρής μαθήτριας του Λίστ, της δεσποινίδας ντε Σαιντ Μαρί. Στά 1866, οι δυο νέοι παντρεύτηκαν και η ένωση τους στάθηκε η πιο τρυφερή, η πιο πιστή και η πιο υδοειδικητική. "Απόκτησαν ένα κοριτσάκι, που το βάπτισαν... 'Ιουλιέτα. Και ο πατέρας αγάπησε αυτό το όνομα, άλλ' ακόμα πιο πολύ αγάπησε το παιδί για το οποίο έτρεφε αληθινή λατρεία.

*

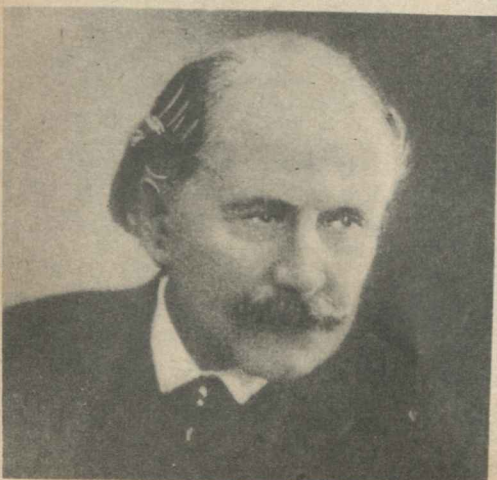
"Ο Μασνέ διατήρησε σ' όλη του τη ζωή ένα πολύ νεανικό ύφος. Είχε μία καταπληκτική ευκίνησια, κι' έναν ιδιαίτερο τρόπο να διευθύνει την ορχήστρα με ηρεμία, με γαλήνη και ταυτόχρονα, με μία ορμητικότητα που παρέσυρε όλο τον κόσμο σε όνειρα. "Ολόκληρη η προσωπικότητά του είχε κάτι το θελκτικό, ήταν γεμάτη χάρη και γοητεία, μ' ένα βλέμμα γλυκύτατο και ζωφό. Το ανάστημά του ήταν μέτριο. Διατήρησε για πολλών καιρό τα μαλλιά του όπως μακρυνά, σαν ποιητής και καλλιτέχνης που ήταν. "Αργότερα, τα χρόνια γύνωνσαν τους κροτάφους του και το μέτωπό του, τονίζοντας έτσι ακόμα περισσότερο την εξυπνάδα και την πνευματικότητα της εκφράσεώς του.

"Εργαζόταν στην κρεβατοκάμαρά του, κοιμόταν λίγο και σηκωνόταν χαράματα. "Η αγάπη του για την τάξι και την ακρίβεια έφθανε μέχρις μανίας. Κανέναν δεν μπορούσε ν' αγγίξει το τραπέζι όπου εργαζόταν και που ήταν φορτωμένο με χαρτιά, με πλήθος από διαφορετικές πέννες, στυλότιπια και πολυχρώμα μολύβια.

"Η κυρία Μασνέ είχε αγοράσει, το 1891, ένα κτήμα που τόνεζαν «Λέ διέ Μανουάρ» στο Πόν ντε λ' "Αρς. "Εκεί ο Μασνέ συνέθεσε τον «Βέρθερο» και το παραμυθένιο θέαμα του λεκανοπεδίου του Σηκουάνα τη νύχτα του ένπνευσε την ασύγκριτη και συγκινητική μελωδία του «Φεγγαρόφωτου». Λίγα χρόνια αργότερα, οι Μασνέ αποκόμισαν κι' άλλο ένα κτήμα, στο 'Ερβίλ, της Σέν-ε-Μάρν. "Ο Μασνέ πέθανε σ' αυτό το κτήμα σε ηλικία εβδομήντα χρονών, στις 12 Αυγούστου 1912 και μέσα σε λίγες ώρες.

Το έργο του μεγάλου αυτού συνθέτη έχει μία σειρά από ένδοξους τίτλους: «'Ηρωιδάδας», «Μανόν», «'Εσκαλαρμόντ», «Βέρθερος», «Θαίς», «Σαπφώ», «Γρίζελιντ» και το μικρό αριστούργημα «Ζονγκλέρ ντε Νότρ Νάμ». "Ο Μασνέ τα είχε όλα σ' αυτόν τον κόσμο: ιδιοφυΐα, αγάπη, τύχη. Πνευματικός όπαδας του Γ' Γουινώ, αγαπημένος μαθητής του "Αμπρουάζ Τομά, είχε εμφύτη την αίσθησι του θεάτρου και της ένορχηστρώσεως. "Αλλά κανένας ίσως μουσικός δεν υπόρεσε ή δεν τόλμησε, πριν απ' αυτόν να κάνει τον 'Ερωτα να κλάψη, να λαχταρίση, να πονέση και ν' άσπαστενέξη, όσο αυτός ο μουσικός της καρδιάς.

ΡΕΖΙΣ ΣΑΙΝΤ-ΕΛΛΙΕ

Ο Ρομπέρτο Βαράνι την είχε καλέσει για μία έκδρομή με το κότερό του...

Ε

ΔΩ είναι η διδολογία, είπε ο Ρομπέρτο στη Νερίνα, την αραβωνιστική του. Τώρα γνωρίζεις ολόκληρο το σπίτι που θ' αποτελέσει τη μελλοντική κατοικία σου.

Το κορίτσι γέλασε ευτυχισμένο. "Ποιός ξέρει πως θα μου φανή. "Έζησα όλη μου τη ζωή σε μία λαϊκή συνοικία, κι' όλα μοιάζουν σαν όνειρο.

"Ενα θαυμάσιο όνειρο, σκεπτόταν, που είχε άρχισι μόλις λίγους μήνες πριν, όταν ο Ρομπέρτο Βαράνι την είχε καλέσει σε μία έκδρομή με το κότερό του. "Όλοι είχαν φανταστή στην αρχή ότι επρόκειτο για ένα καινούργιο έφημερον έρωτα του Ρομπέρτο, αλλά αυτή τη φορά τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά. "Ο Ρομπέρτο ζήτησε από τη Νερίνα να γίνη γυναίκα του, και σήμερα είχαν την εορτή των αραβωνιών τους.

"Η Νερίνα έβριζε μία ματιά στο πολυτελές κατάφυτο σαλόνι.

"Ποιός ξέρει πόσο θα με μισούν όλες αυτές οι ωραίες αριστοκράτισσες, είπε. Πριν από λίγο άκουσα δυο κοπέλλες που έλεγαν: «Πολύ πονηρή αυτή η μοδιστρούλα αφού κατάρθωσε να τυλίξη τόσο καλά τον ωραίο και άσπαστο Ρομπέρτο...»

"Ο Ρομπέρτο γέλασε: "Είμαι ένας καλός όπλο άμυνας, άσπεύτηκε. Θά το χρησιμοποιήσουν όταν γυρίσης να κυττάξης κομμωτικά.

— Νερίνα, έπαυα να σ' αγαπάω. Τώρα η καρδιά μου χτυπά για μιά άλλη. Ξέχασέ με, Νερίνα, αυτό.

ΠΟΙΟΣ ΕΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟΝ ΡΟΜΠΕΡΤΟ;

Και η Νερίνα συνεχίζοντας το παιχνίδι:

— "Α, έτσι λοιπόν, φώναξε με μείλικτη άπελπισία, είσαι ένας επίορκος, ξεγέλασες ένα φτωχό κορίτσι...

Σήκωσε το όπλο μά, βαφνικά, έβγαλε κάτι άπίστευτο. "Ακούστηκε μία έκπυροκρότησι και η Νερίνα με τη φρίκη ζωγραφισμένη στο βλέμμα, είδε μία κόκκινη κηλίδα ν' απλώνεται πάνω στο άσπρο σακκάκι του Ρομπέρτο. "Ο νέος την κύτταξε μία στιγμή με μάτια διεσταλμένα, ύστερα έγειρε προς τα μπρός, και κυλίστηκε πάνω στο χαλί.

"Η Νερίνα άπισθοχώρησε μηχανικά ως τη βαρεία κουρτίνα του παραθύρου. "Ενας άντρας ήταν εξαπλωμένος χάμω, ακίνητος, με πρόσωπο κέρινο. "Η Νερίνα δεν μπορούσε ακούη να καταλάβη αυτό που είχε συμβή. Γιατί κρατούσε αυτό το όπλο; Κι' ο Ρομπέρτο γιατί ήταν εξαπλωμένος ακίνητος στο πάτωμα; "Ήταν ένα παιχνίδι της φαντασίας ή μία πραγματικότητα;

Περισσότερο ώδηγημένη από το ένστικτο παρά από τη λογική, έσκυψε και πήρε το όπλο που είχε πέσει από τα χέρια της και κρύφτηκε πίσω από την κουρτίνα που σκέπαζε την πόρτα της δερνάτσας.

Κάποιος μέσα στο δωμάτιο φώναζε, ύστερα μία φωνή παραγγέλνει: «Τους άκουσα που μάλωναν. Αυτός της έλεγε πως δεν θέλει πιά να την παντρευτή, κι' αυτή τον άπελούσε. "Υστερα άκούστηκε ο πυροβολισμός».

Μία άλλη φωνή έλεγε: «Γρήγορα, γρήγορα ένα γιατρό, είδοποίησε την άστυνομία».

Και μία άλλη φωνή ακόμη: "Τώρα πιά είναι νεκρός. Είδοποίησε την άστυνομία να συλλάβη τη δολοφόνο. Την άστυνομία...

"Η Νερίνα κινήθηκε και πάλι μηχανικά. "Η σκέψη της δεν λειτουργούσε άκόμη. "Η πόρτα της δερνάτσας ήταν άνοιχτή. Γλίστρησε άδρόμδα και βγήκε στον κήπο.

Μόνο τότε άρχισε να συνέχεται και να καταλαβαίνει τι είχε συμβή. Είχε σκοτώσει τον Ρομπέρτο. Αίσθανθηκε ένα φόβο τρελλό να της σφίγη το λαιμό. Θά την έπιαναν και θά την έκλειναν στη φυλακή: σί-δερα στο παράθυρο, γκρίζα κελιά, κρύο, μοναξιά, σκοτάδι. Κανείς δεν θά πίστευε ότι ήταν ένα δυστυχισμένο, ότι το όπλο είχε έκπυροκρότησι μόνο του. Θά την καταδικάσαν με την κατηγορία ότι είχε σκοτώσει.

"Αρχισε να τρέχει. Περνώντας από τη λιμνούλα του πάρκου, άντελφήθηκε ότι έσφιγγε άκόμη στο χέρι της το καταραμένο όπλο. Το πέταξε στο νερό κι' εξακολούθησε το τρέξιμο.

"Πρέπει να τρέξω, να κρυφτώ», σκεπτόταν. Βγήκε στη λεωφόρο ακριβώς τη στιγμή που έβθανε ένα αυτοκίνητο. Το είδε πολύ κοντά της και μία στιγμή αργότερα έχασε τις αισθήσεις της.

ΟΤΑΝ ΑΝΟΙΞΕ τα μάτια της, είδε ένα νέο άντρα καθισμένο πλάι της.

— Πώς αισθάνεσθε; τη ρώτησε.

Είχατε λίγο πυρετό και φοβήθηκα. "Η φωνή του έδειχνε ένδιαφέρον. Μή φοβάστε, συνέχισε, δεν είναι τίποτα σοβαρό. Βγήκατε στο δρόμο τόσο γρήγορα, που δεν πρόφασα να φρεναρώ και σάς χτύπησα, αλλά δεν είναι τίποτα. "Αναρωτιέμαι όμως που πηγαίνατε τρέχοντας ντυμένη με δραούντο φόρεμα, τέτοια ώρα.

Το φόρεμά της ήταν άκουμπισμένο σε μία πολυθρόνα. "Η Νερίνα το κύτταξε σκεπτική. "Εμοιάζε μ' ένα τεράστιο δαντελένιο τραντέζυλλο. Μόνο τότε κατάλαβε ότι ήταν μισόγυμνη.

— Πού είμαι; ρώτησε κοκκινίζοντας. Για ό δρίσκωμαι;

— Μή τρομάζετε, είπε. "Όταν σάς χτύπησα φοβήθηκα τόσο, που δεν σκέφτηκα να σάς πωσ σε καμιά κλινική. Σας έφερα εδώ, στο σπίτι μου, και φώναξα ένα γιατρό της έμπιστοσύνης μου. "Εκείνος σας έβαλε στο κρεβάτι και μου συνέιτησε να σάς αφήσω ν' αναπαυήτε.

Δυστυχώς δεν μπόρεσα να είδοποιήσω την οικογένειά σας, γιατί δεν είχατε πάνω σας ούτε τσάντα ούτε ταυτότητα. "Ακόμη και τώρα δεν ξέρω τ' όνομά σας.

"Η Νερίνα τώρα δεν άκουγε σχεδόν τα λόγια του νέου. Σκεπτόταν πως εκείνο που πριν από λίγα λεπτά, φανταζόταν ότι ήταν άπλως ένας έφωλτης, ήταν αντίθετος ή άλθθεια. Αυτή είχε σκοτώσει το Ρομπέρτο. "Υστερα είχε φύγει μέσα στη νύχτα. "Ο τρελλός φόβος της φυλακής την εναόπιασε.

— "Αν θέλετε να μου πητε τ' όνομά σας, έλεγε πάλι ο νέος, για να τους είδοποιήσω.

"Η Νερίνα κούνησε το κεφάλι: άμνητική.

— Δεν ξέρω, δεν θυμάμαι, είπε. "Ήταν μία ιδέα παράλογη. "Αργά η γρήγορα ο άγνωστος θ' ανακάλυπτε την άλθθεια, μα η ανάγκη να άπομακρύνω τον κίνδυνο έστω και για μία στιγμή, την είχε κάνει ν' άπαντήση έτσι.

*

"Η ΝΕΡΙΝΑ περπατούσε μόνη ανάμεσα στα δέντρα του πάρκου. Τώρα πιά γνώριζε κάθε πέτρα, κάθε θάμνο αυτής της περιοχής. Αυτό το δάσος και το μικρό έξοχικό σπίτι, στο οποίο την είχε εγκαταστήσει ο Εγγένιο Γκάστι, ο νέος που είχε γνωρίσει την τραγική εκείνη βραδυά, άποτελούσαν το βασίλειό της. Είχαν περάσει πολλές εβδομάδες από τη μοιραία νύχτα των αραβωνιών της και τώρα είχε ξαναβρή λίγο από τη γαλήνη της σ' εκείνη την έρημη γωνιά. Στο νέο, άφου προσποιητικώς άποκαρδο ότι είχε χάσει τη μνήμη της, διηγήθηκε μετά μία μάλλον απίθανη ιστορία, πως τάχα είχε άπλωςσει με τον πατρίδι της, κι' άναγκάστηκε να φύγη από το σπίτι, μία ιστορία με πολλές άνακρίβειες, που είχαν ως μόνο δικαιολογητικό την κατάσταση της άμνησίας που είχε περάσει.

Σίγα — σίγα, οι φόβοι της Νερίνας άρχισαν να σβύνουν και η φοβερή άνάμνησι της βραδυάς των αραβωνιών της και το ό,τι είχε άκο-

υλυνθεί, έμοιάζε με άσηχη περιπέτεια, που είχε ζήσει σε μία στιγμή μέθης.

Με το Ρομπέρτο είχε περάσει ωραίες στιγμές, είχε ζήσει θαυμάσιες ώρες πάνω στο πολυτελές του γιγώ και είχε κάνει άρκετά όνειρα για το μέλλον που παρουσιαζόταν μπροστά της ρόδινο, γεμάτο ύποσχέσεις, αλλά αυτό που δοκίμαζε τώρα ήταν κάτι έντελως διαφορετικό. Οι φροντίδες και οι περιποιήσεις του Εγγένιο, γέμιζαν την καρδιά της μ' ένα καινούργιο άσθημα τρυφερότητας.

"Ήταν έρωτευμένη με τον Εγγένιο και την άγαπούσε κι' εκείνος. Γι' αυτό, δεν είχε πιά καμιά άμφιβολία. Δεν περνούσε ούτε μέρα που να μην έρθη εκείνος να τη βρή, κάνοντας δεκάδες χιλιόμετρα.

— Πόσο μόνη θά αισθάνεσαι εδώ, καμμένη Ρίνα, της έπε μία μέρα ο Εγγένιος. "Όταν δρίσκωμαι στην πόλι σε σκέπτομαι διαρκώς.

"Η Νερίνα χαμογέλασε. "Ήταν Σάββατο εκείνη την ήμερα και ο Εγγένιο είχε έρθει πιο νωρίς. Είχαν ένα δολόκληρο άπόγευμα στη διάθεσή τους και ήταν ένοιαστοι κι' ευτυχισμένοι σαν παιδιά.

— Θέλεις να σου φτιάξω ένα τσάι; ρώτησε η Νερίνα άφου άνοιξε τα πια λυθάρθια πακέτα που είχε κουβαλήσει ο Εγγένιος.

— Ναι, ένα τσάι καφέ.

"Η Νερίνα πήγε στην κουζίνα, αλλά ύστερα από μερικά λεπτά ξαναγύρισε στο δωμάτιο. "Ήταν πολύ χλωμή και έτρεμε.

— Είμαι στο δρόμο δυο άστυνομικοί, του έπε. Τους είδα από το παράθυρο της κουζίνας. Διευθύνονται προς το σπίτι.

— Δεν υπάρχει λόγος να τρομάζεις, της έπε ο Εγγένιος. Πώς να δώ τί συμβαίνει. "Εσθ μ'ήν κουνήσης άπό δώ.

"Η καρδιά της Νερίνα χτυπούσε δυνατά. «Δεν ήρθαν για μένα, έλεγε και ξανάλεγε μέσα της. Πώς μπορούν να ξέρουν που δρίσκωμαι;»

Είχε ένα χοντρό κίτρινο φακέλλο, που είχε αφήσει ο Εγγένιος βγαίνοντας, πάνω στο ράφι του τζακιού και τον πήρε κλειστά. "Η Νερίνα τον άνοίξε όχι τόσο από περιέργεια, όσο για ν' άπαυορήσει με κάτι τη σκέψη της. "Ο φακέλλος περιείχε άποκόμματα έφημερίδων. Το πρώτο πράγμα που είδε ή φωτογραφία της, μεγεθυσμένη. "Ήταν μία παλιά φωτογραφία που παρίστανε αυτή και το Ρομπέρτο πάνω στο γιγώ του. Κι' από κάτω από τη φωτογραφία ο έντυπωσιακός τίτλος: Νερίνα Ρόσι, η δολοφονία του νεαρού αριστοκράτη Ρομπέρτο Βαράνι. Κι' άλλα άποκόμματα, κι' άλλοι παρόμοιοι τίτλοι, κι' άλλες πληροφορίες. «'Η οικογένεια Βαράνι, έγραφε ένα άλλο άποκόμματα, προσφέρει δέκα εκατομμύρια σ' όποιον άνακαλύψη τη δολοφονία. Κι' ένα άλλο άκόμη: «'Η δολοφονική σφαίρα ήταν άπό πιστόλι «Μπερέτα».

"Η Νερίνα μάζεψε διστακτικά τ' άποκόμματα και τα ξανάβαλε στον κίτρινο φακέλλο, την ώρα που άκου-

σε στο διάδρομο τα δήματα του Εγγένιο.

"Εκείνος μπηκε γελαστός, κάθε άνησυχία είχε σβύσει από το πρόσωπό του.

— Δεν ήταν άστυνομικοί, έπε, αλλά άγροφύλακες. Είχαν έρθει να τοιχοκολλήσουν μία άνακοίνωση για την άπαυορήσει του κυνηγιού σ' αυτή την περιοχή. "Αλλά κι' αν ήταν άστυνομικοί, τί είχες να φοβήσης; "Ελα, ήρέμισε τώρα.

— Ναι, ναι, ήσυχασα δεν τρέμω πιά, πάρε με στην άγκαλιά σου, έπε η Νερίνα.

"Ήταν θαυμάσιο αυτό που αισθανόταν για κείνον κι' αυτό που ο Εγγένιος είχε κάνει γι' αυτήν. "Ήξερε πάντοτε την άλθθεια κι' όμως την είχε προστατεύσει, την είχε βοηθήσει, την είχε άγαπήσει, έστω κι' αν ήταν μία δολοφονία.

"Όταν λίγη ώρα αργότερα, η Νερίνα έπέστρεψε από την κουζίνα φέρνοντας στον Εγγένιο ένα φλυτζάνι τσάι, είδε να καίγωνται στο τζάκι τα τελευταία άποκόμματα των έφημερίδων μαζί με το φακέλλο.

— "Εσχισα κάτι άχρηστα χαρτιά, της έπε ο Εγγένιος με φωνή ήσυχη.

*

ΤΩΡΑ ΟΙ ΜΕΡΕΣ κυλούσαν γρήγορα για τη Νερίνα, χαρούμενες, ευτυχισμένες. "Αγαπούσε τον Εγγένιο και την άγαπούσε κι' αυτήν. "Ήξερε όλα όσα είχαν συμβή. "Η ζωή της χαμογέλασε και πάλι γεμάτη έλπίδες.

"Ενα άπόγευμα η Νερίνα καθόταν εξαπλωμένη σε μία πολυθρόνα και διάβαζε ένα άστυνομικό μυθιστόρημα, περιμένοντας την ώρα της επιστροφής του Εγγένιο. Ξαφνικά, σταμάτησε σε μία φράση: "Ήταν άπληκτός μ' ένα καλό μούσκερ.

"Ενα μούσκερ» επανέλαβε η Νερίνα. Είχε σκετάσει κι' αυτή τον Ρομπέρτο μ' ένα μούσκερ, αλλά τότε... τότε... γιατί ή έφημερίδα έγραφε πως η σφαίρα που είχε σκοτώσει τον αραβωνιστικό της ήταν άπό πιστόλι μπερέτα. Πάνω στην ταραχή της δεν το είχε προσέξει την ήμερα που είχε διαβάσει εκείνα τα άποκόμματα των έφημερίδων.

Ξαφνικά, η έξηγησις πρόσδελε καθαρά μπροστά της. Αυτή ήταν τόσο άπειρη από όπλα, που είχε φαντασθή ότι η σφαίρα είχε φύγει από το δικό της όπλο, ενώ κάποιο άλλο πρόσωπο, κρυμμένο πίσω από τις κουρτίνες, είχε πυροβολήσει. "Όστε αυτή ήταν άδωα, έντελως άδωα, δεν είχε σκεπεί σε τίποτα για το θάνατο του Ρομπέρτο.

"Όταν ήρθε ο Εγγένιος, έτρεξε κι' έπεσε στην άγκαλιά του.

— Εγγένιε, έπε έχω να σου πω κάτι θαυμάσιο. Εγγένιε, δεν σκέφτοσα έγω το Ρομπέρτο, φώναζε χωρίς κανένα πρόλογο, με το πρόσωπο κατακόκκινο από τη συγκίνηση.

"Υστερα του διηγήθηκε την ιστορία των όπλων.

"Ο Εγγένιος, έπε τέλος. Τώρα που ξέρεις πως είμαι άδωα, ίσως μ' αγαπήσεις περισσότερο.

"Εκείνος δεν άπάντησε άμέσως. Το ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 60

Η ΑΛΛΕΡΓΙΑ

«ΑΛΛΕΡΓΙΑ» είναι ή λέξι που βρίσκειται σήμε-
ρα σ' όλα τα στόματα. Θ' ακούσετε τόν καθε-
νόν να σας λήη ότι είναι αλλεργικός σέ τούτο,
αλλεργικός σέ κείνο... Κι' ίσως δέν είναι μα-
κριά ή εποχή που ένας φαντάρος θα δηλώνη χωρίς να γε-
λάη ότι είναι αλλεργικός στή άγγαρεία ή ότι ένας μαθη-
τής είναι αλλεργικός στή γραμματική... Στήν 'Αμερική
που ή αντίληψη γιά τήν αλλεργία, όπως πολλές νέες ιδέ-
ες, έχει διαδοθή με τήν ταχύτητα μπαρούτης όταν πιάνη
φωτιά, κανείς δέν αμφιβάλλει ότι κι' ό λoχίας κι' ό δά-
σκαλος θα πάρουν στά σοβαρά τις δηλώσεις αυτές! Βέ-
βαια, δέν έχουμε φτάσει ακόμα στό σημείο αυτό, αλλά
πρέπει να τό περιμένουμε...

Έν τούτοις, στίς άρχές ακόμα του αιώνα μας κανείς
δέν μιλούσε γιά αλλεργία. Ήσαν, βέβαια, ότι μερικά
άτομα δέν μπορούσαν να άνεχθουν ένα ώρισμένο προϊόν:
τά αγγά, τίς σοκολάτες, τίς φράουλες. Ήσαν αυτό
πού λένε οι 'Αμερικανοί 'επυρετό του χόρτου, τó αλλερ-
γικό συνάχι δηλαδή κι' υποπτεύονταν ότι αυτό όφειλό-
ταν σ' έναν έρεθισμό πού προκαλούσε ή γύρις τών σιτη-
ρών. Αλλά δέν πήγαιναν παραπέρα.

Ύστερα όμως από τις εργασίες του Παστέρ και του
Κώχ ανακαλύφθηκε ή άνοσία. Ήταν γνωστό ότι τό άν-
θρώπινο αίμα, όταν βρισκόταν μπροστά σ' ένα τοξικό
πρόϊόν, παρήγε 'αντισώματα', πού ήταν ικανά να αντί-
σταθούν στό προϊόν αυτό. Τότε πρωτάρχισαν και οι δα-
μαλισμοί, πού εφαρμόζονται σήμερα σ' όλόκληρο τόν
κόσμο.

Μιά μέρα ό Γάλλος φυσιολόγος Ρισέ, κάνοντας με-
λέτες γιά τό δηλητήριο ενός είδους θαλάσσιας άνεμώνης,
άνοσιοποιούσε στήν τοξίνη αυτή σκύλους, κάνοντας τους
άλλεπάλλως ένεσεις σέ πολύ μικρές δόσεις. Πρός με-
γάλη του όμοι έκπληξι, ένα από τά σκυλιά, πού είχε
άνεχθι πολύ καλά τήν πρώτη ένεσι, ψόφησε στή δεύτε-
ρη. Τό παράξενο αυτό φαινόμενο (γιατί ή δόσι πού ει-
σήγαγε μ' ένεσι στον οργανισμό του σκυλιού ήταν άσθε-
νέστερη) τράβηξε τήν προσοχή του Ρισέ. Έπανελάβε τά
πειράματά του κι' ανακάλυψε ότι μία πρώτη δόσι δηλη-
τηρίου μπορούσε άντί να άνοσιοποιήσθ τόν οργανισμό,
να τόν στερήσθ από τή δύναμι αντίδρασέως του και να
τόν κάνει ευπαθή σέ δεύτερη δόσι, έστω κι' ελάχιστη. Τό
φαινόμενο αυτό τό άποκάλεσε 'άναφυλαξία', δηλαδή 'ά-
νικανότητα προφυλάξεως'.

Η άνακάλυψη αυτή του Ρισέ έμελλε να ρίξη φώς σ'
ένα πλήθος φαινομένων πού ως τότε ήταν άνεξηγήτα, ιδι-
αίτερα δε στό αλλεργικό συνάχι και στή μη άνοχη άπ'
τόν οργανισμό ώρισμένων τροφών. Μεταγενέστερες έρε-
νες τών Αυστριακών, ιδίως του φόν Πίρκετ, έτροποποι-
ησαν τά πρώτα δεδομένα του Ρισέ. Έδειξαν ότι ύστερα
άπό μία πρώτη δόσι ένας οργανισμός μπορεί να ευαι-
σθητοποιήθ, ενώ ένας άλλος, κάτω από τις ίδιες συνθη-
κες δέν πάσχειν τέτοιο πράγμα. Τήν άτομική αυτή ευ-
αισθητοποίηση τήν άνόμασαν 'αλλεργία', δηλαδή δια-
φορετική αντίδρασι (άπό τις ελληνικές λέξεις 'άλλος'
και 'έργω').

Από τότε τό φαινόμενο αυτό ύπήρξε άντικείμενο πο-
λυαριθμών μελετών, πού μας επέτρεψαν να τό γνωρίσου-
με καλύτερα άποτελέσματα. Από έπιστημονική πλευ-
ρά, τό όνομα 'άναφυλαξία' θάπρεπε να χρησιμο-
ποιηται στίς περιπτώσεις τής μη άνοχής όρου και ή λέξι 'αλλεργία' στίς
περιπτώσεις ευαισθητοποιήσεως σέ μία πρώτη έπαφή με
ένα οποιοδήποτε προϊόν. Σήμερα όμως γενικά χρησιμοποιοι-
ται ή λέξι 'αλλεργία' γιά να δείξουμε κάθε άτομική αντίδρασι,
διαφορετική από τις συνηθισμένες άν-
τιδράσεις.

Η ΑΛΛΕΡΓΙΑ, ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Τί είναι λοιπόν, πράγματι ή αλλεργία; Είναι αντίδρασι πού προκαλεί-
ται μέσα στον οργανισμό από τή σύγκρουσι άνάμεσα σ' ένα ξένο σώμα
(πού τό όνομάζουμε αντίγονο: και τών αντισωμάτων πού έχει παραγάγει
προηγούμενός ό οργανισμός γιά να άντισταθί σ' αυτό. Η σύγκρουσι αυτή
δημιουργεί διαταραχές στους ιστούς με άποτελέσματα να άπελευθερωθί
ή ισταμίνη πού περιέχεται στά κύτταρα. Η ισταμίνη, με τή σειρά τής,
διεγείρει τό νευροφυτικό σύστημα, πού διαστέλλει τά αίμοφρα άγγεία
και προκαλεί οίδημα (πρήξιμο), πού συνοδεύει πάντα τήν αλλεργία.

Θα ρωτήσετε τώρα ίσως, γιατί αυτή ή αντίδρασι δέν γίνεται πάντο-
τε. Στήν πραγματικότητα γίνεται πάντοτε, με τή διαφορά ότι στήν αλ-
λεργία ξεπερνά τις φυσιολογικές αναλογίες. Ένας ειδικός είναι ένα πα-
ράδειγμα γιά να καταλάβουμε καλύτερα. Υποθέστε ότι ένας διαβάτης
αρίνει να πείσθ τό τσιγάρο του άναμμένο στό πεζοδρόμιο. Τό πατά με
τό πόδι και τό σβύνει. Αυτό είναι ή φυσιολογική αντίδρασι. Αν ύποτεθί
ότι κάλεσε γι' αυτό όλους τους πυροσβέστες τής πόλεως, αυτό είναι ή αλ-
λεργική αντίδρασι.

Η άμυντική αυτή αντίδρασι του οργανισμού έχει συχνά τήν ίδια δύνα-
μι πού έχει ή έπίθεσι. Έτσι, στό αλλεργικό συνάχι, ό θλενωγόνος τής
μύτης προσβάλλεται από τό ξένο σώμα τής γύρεως. Τά αντισώματα τό-
τε τρέχοντας να βοηθήσουν τους ιστούς, προκαλούν τοπικά φαινόμενα:
φτάρνισμα, καταρροή τής μύτης, έρεθισμός τής ρινικής περιοχής. Τό ίδιο
συμβαίνει κι' αν ένα τέτοιο ξένο σώμα άπορροφηθί από τους δρόγχους,
όποτε έχουμε κρίσι άσθματος.

Δέν συμβαίνει όμως αυτό πάντοτε. Ένα άτομο αλλεργικό στ' αγγά
π.χ. μπορεί θαυμάσια να μην παρουσιάσθ, άφού φάη αγγό, καμιά πε-

ΟΙ ΠΙΟ ΣΥΧΝΕΣ ΑΛΛΕΡΓΙΕΣ

Με τήν άνασπνή:

Σκόνης
Τρίχες ζώων (κυρίως γάτας)
Μαλλί
Φτερά
Γύρις

Με τό φάγωμα:

Αγγά
Ψάρι
Όστρεοειδή
Μπαχαρικά

Με ένεσεις:

Όροι
Άντιδοτικά
Σουλφαμίδες
Κεντήματα έντόμων

Από μόλυνσι:

Έντερικά παράσιτα

ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΠΑΝΤΟΥ ΑΛΛΕΡΓΙΚΕΣ

Ούρτικαρία
Οίδημα του Κβίνκε
Πυρετός του χόρτου (αλλερ-
γικό συνάχι)

Άρρώστειες συχνά: αλλεργι-
κές

Έκζεμα
Ήμικρανία
Ήπιατική κρίσι
Έπιπεφυκίτις
Γαστρικό έλκος

Άρρώστειες πού σήμερα πι-
στευεται ότι μπορεί να είναι
αλλεργικής προελεύσεως

Έγκεφαλίτις του θρέφους
Άκμη
Δοθηνικός
Σκλήρωσις κατά πλάκας

πτική διαταραχή, αλλά φαγούρα ή ήμικρανία.

Πράγματι ή μορφή πού παίρνει ή αλλεργία δέν έπα-
τάται άναγκαστικά ούτε από τά αλλεργιόνα σώματα,
ούτε από τό δρόμο πού ακολουθούν αυτά γιά να προσ-
βάλουν. Έξαρτάται περισσότερο από τό όργανο, πού
σ' ένα ώρισμένο άτομο, είναι πιά ευαίσθητο. Είναι μία
αντίδρασι άπόλυτα άτομική. Άπ' αυτό προέρχεται και
ή μεγάλη δυσκολία να άνακαλυφθί και να θεραπευθί.

ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ Ν' ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΗ Η ΑΛΛΕΡΓΙΑ

Μερικές αντίδρασεις είναι χαρακτηριστικές τής αλλερ-
γίας: είναι π.χ. ή ούρτικαρία και τό οίδημα του Κβίνκε.
Τό τελευταίο αυτό είναι ένα ξαφνικό πρήξιμο πού προσ-
βάλλει συχνά τό πρόσωπο, τά βλέφαρα και τους θλενω-
γόνους τό στόματος και του λάρυγγα.

Όταν βρεθί μπροστά σ' ένα τέτοιο φαινόμενο, ό για-
τρός δέν διατάζει να κάνει διάγνωσι τής αλλεργίας. Τό
ίδιο κι' όταν βρεθί μπροστά στό 'αλλεργικό συνάχι',
πού οι έκδηλώσεις του δείχνουν τήν προέλευσί του.

Δυστυχώς δέν είναι πάντοτε τόσο εύκολα τά πράγμα-
τα. Άς πάρουμε, λόγω χάριν, τό άσθμα. Όλοένα και
περισσότερο οι ειδικοί τείνουν να συμφωνήσουν ότι έχει
αλλεργική προέλευσι: 'Ο καθηγητής Βαλερύ—Ραπτό
(πού έχει ρηθί επανειλημμένως και στήν 'Ελλάδα) πού
άλλοτε απέδιδε τό 10% τών περιπτώσεων άσθματος
στήν αλλεργία, άποδίδει σήμερα τά 90%! Έν τούτοις
μείνει ακόμα ένα 10% πού τό άσθμα δέν είναι καθαρά
αλλεργικό. Μπορεί να προέρχεται από πάθησι τών δρόγ-
χων και μερικές φορές από άλλη αίτια. Και τό έκζεμα
είναι συχνά—όχι όμως πάντοτε—αλλεργικής προε-
λεύσεως. Όταν πρόκειται γιά ήμικρανία, ή διάγνωσι εί-
ναι ακόμα δυσκολώτερη, γιατί ή ήμικρανία μπορεί να
προέρχεται από τελείως διαφορετικά αίτια, π.χ. από τήν
όρασι, τό σκότι, ένδοκρινικές διαταραχές κλπ.

Τέλος, διαπιστώνεται όλοένα και περισσότερο ότι πολ-
λές άρρώστειες, πού άποδίδονται ως τώρα σέ τελείως
διαφορετικά αίτια, μπορεί να είναι αλλεργικής προε-
λεύσεως. Μία τέτοια είναι ή έγκεφαλίτις του θρέφους. Τέ-
τοιες είναι, σύμφωνα με ώρισμένους ειδικούς, ή άκμη
(τά μπιμπικία) και ή δοθηνώσις (οί καλόγεροι), ακόμη
κι' ή— σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες—άρθροσκλη-
ρωσι. Στήν τελευταία όμως αυτή περίπτωση προχωρού-
με ακόμα ψηλαφητά.

Η δυσκολία τής διαγνώσεως προέρχεται κυρίως από
τό ότι ό ιστός πού προσβλήθηκε από αλλεργία δέν πα-
ρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Σε μία λοι-
μώδη άρρώστεια ανακαλύπτουμε τόν βακίλλο. Σ' ένα
καρκίνο, ή βιοψία μας δείχνει τήν ύπαρξί καρκινικών κυτ-
τάρων. Στήν αλλεργία όμως δέν ύπάρχει τίποτα, παρά
μόνο ή διάσθησι και ή πείρα του γιαιτρού.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΙΧΑ ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ ΣΑΙΣ ΩΣ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΕΘΡΟΥ ΣΑΙΣ

Όταν διαπιστωθί ή αλλεργία, άπομένει να άνακα-
λυφθί ή αίτια, ή ουσία δηλαδή πού προκαλέσε τήν αλ-
λεργία και πού ή εξουδετέρωσι τής θα έμποδισθ τήν έλ-
τεκτιδ, γιατί—κι' αυτό διαπιστώνεται κάθε μέρα και περισσότερο—ό-
λα μπορούν να προκαλέσουν αλλεργία.

Βλέπουμε αλλεργικά άτομα από τις πιά άπροσδόκητες αίτιες: από τό
ψωμί, από τά φρούτα, από τόν ήλιο, από τό νερό. Υπάρχουν μάλιστα
αλλεργίες καθαρά ψυχολογικές: μία από τις πιά γνωστές περιπτώσεις
είναι του Μαρσέλ Προυστ, πού έπειθεί ότταν αλλεργικός στή γύρι τών
τριαντάφυλλων, αισθανόταν άδιέθεσις ήθ θέα ενός μπουκέτου από ψευ-
τικά τριαντάφυλλα.

Πώς να βρή κανείς άκρη μέσα στό δαιδαλο αυτόν; Όταν ύπάρξί κάτι
πού να βάλλη τό γιαιτρό στό σωστό δρόμο, ή διατίστωσι είναι εύκολη:
άρκει να εισαγάγουμε μ' ένεσι ένα ελάχιστο ποσό τής ουσίας πού ύπο-
πτευόμαστε. Αν τό άτομο είναι ευαίσθητο στήν ουσία, αυτή, σέ λιγότε-
ρο από μία ώρα ή περιοχή πού έγινε ή ένεσι καλύπτεται από μία πλάκα
ούρτικαρίας. Πριν όμως ύποπτευόμαστε κάτι τέτοιο πόσες έρωτήσεις, πόσες
υποθέσεις πρέπει να κάνουμε!

Υπάρχουν ώρισμένες αίτιες πού προκαλούν αλλεργία συχνά: ή σκω-
νη, τό τριχώμα τών ζώων, τό μαλλί, ή γύρις, τά αγγά, τά ψάρια, ώρισμέ-
να φάρμακα... Αν ό άρρωστος είχε τήν ευκαιρία νάρθ σ' έπαφή με ένα
ή περισσότερα από τά αλλεργιόνα αυτά, ό γιαιτρός μπορεί να κάνει δο-
κιμές μ' αυτά. Μπορεί να πείσθ επάνω στήν αλήθεια. Αλλά αυτό άποτε-
λεί τήν εξαίρεσι. Κι' άπόδειξι είναι ότι στή Γαλλία κάθε γιαιτρός πού
κατηρβώνει να άνακαλύψθ τήν αίτια μιας αλλεργίας άνακοινώνει άμέσως
τήν περίπτωση στή Γαλλική Έταιρία 'Αλλεργίας, πού τή δημοσιεύει
στό Δελτίο—πράγμα πού δέν θα έκανε αν επρόκειτο γιά κάτι τό συνηθ-
σμένο.

Η άφήγησι τών περιπτώσεων αυτών άποτελεί άληθινό άστυνομικό μ'
διοτρήμα συνωπαστικώτατο όχι μόνο γιά τους βέβηλους, μα και γιά
τους ίδιους τους ειδικούς γιαιτρούς. Ένα τέτοιο είναι π.χ. ή περίπτωση έ-
νός άρρωστου πού είχε κρίσι άσθματος κάθε Σάββατο βράδυ, γιατί ή γυ-
ναίκα του έλούζε τά μαλλιά τής τό Σάββατο μ' ένα προϊόν στό όποιο
ό σύζυγος ήταν αλλεργικός... Γιά ν' άνακαλυφθί ή αίτια χρειάστηκε ή ά-
προσδόκητη έπίσκεψι μερικών φίλων, πού έμποδισε τό έβδομαδιαίο λού-

σιμο—και φυσικά και τήν έβδομαδιαία κρίσι του άσθματος.

Η άνακάλυψι του ύπευθίνου αλλεργιόγόνου είναι πολύ πιά δύσκολη,
γιατί δέν είναι ύποχρεωτικό να έχη ευαισθητοποιήθί κανείς από τό ίδιο
τό αλλεργιόνο. Ένας Έλληνας π. χ. πού βγαίνει γιά πρώτη φορά στήν
'Αμερική μπορεί να πάρη ένα αλλεργικό συνάχι αν έρθη σ' έπαφή με τό
έλκρο του 'Αγίου 'Ιακώβου πού δέν ύπάρχει στήν Εύρώπη. Ό νόμος
κατά τόν όποιο πρέπει να ύπάρξη προηγούμενη ευαισθητοποίηση φαίνε-
ται να μην ίσχύη εδώ. Δέν είναι όμως έτσι. Γιατί άνεκαλύφθη ότι ένα
άτομο μπορεί να ευαισθητοποιήθ από μία άλλη ουσία πού ού άνήκει
στήν ίδια ομάδα. Σημειώνουμε εδώ ότι οι 'ομάδες', προκειμένου
γιά τήν αλλεργία, δέν έχουν σχέση με τή χημική τους σύστασι. Έτσι ή
προκαίνη, οι σουλφαμίδες, ώρισμένες βαφές τριχών άνήκουν στήν ίδια ο-
μάδα. Και πρέπει να είναι κανείς 'αλλεργικός' γιά να τό άνακαλύψι!

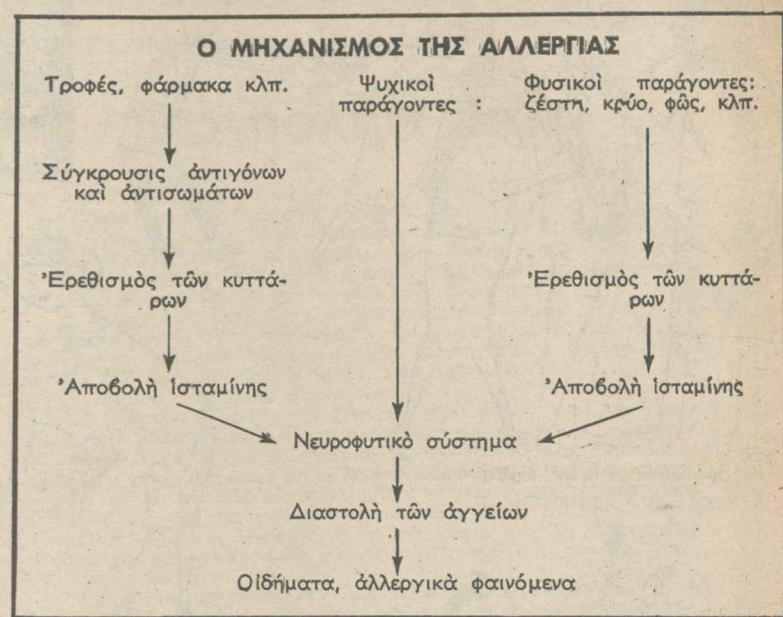
ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΑΛΛΕΡΓΙΚΩΝ

Η αλλεργική κρίσι είναι ένα φαινόμενο πού κανείς δέν μπορεί να ίσχυ-
ρισθί ότι δέν θα πάθι ποτέ του. Αν μέχρι τώρα δέν πάθατε, δέν σημαί-
νει ότι δέν θα πάθετε αύριο. Πράγματι, οι στατιστικές λένε ότι 90 στα
100 άτομα έχουν στή ζωή τους πάθει μία τουλάχιστον φορά αλλεργία.
Από τά άτομα αυτά τά 10 στα έκαστο πάνε να συμβουλευθουν τό γιαιτρό
και μόνο 3 στα 100 είναι άληθινά αλλεργικά.

Γιατί ύπάρχει μία 'αλλεργική άσθένεια', πού μπορεί να πάρη διάφο-
ρες μορφές, άνάλογα με τήν περίπτωσι. Τό άτομο πού κάθε χρόνο, τήν
ίδια εποχή έχει κρίσεις συχνάχιού είναι ένας αλλεργικός, όπως και μερικοί
άσθματικοί, μερικοί έκζεματικοί. Αυτό έχουν μία ιδιαίτερη προδι-
άθεσι πού τους έκθέτει σέ διάφορες αλλεργίες, άνάλογα με τήν ιδιαίτερη
ευαισθησία τους, τό είδος ζωής και τά αλλεργιόνα πού θα έχουν τήν ευ-
καιρία να συναντήσουν.

Ό αλλεργικός δέν είναι στήν κυριολεξία ένας άρρωστος. Είναι ένα άτομο
στό όποιο μερικές πόρτες αντίστασεως έχουν ύποχωρήσει. Καθεμία και
καθένας από μας έχει, όταν ύποστη μία δεδομένη οργανική έπίθεσι, μία
αντίστασι πού είναι ιδιαίτερη σ' αυτόν. Έτσι μερικά πρόσωπα περιέ-
χονται σέ κατάστασι μείξης άμα πιούν μισό ποτήρι κρασί, ενώ άλλα πι-
νουν τρία ή τέσσερα χωρίς να αισθανόνται ενόχλησι. Ό αλλεργικός,
μπροστά στήν παρούσα τού άντιγόνου, είναι όπως ό πρώτος πού δέν
άντεχει τό κρασί. Γιά να έπαναλάβουμε τήν παρομοίωσι πού άναφέραμε
παραπάνω, είναι αυτός πού ειδοποίησε τήν πυροσβετική ύπηρεσία γιάτί
τού έπεσε τό τσιγάρο άναμμένο.

Η 'αλλεργική άσθένεια' είναι έμφυτη και συχνά κληρονομική: ύπά-
ρχουν οικογένειες αλλεργικών. Μπορεί έπίσης να επέλθι ύστερα από ένα
οποιοδήποτε γεγονός (άρρώστεια, σόκ, κλπ.) πού έχει προκαλέσι δια-
ταραχή τής οργανικής ισορροπίας και ιδιαίτερα του νευροφυτικού συστή-
ματος, πού, όπως είπαμε, παίζει μεγάλο ρόλο στήν αλλεργία.

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΜΙΑ ΑΛΛΕΡΓΙΑ

Μπροστά σέ μία αλλεργία πού ξέρούμε τήν αίτια τής, ή πιά
άποτελεσματική θεραπεία είναι να εξουδετερώσουμε τό αλλεργιόνο,
αυτό δηλαδή πού τήν προκαλεί. Ένα άτομο πού είναι αλλεργικό στίς
φράουλες δέν πρέπει να τρώη τέτοιες. Αν είναι αλλεργικό στό τριχώμα
τής γάτας του, πρέπει να άπομακρύνι τό ζώο. Αν είναι αλλεργικό στό
μαλλί, θα πρέπει να άποφύγθ να φοράη μολύνια ρούχα—και ούτω καθ'
έξης.

Τά πράγματα όμως δέν είναι πάντοτε τόσο άπλά. Συμβαίνει κάποτε
ένα άτομο, γιά να άποφύγθ τήν έπαφή μ' ένα άντιγόνο να είναι ύποχρεω-
μένο να αλλάξη, επάγγελμα (ένας στρωματάς π.χ. πού είναι αλλεργικός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελίδα 60

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ ΑΝ ΛΙΠΟΘΥΜΗΣΗ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ

ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ αιώνα πολλές γυναίκες θεω-
ρούσαν πως ήταν... χαριτωμένο να κάνουν πότε-
πότε πως λιποθυμούν. Αυτή ή παράξενη... μόδα,
πού ίσως έχη κάποια σχέση με τό χαρακτηρισμό τών
γυναικών ως 'άσθενούς φύλου', δέν έχει ευτυχώς καμ-
μία πέρασι σήμερα, άλλ' αυτό δέν σημαίνει βέβαια
πως σταμάτησαν κι' οι πραγματικές λιποθυμίες...

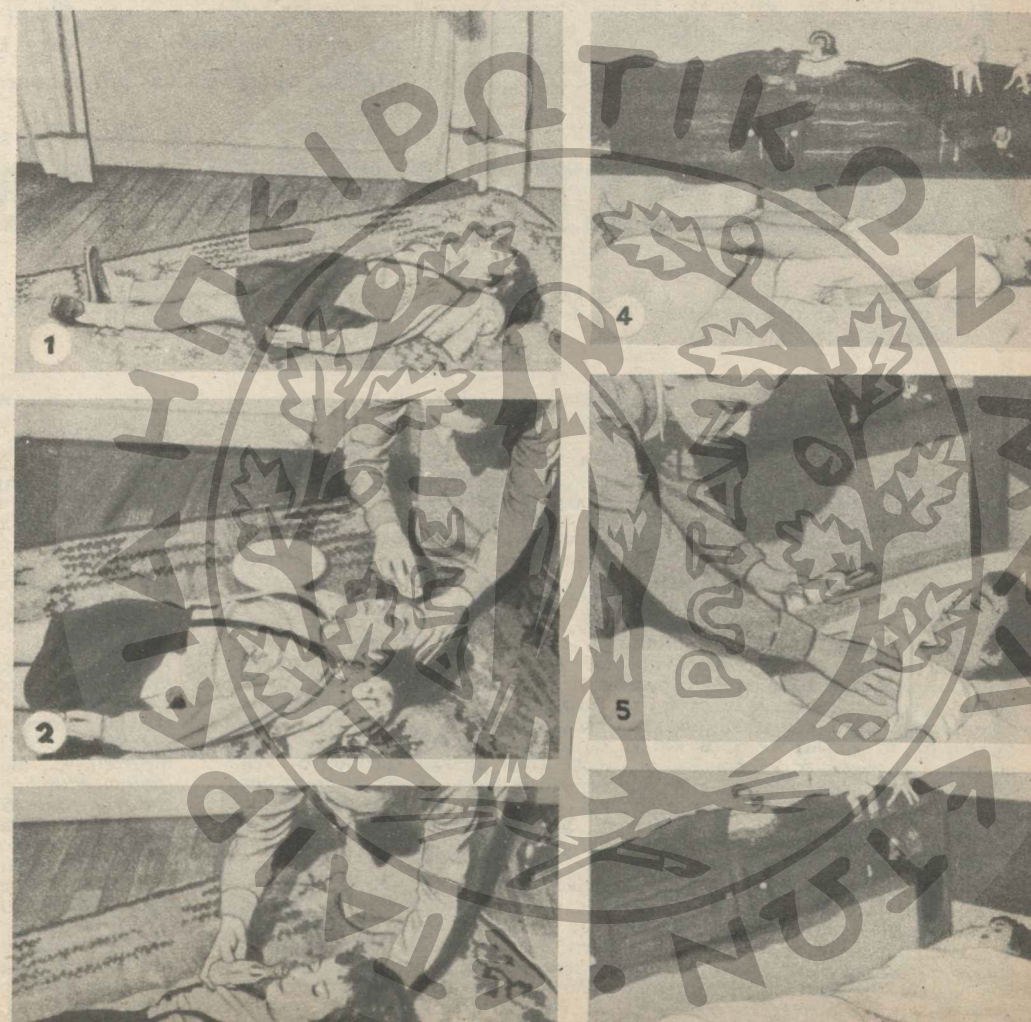
Η λιποθυμία είναι μία προσωρινή ελαφρά διατα-
ραχή τής συνειδήσεως, πού όφείλεται ως έπί τό πλεί-
στον σέ νευρική αίτια, και πού, αν δέν επαναλαμ-
βάνεται συχνά, δέν έχει καμμία άπολύτως σημασία.
Ακόμα και τά παιδιά μπορούν να παθαίνουν νευρικής
φύσεως λιποθυμίες. Τά κρούσματα αυτά παρατηρούν-
ται ιδίως έπειτα από σόκ, από ίσχυρους συναισθημα-
τικούς κλονισμούς ή σέ άτμόσφαιρα ύπερθερμασμέ-
νη και πνιγνή.

Στίς περιπτώσεις αυτές πού βλέπετε ένα παιδί να
λιποθυμά, πρέπει να διατηρήτε τήν ψυχραιμία σας
και να δράσετε γρήγορα και άποτελεσματικά. Μετα-
φέρετε πρώτα τό άναίσθητο παιδί στον καθαρό αέρα
ή άνοίξτε τό παράθυρο. Τοποθετήστε τό άνάσκαλο στό
πάτωμα, με τό κεφάλι κάτω χαμηλότερα άπ' τους
ώμους, και βγάλτε ή άνοίξτε όλα τά ρούχα πού του
είναι κάπως στενά και μπορεί να του έμποδίζουν τήν
άνασπνή (1). Βυθίστε ένα πανί σέ καθαρό κρύο νερό
και βρέξτε μ' αυτό τό μέτωπο και τό πρόσωπο του
παιδιού (2). 'Αν παρ' όλ' αυτά δέν συνέλθι, φέρτε
γρήγορα μία μπουκάλα με κολώνια ή ξύδι και κρα-
τήστε τήν λίγο κάτω άπ' τή μύτη του. 'Αν τό ξύδι
είναι δυνατό, δέν πρέπει να φέρετε τό μπουκάλι πολύ
κοντά στή μύτη του παιδιού (3).

Μία 'κανονική' λιποθυμία δέν πρέπει να διαρκέσι
περισσότερο από πέντε, τό πολύ δέκα λεπτά. 'Ε-
πειτ' άπ' αυτό τό χρονικό διάστημα, πρέπει να φω-
νάεστε γιαιτρό. Στό άναμεταξύ, βάλετε τό λιποθυμο
παιδί σ' ένα κρεβάτι, φροντίζοντας ώστε τό κεφάλι
να είναι χαμηλότερα και τά πόδια ψηλότερα και τρί-
ψτε του τό στήθος και τήν περιοχή τής καρδιάς με
δυνατό οινόπνευμα (4 και 5).

Όταν ή λιποθυμία δαστάη πολλή ώρα, έχει με-
γάλη σημασία να σκεπάζετε καλά τό παιδί, και να
τό διατηρήσετε σέ όσο τό δυνατό ζεστότερη θερμο-
κρασία. Πρέπει να τό βάλετε στά πόδια μία θερ-
μόφορα (6), πού είναι προτιμότερο να μην είναι από
μέταλλο, γιατί αυτές καίνε πολύ και μπορούν να κά-
ψουν τά πόδια του λιποθυμο παιδιού. Ακόμα και
τίς συνηθείς λατινικές θερμόφορες, καλόν είναι να
έγκυαμάτα.

Μην κάνετε τίποτ' άλλο ώσπου νάρθ ή γιαιτρός.
'Εκείνος θα λάβη τά μέτρα πού χρειάζονται από κεί
και πέρα...

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΘΙΣΑΝ ΣΕ ΠΟΛΥ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΜΙΛΩΝΤΑΣ για τη γαλλική κομψότητα σήμερα είναι αδύνατο να φαντασθούμε ποιά κατάσταση επικρατούσε εδώ και μερικούς αιώνες και μάλιστα την εποχή του Λουδοβίκου ΙΔ', του περίφημου Βασιλέως 'Ηλίου, που θεωρείται σαν ο χρυσός αιώνας της Γαλλίας. Άλλωστε, η ίδια και χειρότερη κατάσταση επικρατούσε σε όλη την Ευρώπη.

Πράγματι το πλύσιμο του προσώπου και του σώματος ήταν τόσο σπάνιο μέχρι το 18ο αιώνα, ώστε η λεκάνη για το πλύσιμο του προσώπου αν υπήρχε σε κανέναν πλούσιο, ήταν μάλλον ένα είδος παιγνιδιού, παρά αντικείμενο ανάγκης.

Ακόμα και τον καιρό του Βασιλέως 'Ηλίου οι πιο «καθαροί» περιορίζονταν στο να περνούν κάθε πρωί στο πρόσωπό τους ένα κομματάκι μπαμπάκι, δουτηγμένο σε νερόμενο και έλαφρα αρωματισμένο οινόπνευμα.

Ένας μάλιστα «έδηνος καλής συμπεριφοράς» που τυπώθηκε το 1782, απαγορεύει τη χρήση του νερού για την καθημερινή τουαλέτα. «Η καθαριότητα επιβάλλει» γράφει ο συγγραφέας του δόγη, «να καθαρίζετε κάθε πρωί το πρόσωπο μ' ένα άσπρο πανί για να βγάλετε τις ακαθαρσίες. Καλύτερα ν' αποφεύγετε να πλένεσθε με νερό, γιατί έτσι το πρόσωπο κρυολογεί ευκολότερα το χειμώνα και μαυρίζει το καλοκαίρι».

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΕΡΟΥΚΑ...

Το ίδιο διβλίο κάνει μία σύσταση που δεν θα τη χρειάζομαστε σήμερα, αλλά που τότε που γράφτηκε ήταν απαραίτητη. «Δεν πρέπει ποτέ να βγαίνετε από το σπίτι σας» γράφει ο συγγραφέας της καλής συμπεριφοράς «παρά αφού χτενιστήτε και τακτοποιήσετε όπως πρέπει τα μαλλιά σας. Μπορείτε να τους βάλετε τομάδα ή πούδρα σε μικρή ποσότητα... γιατί η πολύ μεγάλη ποσότητα γεννά ζωφια, πράγμα που αναγκάζει πολλές φορές τους νέους να απομυμνούνται μερικές κυρίες που χτυπάνε με το δάχτυλο το κεφάλι τους στο μέρος που αισθάνονται το ζωφιο».

Το «ξύστρο» ανακαλύφθηκε, όπως θα δούμε, πολύ αργότερα. Μέχρι τότε τα ζωφια βασάνιζαν τρομερά τις κυρίες και δεσποινίδες. Τό τριχότο δέρμα, αφημένο χωρίς περιποίηση, βασανιζόταν από μυριάδες παράσιτα, που κυκλοφορούσαν με τόσο μεγαλύτερη άνεση, όσο πιο πολύ ανενόχλητα έμεναν στα «καταφύγια»

τους. Φυσικά αυτό προκαλούσε ένα τρομερό και φοβερό δυσάρεστο έρεθισμό.

Λένε πολλοί, ότι η χρήση της περούκας, χαρακτηριστικού εμβλήματος του αιώνα του Λουδοβίκου ΙΔ', ώφειλε την απίστευτα μεγάλη διάδοση της στην απόλυτη ανάγκη μίας σχετικής καθαριότητας. Έπειδή πολλοί άνδρες, που είχαν την κοινή λογική, καταλάβαιναν ότι για τη διατήρηση καθαριότητας ήταν ανάγκη να ευρίζουν το κεφάλι, εγκαταλείποντας τα πλούσια μαλλιά που έθεωρούντο στολισμα, κατέφευγαν στην περούκα.

Η περούκα ήταν δέβαινα ένα χονδροειδές, γελοίο στολισμα, αλλά είχε ώρισμα πλεονεκτήματα.

Αμα σκεφθούμε τί βάσανα επέβαλλαν τα μακριά μαλλιά στις κυρίες της Αύλης και της αριστοκρατίας, που ήταν υποχρεωμένες να ζυώνωνται διαρκώς εξ αιτίας των ζωφίων που γεννούσε το πούδρισμα των μαλλιών, το ότι η καλή συμπεριφορά επέτρεπε μόνο να «χτυπούν με το δάχτυλο τα μέρη όπου ένοιωθαν να τους τσιμπά το ζωφιο» και αργότερα να μεταχειρίζονται ένα ξύστρο, φτιαγμένο επίτηδες για το σκοπό αυτό, αν σκεφθούμε πρό πάντων ότι οι εκουσίες αυτές μαρτυρές για να μην είναι υποχρεωμένες να ξαναφτιάχνουν την κόμμωσή τους και να την πούδρουν κάθε μέρα, κοιμόντουσαν με το κεφάλι κλεισμένο σε μία θήκη από ταφτά άλειμμένο με λιπαρή ουσία, που τύλιγε τα μαλλιά τους, είναι άπορίας αξιο πώς η περούκα δεν είχε χρησιμποιηθεί παρά από την εποχή του Λουδοβίκου ΙΓ'.

Ένας Πορτογάλος γιατρός του ΙΣΤ' αιώνα, ο Άμντος Λουζιάνους, διηγείται ότι οι ψείρες πολλαπλασιάζονταν με τέτοια άφθονα στο σώμα ενός πλούσιου άρχοντα, ώστε δυο υπηρέτες, που είχαν προσληφθεί ειδικά γι' αυτό, δεν έκαναν άλλη δουλειά παρά να κουνάδαν στη θάλασσα πανεράκια γεμάτα από ζωφια, που είχαν μαζέψει από το σώμα του ευγενούς κυρίου τους!

ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ...

Ένας προεσθητής του δούκα της Φερράρας, που είχε ρθ στο Φοντανεμπλώ για να διαπραγάμο του κυρίου του με τη Ρενέ της Γαλλίας, δεν καθόριζε να βρη ένα κατάλληλο διαμέρισμα σ' όλο τον πύργο. Η βασίλισσα διαμονή δεν περιελάμβανε τότε παρά ένα οίκημα από δυο πατώματα, πολύ στενό και πυκνοκατοικημένο.

Ο «Χρυσός αιώνας» της Γαλλίας φημίζεται βάσει της μεγαλοπρέπειάς του, όχι όμως και για την καθαριότητά του. Προσέξτε τα πρόσωπα της παλής αυτής χαλκογραφίας. Τά 7 στα 9 ξύνονται ή σκάνουν ζωφια. Κι' ό σκύλος δεν έχει να ζηλήψη τίποτα από τους κυρίους του...

Την άλλη μέρα, όταν ο βασιλιάς τον ρώτησε αν είχε περάσει καλά τη νύχτα, ο προεσθητής απάντησε, χωρίς πολλές ευγένειες, ότι επεσε στη ζωή του δεν είχε περάσει χειρότερα βραδυά, γιατί τα ποντίκια, οι ψύλλοι, οι ψείρες, οι κορέοι και τα κουνούπια δεν τον είχαν αφήσει να κλείσει μάτι κι' ότι εκείνο που δεν καταλάβαινε είναι γιατί ο Θεός διασκεδάει δημουργώντας τέτοια ανώφελα ζώα.

Ο Μοντιμπάρρε τότε, προεσθητής του Καρόλου Ε', που έρχε να είναι μπροστά, ζήτησε από το Φραγκίσκο Α' την άδεια να απαντήσει αυτός.

«Βρίσκω παράξενο, κυρίες προεσθητά, είτε γιατί καταφέρατε κατά των κουνουπιών και των άλλων ζωφίων που σας ενόχλησαν τη νύχτα...»

Κι' ο Μοντιμπάρρε, αφού έκανε την απολογία των κουνουπιών, συνέχισε:

«Όσο για τις ψείρες, έχετε ακόμα λιγότερο λόγο να καταφέρατε κατά του Θεού για τη δημιουργία τους, γιατί σας είδα να πασπαλίζετε ένα γεράκι γεμάτο ψείρες με μία πούδρα που τις σκότωσε όλες μέσα σε μία νύχτα. Διχνετε έτσι ότι δεν έχετε την κοινή λογική αφού μπορείτε και σκοτώνετε τις ψείρες σ' ένα πουλί και δεν μπορείτε να τις σκοτώσετε στον εαυτό σας. Ύστερα δεν πιστεύω αυτό που ισχυρίζεσθε ότι υπήρχαν προηγούμενες στο κρεβάτι».

Η κυρία αίτια είναι οι ακλόουθοι κι' οι υπηρέτες —και πρώτα απ' όλους οι δικό σας— που σας τις ρίχνουν κρυφά στα ρούχα. Όσο για τους ψύλλους, αυτοί έχουν το προνόμιο να διασκεδάσουν, να πούδρουν, να ρουφούν το αίμα ανθρώπων και γυναικών, σ' οποιαδήποτε κοινωνική θέσι κι' αν ανήκουν, χωρίς γι' αυτό να θεωρούνται βρωμερά ή άπαισία ζωφια. Κι' οι έρωτες μνοι πολλές φορές θα ήθελαν να είχαν μεταμορφωθεί σε ψύλλους... Φαντάζομαι μάλιστα ότι κι' ο κύριος δούξ της Φερράρας θα ήθελε να είναι ψύλλος, προσκολλημένος στο σώμα της κυρίας Ρενέ, πριγκίπισσας της Γαλλίας και αγαπημένης του...»

Η αλήθεια είναι ότι ο άπεσταλμένος του δούκα της Φερράρας δεν είχε δική να παρουσιάζει, γιατί τα γαλλικά ανάκτορα του Φοντανεμπλώ δεν ήταν χειρότερα από τα ανάκτορα της Φερράρας από άποψη καθαριότητας. Είχαν μία φωλιά από ψείρες και ψύλλους με εκατομμύρια κουνούπια, γράφει ένας σύγχρονος για τα ανάκτορα της Φερράρας.

Δρ. ΚΑΜΙΑΝΕΣ

Το κανάλι

Ιών φλωχών έρώλων

κελόπορτα και ακούμπησε βαριεστημένα στο κιγκλίδωμα.

— Αν θέλεις να μάς πουλήσεις κανένα αυτοκίνητο, έπλε, δεν μάς χρειάζεται.

Όπως πήγαιναν θα τον έκαναν να τσακωθεί, σκέφθηκε ο Ραούλ. Και τώρα δεν είχε όρεξη για καυγάδες. Τα χαρακτηριστικά του προσώπου του σκληρουναν. Άς πήγαιναν να κρεμαστούν όλοι οι Μποργκάλι, άρσενικοί και θηλυκοί, σκέφτηκε.

— Είναι πιο εύκολο να μη κανείς στο προεδρικό μέγαρο παρά στο σπίτι σας.

— Πήγαινε, τότε, στο προεδρικό μέγαρο, του έπλε εκείνος με τη φόρμα.

Ο Ραούλ σήκωσε τους ώμους του. Χωρίς να πη τίποτα ξαναγύρισε στο αυτοκίνητό του. Καλύτερα έτσι, σκεπτόταν. Θα εύρισκε χίλιες σαν την Άντρεϊνα.

— Ραούλ! Αναγνώρισε τη φωνή της Άντρεϊνας. Γύρισε και την είδε σ' ένα παράθυρο. Ήταν με την κομπιναζόν της και έφτιαχνε κότσο τα σκούρα μαλλιά της. Τα μπράτσα της ήταν γυμνά, το στήθος της διαγραφόταν κάτω από το λεπτό εσώρουχο.

— Γείασου, της έπλε, πλησιάζοντας λίγο κάτω από το παράθυρο.

— Τι ήρθες να κάνης εδώ; τον ρώτησε.

— Ένώ μιλούσε κρατούσε μία φουρκέτα ανάμεσα στα δόντια της.

— Να σέ δώ, αλλά οι άδελφοί σου δεν μ' άφινουν.

Η Άντρεϊνα γέλασε δυνατά, και η φουρκέτα έπεσε απ' το στόμα της.

— Άκουσε, κυρίες εισπράκτορα του Κίρκ, που τώρα πιά δέσμεται στην Άμερική. Όταν όμως ο Ραούλ της προτεινεί να παντρευτούν και να πάνε στην Άμερική, η Ίρέν δέχεται, με την ελπίδα ότι θα ξεχαστεί τον Κίρκ, που τώρα πιά δέσμεται στην Άμερική. Όταν όμως ο Ραούλ της προτεινεί να παντρευτούν και να πάνε στην Άμερική, η Ίρέν δέχεται, με την ελπίδα ότι θα ξεχαστεί τον Κίρκ.

— Ύστερα απ' αυτή την εξομολόγηση ο Ραούλ εγκαταλείπει την Ίρέν ταπεινωμένος και αγαπητισμένος. Την ίδια μέρα κι' ελα, από αντίδραση, αποφασίζει να κλην πρότασι γάμου σ' μία χωριό της Άντρεϊνα και πηγαίνει στο σπίτι της.

7

Ο άδελφός της Άντρεϊνας, αυτός που φορούσε σόρτ, του έπλε νευριασμένος:

— Γιατί; — Θα ήθελα να της μιλήσω, απάντησε ο Ραούλ.

— Ό άλλος άδελφός, με τη φόρμα, κίτταξε ψηλά στον ουρανό, σαν ένας ναυτικός που προσπαθεί να καταλάβει τι καιρό κάνει.

— Μπορείς να μιλήσης με μάς, κυρίες εισπράκτορα, του έπλε κορτά, και τότε ο άλλος, με το σόρτ, γέλασε σιγανά.

— Θα μιλήσω ύστερα με σάς, αν χρειαστεί, έπλε άμέσως ο Ραούλ. Δεν είχε πάει ως εκεί για να παίξει εύλο με τους άδελφούς της Άντρεϊνας.

Οι δύο άδελφοί κυττάχτηκαν.

— Πρόκειται για μία δουλειά, συμπλήρωσε ο Ραούλ.

— Εκλείσε την πόρτα του αυτοκινήτου σιγά. Ήταν πολύ ήρεμος και διευδύνθηκε προς το σπίτι. Οι δύο άδελφοί τον πλησίασαν διακριτικά. — Εκείνος με το κοντό παντελόνι, ο νευρικός, στάθηκε μπροστά στην καγ-

— Γύρισε σε δέκα λεπτά, έπλε στην άδελφή του, αλλοιώς θα έρθουμε εμείς να σε πάρουμε.

— Άφσαν έτσι το σπίτι. Η Άντρεϊνα ξαναόρισε να μιλή με τις φουρκέτες ανάμεσα στα δόντια της, ενώ προσπαθούσε να στερεώσει τα μαλλιά της.

— Γιατί χάθηκες έτσι ξαφνικά; ρώτησε τον Ραούλ. Τί συνέβη;

— Δεν τ' ξέρεις; έπλε ο Ραούλ. — Όχι. Φαντάστηκε ότι με είχας βαρεθεί. Τί άλλο μπορούσε να συμβεί;

— Τώρα έπλε τα μαλλιά της και κατέβαλε μάταιες προσπάθειες να κομπιάσει το φερμουάρ του φουστανιού της.

— Δεν είναι αυτός ο λόγος, έπλε ο Ραούλ, ρίχνοντας της πότε πότε μία ματιά. Δεν δαρέθηκε καθόλου, αλλά ο άδελφός σου μου έπλε πώς αν δεν είχα σκοπό να σε παντρευτώ, ο άέρας της Βιλαφράνκα δεν θα μου έκανε καλό. Έτσι προτίμησα να μείνω στο σπίτι μου.

— Α, έτσι; Άκουσε, Ραούλ, σταμάτησε σε παρακαλώ το αυτοκίνητο, γιατί αλλοιώς δεν θα μπορέσω να κλείσω ποτέ αυτό το καταραμένο φερμουάρ. Έρραψα το φουστάνι εδώ κι' ένα μήνα, μά είναι η πρώτη φορά που το φοράω. Ώρραία ιδέα να το βάλω σήμερα.

Ο Ραούλ σταμάτησε και την κύτταξε διασκεδάζοντας. Ο θυμός είχε άρχισε να του περνά λίγο.

— Αντί να κάθεται και να με κυττά, δόθηκε με καλύτερα.

Ο Ραούλ έπιασε το φερμουάρ. — Πρόσεξε μην το χαλάσης, τον άπειλησε η νέα, γιατί θα τσακωθούμε.

— Άκούστηκε ένα κράκ. Κάποια ραφή είχε φιλωθεί.

— Εν τάξει, έπλε ο Ραούλ. — Τί εν τάξει, έπλε η Άντρεϊνα γελώντας. Ύστερα έφτιαξε λίγο το φουστάνι της επάνω της. Σ' άρέσει; τον ρώτησε.

— Πολύ κομψό. Ο Ραούλ ήξερε πως σε μία κοπέλα του χωριού θ' άρεσει ν' άκούση πως είναι κομψά ντυμένη).

— Πράγματι, η Άντρεϊνα χαμογέ-

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

Αυτό που ήταν στον ποταμό δεν ήταν μαγάκι. Ήταν μία παράγκα, και κάτω από μία τέντα δυο τρία ξύλινα τραπέζια, με πλιάν πολυθρόνες, προσπαθούσαν να δώσουν την έντύπωση κέντρου πολυτελείας.

Σ' ένα ψυγείο διατηρούσαν παγωτά που τα έφεραν από την πόλη.

Η Άντρεϊνα έφαγε τρία παγωτά, ύστερα ήπλε μία κόκα - κόλα. Ήταν μαυρισμένη σα νέγρα κι' έλαμπε από υγεία.

— Τώρα μπορούμε να φύγουμε, της έπλε ο Ραούλ. Έδώ βρωμαί ψαλίνα.

— Όταν μπήκαν στο αυτοκίνητο, η Άντρεϊνα πήρε το σακκάκι του Ραούλ που αυτός το είχε άφσει από μπροστινό κάθισμα και το τοποθέτησε στο πίσω κάθισμα. Για μία στιγμή όμως το κύτταξε προσεκτικά.

— Κοκκινιάδι, έπλε. Τριγυρίζεις με άνόητα κοριτσόπουλα που άκφινουν κοκκινιάδια στα πέτα του σκακιού σου.

— Όταν το κοκκινιάδι της Ίρέν, σκέφτηκε ο Ραούλ. Ναί, δεν μπορούσε σε παρά να ήταν δική της αυτά τα ίχνη από κραγιόν. Όα τα είχε κάνει στο δάσος, ενώ του διαγόνταν την ιστορία της με τον Κίρκ, κι' αυτός, σα δλκάας, την κρατούσε στην αγκαλιά του.

— Γιατί πήρες αυτό το ύφος; ρώτησε η Άντρεϊνα σε λίγο. Είπα τίποτα κακό;

— Όχι, απάντησε ο Ραούλ και δοκίμασε να χαμογελάσει.

Είλε λίγο μακρύτερα μία περιοχ γεμάτη από πυκνά πλατάνια που διευδύνθηκε προς τα εκεί. Σταμάτησε και κατέβηκε.

— Έδώ, στη δροσιά, μπορούμε να μιλήσουμε ήσυχα, έπλε.

— Πήρε το πρόσωπό της μέσα στα χέρια του και το έσφιξε με τρυφερότητα. Έπειτα έσκυψε και τη φίλησε.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

— Άκούσε με. Άντρεϊνα, έπλε, είναι κάτι το ενδιαφέρον.

Το κανάλι των φλωχών ερώτων

τίσας, του τελευταίου χωριού της 'Ιταλίας, θα το έκανε για να πάει στην 'Αμερική. Δεν θα έχανε αυτή την ευκαιρία. Θα παντρευόταν ακόμα και μια γριά εκατό χρονών, αλλά δεν θα έχανε την ευκαιρία. 'Εξ άλλου η 'Αντρέινα, εκτός από τους πέντε αδελφούς της, δεν είχε τίποτα που να μην του άρεσε. 'Επί πλέον δε δεν ήταν ανόητη. Μια ζωηρή χωριατοπούλα που χαϊρόταν τη ζωή και μετέδιδε αυτή τη χαρά σε όποιον βρισκόταν δίπλα της. 'Ηταν επίσης μια κοπέλλα που δεν έχανε τον καιρό της με φλυαρίες. 'Ηταν πιο πρακτική και από αυτόν ακόμη. Κι' όταν ήθελε, φερνόταν και με λεπτό τρόπο. Μια φορά ο Ραούλ την είχε πάει στο Μιλάνο σ' ένα δυο κέντρα πολυτελείας, κι' εκείνη υποέφερε να φερθεί με άψογο τρόπο, έστω κι' αν η μεγαλύτερη πόλη που είχε δι' αυτή τότε ήταν η Φεράρα.

Ο Ραούλ άκουμπησε το χέρι του στον ώμο της κι' έπαιξε με τη χρυσή αλυσίδα της που φορούσε στο λαιμό της, χωρίς κανένα σταυρό ή μενταγιόν.

— Τί λές για όλα αυτά; της είπε.

— 'Η 'Αντρέινα ήταν σοβαρή. 'Θα ήθελε να ήξερα αν θα με παντρευόσουν κι' αν δεν ήταν στη μέση αυτή η ιστορία της 'Αμερικής.

— Όχι. την απάντησε εκείνος ήσυχα.

— 'Η 'Αντρέινα χαμογέλασε και του χάιδεψε τα ξανθά μαλλιά.

— 'Αν έλεγες ναι, θα ήσουν ψεύτης, κι' έμένα οι ψευτές δεν μ' αρέσουν. Ούτε τους παντρεύομαι.

Ο Ραούλ έριξε μια ματιά στο δρόμο, ύστερα την αγάλισε και άρχισε να τη φιλάει.

Λοιπόν, δέχεται να με παντρευτεί; ρώτησε με τα χείλη του πολύ κοντά στα δικά της.

— Όχι, απάντησε εκείνη γελώντας.

— Άκουσε, είπε ο Ραούλ σοβαρά. Μη μου πεις πως θα ρωτήσεις τους αδελφούς σου. Είσαι ενήλικη κι' εγώ δεν έχω καιρό για χάσιμο. Σε λίγες μέρες αυτή η ιστορία πρέπει να έχει τελειώσει και να έχω τελειώσει έντελώς. Γάμος, κουρένια, κεράσματα, κι' ύστερα θα έρθει μαζί μου στο Μιλάνο.

— Δεν περνάει και συμβουλευθώ τ' αδελφία μου, απάντησε η 'Αντρέινα.

— Έκανε ζέστη και η νέα τραβήχθηκε από την αγκαλιά του.

— Όχι, απάντησε η 'Αντρέινα. Δεν έχω καιρό για χάσιμο. Σε λίγες μέρες αυτή η ιστορία πρέπει να έχει τελειώσει και να έχω τελειώσει έντελώς. Γάμος, κουρένια, κεράσματα, κι' ύστερα θα έρθει μαζί μου στο Μιλάνο.

διαστικό του πράγματος. 'Η ιδέα, ότι μέσα σε δεκαπέντε μέρες η 'Αντρέινα θα παντρευόταν και θα έφευγε για το ταξίδι του μέλιτος, άρεσε πολύ σε όλους.

Ο Ραούλ ένοιωσε να μην περνάει ώρα και το κρασί του έκαψε το στομάχι. 'Αλλά μια ώρα τουλάχιστο για έναν επίσης άρραδωνά, αν μπορούσε κανείς να τον ονομάσει έτσι, έπρεπε να τη θυσιάσει. 'Ανέμεσε σε όλους εκείνους τους νέους και τις νέες, που έμοιαζαν όλοι λίγο πολύ με την 'Αντρέινα, που μιλούσαν δυνατά και τον κούταζαν—πρό πάντων οι γυναίκες—με περιέργεια ένοιωσε άμνηχανία. Βρήκε την ευκαιρία να το σκάσει, όταν η γριά άρχισε να μιλάει για την προίκα της 'Αντρέινας.

— Άκούστε με, κυρία μου, διέκοψε εύθουα ο Ραούλ. 'Αν θέλετε ν' αφήσετε καμιά εκατοστή εκατομμύρια λιρέτες στην κόρη σας, για τα μικρά της έξοδα, αυτό αφορά εσάς και την κόρη σας. 'Εγώ τώρα πρέπει να φύγω και θα ξαναϊδωθώ με μεθαύριο.

— Άλλά η γριά Μπαργκάλι ήθελε να τον κρατήσει, γιατί αυτή ήθελε να μιλήσει για την προίκα. 'Αρχισε να του λέει ότι αυτοί δεν είχαν τίποτα άλλο εκτός από γη. 'Αλλά η 'Αντρέινα τον ελευθέρωσε.

— Άφσέ τον, μητέρα, έχει πολλές δουλειές, της είπε. (Χαμογέλασε ειρωνικά στον Ραούλ). 'Έχασε ήδη αρκετόν καιρό για να μου κάνει πρόταση γάμου.

— Άκούθησαν έντεκα χειροσφριέματα, θερμά, ζωηρά, εκτός από ένα. 'Ο «νευρικός» τον χάρησε κυττάζοντας τον ψυχρά στα μάτια, και τραβώντας το χέρι του άμέσως μόλις του το έδωσε.

— Μεθαύριο λοιπόν, είπε η 'Αντρέινα στον Ραούλ, αφού τον συνάδεδε ως την έξοδο της αλλής.

— Στεκόταν με το κεφάλι χαμηλωμένο και μιλούσε σχεδόν ψιθυριστά, αυτή που μιλούσε πάντα τόσο δυνατά.

— Δεν ξέρω αν πρέπει να σου το πω, συνέχισε, αλλά εγώ σ' αγαπώ κι' όλες.

— Εκείνος συγκινηθηκε.

— Όχι, απάντησε η 'Αντρέινα. Δεν έχω καιρό για χάσιμο. Σε λίγες μέρες αυτή η ιστορία πρέπει να έχει τελειώσει και να έχω τελειώσει έντελώς. Γάμος, κουρένια, κεράσματα, κι' ύστερα θα έρθει μαζί μου στο Μιλάνο.

— Δεν περνάει και συμβουλευθώ τ' αδελφία μου, απάντησε η 'Αντρέινα.

— Έκανε ζέστη και η νέα τραβήχθηκε από την αγκαλιά του.

— Όχι, απάντησε η 'Αντρέινα. Δεν έχω καιρό για χάσιμο. Σε λίγες μέρες αυτή η ιστορία πρέπει να έχει τελειώσει και να έχω τελειώσει έντελώς. Γάμος, κουρένια, κεράσματα, κι' ύστερα θα έρθει μαζί μου στο Μιλάνο.

— Δεν περνάει και συμβουλευθώ τ' αδελφία μου, απάντησε η 'Αντρέινα.

— Έκανε ζέστη και η νέα τραβήχθηκε από την αγκαλιά του.

— Όχι, απάντησε η 'Αντρέινα. Δεν έχω καιρό για χάσιμο. Σε λίγες μέρες αυτή η ιστορία πρέπει να έχει τελειώσει και να έχω τελειώσει έντελώς. Γάμος, κουρένια, κεράσματα, κι' ύστερα θα έρθει μαζί μου στο Μιλάνο.

— Δεν περνάει και συμβουλευθώ τ' αδελφία μου, απάντησε η 'Αντρέινα.

πε κοφτά ο νευρικός. Κάποια άπατη υπήρχε στη μέση.

— 'Αν υπήρχε άπατη θα το δούμε, απάντησε ο μεγάλος γυνός, εκείνος με τη φόρμα. (Σήκωσε το χέρι του για να χαιρετήσει τον Ραούλ, που έβγαине με το αυτοκίνητο από την αλλη). Μείνε ήσυχος και θα το δούμε, αν υπάρχει άπατη.

— Εκείνες τις μέρες ο Ραούλ δούλεψε έντατικά, και με δρεξί. Αισθανόταν μέσα του ένα αίσθημα θρίσμου. Δεν υπήρχε μόνο η 'Ιρέν στον κόσμο. 'Η 'Αντρέινα άξιζε δέκα φορές περισσότερο, είχε περισσότερο ταμπεραμέντο, περισσότερο αυθορμητισμό, και δεν έπαιρνε ύφος μεγάλης κυρίας. 'Ετσι δεν θα κοπίαζε για να την κρατήσει, και ούτε θα αισθανόταν αίσθημα κατωτερότητας απέναντί της, όπως το συνέδρανε καμιά φορά με την 'Ιρέν.

— Βέβαια, η ανάμνησι της 'Ιρέν, είχε μείνει στο μυαλό του, και δεν μπορούσε να τη διώξει εύκολα, αλλά ήταν εξ αιτίας εκείνης της ιστορίας με το νέγρο. Ο Ραούλ θυμόταν τη φωνή της γεμάτη πάνο και αγωνία όταν του μιλούσε για τον Κίρκ, κι' αυτό τον πλήγωνε ακόμα, αλλά θα περνούσε. Νά, είχε αρχίσει κιόλας να περνά.

— Στο σπίτι του, στο Μιλάνο έμαζε καμιά ώρα σχεδόν για να ξαναβρεί το περιήλιο δαχτυλίδι που είχε αγοράσει για τη Μάρθα.

— Στο γραφείο απέφυγε να συναντηθεί με τον Μαρσέλλι, ήθελε να τον συναντήσει μόνο λίγες μέρες πριν από το γάμο του με την 'Αντρέινα. 'Ετσι θα μπορούσε να τον πείσει ότι άλλαξε ιδέα, δεν θα έπαιρνε πια την ξανθεία που του είχε συστήσει, αλλά μια μελαχροινή. 'Ηταν λίγο άστατος. 'Ετσι, άσπευτος και άνακρινόνας το πράγμα μονάχα την τελευταία στιγμή, ο Μαρσέλλι δεν θα μπορούσε να πει τίποτα.

— Το πρωί που ξεκίνησε να πάει στην 'Αντρέινα, άρχισε να βρέχει. Σωστός κατακλυσμός. 'Εφτασε στο σπίτι των Μπαργκάλι με αυτοκίνητο το άγνώριστο από τις λάσπες. Το έβαλε μέσα στην αλλη, κάτω από το ύπστεγο και θγαίνοντας είδε έναν από τους αδελφούς της 'Αντρέινας, εκείνον τον νευρικό.

— Γεία σου, του είπε χωρίς καρδιότητα γιατί μ' έδειχναν τον τύπο, σκέφθηκε πως ποτέ δεν θα τα πηγαίνε καλά.

— Πέρασε από δω, του είπε ο νευρικός μ' έναν τον ειρωνικό, μάλλον μυστηριώδη. 'Από κει που πιάς θα βραχίς ολόκληρος.

— Μπροστά στην πόρτα, που οδηγούσε στην τεράστια κουζίνα, φάνηκε ο άλλος αδελφός, ο μεγάλος.

— 'Ελα, ινσπектор, είπε σοβαρά στον Ραούλ.

— Ο Ραούλ τους κούταζε με περιέργεια. «Κάτι συμβαίνει» σκέφθηκε. 'Επρεπε να είναι επιφυλακτικός. Μπήκε στην κουζίνα—τραπέζαρια. Το μακρύ τραπέζι δεν ήταν ακόμα στρωμένο και δεν υπήρχε πουθενά κανένα δείγμα γιορτής. 'Η 'Αντρέινα καθόταν πλάι στο σβυστό τζάκι, οι άλλοι τρεις Μπαργκάλι ήταν τώρα σκορπισμένοι μέσα στο δωμάτιο. 'Εκτός από την 'Αντρέινα και τη γριά Μπαργκάλι, καμιά άλλη γυναίκα δεν υπήρχε—μέσα στην κουζίνα. 'Εξω έσταλιντο ακόμα η δρέχη. 'Ο κρότος που έκανε το νερό πέφτοντας πάνω στον τσίγκο, έμοιαζε με τον ήχο που κάνουν τα τύμπανα των τσίγκων, όταν γίνεται κανένα επιπικύνδυνο νουμέρο.

— Γεία σου, του είπε η 'Αντρέινα, αλλά δεν σηκώθηκε.

— Για μια στιγμή, κούτταζοντας κείνα τα πρόσωπα, τα ήρεμα αλλά σοβαρά, παρατηρώντας ότι στο δωμάτιο δεν ήταν άλλες γυναίκες εκτός από τη γριά και την 'Αντρέινα.

ο Ραούλ φοβήθηκε. Σε κάποια στιγμή ο κόσμος δεν άστευε στον ο Μπαργκάλι είχαν διώξει τις γυναίκες και είχαν κρατήσει μόνο την αρχή της οικογένειας και τον αντίθετο. 'Ο Ραούλ στάθηκε μια στιγμή υποβέσως, αν αντί να τον περιμέναν με το τραπέζι στρωμένο και μ' εκείνες τις φάτσες που οι Ρωμάνοι πριν αρχίσουν κάτι στις γιορτές ή στις πιστολιές, το ήταν άσχημο σημείο. 'Αλλά εκείνος ο στιγμιαίος φόβος έκανε τον Ραούλ να τα βάλει με τον εαυτό του. «'Επί τέλους, η ήθελεν απ' τόν» αναρωτήθηκε.

— Κάθισε, ινσπектор, είπε ο γάλος Μπαργκάλι. Πρέπει να λήσουμε λίγο.

— Ο Ραούλ έριξε μια ματιά στο απότομο, και άφησε με ήσυχο. 'Ο φαίνεται πως δρισκομαι σε διαμνηριο, σκέφτηκε.

— Φάνει να μην τσακωθώ, πε. Δεν έχω καμιά διάθεση.

— Ούτε έμεις. (Μιλούσε μοναχά ο μεγάλος αδελφός). 'Αλλά έχω κάτι να ξεκαθαρίσω.

— Ο Ραούλ ήταν φοβερά έξυπνος που καθόταν εκεί σαν καμμένο γορυσμένο. Διατηρούσε όλο τον ψυχραιμία του, μόνο και μόνο γιατί ο άλλος ήταν πέντε, αλλά αυτό το έκανε με μεγάλο κόπο.

— Λοιπόν, πές μου τι έχουμε ξεκαθαρίσει. (Όσο μιλούσε έβλεπε την ψυχραιμία του). Και τι θέλεις από μένα; Εσύ είσαι ο λόγος, πλήρως, δείχνοντας με δόξα βλέμμα τους άλλους τέσσερις Μπαργκάλι.

— Ο μεγάλος Μπαργκάλι, αντί της απάντησης, κ' έχεσε μελετήσι λίγες, δεν μπορούσε να κάνει τους αδελφούς σου να λογικεύουν.

— Ηρέμησε, ινσπектор, είπε ο μεγάλος και μίλα μ' έμένα, όχι με το κορίτσι.

— Δεν μπορώ να σάς ακούω να λέτε άνοησίες, απάντησε ο Ραούλ, περπατώντας νευρικά μέσα στο δωμάτιο.

— Δεν είναι άνοησίες, Ραούλ. ('Ηταν η 'Αντρέινα που είχε μιλήσει). Στην 'Αμερική δεν μπορεί να μη κανείς άριστερος.

— Καλά είναι έσύ, πως είναι άπατη στη μέση. Αυτός δεν είχε σκοπό να παντρευτεί την 'Αντρέινα, ελπίζοντας να την αφήσει να έρθει στην 'Αμερική.

— Όχι. Δεν είναι που δεν θέλουμε έμεις. Δεν θέλει η 'Αμερική. 'Ο Ραούλ γέλασε.

— 'Ισιός το λέει; ρώτησε μετά ο Ραούλ.

— Ο μεγάλος άναψε πρώτα ένα ποτ

γάρω, ύστερα είπε:

— Το λέει ο νόμος περί μεταναστεύσεων. Οι 'Αμερικάνοι απαγορεύουν την είσοδο σε κείνους που έχουν αντίθετο πολιτικές αντιλήψεις.

— 'Ο Ραούλ στάθηκε μια στιγμή υποβέσως, αν αντί να τον περιμέναν με το τραπέζι στρωμένο και μ' εκείνες τις φάτσες που οι Ρωμάνοι πριν αρχίσουν κάτι στις γιορτές ή στις πιστολιές, το ήταν άσχημο σημείο. 'Αλλά εκείνος ο στιγμιαίος φόβος έκανε τον Ραούλ να τα βάλει με τον εαυτό του. «'Επί τέλους, η ήθελεν απ' τόν» αναρωτήθηκε.

— Κάθισε, ινσπектор, είπε ο γάλος Μπαργκάλι. Πρέπει να λήσουμε λίγο.

— Ο Ραούλ έριξε μια ματιά στο απότομο, και άφησε με ήσυχο. 'Ο φαίνεται πως δρισκομαι σε διαμνηριο, σκέφτηκε.

— Φάνει να μην τσακωθώ, πε. Δεν έχω καμιά διάθεση.

— Ούτε έμεις. (Μιλούσε μοναχά ο μεγάλος αδελφός). 'Αλλά έχω κάτι να ξεκαθαρίσω.

— Ο Ραούλ ήταν φοβερά έξυπνος που καθόταν εκεί σαν καμμένο γορυσμένο. Διατηρούσε όλο τον ψυχραιμία του, μόνο και μόνο γιατί ο άλλος ήταν πέντε, αλλά αυτό το έκανε με μεγάλο κόπο.

— Λοιπόν, πές μου τι έχουμε ξεκαθαρίσει. (Όσο μιλούσε έβλεπε την ψυχραιμία του). Και τι θέλεις από μένα; Εσύ είσαι ο λόγος, πλήρως, δείχνοντας με δόξα βλέμμα τους άλλους τέσσερις Μπαργκάλι.

— Ο μεγάλος Μπαργκάλι, αντί της απάντησης, κ' έχεσε μελετήσι λίγες, δεν μπορούσε να κάνει τους αδελφούς σου να λογικεύουν.

— Ηρέμησε, ινσπектор, είπε ο μεγάλος και μίλα μ' έμένα, όχι με το κορίτσι.

— Δεν μπορώ να σάς ακούω να λέτε άνοησίες, απάντησε ο Ραούλ, περπατώντας νευρικά μέσα στο δωμάτιο.

— Δεν είναι άνοησίες, Ραούλ. ('Ηταν η 'Αντρέινα που είχε μιλήσει). Στην 'Αμερική δεν μπορεί να μη κανείς άριστερος.

— Καλά είναι έσύ, πως είναι άπατη στη μέση. Αυτός δεν είχε σκοπό να παντρευτεί την 'Αντρέινα, ελπίζοντας να την αφήσει να έρθει στην 'Αμερική.

— Όχι. Δεν είναι που δεν θέλουμε έμεις. Δεν θέλει η 'Αμερική. 'Ο Ραούλ γέλασε.

— 'Ισιός το λέει; ρώτησε μετά ο Ραούλ.

— Ο μεγάλος άναψε πρώτα ένα ποτ

Εξακολουθούσε να κутτά την 'Αντρέινα.

— 'Εγώ, από μέρους μου, συνέχισε εκείνη, έρχομαι μαζί σου άμέσως μάλιστα, αν θέλεις, αλλά εγώ ήμ' σου πώς αν με παντρεύεσαι για να γι' πας στην 'Αμερική, κανείς λάθος, γιατί εγώ στην 'Αμερική δεν μπορώ να πάω. 'Εκείνος, που μάς έδωσε τις πληροφορίες έρε- ρει καλά τα πράγματα.

— 'Η 'Αντρέινα ήταν μια κοπέλλα λογική, προσγειωμένη. Δεν μιλούσε με φανατισμό όπως οι αδελφοί της. Για να μιλήσει έτσι έπρεπε να έχει σοβαρούς λόγους. 'Ο Ραούλ είχε αρχίσει να γίνεται πιο διατακτικός. 'Αν ήταν αλήθεια πως η 'Αντρέινα δεν μπορούσε να πάει στην 'Αμερική, δεν έπαιρνε τη θέση. 'Ενοιωσε σά να παγώνει.

— Καλά, είπε, τότε θα πάω στο Μιλάνο να πάρω πληροφορίες. 'Αλλά αυτά που λέτε, δεν πιστεύω να είναι σοβαρά.

— ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ να πας στο Μιλάνο, ινσπектор, είπε ο μεγάλος αδελφός και σηκώθηκε και αυτός.

— Τώρα ήταν όλοι στο πόδι. 'Η βροχή εξακολουθούσε να πέφτει ραγδαία. 'Ηταν πάντα μισοσκόταδο μέσα στην κουζίνα και η ατμόσφαιρα μύριζε ύγρασια.

— Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το διευκρινίσουμε άμέσως συνέχισε ο μεγάλος.

— 'Ο Ραούλ στράφηκε προς αυτόν. — Καί πως θα το διευκρινίσω άπο δω; είπε σχεδόν προκλητικά.

— 'Εχουμε τηλεφώνω στο γραφείο, είπε ο μεγάλος αδελφός. Μπορείς να μιλήσεις με το Μιλάνο, με τη Ρώμη, ακόμα και μεν πρέσβειρα της 'Αμερικής, αν θέλεις.

— 'Υπήρχε μεγάλη ήσυχια τώρα μέσα στο δωμάτιο. και ο μεγάλος μιλούσε πολύ ήρεμα. 'Ο Ραούλ κατάλαβε πως και ο παραμικρός τόνος της φωνής του είχε σημασία. 'Υστερ ήθελε και ο ίδιος να ξεκαθαρίσει άμέσως αυτή η ύποθεσι.

— Που είναι το τηλέφωνο; ρώτησε.

— 'Από δω, ινσπектор. Διεύθυνση δυο δωμάτια, ανέβηκαν μια μικρή σκάλα, ύστερα μπήκαν μέσα σ' ένα δωμάτιο με παλιά έπιπλα. 'Εχει επίσης για γραφείο, και έναν χώρο για να μείνει στην κουζίνα.

— 'Ο Ραούλ σκούπισε με το μαντήλι το πρόσωπό του.

— Είχες δίκιο, είπε.

— 'Ο Ραούλ δεν τον άκουγε καν. Κάλεσε επείγοντας τον Κούρσι, τον δικηγόρο της εταιρίας τους. 'Η συνθεσις δεν άργησε να γίνη αλλά λόγω της κακοκαιρίας δεν ακουγόταν σχεδόν καθόλου. Στο τέλος ο Κούρσι κατώρθωσε να καταλάβει πού τίνος έπρόκειτο, και άρχισε να κάνει ένα σωρό ερωτήσεις.

— Πόσους αδελφούς έχει το κορίτσι;

— Πέντε, είπε ο Ραούλ.

— Και είναι όλοι άριστεροι;

— Ναι.

— Μικρή, σιωπή από μέρους του Κούρσι. 'Υστερα:

— Οί αδελφοί της κοπέλλας έχουν καμιά καταδίκη εις βάρος τους για πολιτική δράση;

— Περιμένετε μια στιγμή, κύριε Κούρσι, να πληροφορηθώ.

— 'Ο Ραούλ έσκυψε και ρώτησε τον μεγάλο αδελφό.

— Εκείνος σήκωσε τους ώμους του:

— Φυσικά, απάντησε.

— Ναι, έχουν, φώναξε ο Ραούλ στο τηλέφωνο.

— Το κορίτσι δεν είναι γραμμένο στο κόμμα; ρώτησε ο Κούρσι.

— Σας ειπα πως όχι.

— Πάντως, πρέπει να ξέρουμε αν υπάρχουν επίσημα στοιχεία εναντίον της. Αν υπάρχουν έστω και το παραμικρό, δεν μπορεί να φύγει για την 'Αμερική.

— Μά τι θέλεις να υπάρχει; είπε ο Ραούλ.

— Ξαφνικά, όμως, θυμήθηκε ότι η 'Αντρέινα είχε απολυθεί από δασκάλα για λόγους πολιτικούς. Το είπε αυτό στο δικηγόρο.

— Τότε δεν γίνεται τίποτα, του απάντησε αυτός. Δεν θα της θεωρηθούν το διαδελτήριο.

— Μά δεν υπάρχει κανένας τρόπος; Δεν γνωρίζεις κανέναν που θα μπορούσε να μας βοηθήσει;

— Δεν γίνεται απολύτως τίποτα, είπε κατηγορηματικά ο δικηγόρος. Μην κουράζεσαι άδικα.

— Ξαναδίνοντας στη θέση του το άκουστικό ο Ραούλ, ήταν μούσκεμα στον ιδρώτα.

— Λοιπόν; ρώτησε ο μεγάλος αδελφός αν και από τη συζήτηση που είχε ακούσει στο τηλέφωνο είχε καταλάβει κιόλας. 'Εξ άλλου, ο Ραούλ φώναζε τόσο δυνατά, που ίσως είχαν ακούσει και οι άλλοι που είχαν μείνει στην κουζίνα.

— 'Ο Ραούλ σκούπισε με το μαντήλι το πρόσωπό του.

— Είχες δίκιο, είπε.

— 'Ο μεγάλος αδελφός έβαλε το πόδι του πάνω στην πολυθρόνα του γραφείου και έτσι ο Ραούλ βρήκε κλεισμένους ανάμεσα στο τραπέζι και τον τοίχο.

— Λοιπόν, καμιά φορά και οι δικόι μας δικηγόροι λένε την αλήθεια, είπε ήσυχα ο 'μεγάλος' αλλά το βλέμμα του ήταν ψυχρό, τα μάτια του έμοιαζαν σαν γυαλίνα.

— 'Ο Ραούλ ήταν τόσο φουρκισμένος, που δεν μπορούσε να φοβηθεί εκείνη τη στιγμή, ούτε αυτόν, ούτε τους πέντε Μπαργκάλι μαζί.

— Μά εγώ δεν ήξερα τίποτα από αυτές τις ιστορίες, είπε. 'Εγώ είμαι ένας που ενοχάζεται και σκέπτεται τη δουλειά του, τίποτ' άλλο.

— Έκανε μια κίνηση να περσθή, αλλά ο 'μεγάλος' εξακολουθούσε να έχει το πόδι του πάνω στην πολυθρόνα και τον κούταζε με ύφος παγερό.

— Το συμπέρασμα είναι ότι δεν πρόκειται να παντρευτείς πια την 'Αντρέινα, είπε. 'Η... μήπως πρόκειται να την παντρευτείς ακόμη;

— Νά παντρευτεί την 'Αντρέινα; Μέσα του ο Ραούλ έριξε να διασπαστεί. 'Εχει μπλέξει στην πιο ανόητη και ταπεινωτική ύποθεσι που μπορούσε να γίνει. Νά δώσει η να πάρη γιορτές δεν τον ενδιέφερε αυτή τη στιγμή. 'Ηταν η άνοησις που πράγματος που τον έκανε έξω φρενών.

— 'Ενας παντρεύεται για να πάρη μαζί του τη γυναίκα του, είπε. 'Αν πρόκειται να παντρευτείς να ζώ μόνος στην 'Αμερική, ένας τέτοιος γάμος δεν έχει αξία ούτε για τη νύφη.

— Ναι, είναι σωστό αυτό, είπε ο μεγάλος με μια ειρωνεία τόσο λεπτή, που έμοιαζε σαν να μιλούσε σοβαρά.

— 'Ετσι ήταν όλα υπολογισμένα. Θά άραδωνιάζονταν επίσημα την αδελφή μας, θα περνούσε μαζί της τον καιρό σου, ίσως θα την άφινες και με κανένα παιδί, και την τελευταία στιγμή θα μάς έλεγες:

— 'Α, μά εγώ ήθελα να την παντρευτώ. Αν δεν μπορού να την παντρευτώ δεν είναι δικό μου το λάθος. Φταίνε οι 'Αμερικάνοι που δεν την άφινουν να μπη στην 'Αμερική.

— 'Επιασε τον Ραούλ από τα πέτα του σασκακιού του και τον τσάνταζε.

— Είσαστε πάντα έτοιμοι έσεις να εξαπατήσετε τον φτωχό κόσμο. Μπροστά σ' αυτή τη μεταχείριση ο Ραούλ ξαναβρόκε μοναχιάς δ

το θέμα της συζήτησης. 'Από όλη τη συζήτηση του βγαίνει το συμπέρασμα ότι αυτός μονάχα βλέπει σωστά κι' ότι όλοι οι άλλοι είναι στραβοί ή ήλιθοι. Δεν είναι δύσκολο να καταλάβετε ότι ένας τέτοιος χαρακτήρας είναι επικίνδυνος. Δείχνει μικροπρεπή, κακή ψυχή. Βλέπει λάθος και βρωμιά παντού και τις τέτοιες αντιλήψεις του για τη ζωή και τον κόσμο θα τις μεταφέρει και στην ιδιωτική του ζωή. Δεν θα είναι εύκολη η ζωή μαζί του, γιατί πάντα θα υποπτεύεται τους άλλους, και τους δικούς του ανθρώπους φυσικά—ότι θέλουν να τον γελάσουν ή να του κάνουν κάτι κακό.

— Τα ξέρει όλα.

— Αυτός είναι ένας τύπος αρκετά συνηθισμένος. Είναι εκείνος που θα θεωρούσε τον εαυτό του μεσημέρι, αν μπροστά σ' ένα πρόβλημα, βρισκόταν υποχρεωμένος να πει «δεν το ξέρω». Πράγματι, πρέπει πάντοτε να δείχνει, σαν να έπρόκειτο να σώσει την τιμή του, ότι τα ξέρει όλα, ότι είναι ενήμερος σε όλα, ότι μπορεί να δώσει απάντηση σε οποιοδήποτε πρόβλημα. Το κυριότερο χαρακτηριστικό του ανθρώπου αυτού είναι η αλαζονεία. Δεν μπορεί να παραδεχθεί ότι οι άνθρωποι που έχουν πραγματικά αξία μπορούν να αναγνωρίσουν ότι υπάρχουν όρια στην εξυπνάδα τους και στις γνώσεις τους. Το να δηλώνει ότι κανείς την άγνοια του δεν σημαίνει ότι δηλώνει κανένα έγκλημα, αλλά ότι αναγνωρίζει μια αλήθεια, στην οποία, πολύ ή λίγο, υποκείμεθα όλοι. Κατά συνέπεια, όταν προσπαθήτε να γνωρίσετε καλύτερα το νέο που αγαπάτε, μην ξεχνάτε να λαβαίνετε υπόψη σας τη σοβαρή αυτή πλευρά του χαρακτήρα του.

— Αυτός πάλι είναι ο τύπος του ανθρώπου που κακολογεί εύκολα, κρίνει προκατειλημμένα κι' άδικα τους πάντας και τα πάντα. 'Ο,τι γίνεται γύρω του ή ότι λέγεται, αδιακρίτως, αδιαφορικά και κατά συνέπεια, έγωιστής.

— Είναι πιθανόν ότι και στην ιδιωτική του ζωή θα

ΠΩΣ ΜΙΛΑΕΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΖΙ ΣΑΣ;

ΓΝΩΡΙΣΑΤΕ ένα νέο που σας είναι συμπαθητικός κι' ένα γλυκό αίσθημα θερμαίνει τη καρδιά σας. 'Από τη συμπάθεια αυτή μπορεί να γεννηθεί η αγάπη. 'Ισως ο νέος αυτός να γίνη ο σύντροφός της ζωής σας. Τρέφετε την έλπιδα αυτή, αλλά ταυτόχρονα έχετε και την επιθυμία να γνωρίσετε πια καλύτερα το νέο. Και σιγά - σιγά, σαν οι συναντήσεις γίνονται πιο συχνές, θα μαθαίνετε όλο και πιο πολλά γι' αυτόν και τη ζωή του. 'Από την αρχή όμως της γνωριμίας σας θα μπορούσατε να γνωρίσετε τις πιο σημαντικές πλευρές του χαρακτήρα του, παρατηρώντας τη συμπεριφορά του. Εύκολα θ' ανακαλύψατε εάν είναι σοβαρός και βετικός, ή αν αντίθετα, αντιμετώπιζε τη ζωή μ' επιπολαιότητα κι' ελαφρότητα.

Ο ΦΛΥΑΡΟΣ

Ο νέος αυτός έχει εύκολα τα λόγια: μιλάει μ' εύχέρεια, σχεδόν χωρίς να παύει ποτέ, μόλις σάς σφίχνει τον καιρό να απαντήσετε κι' έχετε στο τέλος την εντύπωση ότι νιώθει εύχρηστος. Είναι ο άνθρωπος που μιλάει μόνο τον εαυτό του. Είναι ο άνθρωπος που μιλάει μόνο τον εαυτό του. Είναι ο άνθρωπος που μιλάει μόνο τον εαυτό του. Είναι ο άνθρωπος που μιλάει μόνο τον εαυτό του.

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΔΙΚΗΝ

Είναι ο τύπος που όταν μιλάει δεν δέχεται αντιρρήσεις. Μια αντίρρηση του φαίνεται σχεδόν προσωπική προσβολή. Δεν άνεχεται στη συζήτηση να πηγε γνώμη διαφορετική από τη δική του κι' όταν πια φανή καθαρά ότι το δικό του είναι με το μέρος σας γίνεται

Το κανάλι των φλωχών ερώτων

λη του την ψυχραιμία. Με μία απότομη αλλά υπολογισμένη κίνηση ξεσπρωξε τον μεγάλο αδελφό στον τοίχο, και ύστερα πήγε και στάθηκε μπροστά του σοβαρός, αλλά χωρίς θυμό. «Εκείνος δεν αντέδρασε δι-χι γιατί ο Ραούλ ήταν καμιά δεκαριά πόντους ψηλότερος, αλλά από τον ψυχρό και ήρεμο τόνο φωνής του.

— Έχω κοροϊδέψει πολλές γυναίκες, του είπε ο Ραούλ, και ποιος ξέρει πόσες θα κοροϊδέσω ακόμα. «Αλλά δεν είμαι τόσο δλάκας να κάνω τέτοια άστεία μ' ένα κορίτσι που έχει πέντε αδελφούς σαν και σάς. Εγώ τα κορίτσια που έχουν αδελφούς και τις γυναίκες που έχουν συζύγους πιά ξεροδύναμους από μένα, τις άφινω κατά μέρος.

Φάνηκε πως αυτή η λογική είχε άρchiσει να πείθω τον μεγάλο αδελφό. — Την 'Αντρέινα, συνέχισε ο Ραούλ, εγώ την ήθελα να την παντρευτώ, γιατί για να πάω στην 'Αμερική, πρέπει να είμαι παντρεμένος, και γιατί μου άρεσε. Σήμερα ήρθα εδώ για να της φέρω το δαχτυλίδι των αρραβώνων. «Εβγάλε από την τσέπη του το κουτί και το 'δδειξε άνοιχτο. «Καταραμένο δαχτυλίδι» σκέφτηκε, και το πέταξε καταγής. «Αλλά η φωνή του ήταν πάντοτε ήρεμη. Και το μόνο πράγμα, που έπιθυμούσα, συνέχισε, ήταν να παντρευτώ την αδελφή σου, γιατί αυτή η υπόθεση έχει για μένα μεγάλη σημασία. Δεν φταίω εγώ αν εί-σαστε άριστοί κι' αν στην 'Αμερική τους άριστους δεν τους θέ-λουσε. Δεν μ' ενδιαφέρει ούτε για τις ιδέες σας, ούτε για τις ιδέες των 'Αμερικανών, μ' ενδιαφέρει μονάχα για τον εαυτό μου, για το συμφέρον μου. Και με συνέφερε να παντρευτώ την 'Αντρέινα. «Αν δεν την παντρευόμουν τώρα, δεν είναι γιατί δεν θέλω, ούτε γιατί υπάρχει απάτη, αλλά γιατί δεν γίνεται πιά.

«Εφτιαξε τη γραβάτα του. — Και τώρα, συνέχισε, φώναξε τους αδελφούς σου για να με δείρε-τε. «Ο καθένας χρησιμοποίησε ό,τι έ-χει. «Εσείς έχετε τις γροθιές σας, χρησιμοποίηστε τις.

Ο «μεγάλος» είχε ηρεμήσει, αν και δεν είχε πεισθή εντελώς. «Ίσως ήταν η πρώτη φορά στη ζωή του, που κάποιος τολμούσε να τον σπρώ-ξει, χωρίς να πέση άναίσθητος από τις γροθιές του.

— «Εμείς έχουμε και μυαλό, είπε. Χρησιμοποίησε το τότε, εί-πε ο Ραούλ και άναψε ένα τσιγάρο. Και να μην τ' άβηξ μαζί μου, συ-νήσει, για κάτι που δεν ήξερα, και για το οποίο δεν έχω καμιά εύθυνη. Και πού επιπλέον είναι κά-τι που στενοχωρεί περισσότερο έ-μένα, παρά εσάς.

«Ελξε το ζήτημα...», είπε με μία απότομη κίνηση του χεριού του ο μεγάλος αδελφός δάζοντας τέρμα στη συζήτηση. Ξέρεις να μιλάς. Πά-ρε το δαχτυλίδι σου και πήγαινε. Φτάνει!

«Ήταν βαρύ για τον Ραούλ να του φέρωνται μ' αυτόν τον τρόπο, αλλά μόνος του είχε υπερδεχτεί σ' αυτή την υπόθεση. Ήταν βαρύ επι-σης και να σκύψω να σηκώσω το δαχτυλίδι που είχε πετάξει πρό ό-λιγου, αλλά ο τόνος του «μεγάλου» ήταν πολύ ψυχρός για να ξαναρχίσω τη συζήτηση. Μάζεψε το κουτάκι και το έβαλε στην τσέπη του, ύστερα ά-κολούθησε τον μεγάλο αδελφό στην κουζίνα.

Μόλις πήγαν μέσα η γρηά Μπο-γκάλι σηκώθηκε και πλησίασε το γυιό της. — Λοιπόν, τί μάθατε; ρώτησε. — Είναι όπως είπα, μητέ-ρα, είπε ο μεγάλος αδελφός. «Στα-μάτησε τον νευρικό αδελφό, που

πλησίαζε άπειλητικά τον Ραούλ. Τώρα ήσυχάστε, είπε, δεν θέλω φα-σαρίες. Αυτό θα μ' άνη μάθημα, να μην είμαστε τόσο άφελείς άλλοτε. — «Όχι, όχι φασαρίες. Καθίστε ήσυχά, παιδιά, άρχισε να λέει η γρηά Μπογκάλι με θυμό και ά-πειλίσια. «Ένας Μπογκάλι δεν έ-χει το δικαίωμα να κάνει φασαρίες. Οί Μπογκάλι...

Τώρα τα πράγματα ήταν πιο σα-ραρά από πριν. Ο Ραούλ τ' άκα-τάλαβε. Ήταν σ' άνα περπατούσε πάνω σ' ένα σκαμνί, όπως ένας άκρο-βάτης. Τώρα οι πέντε νεαροί χωρι-κοί στέκονταν σιωπηλοί και άπειλη-τικοί, κοντά στη γρηά που έκλαιγε και καταριόταν. Ο Ραούλ θ' άβη-λε να πη κάτι, αλλά η 'Αντρέινα τον έπιανε από το μπράτσο.

— Πάμε, Ραούλ, του είπε. Το πρόσωπό της ήταν άσπρο σαν το πανί. Τον άδηγινε προς την άλ-λη έξοδο που έβγαине στο ύπώστε-γο, εκεί που ο Ραούλ είχε άφήσει το άυτόκίνητό του.

— Τράβα μαζί του, παληοδράμα! φώναξε ο νευρικός πίσω από τις πλά-τες τους.

Ήταν μία άρισμένη άξιοπρέπεια που ο Ραούλ είχε κληρονομήσει ά-πό τον πατέρα του. Μία άξιοπρέ-πεια που θ' άδιαπρούσε και με θυ-σία της ζωής του άκόμη. Με μία άπότομη κίνηση έλευθερώθηκε από την 'Αντρέινα, έτρεξε πίσω στην κουζίνα, έπιεσε πάνω στον νευρικό και τον άρπαξε από τα μπράτσα: — Μπορείς να δρίξης την αδελ-φή σου, αν θέλεις, του είπε, αλλά όχι όταν είμαι εγώ μπροστά!

Κάποιος ρίχτηκε πάνω του από πίσω. Η κουζίνα γέμισε φωνές. Οι τέσσερις αδελφές της 'Αντρέινας ξε-φύτρωσαν εαφνικά, ποιος ξέρει από πού, φωνάζοντας. Η φωνή της γρηάς Μπογκάλι, όμως, κυριάρχησε πά-νω σε όλες. — Αφήστε τον! Πιέρο, άφησε

τον, γιατί θ' ά σου σπάσω το κεφά-λι. (Κρατούσε στο χέρι της ένα σί-δερο του σιδερώματος, και το σή-κωνε άπειλητικά). Άγκαστίνο κρα-τούσε τον Πιέρο.

Ο Ραούλ έφαγε άρκετές γροθιές χωρίς να καταλάβη καν άπό πού έρχόντουσαν. Ύστερα ξαναδρέθηκε μόνος σ' ένα άνοιχτό μέρος της κου-ζίνας, ενώ δυό άπό τους αδελφούς Μπογκάλι κρατούσαν τον «νευρι-κό», και ο μεγάλος με σηκωμένη τη γροθιά του άπειλούσε πως θ' ά του άνοιγε το κεφάλι, αν έκανε μία κί-νηση, ή έλεγε μία λέξη.

Με μαλλιά άνάκατα, με έκφραση άλαφισμένη, ή 'Αντρέινα πήγε κον-τά του.

— Φύγε, Ραούλ, είπε, και δλέ-ποντας το αίμα που έτρεχε άπό τη μύτη του, έβαλε τα κλάματα. Άυτή τη φορά, κανείς δεν είπε τίποτα.

— Συγχώρεσε με, είπε ο Ραούλ. — Σκούπισε το πρόσωπό σου, είναι ματωμένο, είπε ή 'Αντρέινα, ενώ έδγαναν άπό το δωμάτιο.

Τους πλησίασε ο μεγάλος αδελ-φός. Η ήπιτοτική χειρονομία του Ραούλ να υπερασπίση την 'Αντρέι-να, τον είχε συγκινήσει. Δεν είπε τίποτα, αλλά δεν τον κούταζε πιά έχθρικά.

Ο Ραούλ έφερε το μαντήλι στη μύτη του.

— Δεν είναι τίποτα, είπε. — Πήγαινε, Ραούλ, πήγαινε, του

είπε εκείνη. Τού έλεγε να φύγει, αλλά, κλαί-γοντας, πιάστηκε άπό το μπράτσο του, και άκούμπησε το πρόσωπό της στο στήθος του.

— Δεν ήθελα να σου κάνω τόσο κακό, 'Αντρέινα, της ψιθύρισε άνα-στατωμένος άπό τον πόνο της νέας. Δεν είχα ιδέα για το διαβατήριό. Σού το όρκίζομαι. — Το ξέρω, Ραούλ, το ξέρω. Δεν

Ο μεγάλος τους πλησίασε, άκούμπησε το χέρι του στον ώ-μο της 'Αντρέινας. — Άφήσε τον να φύγει, Άν-τρέινα, είπε. «Αν οι άλλοι θούσαν να δούν άκόμη εδώ μαζί του, έα να μπορέσω να τους συγκρατήσω. Η 'Αντρέινα κούνησε καταφα-τικά το κεφάλι της. Ύστερα φίλη-σε τον Ραούλ και έβγαλε το μαντή-λι της με αίμα.

— Πήγαινε, πήγαινε... του ά-πε το Ραούλ έσφιξε τα χείλη και της χάιδεψε λίγο το κεφάλι και ύ-στερα άνέθηκε στο άυτόκίνητο, κυττάζοντας πάντα την 'Αντρέι-να που στεκόταν πλάι στον μεγάλο αδελφό. Ύστερα έβαλε έμπρός τη μηχανή.

*

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ ο κόκκινο σημάδι στο λαιμό του, ο Ραούλ είπε στο γραφείο πως ή-από το σκάκι του.

— Θ' άφαινες πολύ σάλαμι, εί-πε ο Μαρσέλλι. Το σάλαμι και

κάτι τέτοια άστέια.

Ευτυχώς που τον πίστεψαν. Ά-ήξεραν την άλήθεια στην έταιρεία. Σ' έζητάει ή Μαραγγίνι, προ-σέθε ο Μαρσέλλι. Οι άδεις του γο-μου είναι έτοιμες. Δεν μείνει που-να δρίστετε την ήμερομηνία.

Άπό τη στιγμή που είχε άρchi-την 'Αντρέινα ο Ραούλ είχε άποσε-ρίσει να πη στον Μαρσέλλι ότι θ' άδεχόταν πια τη βέσι της 'Αμερι-κάς. Άλλά ο Μαρσέλλι ήταν πολύ νευ-ρικός εκείνες τις ήμέρες και άν τ' ά-ελεγε τίποτα ο Ραούλ δεν θ' άπο-ρουσε να κρατηθί άλλο, γιατί θ' ά-ήταν πιά «ψυχραιμίας σ' ά χειρο-γός», όπως έλεγαν οι συνάδελφοί του. Τώρα ήταν σ' ά μία δούβα έπι-μη να έκραγη. «Αν τ' άσκωνόταν έ-μως με τον Μαρσέλλι, θ' άχανε τη δουλειά του, κι' αυτό σ' άλήθεια δεν θ' άβηλε. Γι' αυτό άνέβαλε δ-σκάως να τ' ά μιλήσει. Τώρα όμως έπρεπε να τού τ' ά πη. Δεν χωρούσε άλλη άναβολή.

— Άκούστε, είπε.

Άυτή την άρα, Σάλλι, θ' ά-μπορώ ν' άκούσω τίποτα, τον δέκα-ψε άπότομα ο Μαρσέλλι. Σήμερα δεν έχω καιρό. Πήγαινε να κάνη τη δόλτα σου, κι' όταν έπιστρέψης μου λές ό,τι έχεις να μου πης.

Ο Ραούλ έφυγε χωρίς ν' άποι-τήση. Θ' ά το έλεγε στη Μαραγγίνι, σκέφθηκε, τη γραμματέα του Μα-ρσέλλι, πως δεν έπρόκειτο πιά να παντρευτεί και τις άδεις του γάμου μπορούσε να τις χρησιμοποίηση για να τυλίξη κανένα πακέτο.

Άλλά ή Μαραγγίνι, που ήταν πάντα στο γραφείο, άκόμη και το άπόγευμα της Κυριακής και το πρωί των Χριστουγέννων, που πήγαινε να έργαστή και όταν το κεφάλι της πήγαινε να σπάσει άπό τον πο-νοκέφαλο, εκείνη την ήμέρα έλειπε.

Ψόφησε ο σκύλος της, τού έ-πε ο νεαρός υπάλληλος που ήταν ο βοηθός - σκλάβος της Μαραγγίνι. Πήγε να τον θάψη. Άύριο θ' ά έρη-νιμένη στα μαύρα.

Ο Ραούλ έφυγε. Θ' ά το έλεγε στη Μαραγγίνι την έπομένη.

Το άλλο πρωί, σηκώθηκε κατά τις πέντε, είχε να κάνει ένα μεγάλο γύρο και να έπισκεφθί πολλούς πε-λάτες. Ένώ ευριζόταν, νυσταγμένος άκόμη, τού ήρθε μία σκέψη. «Είναι μία άνοσηία, μουρμούρισε, αλλά πρέπει να δοκιμάσω».

Στις έξη έφυγε, και στις δέκα σταμάτησε το άυτόκίνητό του στο Πόρτο Γαριβάλντι, μπροστά στην κλινική που δούλευε ή 'Ιοένη.

Άνέθηκε τα λίγα σκαλοπάτια, που άδηγούσαν στην είσοδο, αλλά πριν μπη άκόμη μέσα, άνα άγριο γαύγισμα τον σταμάτησε.

Την άλλη στιγμή διέκρινε σ' ά μία γωνιά της αίθουσας άναμονής τον Φιορέλλο που τινάζονταν προς το μέ-ρος του, προσπαθώντας να σπάσει το λουρί με το οποίο ήταν δειμένος. — Ήσυχα, Φιορέλλο!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια

Είσαστε ζηλότυπη;

Αναλύστε τον χαρακτήρα σας απαντώντας στις έρωτήσεις αυ-

τές: θα θγάλετε πολύτιμα και έκπληκτικά συμπεράσματα

Νά ένα τεστ που θ' άπαντήσετε κλεισμένη μόνη σας στην κάμα-ρά σας, χωρίς να βρίσκεται κανείς πίσω άπό τους άμους σας για να διαβάσει τις άπαντήσεις που θ' άώσετε. Ή ζηλοτυπία είναι πράγματι ένα άπό τα άισθήματα εκείνα που δύσκολα τ' ά παραδε-χόμαστε και για τα όποια ντρεπόμαστε λίγο, ιδιαίτερα μάλιστα στον έρωτα. Γιατί; Γιατί ο πιο ζηλότυπος ξέρει ότι είναι ο πιο ά-δύνατος, ο πιο έκτεθειμένος στον κίνδυνο να υποφέρει και να χάσει τελείως την ήσυχία του για μία μονάχα λέξη, για μία άπλη ιδέα

του. Έξέ άλλου, ή ζηλοτυπία δεν είναι μονάχα ένα άίσθημα, είναι ένα ένστικτο φυσικό και στοιχειώδες. Κανένας δεν είναι τελείως άπαλλαγμένος άπ' αυτήν. Όταν βρίσκεται μέσα σ' άτα κατάλληλα όρια, άποτελεί μίαν άναγκαία άμυνα και μίαν έξασφάλιση της προσωπικότητας και των δικαιωμάτων της. Άπαντήστε ελίκρινά «ναί» ή «όχι» στις παρακάτω έρωτήσεις. Θ' ά γάλετε πολύτιμα συμπεράσματα (που ίσως σας έκπλήξουν) για τη συμπεριφορά σας στον άνθρωπο που αγαπάτε και στους δικούς σας γενικά.

- 1 Το ότι ο άνδρας σας δεν έρχεται στην κανονική του άρα σας γεννά άμέσως ύποψίες; ☐
- 2 Νοιώθετε δυσάρεσκειά άμα δήτε τη φίλη σας ντυμένη καλύτερα άπό σάς; ☐
- 3 Άν μάλιστα αυτό προκαλέσει τον έπαινο του άνδρός σας δρίσκετε την κατάσταση άνυπόφορη; ☐
- 4 Άνήκετε στην κατηγορία εκείνη των γυναικών που τους άρέσει να έξηγούν πως φροντίζουν οι άλλες να κρύβουν τα έλαττώματά τους; ☐
- 5 Θυμώνετε άμα δλέπετε παιδιά πιο καλά άπ' τα δι-κά σας; ☐
- 6 Άρνείσθε να άναγνωρίσετε τα προτερήματα των γυ-ναικών που σας φαίνονται προικισμένες με τέτοια πε-ρισσότερο άπό σάς; ☐
- 7 Άν ο άνδρας σας κυττάξη μ' ένδιαφέρον μία γυναίκα που περνά παρακολουθείτε το δλέμμα του με όργη; ☐
- 8 Σας φαίνεται ότι ή εύτυχία των άλλων θ' ά ήταν πολύ βαρεία για σας, αν σας τύχαινε; ☐
- 9 Έχετε τη συνήθεια να ψάχνετε τις τσέπες ή τα συρτά-ρια του γραφείου του άνδρός σας; ☐
- 10 Άν το δώρο που έκανε κάποιος σ' ένα άλλο πρόσωπο έχει μεγαλύτερη άξία ή είναι πιο ώραίο άπό εκείνο που κάνατε σείς, δοκιμάζετε ένα άίσθημα άμνηχανίας ή δυ-σαρέσκειας; ☐

- 11 Άν ο γυιός σας δείχνη περισσότερη άγάπη στον άν-δρα σας παρά σε σάς, νοιώθετε ένα τσίμπημα στο βά-θος της καρδιάς σας; ☐
- 12 Άποφεύγετε να ρωτήσετε τις άλλες μητέρες σχετικά με τα παιδιά τους, άπό φόβο μήπως διαπιστώσετε ότι είναι καλύτερα άπ' τα δικά σας; ☐
- 13 Προσπαθείτε να δήτε, όπως λέει το Εύαγγέλιο, το «κάρφος» στο μάτι του πλησίον σας που εύμμερει πε-ρισσότερο άπό σάς; ☐
- 14 Θεωρείτε σαν αντίζηλο στην καρδιά του άνδρός σας τη διασκέδασι που προτιμά ή τις μικρές του μανίες; ☐
- 15 Έχετε τη συνήθεια «να ρίχνετε στάχτη στα μάτια» των άλλων για να φαίνεστε ίσοι τους; ☐
- 16 Όταν ο άνδρας σας τηλεφωνή στο δίπλανό δωμάτιο, τεντώνετε τ' αυτιά σας για ν' άνακαλύψετε αν τού τη-λεφωνή άνδρας ή γυναίκα; ☐
- 17 Είσθε άπό εκείνες που θέλουν πάντα να τις έπαινουν και να τις λιβαίνουν; ☐
- 18 Κατηγορείτε τον άνδρα σας ότι ένδιαφέρεται περισσώ-τερο για τη δουλειά του παρά για σας; ☐
- 19 Μπροστά σ' ένα θαυμάσιο κόσμημα, που φοράει μία άλλη γυναίκα, ψιθύρίζετε σ' ένα πρόσωπο που το θαυ-μάζει: «Θαυρά πως είναι ψεύτικο»; ☐
- 20 Νοιώθετε τον εαυτό σας ταπεινωμένο, αν με την έξυ-πνάδα ή τη μόρφωσή της μία γυναίκα σας παίρνει το άκροατήριό; ☐

ΕΙΣΑΣΤΕ ΖΗΛΟΥΤΥΠΗ

Άπό 7 έως 12 «ναί» είσαστε ζηλότυπη φυσιολογικά. Άπό 12 έως 15 είσατε πολύ. Πάνω άπό 15 προσοχή: ή ζηλο-τυπία σας είναι υπερβολική και πρέπει να καταβάλετε κάθε προσπάθεια να την μετριάσετε. Προσπαθήστε ν' αύξήσετε έμπιστοσύνη στον εαυτό σας, για-τί τις πιο πολλές φορές ή ζηλοτυπία δεν είναι παρά ή έκφραση συμπλέγμα-τος κατωτερότητας που έχει ένα άτομο.

ΔΕΝ ΕΙΣΑΣΤΕ

Άν έχετε μονάχα 1 έως 6 «ναί» συγ-χαρητήρια: δεν έχετε το έλάττωμα της ζηλοτυπίας. Βεβαιωθείτε μονάχα ότι αυ-τό δεν προέρχεται άπό άδιαφορία ή το αντίθετο, άπό μεγάλη πεποίθηση στον εαυτό σας. Προσπαθήστε να διατηρή-τε άκονισμένα τα όπλα σας και έχετε πάντα υπ' όψη σας, ότι χωρίς ένα τσίμ-πημα ζηλοτυπίας και ο ίδιος ο έρω-τας μπορεί να φανή κάτι το άνούσιο.

ΣΠΟΡ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ

Είναι το πληρέστερο σπόρο, ένα σπόρο που δεν χοντραίνει τους μύς, αλλά δά-ζοντάς τους σε κίνηση τους κάνει πιο άρμονικούς. Μπορείτε να μάθετε να κολυμπάτε—αν δεν ξέρετε, με λίγη καλή θέληση. Άρχιστε έτσι: Σταθήτε στην ά-κρογιαλιά σ' άτα ρηχά, στηρίζοντας τα χέρια στον πάτο της θάλασσας και έ-χοντας το σώμα άφημένο έλευθερό και το σαγόνι βυθισμένο ως την άρχή του στόματος. Δοκιμάστε μία στιγμή να πρώτα άριστερά κι' ύστερα δεξιά. Είναι ή κλασσική κίνηση του ίσια γραμμής. Η κίνηση πρέπει να ξεκινά άπό την άρθρωση του μηρού. Δοκιμάστε ύστερα να τραβήξετε τα χέρια άπό τον πάτο που τα έχετε άκουμπισμένα και να κάνετε μερικές άργες και ή-ρεμες κινήσεις. Σιγά—σιγά θα μάθετε να στεκόσαστε στον άφρο κι' άργότερα φυσικά να κολυμπάτε

Η ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ

Τη συμβουλεύουμε σ' όσες θέλουν ν' άπαλλαγούν άπο την κοιλιά και ν' άποκτήσουν άρμονικά μπράτσα κα στήθος. Προτιμάτε την κωπηλασία της δάρκας, γιατί αυτή πραγματικά δάζει σε κίνηση όλους τους μύς του σώματος. Μία συνηθισμένη δάρκα με κουπί-α μέσου βάρους θ' άξυπηρετήσει θαυμά-σια το σκοπό σας και θ' άς κάνη να γυρίσετε στην πόλι πιο εύκινητες και πιο ζωηρές.

Τις πρώτες μέρες πρέπει να προσέξετε, για να μην τραυματίσε-τε τα χέρια σας. Πράγματι το τρίψιμο της παλάμης στο ξύλο του κουπιού προκαλεί φούσκωμα του δέρματος (καυτήλες) και κάλους. κείο και βάλετε την έπάνω. Αυτή θ' άς ξαναδώσει την άπάλοτητα του δέρματός σας.

Η ΓΡΑΜΜΗ «ΦΛΟΥ»

Ο ΣΑΚΚΟΣ ΚΟΛΑΚΕΥΕΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

1 Χαριτωμένο απογευματινό φόρεμα-πουαντιγιέ. Το κορσάζ εμπρός είναι κλειστό ως το λαιμό, δυο πένσες υπογραμμίζουν το στήθος και ελαφρά τη μέση. Η μπάσκα κατεβαίνοντας χαμηλά καταλήγει σε ρεβέρ με ψεύτικα δεμένο φιόγκο.

2 Σάκκος «φλού» λέγεται το φόρεμα αυτό που γίνεται από λινό μονόχρωμο ύφασμα. Ένα γαλονάκι λεπτό σχηματίζει το γιακά και μία ζώνη ντραπαριστή, περασμένη μέσα από τις πένσες, δένει σε μία άκατάστατη θηλιά.

3 'Ιταλικό μοντέλο του οίκου Φαμπρίνι. Η φούστα φαρδύνει ελαφρά κάτω, ή μπλουζά είναι χωρίς μανίκι με μεγάλα φιλντισιόνα κουμπιά και γιακά που γαρνίρεται με φετόνι στο χρώμα της φούστας. Η ζώνη γίνεται από το ύφασμα της φούστας με φιλντισιόνα αγκράφα.

ΚΡΑΤΑ ΤΑ ΠΡΩΤΕΙΑ

Η ΝΕΑ ΜΟΔΑ ΔΙΝΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ

4 Απογευματινό εμπριμέ φόρεμα σε ίσια χαλαρή γραμμή με μικρό ζαпонέ μανίκι, κλειστό μπροστά που αφήνει την πλάτη αρκετά ανοικτή. Η χαμηλή τάγια και οι έντυπωσιακοί χρωματισμοί του υφάσματος δίνουν έναν ξεχωριστό τόνο στο σύνολο.

5 Το μοντέλο αυτό με το ιδιότροπο δέσιμο της ζώνης πάνω στο στήθος είναι το περίφημο «Τραπέζι». Γίνεται από λεπτό άλπακά. Η πλάτη στολίζεται με μεγάλα κουμπιά από το ίδιο του υφάσματος, που φτάνουν ως κάτω. Απλό τετράγωνο ντεκολτέ και μανίκι μονοκόμματος.

7 'Ο Ιταλικός οίκος Σιγκουέττα παρουσιάζει το φόρεμα που φαίνεται σά ντε-πιές. Έχει μονοκόμματα πλάτη ενώ εμπρός μία οριζόντια πιέτα σχηματίζει μακρόταλη ζακέτα που γαρνίρεται με μικρά κουμπιά. Γίνεται από μονόχρωμο ύφασμα.

6 Μία εξαιρετική εμφάνιση θα έχετε με το «σάκκο» αυτόν που ονομάζεται «Καρτίτσια». Έχει κομψή γραμμή και γαρνίρεται με λευκό λινό στο λαιμό και στο μανίκι, καθώς και με λευκά κοκκαλίνα κουμπιά. Τσέπες σχιστές με εξώραφα γαζιά.

1 Τὰ ριγέ κατακτούν όλο και περισσότερο έδαφος, είναι δέ γεγονός πώς κολακεύουν κάθε σιλουέτα. Τό μαγικό αυτό είναι από λαστέξ ριγέ σε δύο χρώματισμούς.

2 Νεανικό και χαριτωμένο φόρεμα ριγέ, άσորτί με τό μαγικό. Οί κάθετες ρίγες στά πλάγια λεπταίνουν τη μέση, πράγμα που επιδιώκει κάθε μία κομψή γυναίκα.

3 Μαγιό από Ιταλική κοτονάντ. Πουαντιγιέ φούστα για την πλάξ πολύ φαρδιά με μεγάλες σουρωτές τσέπες. Γίνεται σε διαφορετικό χρώμα από τό μαγιό για νά κάνει αντίθεση. Τό ύφασμα της φούστας είναι από ποπλίνα, από τοίτι ή από κοτονάντ.

4 Κομψότατο φόρεμα για άπογευμα και θράδυ από σαντούγκ μονόχρωμο, με δύο μεγάλες τσέπες κεντημένες με ζωηρά χρώματα. Έχει κορσά, στράπλες αλλά ένα ασυνήθιστο ριχτό μπλουζόν τό μετατρέπει σε εύκολόφορετο ώραίο φουστανάκι περιπάτου.

5 Νεανικό φόρεμα από έμπριμέ ποπλίνα με φαρδιά φούστα που τη σχηματίζουν θαθείες κουφπίετες. Ένα λεπτό κουμπάκι έξω κινάει από τη βάση του ντεκολτέ και καταλήγει στο τέλος της φούστας. Τό ζωνάκι και ό γιακάς γίνονται από λευκή ποπλίνα.

8 Για τίς καλοκαιρινές διακοπές ένα φόρεμα χαριτωμένο για πρωί και άπογευμα από έλβετική βατίστα. Μεγάλες τετράγωνες τσέπες στολίζουν τό κάτω μέρος της φούστας και οι μπρετέλες και τό ζωνάκι είναι από κορδέλα γκρό σε δύο διαφορετικούς χρωματισμούς που δίνουν έναν εύθυμο και νεανικό τόνο στό σύνολο.

9 Τό μοντέλο αυτό είναι από βαμβάκερο δίχρωμο έμπριμέ σε τύπο γκομπλέν. Έχει απλή κουπ, για νά διακρίνεται τό ντεσέν του ύφασματος. Πιέτες σε φάρδος δύο πόντων στολίζουν τη φούστα, δύο μικρά φιγκάκια κομψά δεμένα στις άκρες του ντεκολτέ, και ζώνη από τό ίδιο.

12 Θαυμάσιο φόρεμα από ριγέ σουά σοβάξ, ντυμπλαρισμένο όλόκληρο με ταφτά. Μιά φαρδιά ζώνη ντραπαριστή από σατέν κουμπώνει πίσω. Τό σύνολο συμπληρώνεται με ένα ζωηρό τριαντάφυλλο.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΠΛΑ ΣΧΕΔΙΑ!

ΠΡΩΙΝΑ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΚΟΜΨΑ ΣΥΝΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΞ

Ο Αύγουστος είναι ό μήνας τών διακοπών. Κάθε κομψή γυναίκα ανάλογα με τόν τόπο του παραθερισμού της, θά φροντίση και για τήν κατάλληλη γκαρνταρόμπα που θά έτοιμάση. Τά άπλά και πρακτικά σχέδια είναι πάντα τά πιο βολικά και σας έξυπηρετούν για όλες τίς ώρες. Οί σελίδες μας σας προσφέρουν μία σειρά από ώραία μοντέλα... και δέν έχετε παρά νά διαλέξετε.

6 Ο άέρας στη θάλασσα ή στό δονό σας ξεπενίζει. Ένα ώραίο τυμπάν με πουά, συνδυασμένο με τά χρώματα του φορέματός σας, θά σας δώση κομψή εμφάνιση.

7 Ο ήλιος τώρα τό καλοκαίρι αποχρωματίζει τά μαλλιά. Προσπαθήστε τα με μία σίκ και πρακτική ψάθα σε χρώμα ίδουάρ και στολίστε την με ψάβινες χρωματιστές φουντίτσες ή με άχιθάδες.

10 Μιά ρόμπ ντε πλάξ για κοπέλλες και νεαρές κυρίες, από δίχρωμη ποπλίνα πουαντιγιέ. Οί σουρές που ξεκινούν από τό στήθος πέφτουν μαλακά γύρω στό σώμα και δίνουν μία άεράτη και χαριτωμένη γραμμή στη σιλουέτα. Φοριέται με ζώνη, όποτε δείχνει τη λυγρή μέση ή χωρίς και θυμίζει τήν κοντή χλαμίδα της Άρτέμιδος.

11 Η μπουτίκ του Ντιόρ λανσάρησε φέτος τό μονοκόμματο σόρτ, που γίνεται από χρωματιστό ήμίλινο ή από τουάλ ντε σάκ —ένα ύφασμα που οι κλωστές του είναι χοντρές και άραιές όπως τό τσουβάλι. Τό μοντέλο αυτό δέν έχει κανένα στόλισμα, έκτός από μεγάλα λευκά κουμπιά. Για τήν έξοχή είναι κομψό αλλά και πολύ πρακτικό.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΠΩΘΗΚΑΝ...

ΕΝ έχουμε άλλους αρρώστους; με ρώτησε ο Μάρκο.

— Τελειώσαμε γι' αυτό, του απάντησα. Εύτυχως. 'Η μέρα αυτή ήταν φοβερά κουραστική.

— 'Εγώ δεν τελείωσα, παρατήρησε ο Μάρκο. 'Εχω να κάνω ακόμα δυό επισκέψεις. 'Εσύ όμως πήγαινε να ξεκουραστείς, Σαβίνα.

— Δεν είμαι καθόλου κουρασμένη, διαμαρτυρήθηκα. Στενοχωριέμαι για σένα μόνο, που δουλεύεις συνέχεια τόσες ώρες, χωρίς διακοπή.

— Ένας τρίτος θα έκοινε κάπως υπερβολική αυτή την οικειότητα ανάμεσα σ' έναν νεαρό γιατρό και τη νοσοκόμα του, αλλά για μένα και το Μάρκο ήταν διαφορετικά. Γνωρίζομαστε από παιδιά, είμαστε φίλοι, είχαμε κοινές ιδέες, κοινά γούστα, οι οικογένειές μας συνδέονταν από χρόνια, και όλοι περιμέναμε πως μία μέρα η φιλία μας θα μάς ωδηγούσε στο γάμο. Και περισσότερο από όλους το περίμενα εγώ. Είναι αλήθεια, πώς δεν είχαμε ανταλλάξει ποτέ ερωτικά λόγια, μα τί χρειαζόνταν αυτά; 'Η αγάπη υπήρχε, αφού ζούσαμε ο ένας πλάι στον άλλον από το πρωί ως το βράδυ και μοιραζόμαστε τους κόπους, τις αγωνίες και τις χαρές της ζωής.

— 'Ετσι σκεπτόμουν εγώ τουλάχιστον και απέδιδα την επιφυλακτικότητα του Μάρκο, στον θετικό και σοβαρό του χαρακτήρα, αλλά όταν θα έρχονταν η στιγμή που θ' αποφάσιζε να δημιουργήσει οικογένεια, ήμουν δέσπαιη για την έκλογή του.

— 'Ενώ ο Μάρκο έβγαζε τη μπλούζα του, μου είπε:

— Ποιν φύγω, θα πάω επάνω να κάνω την ένεση της μητέρας μου.

— Πώς είναι σήμερα; τον ρώτησα.

— Όπως συνήθως, απάντησε εκείνος αναστενάζοντας. Τό τηλεγράφημα που της στείλαμε χθες το βράδυ, δεν την έπεισε. Κάποτε η κωμωδία μας θ' αποκαλυφθεί και τότε αναιρωτιέμαι τί θα συμβεί. Θ' ανθήσει η αδύνατη καρδιά της σ' ένα τόσο σκληρό χτύπημα;

— 'Ακουμπησα στο χέρι του Μάρκο. 'Η περίπτωση της κυρίας Ρόζας, της μητέρας του, ήταν πραγματικά θλιβερή. 'Ο μεγαλύτερος γιός της, ο Τζιόρτζιο, σ' αυτό είχε αδυναμία που ήταν εγκατεστημένος στην 'Αγγλία, είχε σκοτώσει σ' ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. 'Ο Μάρκο δεν θέλησε να πη στη μητέρα του την τραγική είδηση, αλλά εκείνη, λες και διαπισθάνονταν το κακό, ηταν διαρκώς ανήσυχη και δεν έπαυε να ρωτά: «Γιατί δεν γράφει ο Τζιόρτζιο;» «Γιατί άργει τόσο;» «Μήπως του συνέβη τίποτα;»

— 'Ακουσε, Μάρκο, του είπα, μην ανησυχείς για τη μητέρα σου, θα πάω εγώ να της κρατήσω συντροφιά. Θα της κάνω την ένεση και θα μείνω κοντά της ώπου να γυρίσει.

— Αισθάνθηκα το χέρι του Τζιόρτζιο να μου χαιδεύει τα μαλλιά.

— Σ' ευχαριστώ, Σαβίνα, μου είπε. Είσαι τόσο καλή και η μητέρα μου σε αγαπά σαν κόρη της.

— Δεν το έκανα από καλωσύνη. 'Ημουν, απλούστατα, έρωτευμένη μαζί του και ήθελα να καταλάβει εκείνος τα αισθήματά μου.

— Τό κάνω για σένα, είπα. Για σένα θα έκανα ο,τιδήποτε.

— Τό ξέρω, και είναι ωραίο να μπορώ κανείς να υπολογίζει στη φιλία κάποιου.

— Τό βλέμμα του Μάρκο ήταν θερμό. 'Ισως είχε φθάσει η στιγμή που τόσο περίμενα, σκέφθηκα με χτυποκαρδί. 'Αλλά όχι, η έκφρασή του ξαναγίνε αδιάφορη και πρόσθεσε:

— Τώρα φύγω άμεσα. Πρέπει να πάω να δω τη γυναίκα του δημόχου και ύστερα να περάσω από την βίλα Μπιανκοστίνι. Φαίνεται πως η κόρη του καθηγητού 'Αρκάντι είναι αδιάθετη.

— Ενωίωσα ένα δυσάρεστο συναίσθημα.

— Μου είπαν ότι η δεσποινίς 'Αρκάντι είναι πολύ δυσωφη, ψιθύρισα με ζήλεια.

— 'Αλήθεια; Θα δούμε. Πάντως για μένα δεν είναι παρά μία πελάτισσα όπως τόσες άλλες. Γειά σου, Σαβίνα. Χαιρέτησέ μου τη μητέρα μου, και φρόντισε σε παρακαλώ, να την καθυστερήσεις.

— 'Εμεινα ακίνητη μπροστά στο παράθυρο, ώπου είδα το Μάρκο να διασχίζει τον κήπο

και να απομακρύνεται από την κλινική. Στο μεταξύ σκεπτόμουν τον καθηγητή 'Αρκάντι. Λίγο πολύ, όλοι στη μικρή μας έπαρχία, είχαν την περιέργεια να μάθουν κάτι γι' αυτόν τον μυστηριώδη ξένο, που είχε εγκατασταθεί εδώ κι' ένα μήνα μαζί με την κόρη του, στη βίλα Μπιανκοστίνι. Κανείς δεν ήξερε από πού είχαν έρθει, ποιοί ήταν και γιατί ζούσαν τόσο αποτραπημένοι από τον κόσμο. Είχαν φέρει μαζί τους μία υπερένδια αιωνίως συνωφρωμένη και σιωπηλή και, όσο για τη δεσποινίδα 'Αρκάντι αυτή έβγαине κάπου - κάπου στον κήπο του σπιτιού της έντελως μόνη. 'Οποιοι έτυχε να την παρατηρήσει από κοντά, έλεγε πως ήταν πολύ ωραία. Πάλι η ιδέα ότι ο Μάρκο θα πήγαινε να δει αυτή τη νέα, μ' έκανε να ζηλέψω και σκέδηνκα πώς έπρεπε όπωσδήποτε να μάθω κάτι περισσότερο γι' αυτή τη μυστηριώδη οικογένεια.

— 'ΙΣΩΣ ΣΗΜΕΡΑ ΠΛΗΘΟΣ ΛΙΓΟ, μου είπε ο Μάρκο. 'Αν έρθουν πελάτες παρακάλεσέ τους να περιμένουν.

— Μου φαίνεται, απάντησα λίγο νευριασμένα, πως εδώ και λίγους καιρού, μόνο μία πελάτισσα έχει σημασία για σένα.

— Δεν άντεχα πιά. Είχαν περάσει δυό μήνες από τη βραδιά που ο Μάρκο είχε πάει για πρώτη φορά στη βίλα Μπιανκοστίνι, και από τότε είχε αλλάξει έντελως. Είχε ξεχάσει τη λύπη για το θάνατο του αδελφού του, κι' ακόμα την αγωνία του για την κατάστασή της μητέρας του. Φαινόταν νευρικός, άφηρημένος, και αδιάφορος για όλα. Θά μπορούσα να δώσω μία εξήγηση σ' αυτή την περίεργη κατάστασή του, λέγοντας πως είναι έρωτευμένος, αλλά δεν ήθελα ακόμη να παραδεχθώ μία τέτοια κατάσταση.

— 'Ο Μάρκο ήταν δικός μου, μου άνηκε, κανείς δεν μπορούσε να μου τον πάρει. Πολύ λιγώτερο αυτή η δεσποινίς 'Αρκάντι, που κανείς δεν ήξερε από πού έρχονταν. 'Όσο και αν προσπαθούσα να μάθω κάτι περισσότερο για τους μυστηριώδεις ενοίκους της βίλας Μπιανκοστίνι, δεν είχα κατορθώσει τίποτα. 'Όταν ρώτησα το Μάρκο σχετικά, εκείνος μου απάντησε με λακωνικότητα: «'Η Γαβριέλλα είναι ένα γοητευτικό κορίτσι». 'Από εκείνη τη στιγμή άρχισε το μίσος μου για τη Γαβριέλλα 'Αρκάντι. 'Υστερα μου είπαν πως είδαν το Μάρκο να κάνει βόλτες μαζί της στο πάρκο του κήπου κρατώντας την από το μπράτσο.

— 'Επί δύο μήνες ύπνερα τρομερά, κι' εκείνος προσπαθούσαν ότι δεν καταλάβαινε τίποτα. Τό ίδιο έκανε κι' αυτή τη φορά. Τότε εγώ, έζω φρενών, του φώναξα:

— ΠΕΡΑΣΑΝ όμως άλλες δυό εβδομάδες, χωρίς να μπορέσω να κάνω τίποτα. 'Ο Μάρκο φαινόταν να με αποφεύγει, κι' εγώ έκανα με το μυαλό μου χίλια σχέδια για εκδίκηση.

— 'Εκείνο το απόγευμα ο Μάρκο έλειπε από την κλινική, και ήμουν μόνη. Κατά τις πέντε σηκώθηκα και πήγα να κάνω την ένεση στη μητέρα του. Καθώς ανέβαινα τις σκάλες είδα κάποιον να βγαίνει από το δωμάτιο της κυρίας Ρόζας. 'Η καρδιά μου πήγε να σπάσει. 'Ηταν ένα κορίτσι. Μία κοπέλλα ξανθεία, ντυμένη με άσπρα, ψηλή, λεπτή. 'Ηταν η Γαβριέλλα 'Αρκάντι.

— Πέρασε πλάι μου, τα μάτια μας συναντήθηκαν για μία στιγμή, ύστερα εκείνη προπέρασε χωρίς να με χαιρετήσει, χωρίς να μου χαμογελάσει, με το κεφάλι ψηλά, με δόμα ελαφρό. Την είχα δη μερικές φορές από μακριά, τώρα όμως που την είχα αντικρύσει από κοντά, την εύρισα έκαστο φορές πιο ωραία από ό,τι μπορούσα να τη φαντασθώ.

— Τα πόδια μου έτρεμαν. Δεν είχα σχεδόν τη δύναμη ν' ανέβω τα υπόλοιπα σκαλοπάτια. Αισθανόμουν πως ήταν αδύνατο ν' ανταγωνιστώ αυτή τη γυναίκα. Τί ήθελε λοιπόν στο δωμάτιο της μητέρας του Μάρκο;

— Μήπως άναστατωμένη στο δωμάτιο της κυρίας Ρόζας. 'Η φτωχή γρηούλα καθόταν πλάι στο παράθυρο, κρατώντας ένα πορτραίτο του μεγάλου της γιού.

— Είδα τη δεσποινίδα 'Αρκάντι να βγαίνει από δω, της είπα άμεσα. Είχε έρθει να ζητήσει το Μάρκο;

— 'Οχι, είχε έρθει για μένα. Είχα στείλει να τη φωνάξουν. 'Ηθελα να τη δω να τη γνωρίσω. 'Ο Μάρκο έχει δίκιο να το αγαπά το καυμένο το κορίτσι.

— 'Ο Μάρκο είχε δίκιο να την αγαπά; Πάντοτε φανταζόμουν, ότι τουλάχιστον η μητέρα του Μάρκο θα ήταν με το μέρος μου. Αυτή η

νύχτα της κάνω κακό. Με υπεράνωτη προσέθετα κατωφθωσα να επιβληθώ στον έαυτο μου, και με φωνή σχεδόν γλυκειά, είπα στο Μάρκο:

— Μα σκέφθηκες καλά τί πιά να κάνεις; 'Η γυναίκα αυτή δεν είναι για σένα. Στο κάτω - κάτω δεν ξέρεις τίποτα από τη ζωή.

— Ξέρω το κάθε τι που την αφορά, απάντησε πειραγμένος ο Μάρκο.

— 'Η Γαβριέλλα δεν λείπει ποτέ ψεύματα. Είναι τόσο στενοχωρημένη για τη σιωπή του Τζιόρτζιο. Τη νύχτα βλέπω άσχημα δεινείρα. Είμαι διαρκώς ταραγμένη. Γιατί ο Τζιόρτζιο μου δεν μου γράφει;

— 'Ακίνητη στη μέση του δωματίου, την κύτασα σχεδόν με μίσος. 'Όλοι σκεπτόντουσαν τον έαυτο τους, τα δάσανά τους, τις χαρές τους, κι' εγώ έπρεπε να χαιρούμαι ή να λυπάμαι ανάλογα με την επιθυμία τους. Μα γιατί κανείς δεν σκεπτόταν κι' εμένα; 'Ενας τυφλός θυμός με συνεπύρε, μου σκοτεινίασε το μυαλό. Αισθάνθηκα, ξαφνικά, την επιθυμία να κάνω κακό.

— 'Αδικο, φώναξα. 'Αδικο περιμένετε νέα από τον Τζιόρτζιο! 'Ο γιός σας δεν μπορεί να σας γράφει γιατί είναι νεκρός.

— Σταμάτησα απότομα τρομαγμένη απ' την ήρω των λόγων μου. Πώς μπορούσα να το κάνω ένα τέτοιο πράγμα; Τώρα έπρεπε να προσπα-

— Μα εγώ, μουρμούρισε, δεν έκανα τίποτα για να σου δημιουργήσω αυτό το αίσθημα. Δε σου υποσχέθηκα ποτέ τίποτα. ('Υστερα άκουμπησε το χέρι του στον ώμο μου). 'Ελα, ήσυχασε, Σαβίνα, είπα με τόνο φιλικό. Θα ξεχάσουμε ό,τι έγινε σήμερα, και θα ξεκαλοήσουμε να είμαστε δυό καλοί φίλοι όπως και πρώτα.

— 'Οχι, φώναξα. Δεν θέλω, δεν πρέπει να ξεχάσεις πώς σ' αγαπώ, και πως καμιά άλλη δεν μπορεί να σ' αγαπήσει σαν κι μένα. Κάποια μέρα θα σου το αποδείξω.

— 'Εκείνος εξακολούθησε να με κυττάζει ακόμη μερικά λεπτά, ύστερα άνοιξε την πόρτα και βγήκε.

— Πήγαινε στη Γαβριέλλα 'Αρκάντι να προσφέρει την αγάπη του, τη στοργή του, τη συντροφιά του. 'Εγώ ήμουν μόνο για να δέχομαι τους ασθενείς, και να παραστέχω τη γρηή μητέρα του. Θα μπορούσα και να φύγω ακόμα από τη ζωή του χωρίς αυτό να τού κάνει καμιά εντύπωση. 'Αλλά δεν θα έφυγα, θα έμενα για να τον αποσπώσω από τη Γαβριέλλα. Δεν ήξερα ακόμα τον τρόπο, αλλά ήμουν βέβαιη πως θα το κατώρθωνα.

— ΠΕΡΑΣΑΝ όμως άλλες δυό εβδομάδες, χωρίς να μπορέσω να κάνω τίποτα. 'Ο Μάρκο φαινόταν να με αποφεύγει, κι' εγώ έκανα με το μυαλό μου χίλια σχέδια για εκδίκηση.

— 'Εκείνο το απόγευμα ο Μάρκο έλειπε από την κλινική, και ήμουν μόνη. Κατά τις πέντε σηκώθηκα και πήγα να κάνω την ένεση στη μητέρα του. Καθώς ανέβαινα τις σκάλες είδα κάποιον να βγαίνει από το δωμάτιο της κυρίας Ρόζας. 'Η καρδιά μου πήγε να σπάσει. 'Ηταν ένα κορίτσι. Μία κοπέλλα ξανθεία, ντυμένη με άσπρα, ψηλή, λεπτή. 'Ηταν η Γαβριέλλα 'Αρκάντι.

— Πέρασε πλάι μου, τα μάτια μας συναντήθηκαν για μία στιγμή, ύστερα εκείνη προπέρασε χωρίς να με χαιρετήσει, χωρίς να μου χαμογελάσει, με το κεφάλι ψηλά, με δόμα ελαφρό. Την είχα δη μερικές φορές από μακριά, τώρα όμως που την είχα αντικρύσει από κοντά, την εύρισα έκαστο φορές πιο ωραία από ό,τι μπορούσα να τη φαντασθώ.

— Τα πόδια μου έτρεμαν. Δεν είχα σχεδόν τη δύναμη ν' ανέβω τα υπόλοιπα σκαλοπάτια. Αισθανόμουν πως ήταν αδύνατο ν' ανταγωνιστώ αυτή τη γυναίκα. Τί ήθελε λοιπόν στο δωμάτιο της μητέρας του Μάρκο;

— Μήπως άναστατωμένη στο δωμάτιο της κυρίας Ρόζας. 'Η φτωχή γρηούλα καθόταν πλάι στο παράθυρο, κρατώντας ένα πορτραίτο του μεγάλου της γιού.

— Είδα τη δεσποινίδα 'Αρκάντι να βγαίνει από δω, της είπα άμεσα. Είχε έρθει να ζητήσει το Μάρκο;

— 'Οχι, είχε έρθει για μένα. Είχα στείλει να τη φωνάξουν. 'Ηθελα να τη δω να τη γνωρίσω. 'Ο Μάρκο έχει δίκιο να το αγαπά το καυμένο το κορίτσι.

— 'Ο Μάρκο είχε δίκιο να την αγαπά; Πάντοτε φανταζόμουν, ότι τουλάχιστον η μητέρα του Μάρκο θα ήταν με το μέρος μου. Αυτή η

νύχτα της κάνω κακό. Με υπεράνωτη προσέθετα κατωφθωσα να επιβληθώ στον έαυτο μου, και με φωνή σχεδόν γλυκειά, είπα στο Μάρκο:

— Μα σκέφθηκες καλά τί πιά να κάνεις; 'Η γυναίκα αυτή δεν είναι για σένα. Στο κάτω - κάτω δεν ξέρεις τίποτα από τη ζωή.

— Ξέρω το κάθε τι που την αφορά, απάντησε πειραγμένος ο Μάρκο.

— 'Η Γαβριέλλα δεν λείπει ποτέ ψεύματα. Είναι τόσο στενοχωρημένη για τη σιωπή του Τζιόρτζιο. Τη νύχτα βλέπω άσχημα δεινείρα. Είμαι διαρκώς ταραγμένη. Γιατί ο Τζιόρτζιο μου δεν μου γράφει;

— 'Ακίνητη στη μέση του δωματίου, την κύτασα σχεδόν με μίσος. 'Όλοι σκεπτόντουσαν τον έαυτο τους, τα δάσανά τους, τις χαρές τους, κι' εγώ έπρεπε να χαιρούμαι ή να λυπάμαι ανάλογα με την επιθυμία τους. Μα γιατί κανείς δεν σκεπτόταν κι' εμένα; 'Ενας τυφλός θυμός με συνεπύρε, μου σκοτεινίασε το μυαλό. Αισθάνθηκα, ξαφνικά, την επιθυμία να κάνω κακό.

— 'Αδικο, φώναξα. 'Αδικο περιμένετε νέα από τον Τζιόρτζιο! 'Ο γιός σας δεν μπορεί να σας γράφει γιατί είναι νεκρός.

— Σταμάτησα απότομα τρομαγμένη απ' την ήρω των λόγων μου. Πώς μπορούσα να το κάνω ένα τέτοιο πράγμα; Τώρα έπρεπε να προσπα-

θήσω να δικαιολογηθώ, να επανορθώσω το κακό. 'Αλλά μ' ένα πνιγμένο βογγητό, η κυρία Ρόζα άφησε τα χέρια της και τó κεφάλι της να κρεμοστούν σά να είχε φύγει από μέσα της κάθε ζωή. Πήγα κοντά της, της έπιασα τα χέρια, την τράνταξα, μα όλα ήταν ανώφελα. 'Η γρηή γυναίκα έτρεμε δόκνηρη, κι' από τα χείλη της δεν έβγαине κανένας ήχος. Τότε φοβήθηκα, κι' άρχισα να φωνάζω, ώσπου στο κάτωφλι του δωματίου φάνηκε η καμαριέρα.

— 'Αντιμετώπισα θαρραλέα το βλέμμα του. 'Χθες τό βράδυ, είπα, όταν μπήκα στο δωμάτιό της, ήταν ήδη πολύ άσχημα. 'Εκείνη τη στιγμή «κάποιος» έβγαине από μέσα.

— 'Ποιος; ρώτησε ο Μάρκο.

— Γύρισα πρὸς τὸ παράθυρο.

— Δεν μπορώ να σου απαντήσω, Μάρκο, του είπα, μπορείς όμως να ρωτήσεις τη Γκιουζεππίνα, την καμαριέρα, αν θέλεις.

— Την Γκιουζεππίνα;

— Φάνηκε να διστάζει μία στιγμή, ύστερα έτρεξε να φωνάξει την καμαριέρα.

— Γκιουζεππίνα, τη ρώτησε άσθμαίνοντας, ήρθε κανείς να δει τη μητέρα μου χθες τó απόγευμα;

— Μάλιστα, κύριε, απάντησε η καμαριέρα, ήρθε η δεσποινίς 'Αρκάντι. 'Η κυρία την περιέμενε.

— 'Ο Μάρκο της έκανε ένα νόημα να βγεί από τó δωμάτιο.

— 'Η μητέρα μου πρέπει να τó έμαθε από κάποιον άλλον, είπα, αλλά δεν μπορώ να μπωρώ να καταλάβω από ποιόν.

— Χωρίς να σκεφθώ πιά τίποτα, οδηγημένη από ένα φοβερό ένστικτο, τού ψιθύρισα:

— Δεν καταλαβαίνεις, λοιπόν; Πρέπει να σου άνοιξω τα μάτια εγώ, Μάρκο, έστω κι' αν αυτό με στενοχωρεί. 'Εκείνη που απέκλυψε την αλήθεια στη υπέρα σου, ήταν η αγαπημένη σου Γαβριέλλα.

— 'Η Γαβριέλλα; μουρμούρισε δύσπιστα εκείνος. 'Οχι, γιατί να τó κάνει αυτό;

— 'Αρνείσαι να τó πιστέψεις; φώναξα. 'Ε, τότε μάθε πως την ώρα που έμπαινα στο δωμάτιο, την άκουσα με τά ίδια μου τ' αυτιά, να λεί στη μητέρα σου τη φοβερή είδηση. Την άκουσα εγώ η ίδια. (Δεν μ' ενδιέφερε πιά για τίποτα, τó μόνο που επιθυμούσα ήταν να συναντήσω την αντίζηλ μου).

— Την άκουσες; Είπα δέβαια, Σαβίνα; 'Εντελώς δέβαια;

— Σου τ' όρκίζομαι, απάντησα.

— 'Ο Μάρκο τινάχτηκε όρθιος και με κύτταξε με μίσος.

— Ψεύτρα! φώναξε. Δεν σε νόμιζα ικανή για τέτοια θέματα.

— Την άκουσα, επανέλαβα σαν τρελλή. 'Ηταν όρθια μπροστά της, και της έλεγε...

— 'Ο Μάρκο μ' άρπαξε από τα μπράτσα και με τράνταξε δυνατά.

— Δεν της έλεγε τίποτα!

— 'Ηταν έξω φρενών. Φαινόταν έτοιμος να με χτυπήσει, αλλά την άλλη στιγμή η φωνή του ακούστηκε σιγανή και θλιμμένη:

— Δεν της έλεγε τίποτα, Σαβίνα. Γιατί η Γαβριέλλα δεν μπορεί να πη τίποτα. 'Η Γαβριέλλα είναι βουβή. 'Εχασε τη φωνή της σ' ένα δυστύχημα που της τσάκισε τα νεύρα. Δεν ήθελα να μαθευτεί αυτό γιατί ήλπιζα να τη θεραπεύσω, αλλά έστω με ανάγκες να μιλήσω.

— Τώρα θα μπορούσα κι' εγώ να απαιτήσω εξήγηση, Σαβίνα, αλλά δεν θα σε ρωτήσω τίποτα. Δεν θέλω να φθάσω στο σημείο να σε συγχώρο. Σε παρακαλώ μονάχα φύγε. Φύγε εντελώς απ' αυτό τó μέρος. 'Από σήμερα δεν μπορούμε πιά να είμαστε φίλοι.

— Κύτταζε τον Μάρκο, έκμηδενισμένη και αισθανόμουν ότι τον είχα χάσει για πάντα. 'Υστερα τόν είδα να διευθύνεται πρὸς τήν πόρτα.

— Πού πάς; τον ρώτησα.

— Σε κείνη, στη Γαβριέλλα.

— Δάγκωσα τα χείλη μου, για να μη φωνάξω από τον πόνο. Μα δεν ήταν μόνο ο πόνος της ζήλειας. 'Ηταν και οι τύψεις, που άρχισαν τώρα να με βασανίζουν.

Τα λόγια έβγαίναν από τα χείλη μου γλυκά, απαλά. Είχα γίνει η αιτία να πεθάνη η μητέρα του, αλλά ακόμα δεν αισθανόμουν καμμία τύψη.

— Κάποιος της αποκάλυψε την αλήθεια, έπτε άργα, κι' αυτό τή σκότωσε. 'Αλλά ποιος να ήταν;

— 'Αντιμετώπισα θαρραλέα τó βλέμμα του.

— Χθες τό βράδυ, είπα, όταν μπήκα στο δωμάτιό της, ήταν ήδη πολύ άσχημα. 'Εκείνη τη στιγμή «κάποιος» έβγαине από μέσα.

— 'Ποιος; ρώτησε ο Μάρκο.

— Γύρισα πρὸς τὸ παράθυρο.

— Δεν μπορώ να σου απαντήσω, Μάρκο, του είπα, μπορείς όμως να ρωτήσεις τη Γκιουζεππίνα, την καμαριέρα, αν θέλεις.

— Την Γκιουζεππίνα;

— Φάνηκε να διστάζει μία στιγμή, ύστερα έτρεξε να φωνάξει την καμαριέρα.

— Γκιουζεππίνα, τη ρώτησε άσθμαίνοντας, ήρθε κανείς να δει τη μητέρα μου χθες τó απόγευμα;

— Μάλιστα, κύριε, απάντησε η καμαριέρα, ήρθε η δεσποινίς 'Αρκάντι. 'Η κυρία την περιέμενε.

— 'Ο Μάρκο της έκανε ένα νόημα να βγεί από τó δωμάτιο.

— 'Η μητέρα μου πρέπει να τó έμαθε από κάποιον άλλον, είπα, αλλά δεν μπορώ να μπωρώ να καταλάβω από ποιόν.

— Χωρίς να σκεφθώ πιά τίποτα, οδηγημένη από ένα φοβερό ένστικτο, τού ψιθύρισα:

— Δεν καταλαβαίνεις, λοιπόν; Πρέπει να σου άνοιξω τα μάτια εγώ, Μάρκο, έστω κι' αν αυτό με στενοχωρεί. 'Εκείνη που απέκλυψε την αλήθεια στη υπέρα σου, ήταν η αγαπημένη σου Γαβριέλλα.

— 'Η Γαβριέλλα; μουρμούρισε δύσπιστα εκείνος. 'Οχι, γιατί να τó κάνει αυτό;

— 'Αρνείσαι να τó πιστέψεις; φώναξα. 'Ε, τότε μάθε πως την ώρα που έμπαινα στο δωμάτιο, την άκουσα με τά ίδια μου τ' αυτιά, να λεί στη μητέρα σου τη φοβερή είδηση. Την άκουσα εγώ η ίδια. (Δεν μ' ενδιέφερε πιά για τίποτα, τó μόνο που επιθυμούσα ήταν να συναντήσω την αντίζηλ μου).

— Την άκουσες; Είπα δέβαια, Σαβίνα; 'Εντελώς δέβαια;

— Σου τ' όρκίζομαι, απάντησα.

— 'Ο Μάρκο τινάχτηκε όρθιος και με κύτταξε με μίσος.

— Ψεύτρα! φώναξε. Δεν σε νόμιζα ικανή για τέτοια θέματα.

— Την άκουσα, επανέλαβα σαν τρελλή. 'Ηταν όρθια μπροστά της, και της έλεγε...

— 'Ο Μάρκο μ' άρπαξε από τα μπράτσα και με τράνταξε δυνατά.

— Δεν της έλεγε τίποτα!

— 'Ηταν έξω φρενών. Φαινόταν έτοιμος να με χτυπήσει, αλλά την άλλη στιγμή η φωνή του ακούστηκε σιγανή και θλιμμένη:

— Δεν της έλεγε τίποτα, Σαβίνα. Γιατί η Γαβριέλλα δεν μπορεί να πη τίποτα. 'Η Γαβριέλλα είναι βουβή. 'Εχασε τη φωνή της σ' ένα δυστύχημα που της τσάκισε τα νεύρα. Δεν ήθελα να μαθευτεί αυτό γιατί ήλπιζα να τη θεραπεύσω, αλλά έστω με ανάγκες να μιλήσω.

— Τώρα θα μπορούσα κι' εγώ να απαιτήσω εξήγηση, Σαβίνα, αλλά δεν θα σε ρωτήσω τίποτα. Δεν θέλω να φθάσω στο σημείο να σε συγχώρο. Σε παρακαλώ μονάχα φύγε. Φύγε εντελώς απ' αυτό τó μέρος. 'Από σήμερα δεν μπορούμε πιά να είμαστε φίλοι.

— Κύτταζε τον Μάρκο, έκμηδενισμένη και αισθανόμουν ότι τον είχα χάσει για πάντα. 'Υστερα τόν είδα να διευθύνεται πρὸς τήν πόρτα.

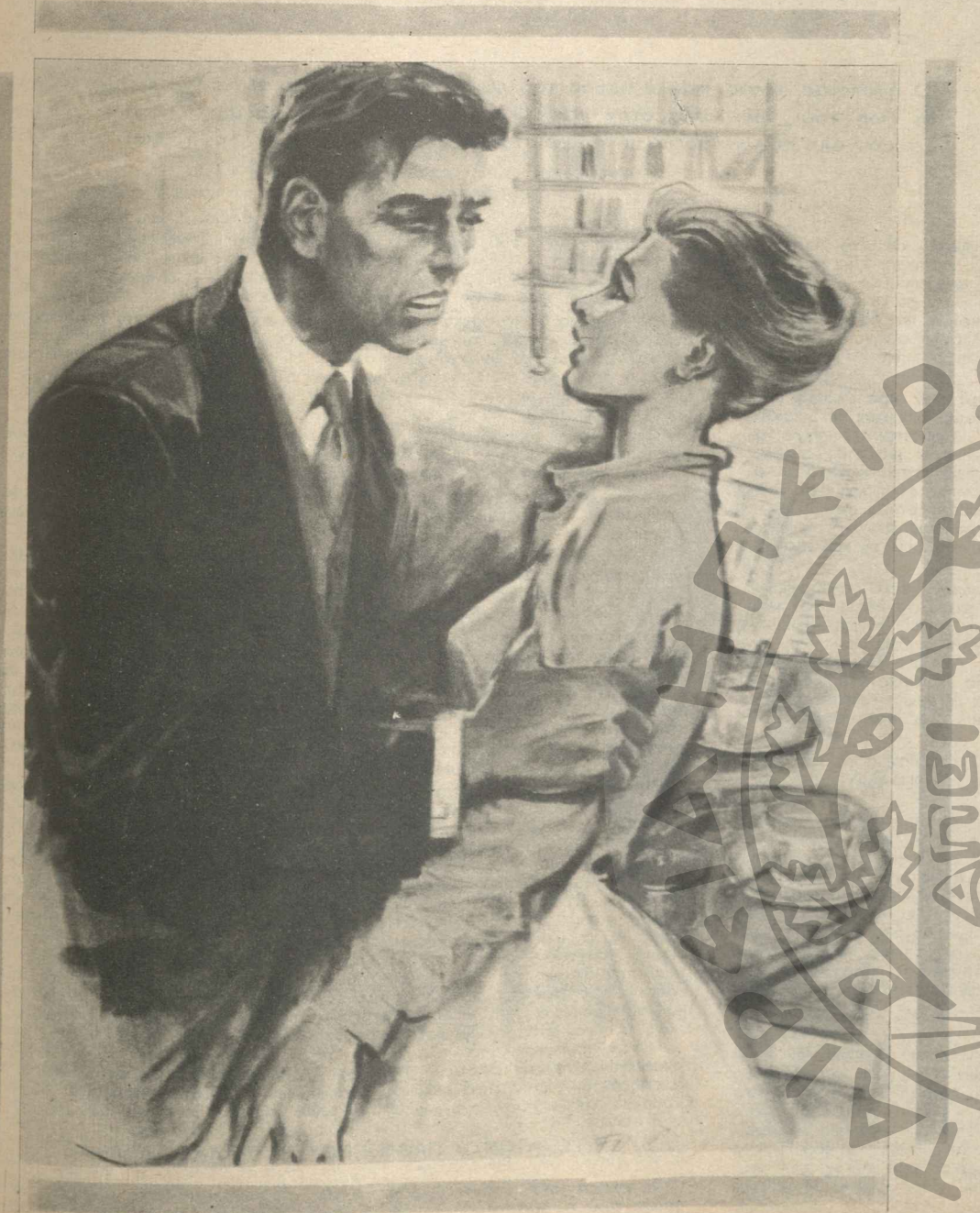
— Πού πάς; τον ρώτησα.

— Σε κείνη, στη Γαβριέλλα.

— Δάγκωσα τα χείλη μου, για να μη φωνάξω από τον πόνο. Μα δεν ήταν μόνο ο πόνος της ζήλειας. 'Ηταν και οι τύψεις, που άρχισαν τώρα να με βασανίζουν.

— ΠΕΡΑΣΕ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ. Βρίσκομαι τώρα στο Μιλάνο. 'Είμαι βοηθός ενός γνωστού χειρουργού. Τον περασμένο μήνα έμαθα πως ο Μάρκο παντρεύτηκε τη Γαβριέλλα. Δεν μπορούσα να μάθω αν η Γαβριέλλα ξαναβρήκε τη φωνή της, τó μόνο που ξέρω θετικά είναι ότι εγώ έχασα τó Μάρκο για πάντα.

— ΜΑΡΙΑ ΣΑΒΙΝΙ

1951. ΩΣ «ΑΜΛΕΤ» ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ.

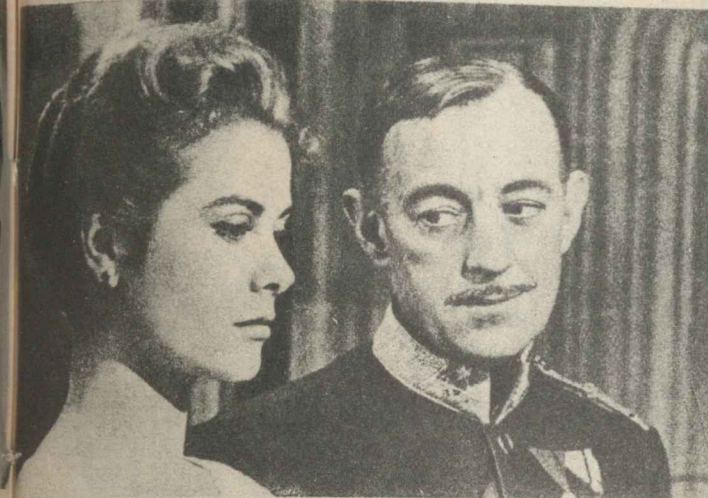
1953. «Ο ΝΤΕΚΤΙΒ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΘΕΟΥ»

1954. «ΔΥΟ ΑΓΓΛΟΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ»

1955. «ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΓΥΝΑΙΚΑ»

1955. ΣΤΟ ΕΡΓΟ: «Ο ΚΥΚΝΟΣ» ΜΕ ΤΗΝ ΓΚΡΕΝΣ ΚΕΛΛΥ

1956. «ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ»

1957. ΣΤΟ ΕΡΓΟ: «ΜΠΑΡΝΑΚΛ ΜΠΙΛ»

Ο μεγαλύτερος σύγχρονος ήθοποιός του κόσμου

ΑΛΕΚ ΓΚΙΝΝΕΣ

Ο ήθοποιός αυτός, που το πάθος του είναι να μπαίνει στο πετσί των άλλων και να ζήσει τη ζωή τους, δεν είναι στην πραγματικότητα παρά ένας ήμερος Άγγλος που μοιάζει σαν όλο τον κόσμο με μόνο «χόμπυ» να κάνει μεγάλη συλλογή εξωτικών πουλιών.

Ο ΑΛΕΚ ΓΚΙΝΝΕΣ έδρανε από τη φυλακή. Κάτω απ' το άπαθές βλέμμα των δεσμοφυλάκων, με τη μαύρη στολή τους, είχε αφήσει πίσω του την πελώρια πύλη των φυλακών Γουόρμγουτ Σκράμπς αρκετές ώρες. Οί τεχνικοί είχαν ρυθμίσει τα φώτα που μόλις καθιστούσαν ορατά τα αντικείμενα κάτω από τη γκριζα ατμόσφαιρα του λονδρέζικου προνίου. Ντυμένος μ' ένα καμινό παλτό, ο σκηνοθέτης Ρόναλντ Νημ φαινόταν ικανοποιημένος. Θα γύριζαν την ταινία επί τέλους. Γιατί εύτυχως ο Γκίννες δεν ήταν κατάδικος.

Χωμένος σ' ένα ασουλούπτο, φθαρμένο κοστούμι και κρατώντας ένα παλιό καπέλο στο χέρι, ο Γκίννες έριξε ένα σύντομο βλέμμα στο σκηνοθέτη. Χωρίς να πούνε λέξη, η σκηνή γυρίστηκε κι' ο ήθοποιός πήγε να καθήσει σε ένα διπλινό κούρσι. Με άφθονα άσπρα μαλλιά, γένια δυο βδομάδων στο πρόσωπό του δεν έμοιαζε με κανένα από τα πρόσωπα που είχε παίξει και που τον έκαναν διάσημο. Παίζοντας το ρόλο του ζωγράφου Γκάλλεϋ Τζίμσον σ' ένα φιλμ από το μυθιστόρημα του Τζούζ Καίρου, «Το στόμα του αλόγου», δεν είχε μη μονάχα στο πετσί του νέου αυτού προσώπου, αλλά είχε πάρει κι' όλα τα «τίκ» του και τη νοοτροπία του.

Λίγες μέρες προηγήτερα, ο χρυσότολις θυρωρός του ξενοδοχείου «Σαβόυ» είχε ήδη να κατεβαίνει τον αλλητή αυτόν από μιάν Μπέντλεϊ και να μπαίνει με σταθερό βήμα στην αίθουσα δεξιώσεων, όπου τον περίμεναν πεντάκοσια πρόσωπα. Όλη η αφρόκριμα του αγγλικού θεάτρου και κινηματογράφου είχε συγκεντρωθεί για το γεύμα της Λέσχης Ποικιλιών κατά το οποίο ο «Αλεκ Γκίννες θα δεχόταν το βραβείο Όσκαρ για τον καλύτερο ήθοποιό του έτους 1957. Και σε μία τέτοια ακόμα περίπτωση δεν είχε θελήσει να αναβάλει το γύρισμα της ταινίας κι' είχε πάει στο «Σαβόυ» με τα ρούχα του ρόλου που έπαιζε.

Μη γελάτε, είπε στους καλεσμένους, γιατί δεν θ' αργήσετε να δρεθήτε στην κατάσταση αυτή αν το κράτος εξακολουθήσει να φορολογεί τον κινηματογράφο, όπως τον φορολογεί τώρα.

Δειλός και εύσυνεργος, ο «Αλεκ Γκίννες έγινε, χωρίς σχεδόν να το καταλάβει, ένας από τους διασημότερους ήθοποιούς του κόσμου. Μπήκε στη δόξα πατώντας στις άκρες των νυχιών του, μ' αυτό το τρυφερό και μεγαλοπρεπές χαμόγελο, που νομίζετε πως σας ζητά συγγνώμη για το ταλέντο του. Λίγοι ήθοιοι έχουν γνωρίσει τέτοιο ενδιαφέρον του παγκοσμίου τύπου που του ζητά φωτογραφίες και συνεντεύξεις, των στούντιο που του προτείνουν τρία σενάρια την εβδομάδα, του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης, του θεάτρου. Ο Ρόναλντ Νημ, ένας από τους καλύτερους σκηνοθέτες του κινηματογράφου, που έχει συνεργασθεί επανειλημμένα με τον Γκίννες κατά τα τελευταία χρόνια είναι κατηγορηματικός:

— Ο Γκίννες θα γίνει σίγουρα ο μεγαλύτερος ήθοποιός όλων των εποχών, είπε μία μέρα.

Βέβαια το ελληνικό κοινό τώρα τελευταία μονάχα «άνεκάλυψε» τον «Αλεκ Γκίννες. Μα αν ο κινηματογράφος τον έκανε γνωστό σ' όλο τον κόσμο, δεν σημαίνει ότι τώρα άρχισε και τη σταδιοδρομία του. Έχει πίσω του ένα τεταρτο σχεδόν αιώνα καλλιτεχνικής δουλειάς. «Ως το τέλος του έτους θα γυρίσει καμιά είκοσαριά ταινίες. Έχει επίσης παίξει ρόλους σε πάνω από σαράντα θεατρικά έργα. Όλο το Λονδίνο θυμάται καταγοητευμένο το ρόλο του στο έργο «Ξενοδοχείο ελευθέρων συναλλαγών» του Ζωρζ Φεντώ, χωρίς να αναφέρουμε τους μεγάλους ρόλους του κλασικού ρεπερτορίου του αγγλοσαξονικού θεάτρου.

Η φήμη όμως του ήθοποιού συνετέλεσε στο να σβύσει η προσωπικότητα του ανθρώπου. Έπειδή έπαιξε στο έργο «Η ευγένεια υποχρεώνει» ο χτώ ρόλους ταυτόχρονα, του έδωσαν τον τίτλο, «Ο άνθρωπος με τα εκατό πρόσωπα», που στην ουσία θα πη ο άνθρωπος χωρίς κανένα πρόσωπο.

Κι' αλήθεια η προσωπικότητα του Γκίννες, μία από τις λιγότερο γνωστές ανάμεσα στους σύγχρονους ήθοποιούς, είναι ίσως η πιο συναρπαστική που μπορεί να ανακαλύψει κανείς. Η φυσική του όμως επιφυλακτικότητα, η φροντίδα που καταβάλλει για να προστατεύσει την ιδιαιδική του ζωή κι' οι προσωπικές του γνώμες τον έχουν προφυλάξει κι' απ' αυτούς τους πιο άναιδεις περιέργους.

Ο ήθοποιός αυτός με τα γαλανά μάτια και την εμφάνιση ενός απλού, συνηθισμένου Άγγλου, έχει κατορθώσει να ζήσει μιάν καθημερινή ζωή τέτοια που να μην μπορεί να υποπτευθεί κανείς τον αληθινό Γκίννες.

— Δεν φαίνεται να λήη τίποτε η εμφάνισή του, λένε γι' αυτόν. Κι' ένας διαφημιστής τον χαρακτηρίζει μ' αυτές τις λέξεις: «Είναι άψογια φυσιολογικός».

Μα κάτω από την απάτηλη εμφάνισή του ανθρώπου αυτού κρύβεται ένα περίπλοκο και εξαιρετικό πλάσμα. Το χαμόγελό του, που γίνεται πρόθυμα κουτό μερικές φορές, κρύβει έσωτερική φλόγα, όπως και οι απρόσωπες εκφράσεις του κρύβουν μία μόρφωση και ευφυία δις συνηθισμένες.

Το αίσθημα του χιούμορ κι' η παρατηρητικότητα του τον κάνουν να αναζητή την παράδοξη λεπτομέρεια, την ασυνήθιστη πλευρά μιάς καταστάσεως. Έχει μερικές φορές μία έκδηλη τάση για τη μακάβρια όψη των πραγμάτων. Προληπτικός, δεν υπακούει μόνο στις προλήψεις του θεάτρου που απαγορεύουν, παραδείγματος χάριν, να σφουρίξη κανείς σ' ένα καμινό ρινι, αλλά προσθέτει και τις δικές του μανίες. Δεν κόβει ποτέ τα νύχια την Παρασκευή και πιστεύει ότι έχει την ικανότητα να προσοσθάνεται ποιά γεγονότα θα του φέρουν εύτυχια ή δυστυχία.

Με τη μεγάλη ευγένεια που τον χαρακτηρίζει και που δεν είναι καθόλου προσποιητή, ο Γκίννες είναι από πολλούς απόψεις, ο τύπος του πιο ανεπτυγμένου Άγγλου, τέτοιος όπως παρουσιάζεται στο ρόλο του παγκοσμίου Θόμψων. Χρησιμοποιεί κατάλληλα όλες τις αποχρώσεις της αγγλικής γλώσσας για να καταπνίξη καλύτερα την προσωπικότητά του στην ανωνυμία. Δεν υψώνει ποτέ τον τόνο της φωνής του, δεν λέει σχεδόν ποτέ «εγώ» προτιμώντας να μεταχειρίζεται απρόσωπες εκφράσεις: «όταν αγαπά κανείς την ήσυχια» «Καλό είναι να αποφεύγης κανείς την κοσμική ζωή». Αυτά μαζί με τη φράση: «Δεν βρίσκετε;» και τις παρατεταμένες σιωπές δίνουν τόσο του στοιχίζει που σας ενοχλεί με τη φλυαρία του. Από την άποψη της εξωτερικής εμφανίσεως ο Γκίννες αποτελεί το ιδανικό κάθε καλού πρέτη Άγγλου: με τα άσπρα κοστούμια του, τα σκληρά κολλάρια του και την καλοδιπλωμένη όμπρέλα του, διτιπότε καιρό κι' αν κάνει, περνά απαρατήρητος μέσα στο κοινό πλήθος του Γουέστ Εντ.

Όταν ντυνεται για το γεύμα, όπως συνηθίζεται, σε πολλές αγγλικές οικογένειες, φορά ακόμα το σκληρό κολλάσο του. «Αν όμως «έωση» κανείς βαθεία την έπιφάνεια, σ' ανακαλύπτει ένα χαρακτηρισμό που δεν είναι καθόλου «υπερ των τύπων»... Ο «Αλεκ Γκίννες ξεγελεί τον κόσμο.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ: Ν' ΑΛΛΑΞΗ ΔΕΡΜΑ

Η «περίπτωση Γκίννες», για να την ονομάσουμε έτσι, αρχίζει από την ημέρα που ο ήθοποιός γεννήθηκε, έναν Απρίλη, εδώ και σαράντα τέσσα-

ρα χρόνια. Για τη γέννησή του δεν φαίνεται να υπάρχει κανένα ίχνος στα δημορικά βιβλία του Λονδίνου, όπου είδε το φώς. Η μητέρα του λέγεται Άννη κι' ο πατέρας του, πεθαμένος πιά, λεγόταν Άντριου.

— Είχα μάθει να τον λέγω «θεϊ μου», λέει ο «Αλεκ Γκίννες, και δεν τον είχα δη παρά τέσσερις ή πέντε φορές. Ήταν ένας θαύπλουτος τραπέζης που ήταν εξήντα τεσσάρων ετών όταν γεννήθηκε.

Μπορούμε να φαντασθούμε ποιά θα υπήρξαν τα παιδικά χρόνια του «Αλεκ Γκίννες και μάλιστα μέσα στο θλιβερό περιβάλλον των «οικογενειακών» πανσιόν, που πέρασε με τη μητέρα του. Σε ηλικία έξη χρονών τον έστειλαν στο σχολείο του Πέμπροουκ Λότζ, στο Σάουθμπορ, στο ίδιο αυτό το Χάμπσαϊρ που είναι τώρα εγκατεστημένος με την οικογένειά του. Ήσυχο και φρόνιμο παιδί, ο «Αλεκ κατέφυγε στην ονειροπόλησι κι' έφταχνε μικροσκοπικά θέατρα για να παίξει. Όταν ζήτησε όμως να μετασχη σε μία σχολική παράσταση στο τέλος του έτους, ο διευθυντής του σχολείου Μήκιν, αρνήθηκε.

— Δεν έχεις ταλέντο ήθοποιού, Γκίννες, του είπε.

Σε ηλικία δώδεκα ετών γράφτηκε σ' ένα καλύτερο σχολείο, στο Ρόμπορ, όπου άρχισε να μελετά σοβαρά. Άλλά, ενώ κάθε άλλο παιδί σ' αυτή την ηλικία, θ' άρχιζε να διαμορφώνει μία συμπεριφορά ανάλογα με το περιβάλλον του, ο νεαρός Γκίννες ήταν κιόλας τελείως διαφορετικός. Αρνήθηκε να πάρει μέρος στην ποδοσφαιρική ομάδα και στα σπάρ του σχολείου. Αντίθετα άρχισε να ασχολείται με τη ζωγραφική και σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών, εξέθετε δυο πίνακες στο Γκάιλντ - χάλ του Λονδίνου.

Εφοδιασμένος με το απόλυτήριό του, προσελήφθη σε ηλικία δεκαοκτώ χρονών σ' ένα διαφημιστικό οίκο για να γράφει διαφημίσεις για ξυραφάκια κι' άλλα προϊόντα, που χωρίς αμφιβολία δεν του κινούσαν το ενδιαφέρον. Μία μέρα έδωσε στη «Νταϊλυ Μαϊνλ» μία ρεκλάμα για μερικές πλάκες, που αντί να δάλη μήκος κάθε πλευράς τέσσερα πόδια (120 πόντους) έδωσε τέσσερις πόντους.

Αυτό φυσικά δεν μπορούσε να βαστήξει για πολύ. Κι' έπειδή ο πατέρας του του είχε παραχωρήσει μία λίρα την εβδομάδα για τις σπουδές του, γράφτηκε στη δραματική σχολή της Μαρτίτα Χάντ. Ύστερα από δώδεκα μαθήματα αυτή άουήθηκε να δεχτεί τα χρήματά του και του είπε:

— Δεν κάνετε για ήθοποιός, κύριε Γκίννες!

Τότε παρουσιάσθηκε στην Άκαδημία Φαίη Κόμπτον, αποφασισμένος να τρώη μία φορά την ημέρα για να μάθη την τέχνη του. Ξαφνικά η πατρική επιχορήγηση σταμάτησε. Ο Γκίννες όμως είχε πάρει το πρώτο βραβείο στις έπτατες εξετάσεις, μπροστά σε μιάν εξεταστική επιτροπή στην ποιά μετείχε το είδωλό του, ο Τζών Γκίλγκουλντ, ο υπ' αριθ. 1 ήθοποιός του καλαίσθητου αγγλικού θεάτρου. Απειθύνθηκε στον Γκίλγκουλντ και με τη συστατική έπιστολή του παρουσιάσθηκε, πολύ άργα όμως σ' ένα θέατρο ώστε να του δώσουν ένα ρόλο. Ο περίφημος θίασος Όλντ Βικ τον είχε διώξει χωρίς έλπίδα. Κανείς δεν ήθελε τον δειλό κι' αδέξιο αυτόν νεο-μέ το παράξενα φοβισμένο βλέμμα.

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ, ΜΟΥ ΛΕΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ»

Άρχισε τότε να ζητά εργασία και προσλήφθηκε στο Πικαντίλλ Θέατρο για να παίξει τους ρόλους ενός Κινέζου κούλη, ενός Γάλλου πειρατή κι' ενός Άγγλου ναυτικού. Ήταν τότε είκοσι χρονών, «Ε, από τότε δεν έμεινε πιά άνεργος.

Την άλλη χρονιά έπαιξε το ρόλο του λύκου σ' ένα έργο που είχε τον τίτλο «Λώε», όταν διέκρινε, κάτω από το κοστούμι του ήθοποιού που έπαιξε την τίγρι, το γλυκό πρόσωπο και τα φωτεινά μάτια της Μέρουλα Σάλαμαν. Μόνο μετά δυο χρόνια την ξανάβε. Στις 19 του περασμένου Μην γιόρτασαν τα είκοσι χρόνια του γάμου τους. Για χάρη του η Μέρουλα εγκατέλειψε το θέατρο, αλλά ό,τι του λέει σχετικά με την τέχνη του αποτελεί για τον Γκίννες την πιο σωστή κριτική.

— Μου λέει πάντα την αλήθεια, λέει ο «Αλεκ. Ο πόλεμος, κατά τον οποίο κατατάχθηκε στο ναυτικό και δεν άργη-

1949. Ο ΓΚΙΝΝΕΣ ΣΤΟ ΕΡΓΟ: «Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ»

1957. ΣΤΟ ΕΡΓΟ: «Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΟΥΑΙ» ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΝ ΠΗΡΕ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΣΚΑΡ.

σε να κερδίσει τα γαλόνια του αξιωματικού, δεν άλλαξε πολύ τον χαρακτήρα του. Το αναλυτικό του πνεύμα τον έκανε να βλέπει μόνο τις γραφικές πλευρές και έτσι διατήρησε αμετάβλητο σχεδόν το χαρακτήρα του. Ο λόγος μάλιστα που άρνηθηκε τρεις φορές το ρόλο του συνταγματάρχη Μικολσον στη «Γέφυρα του ποταμού Κουαί» είναι γιατί ο ρόλος αυτός επέβαλε μία στρατιωτική νοοτροπία που ο Γκίνες δεν συμπαθούσε καθόλου. Ο ίδιος διηγείται το έξης περιστατικό: Νεαρός αξιωματικός του ναυτικού, ο «Αλεκ» βρισκόταν στη Μάλτα ύστερα από ένα σφοδρό βομβαρδισμό του νησιού από τους Γερμανούς. Διασχίζοντας τους δρόμους μ' έναν άλλο αξιωματικό μπήκαν σ' ένα μαγαζάκι ενός τσαγκάρη, που ήταν σχεδόν τελειώς κατεστραμμένο. Ο αξιωματικός που συνώδεε τον Γκίνες άπευθύνθηκε στον τσαγκάρη:

— Πρέπει να είσαι υπερήφανος, τού είπε.
Κι' έπειδή ο άλλος δεν κατάλαβε πρόσθεσε:
— Μπορείς νασαι υπερήφανος γιατί σε λίγο θα παρασημοφορηθείς με το Σταυρό του Αγίου Γεωργίου.
— Θα προτιμούσα καλύτερα να μουδιναν το μαγαζάκι μου, είπε ο τσαγκάρης.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΠΟΒΙΒΑΣΘΗΚΕ ΣΤΗ ΣΙΚΕΛΙΑ

Η απόθεσιν της ναυτικής του καριέρας έφθασε την ημέρα της αποδόσεως των συμμάχων στη Σικελία. Ο Γκίνες, που δεν είχε λάβει εγκαίρως το σήμα που ανέβαλε για λίγο την επιχείρησι, ήταν ο πρώτος που δγήκε στην ξηρά. Δεν άργησε όμως να αντιληφθεί ότι ήταν κι' ο μόνος των περίμενε με κάποια ανυπομονησία. Και τούδωσε να καταλάβη ότι αν η βραδυότητα αυτή μπορούσε να συγχωρηθότο μετ' ουσονεακό θέατρο του πολέμου, θα ήταν ασυγχώρητο σ' ένα θέατρο του Λονδίνου.

Παρά την ανάμειξί του στον κινηματογράφο, μετά τον πόλεμο, σε μία σειρά από φιλμ που αναζητούνται σήμερα σαν αντικείμενα συλλογών από ώρισμένους έρασιτέχνες, ο Γκίνες θεωρούσε για πολύν καιρό την όθνη σαν ασημένιη τέχνη κι' είχε απορρίψει τις προσφορές του Χόλλυγουντ. Έδω καταλαβαίνουμε πόσο ο άνθρωπος επέδρασε στον ήθοποιό, απορρίπτοντας το ψεύτικο και τεχνητό, έτσι που να παίξει στον κινηματογράφο χωρίς να αλλάξει το δάθος του χαρακτήρα του.

Όταν το αυτοκίνητό του, μία Μπέντλεϊ, σταματάη μπροστά στο σπίτι του, στις έπτά το πρωί, για να τον πάη στα στούντιο, ο Γκίνες είναι του έαυτο μπροστά στον κινηματογραφικό φακό. Όταν η Μπέντλεϊ σταματάει πάλι, το δρόμο στις έπτά, μπροστά στο σπίτι του, ο Γκίνες δεν είναι παρά ένας άνθρωπος που ξαναβρίσκει την οικογενειακή του εστία και τη γυναίκα του.

Υπάρχουν πολλοί ήθοποιοί, λέει, που φοβούνται μήπως σοκάρουν το κοινό κάνοντας κάτι ασυνήθιστο. Το κοινό είναι ικανό να προσαρμοσθή, γιατί είναι πιο έξυπνο απ' όσο φανταζόμαστε. Κάνω εκείνο που νομίζω κι' αρνούμαι να μην παίζω άλλα από συμπαθητικά πρόσωπα.

Όταν ήταν ακόμα πολύ νέος ήθοποιός, ο Γκίνες είχε πάρει τη συνήθεια να παρακολουθού τους ανθρώπους στο δρόμο, να μελετά τη συμπεριφορά τους, τις χειρωνακίες τους. Τis κινήσεις τους. Τis κάνει για ώρισμένους ρόλους και σήμερα. Τελευταία, προκειμένου να παίξω το ρόλο ενός Γάλλου ευγενούς σ' ένα φιλμ κατέφυγε σε ράφτες στο Παρίσι για να του φτιάξουν μία καθαρά γαλλικού τύπου φορεσιά.

ΚΑΝΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΑΠΛΟΥ ΑΣΤΟΥ

Η φροντίδα που καταβάλλει για να προετοιμάσει τους ρόλους του, από τα κοστούμια ως το μακιγιάζ, έρχεται σε χτυπητή αντίθεσι με την έλλειψι επιδείξεως και την απλότητα της ιδιωτικής του ζωής. Το μοντέρνο

1958. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΑΥΤΟ: «ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΛΑΓΟΥ», ΚΑΤΑΠΛΗΘΗ ΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΤΟΥ.

σπίτι, όπου ζή με τη γυναίκα του και το γυιό του Μάθιου, απέχει καμιά έκασοτή χιλιόμετρα από το Λονδίνο κι' έχει σχεδιασθή απ' αυτόν τον ίδιο, προς μεγάλη απέλπισία των γειτόνων του στο Χάμπσαϊρ που δεν το βρίσκουν αρκετά σύμφωνο με την «παράδοσι».

Αποτελείται από ένα μεγάλο λίδιγκ ρούμ που φωτίζεται απλώς κι' έχει στις δυο πλευρές του μία βιβλιοθήκη και μία γωνιά—τραπέζια. Τρία δωμάτια στο πρώτο πάτωμα κι' από πάνω το στούντιο της Μέρουλα, που είναι έρασιτέχνης ζωγράφος από δώ και πέντε χρόνια. Αυτή μογερεύει, γιατί ο «Αλεκ» την κουζίνα του τη θέλει απλή και τυπική.

Εκτός από τα δυο σκυλιά του, την Τίλντα και την Βέστα, το γάτο του Κλόδερ και τον παπαγάλο του Πέρσυ, ο «Αλεκ» εγκατέστησε τελενταία ολόκληρη στρατιά από εξωτικά πουλιά.

Ο Γκίνες διαβάει αχόρταγα. Λίγα μυθιστορήματα, αλλά πολλά παξιδιωτικά και ιστορικά βιβλία. Κοιμάται στις έντεκα ή ώρα, εκτός όταν τον κυριεύη το πάθος του για το παιχνίδι μάζογκ που τον κρατά ξυπνός μαζί με τη γυναίκα του ως πολύ άργα τη νύχτα.

Εκτός από μερικούς στενούς φίλους του, δλους μέλη της μεγάλης οικογενείας των γραμμάτων και των τεχνών, κανείς άλλος δεν μπαίνει στους Γκίνες.

Το σπίτι μου, λέει είναι το κοχύλι μέσα στο οποίο τρυπώω για να αποφύγω τον εξωτερικό κόσμο.

Η ανάγκη αυτή μοναξιάς εξηγείται όταν ξέρουμε ότι ο «Αλεκ» Γκίνες, εκτός από τα δυστυχισμένα παιδικά του χρόνια και τις δύσκολες άογες της σταδιοδρομίας του, γνώρισε κι' άλλες συμφορές για τις όποιες δεν μιλά εύχαριςτως. Ο πολυς κόσμος, λόγου χάρι, δεν ξέρει ότι ο γυιός του Μάθιου ήταν για πολλόν καιρό παράλυτος, θύμα πολιομυελίτιδος. Θεραπευμένο πια το αγόρι αυτό τών δεκάξη χρονών τελειώνει το γυμνάσιο και πρόκειται να έγγραφή στο πανεπιστήμιο της Περούτζια, στην Ιταλία κι' ύστερα σε μία μεγάλη σχολή στη Γαλλία.

Έπειδή ενδιαφέρεται εξαιρετικά για την προσωπική του ανεξαρτησία, οργανώνει την επαγγελματική του ζωή, όπως την καταλαβαίνει αυτός. Τον περασμένο Ιούλιο παραθέριζε επί πέντε μήνες στη Μαγιόρκα, στη Βενετία και στην έξοχική του έπαυλι. Άγαπά την αλλαγή και γι' αυτό θέλει τα σχέδιά του ως ήθοποιού να μην έχουν συγκεκριμένη μορφή.

Αρνείται επίσης να συμπεριφερθή σαν ένα «ιερό τέρας». Στο ζήτημα αυτό είναι κατηγορηματικός:

Οι ήθοποιοί, λέει, εξαναγκάζονται πολλές φορές να δείχνουν στην ιδιωτική τους ζωή ένα πρόσωπο που δεν είναι δικό τους. Γενικά, δεν πιστεύω ότι θέλουν να κάνουν θόρυβο για τον έαυτό τους ή ότι είναι ήλιθιοι.

Άγαπάει το έπάγγελμά του με πάθος, αλλά δεν θέλει να περιοριστή σ' αυτό.

Όταν φτάση κανείς στα σαράντα, λέει, εκείνο που έχει σημασία είναι να μην προσκολληθή στη ρουτίνα. Θέλω, λόγου χάριν, να γίνα σκηνοθέτης γιατί νοιώθω την ανάγκη να δοκιμάσω και άλλες πλευρές του έαυτού μου να ανακαλύωω καινούργιους δρόμους.

Σ' ερώτησι τί θα ήθελε να ήταν αν δεν ήταν ήθοποιός, ένα παράξενο χαμόγελο ανθίζει στα χείλη του και κάνει το βλέμμα του ν' ασπράσκη. Ο «Αλεκ» Γκίνες θα μπορούσε να γίνη ένας συγγραφέας με ταλέντο, ένας ζωγράφος ή οτιδήποτε άλλο θ' απαιτούσε η μεγάλη του θέλησι, η ανάγκη που νοιώθει να τα φτιάχνει όλα στην έντελεια, η καλαισθησία του.

Δεν μπορώ να φανταστώ άλλη ζωή εκτός από του ήθοποιού, λέει. Θέλω να παίζω όσο με βασάνε τα πόδια μου πάνω στη σκηνή.

Το χαμόγελο γίνεται πλατύτερο:

Θα πρέπει ίσως να το εγκαταλείψω νωρίτερα, προσθέτει, αλλά θα πρέπει να μ' αναγκάσουν με τη δια γι' αυτό...

ΛΙΟΝΕΛ ΝΤΥΡΑΝ

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

ΣΤΑΧΥΑ

Μοτίφ για τραπεζομάνηλο

Τα στάχυα είναι ένα από τα διακοσμητικότερα σχέδια για τραπεζομάνηλο, καρτέ ή σεμέν. Τώρα το καλοκαίρι είναι που επικραεί και τα πιο κατάλληλα μοτίφ για ένα έξοχικό τραπεζομάνηλο.

Κεντιούνται πάνω σε ήμιλινο μπέζ με μουλινέ D.M.C. άσπρη και κίτρινο No 725. Οι σπόροι γίνονται άνεδατό (σχ. 1) με την άσπρη κλωστή και στο κάτω μέρος τους ρίχνετε μία πεταχτή δελονιά κίτρινη. Οι μίσχοι κεντιούνται με την δελονιά σχ. 2 με κλωστή άσπρη και από πάνω πεταχτές δελονίες κίτρινες. Τα αγάνια γίνονται αλυσίδα (σχ. 3) με την κίτρινη κλωστή.

Τα χρώματα αυτά δέβαια δεν εί-

ναι άπόλυτα. Μπορεί το φόντο να είναι κρέμ ή άσπρο και να μεταχειρισθήτε κλωστές σε δύο άποχρώσεις πράσινο No 912 και No 954 ή δύο άποχρώσεις χρυσαφί No 725 και No 783.

Το σχέδιο που σας δίνουμε μπορεί να γίνη καρτέ ή και τραπεζομάνηλο όπως βλέπετε στη φωτογραφία.

Τα ίδια μοτίφ μπορείτε να τα χρησιμοποιήσετε για να γανίρετε τις τσέπες ή την φούστα ενός λινοφόρεματος. Επίσης με αυτά τα στάχυα μπορείτε να διακοσμήσετε θαυμάσια μία τσάντα από χοντρό τουάλ κατάλληλη για τα καλοκαιρινά πρωινά.

Είναι ένα πολύ ελαφροφάναχτο σχέδιο που γίνεται χωρίς πολύ κόπο. Δεν έχετε ανάγκη από μεγάλη προσοχή και μέτρημα όταν το κεντάτε, αρκεί να το σχεδιάσετε άκριβώς όπως σας το δίνουμε.

Σχ. 1

Σχ. 2

Σχ. 3

ΠΩΣ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΩΡΑΙΟ ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΘΑ ΣΑΣ ΔΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΣΙ ΤΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

Εξπλωθήτε σ' ένα παχύ χαλί. Γάμπες τεντωμένες, μπράτσα παράλληλα στο σώμα, παλάμες προς τα κάτω, κεφάλι ακουμπισμένο χαμώ.

1. Ύψωση τις δυο γάμπες, πολύ αργά, έως 25 πόντους επάνω από το έδαφος. Σταματήστε μία στιγμή. Έπειτα εξακολουθήστε να υψώνετε τις γάμπες αργά όσο να τις φέρετε κάθετα. Αναπαυθήτε μία στιγμή σ' αυτή τη θέση.

2. Ύστερα στηρίξτε δυνατά τα χέρια και τους αγκώνες στο πάτωμα, υψώνοντας ταυτόχρονα τις γάμπες, τον κορμό, τους γοφούς,

3. Έπειτα φέρτε αργά τα χέρια σας κάτω από τη ράχη για να την υποστηρίξετε και ανασηκώστε τη ράχη.

Χώστε το πηγούνι σας μέσα στο λαιμό και εξακολουθήστε την ανύψωση ως ότου ο κορμός και οι γάμπες έρθουν κάθετα, υποστηριζόμενες από τους αγκώνες, τους πήχεις, το λαιμό και το κεφάλι.

Κάνετε την άσκηση αυτή μόνο μία φορά την ημέρα, αλλά διατηρήστε τη θέση αυτή όλοένα και περισσότερο χρονικό διάστημα, μέχρις ότου φτάσετε τα τρία λεπτά. Έπειτα φέρετε το σώμα σας στη θέση έναρξεως.

Μιά γυναίκα για να λέγεται

ὀμορφη δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἓνα

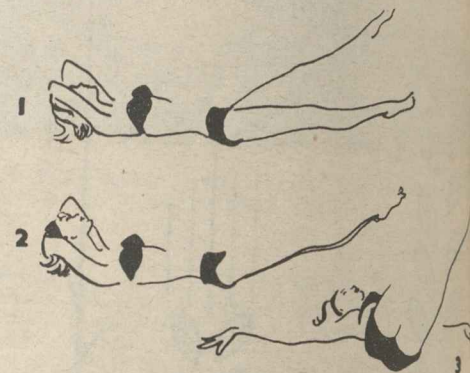
κουκλίστικο πρόσωπο.

Περισσότερο ὑπόλο, ἰζονται τὸ

λυγερὸ κορμὶ, τὸ χαριτωμένο

βάδισμα, οἱ ἁρμονικὲς κινήσεις

τὸ εὐγενικὸ παράδειγμα

ΔΥΝΑΜΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΜΥΣ ΤΗΣ ΚΟΙΛΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΙΣΙΑ ΠΛΑΤΗ

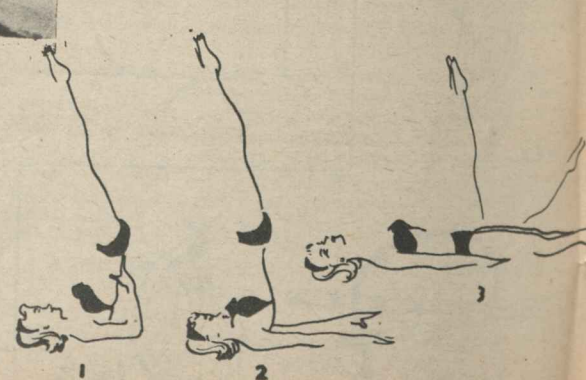
Όλες οι γυμναστικές ασκήσεις που είναι καλές για τη σπονδυλική στήλη, έχουν σαν πρώτο αποτέλεσμα να δυναμώνουν τους μύς της κοιλιάς. Κάνετε, λοιπόν, τακτικά τις κινήσεις αυτές.

1. Ξαπλωμένη με τη ράχη, τεντώστε καλά τις γάμπες και ανασηκώστε τις διαδοχικά 20 φορές 40 εκατοστά πάνω από το έδαφος (χωρίς να αγγίζετε τελείως το πάτωμα ανάμεσα σε κάθε σηκώμα).

2. Πάντοτε ξαπλωμένη με τη ράχη, κάνετε μικρούς κύκλους με τις γάμπες τεντωμένες και ελαφρά διεσταλμένες. Πρώτα δεξιά κι ύστερα αριστερά ανά πέντε φορές.

3. Στην ίδια θέση, αλλά με τα μπράτσα σπλωτά, σηκώστε τις γάμπες κάθετα. Κάντε μία κίνηση συστολής της λεκάνης προς τα δεξιά, έπειτα προς τα αριστερά, μέχρις ότου τα πόδια αγγίσουν το έδαφος, με τις γάμπες πάντοτε τεντωμένες και αργά. Επαναλάβετε 20 φορές αυτή την ενδιαφέρουσα άσκηση.

Μην ξεχνάτε ποτέ ότι για να κάνετε καλή γυμναστική πρέπει να έχετε και το κατάλληλο ντύσιμο. Τα ρούχα σας να είναι άνετα ώστε να μη σας στενοχωρούν όταν κάνετε μία απότομη κίνηση. Το πιο ενδεικτικό ντύσιμο για τη γυμναστική είναι ένα κοντό σορτς και μία φανέλιτσα με κοντό μανικάκι.

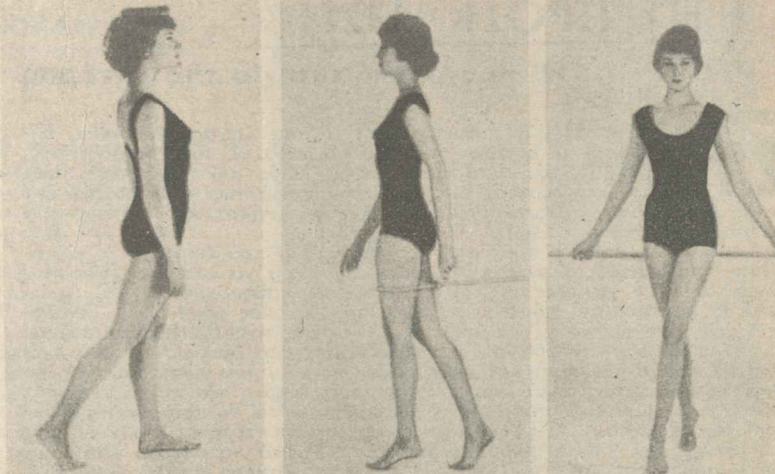

ΕΝΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ, ΕΝΑ ΛΑΣΣΟ ΚΙ' ΕΝΑΣ ΣΑΚΚΟΣ

● Περπατήστε μ' ένα μικρό σάκκο τοποθετημένο στο κεφάλι. Ό σάκκος αυτός, πρέπει να ζυγίζει ένα κιλό πάνω κάτω. Μπορείτε αντί γι' αυτόν να βάλετε ένα χοντρό βιβλίο, ένα λεξικό π.χ. Ό σάκκος είναι καλύτερος γιατί επιτρέπει την ανόρθωση του κεφαλιού, ενώ ένα βιβλίο στο κεφάλι κάνει να φέρνεται προς τα μέσα το πηγούνι σας και προκαλεί σύσπασι του λαιμού προκαλώντας μια άχαρη κίνηση.

● Στις σχολές των μανεκέν σφίγγουν μ' ένα λάσσο τις γάμπες της αρχαίας, σε ύψος 15 εκατοστών επάνω από τα γόνατα. Αυτό έχει δυο αποτελέσματα: η μαθητευόμενη είναι υποχρεωμένη να περπατά με μικρά βήματα και ο μπουστός της ρίχνεται αυτόματα προς τα πίσω για να διατηρήσει την ισορροπία του σώματος. Μπορείτε να δοκιμάσετε να δεθείτε έτσι σείς ή ίδια, αλλά είναι προτιμότερο να κρατά και να διευθύνει το λάσσο ένας άλλος.

● Με τα μπράτσα τεντωμένα κρατήστε ένα μπάστούνι πίσω σας στο ύψος των γοφών σας. Αυτό θα σας εμποδίσει να κινηθείτε κατά το βάδισμα. Θα φύγουν έτσι οι κοιλίες και το σκύψιμο των ώμων.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΚΑΜΠΟΥΡΙΑΣΜΕΝΕΣ ΠΛΑΤΕΣ, ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ, ΣΤΟΥΣ ΚΥΡΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ

Αν είσατε και σεις σαν μερικές που βλέπετε κανείς στο τράμ ή στο λεωφορείο καθισμένες σκυφτές, με τα πόδια προς τα μέσα ή στην άγορά αχτένιστες ή στο δρόμο και νομίζεις πως περπατούν επάνω σ' αυγά γιατί έχουν πολύ μικρά παπούτσια, αν και σεις περπατάτε με τη ράχη σκυφτή, τους ώμους κυρτούς, με τη μέση φουσκωμένη από ένα πλεκτό που είναι κουλουριασμένο κάτω από το φόρεμα, έ, πρέπει να πάρετε τη σταθερή απόφαση ν' αλλάξετε τελείως.

Αρχίστε τώρα άμέσως, και παρά την κούραση. Προσέξτε το περπάτημά σας, τον τρόπο που κρατάτε το κεφάλι σας, τους ώμους σας, προσέξτε τις χειρονομίες σας, τις κινήσεις σας. Δεν θα μετανοήσετε ποτέ γι' αυτό. Ελέγχοντας τις κινήσεις σας για να τις κάνετε πιο αρμονικές,

τονώνετε το ήθικό σας. Και το αντίθετο: ένα καλό ήθικό δίνει πιο αρμονικές κινήσεις.

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΣΑΝ ΤΗΝ ΙΝΓΚΡΙΝΤ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ

Τεντώστε το σώμα σας, κρατήστε ίσιο το κορμί σας. Όσες φορές και αν σας το πούμε λίγες θα είναι. Εφαρμόστε το τώρα, χωρίς όμως να έχετε το ύψος ότι έχετε καταπιή καμμία μαγκούρα.

Αν είσατε πολύ ψηλή, τόσο το καλύτερο, θα έχετε περισσότερη επιδραστικότητα. Κυττάτε, άλλωστε, την Ίνγκριντ Μπέργκμαν.

Είσατε κοντόσωμη; Ένας λόγος παραπάνω για να έχετε εύθυνη σώμα. Σηκώστε το πηγούνι για ν' αποκτήσετε ακόμα περισσότερο ύψος. Κι' η Κλεοπάτρα ήταν πολύ κοντή κι' όμως, ύστερα από δυο χιλιάδες χρόνια, ακόμα μιλούν για το παράσημά της (παρά τη μεγάλη μύτη της).

Είσατε ανήσυχη, λυπημένη; Μην παίρνετε το ύψος του θαρμένου σκυλιού. Προσπαθήστε να κρύψετε τις στενοχώριες σας, τις λύπες σας. Μην τις επιδεικνύετε στον κόσμο. Η εμφάνισή σας και η αξιοπρέπειά σας είναι δυο πράγματα αλληλένδετα. Αλλά μην παίρνετε επίσης και υπερποπτικό ύψος, που κι' αυτό δεν προσθέτει τίποτα —αντίθετα μάλιστα— στη γενική εμφάνισή σας.

Είσατε τυχόν βιαστική σήμερα; Κι' αυτό δεν αποτελεί λόγο να δείξετε ασουλούπωτο και δυσάρεστο παρουσιαστικό.

Αν η ράχη σας πονή και δεν μπορείτε να ορθώσετε εύκολα το σώμα σας, φροντίστε να εξετάσετε έναν ειδικό της σπονδυλικής σας στήλης. Κυρίως όμως φροντίστε σείς ή ίδια να διορθώσετε κάθε ελάττωμά σας.

ΒΑΔΙΣΤΕ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ...

Μπροστά σ' έναν καθρέφτη, χαράξτε στο πάτωμα μία ευθεία γραμμή ή τεντώστε μία καρδέλα με δυο πινέζες. Επάνω σ' αυτή τη γραμμή θα περπατήσετε κυττάζοντας ταυτόχρονα στον καθρέφτη.

● Θέσις εκκινήσεως: Στηριχθείτε στον τοίχο που βρίσκεται απέναντι στον καθρέφτη. Το κεφάλι, οι ώμοι και οι φτέρνες πρέπει να ακουμπούν στον τοίχο. Μη τεντώνετε πολύ τα γόνατα, και βάλτε μέσα την κοιλιά. Οι φτέρνες ενωμένες, οι μύτες των ποδιών ελαφρά διεσταλμένες. Τα γόνατα μόλις ακουμπούν το ένα με τ' άλλο.

● Αν σας είναι δυνατό, βάλετε ένα βάρος στο πίκ-απ για να περπατήσετε στο ρυθμό του. Θα νοιώσετε μεγαλύτερη άνεση στο περπάτημα και θα γίνετε αυτόματα πιο χαριτωμένη.

● Προσοχή: κατά το περπάτημα, το σώμα σας πρέπει να μείνι εύθυνο και να κυττάτε τον καθρέφτη. Ούτε οι γοφοί σας, ούτε οι ώμοι σας πρέπει να στρέφουν δώδε και κείθε. Οι ώμοι σας πρέπει να είναι στο ίδιο ύψος. Μην ταλαντεύετε το κεφάλι σας.

● Τις δυο πρώτες ημέρες, θα περπατάτε με γυναικεία πόδια. Ύστερα θα κάνετε τις ασκήσεις αυτές βαδίζοντας με ψηλά τακούνια. Θα πρέπει τότε κάτι να προσέχετε: Τα μεγάλα δάχτυλα των ποδιών πρέπει —και με τα παπούτσια και ξυπόλυτες— να λυγάνε για να δίνουν όρμη σε κάθε βήμα.

Αν δεν είσατε τελείως ευχαριστημένη από την ισορροπία του σώματός σας κατά το περπάτημα, παρά τις προσπάθειές σας, ίσως να

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 51.

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΒΑΔΙΣΜΑ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ένας και μόνο τρόπος υπάρχει να βάζετε το ένα πόδι μπροστά στο άλλο και να ξαναρχίζετε.

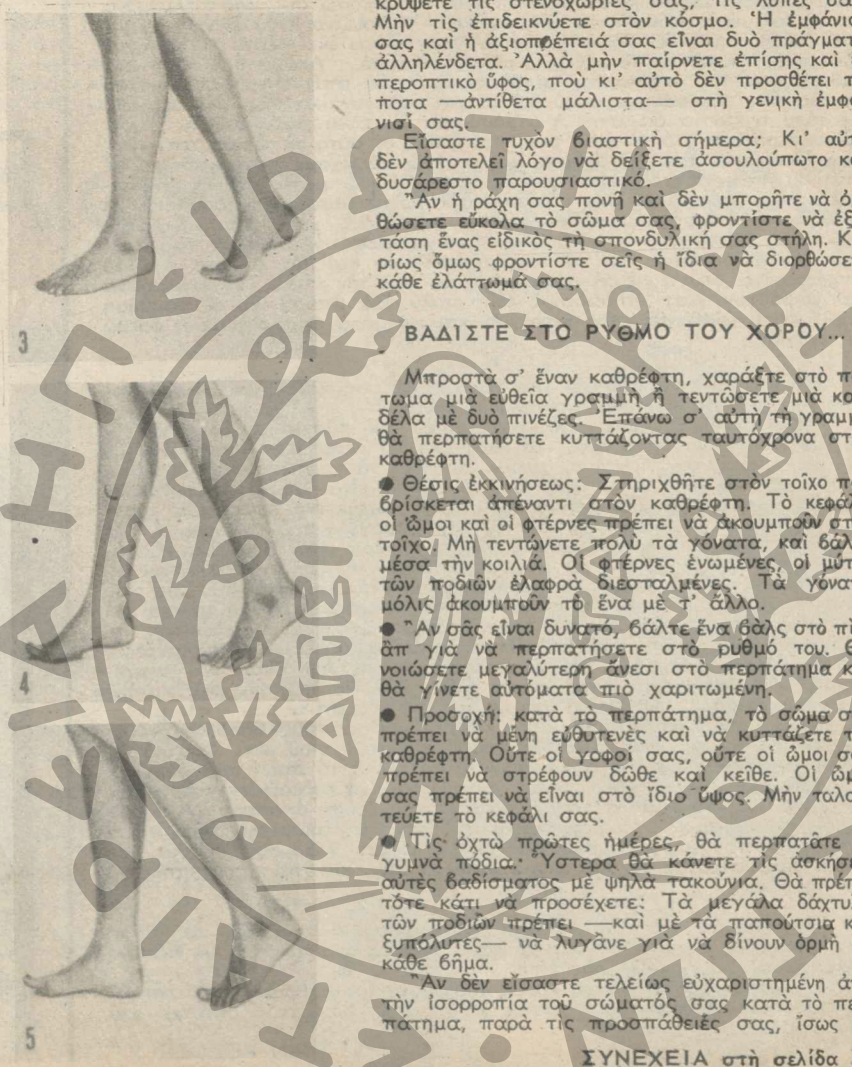
1ος ΧΡΟΝΟΣ: Βγάλτε μπροστά το δεξί πόδι, με τη μύτη του καλά τεντωμένη. Η κίνηση ξεκινά από το γοφό (χωρίς όμως να τον κινήτε να περιστρέφεται). Όλο το βάρος του σώματος στηρίζεται στο αριστερό πόδι.

2ος ΧΡΟΝΟΣ: Τοποθετήστε τη δεξιά φτέρνα στη γραμμή που χαράξατε στο πάτωμα, όχι όμως απότομα. Η μύτη του ποδιού ελαφρά απομακρυσμένη. Το ενδιαμέσο ανάμεσα στη δεξιά φτέρνα και τη μύτη του αριστερού ποδιού (το δήμα σας) πρέπει να έχη το μήκος του ποδιού σας (από τη φτέρνα ως τη μύτη δηλαδή). Αν είναι πιο μακρύ το βάδισμά σας δεν θα είναι καλίσθητο και πρέπει να κάνετε συστηματική προσπάθεια για να μπορείτε με τον καιρό να το διορθώσετε.

3ος ΧΡΟΝΟΣ: Όταν η φτέρνα αγγίξει το έδαφος, μετατοπίστε το βάρος του σώματος από το αριστερό στο δεξί πόδι.

4ος ΧΡΟΝΟΣ: Άμέσως προβάλετε το αριστερό πόδι, όπως κάνατε και για το δεξί.

5ος ΧΡΟΝΟΣ: Τοποθετείτε τώρα την αριστερή φτέρνα σας στη γραμμή.

ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Η πραγματική εύτυχία της μητέρας

ΤΡΕΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ κάθονταν μαζί σ' ένα ζαχαροπλαστείο. Είχαν περάσει κι' οι τρεις τους μιά βδομάδα με τους γιους τους, που ήταν μεγάλοι και παντρεμένοι. Κάθε μιά τους είχε μαζί της κάτι καινούργιο, ένα δώρο του γιου της: Η πρώτη ένα καινούργιο καπέλο, η δεύτερη μιά πολύ όμορφη τσάντα, κι' η τρίτη τρία κεντητά μαντηλάκια.

—Ο γιός μου με πήρε μαζί του στο ταξίδι που έκανε με τ' αυτοκίνητο στην Ιταλία, διηγήθηκε η πρώτη. Μ' έβαλε να καθίσω μπροστά, κοντά του, κι' η γυναίκα του και τα παιδιά του κάθονταν πίσω. Δεν μπορείτε να φανταστείτε, πόσο με περιποήθηκε ο γιός μου! Στά ξενοδοχεία μου έδινε έμενα το καλύτερο δωμάτιο, στο τραπέζι έβλεπα πάντα πρώτη το μενού, και μούλεγε να διαλέξω ό,τι μου άρεσε! Φυσικά εγώ κυττάζα πρώτα την τιμή και φρόντιζα να παραγγέλνω κάτι που να μην είναι πολύ ακριβό, αλλά όταν το γκαρσόνι έφερνε τα πιάτα, έβλεπα πως ο γιός μου είχε παραγγείλει κρυφά για μένα το καλύτερο και ακριβότερο φαγητό... Έτρωγε πολύ αργά, από λεπτότητα, γιατί έβλεπε πως εγώ, στην ηλικία μου, δεν μπορούσα να τα καταφέρω γρήγορα. Με κρατούσε απ' το μπράτσο όταν ανέβαινα καμιά σκάλα, μου έξηγούσε όλα τ' αξιοθέατα —και υπάρχουν ένα σωρό αξιοθέατα στην Ιταλία! «Μητέρα —μου είπε στη Βενετία— θα πάρω με οδυό μας μόνοι μιά γόνδολα και θα κάνουμε μιά βόλτα στα κανάλια!» Μ' έστειλε ακόμα και στην Όπερα του Μιλάνου, την περίφημη Σκάλα, όπου η κάθε θέσι στοιχίζει μιά περιουσία. Χθες γυρίσαμε απ' το ταξίδι, ο γιός μου με περιποήθηκε αφάνταστα, αλλά ολόκληρο το σώμα μου είναι ακόμα πιασμένο απ' τ' αυτοκίνητο. Είμαι, βλέπετε, πολύ γρήγ πιά για τέτοια πράγματα! Πάντως, ευχαριστήθηκα γιατί είδα πόσο έχει εξελιχθεί ο γιός μου: Μπορεί να προσφέρει στον εαυτό του ένα μεγάλο ταξίδι, ένα θαύμασμο αυτοκίνητο και τ' ακριβότερα ξενοδοχεία...

Οι τρεις μητέρες αποφάσισαν να παραγγείλουν στο γκαρσόνι από ένα δεύτερο φλυτζάνι καφέ, γιατί είχαν ακόμα πολλά να πουν ή μιά στην άλλη. Όταν ήρθε ο καφές, η δεύτερη μητέρα άρχισε να διηγείται, με τη σειρά της:

—Ο δικός μου ο γιός έχτισε πέρσι το φθινόπωρο ένα σπίτι και με κάλεσε φέτος να τον επισκεφθώ εκεί. Ήρθε και με πήρε απ' το σταθμό κι' όταν φτάσαμε με τ' αυτοκίνητό του μπροστά στο σπίτι, νόμισα πως είχε άστειν —γιατί, από μικρός ήταν πάντα χαρταετής. Πλάι στην μεγάλη, πολυτελή έπαυλη, υπήρχε ένα μικρό νεόχτιστο σπίτι. Συλλογίστηκα λοιπόν πως μάλλον αυτό θα ήταν το δικό του και πως σταμάτησε μπροστά στην έπαυλη μόνο και μόνο για να μου πη έπειτα, γελαστά: «Καλέ όχι, μητέρα! Εκείνο εκεί το μικρό είναι το σπίτι μου!» Άλλα δεν ήταν άστειο... Αισθάνθηκα μεγάλη συγκίνηση καθώς με ώδηγηση στην πολυτελή βίλα. Άν και είχα ταξιδέψει δέκα ώρες με το τρένο, έπρεπε να τα ιδώ άμέσως όλα, απ' τον κήπο της ταράσας με την γάλα δαμάτια με τα καινούργια έπιπλα, να καθίσω σε κάθε πολυθρόνα για να δοκιμάσω πόσο ήταν αναπαυτική... Η κουζίνα ήταν ένα πραγματικά θαύμα, αλλά δεν θα μπορούσα να μαγειρέψω εκεί μέσα. Όλα ήταν ηλεκτρικά, η κουζίνα, το μίξερ, ο μύλος του καφέ... Άκόμα και τα πιάτα καθαρίζονταν με στέγνωσαν με ηλεκτρισμό. Το σπίτι ήταν υπερβολικά μεγάλο, δεν μου φάνηκε πολύ βολικό για μιά γυναίκα της ηλικίας μου. Σε τόσο τεράστια δωμάτια η ατμόσφαιρα δεν είναι πολύ θερμή. Άλλα ήμουν περιφρανή για το γιό μου, που ζούσε σ' αυτό το ωραίο σπίτι κι' ήταν ιδιοκτήτης του. Ο άνδρας μου κι' εγώ δεν έχουμε ποτέ καθίσει οε σπίτι με περισσότερα από τρία δωμάτια. Όχτω μέρες έμεινα φιλοξενούμενη του γιου μου. Δεν μ' άφινε να κάνω την παραμικρή δουλειά, να βοηθήσω στο παραμικρό. «Ξεκουράσου, έπί τέλους, μιά φορά, μητέρα!» μου έλεγε. Όταν γύριζε το βράδυ, εγώ είχα πέσει στο κρεβάτι πρό πολλού. Δεν ήξερε όμως ότι το πρωί σηκώνονταν και τον έβλεπα απ' το παράθυρο να φεύγει με τ' αυτοκίνητό του για την πόλη. Τον καμάρωνα και χαίρομαι γιατί προώδευσε τόσο πολύ. Θα μπορού να με βοηθήσει χωρίς να το αισθανθώ σαν δώρο, αν καμιά φορά άρρωστήσω ή βρεθώ σε ανάγκη...

Η τρίτη μητέρα, που δεν ήταν νεώτερη απ' τις άλλες, άπλωσε μπροστά της τα τρία κεντητά μαντηλάκια της.

—Κυττάζετε τί ωραία που είναι! είπε. Μου τάφτιαξαν οι έγγονοί μου! Ο γιός μου ήρθε και κάθισε όχτω μέρες στο σπίτι μου με την οικογένειά του. Δεν ήταν εύκολο πράγμα να χορτάσουν τα παιδιά, κι' ο γιός μου έχει ένα σωρό, αλλά οι γονείς είναι αδύνατο να φαντασθούν τί αισθάνεται μιά γιαγιά και πως γι' αυτήν ένα σπασμένο τζάμι έγγονης της... Ο γιός μου έμενε όλη την ημέρα μαζί μου. Συχνά κακρός κι' έρχοταν να γράψω τα μαθήματά του στην κουζίνα, την ώρα που τούβγαλε μερικές σταφίδες, κι' εγώ τούδωσα μιά στο χέρι γελάντας, κι' εκείνος με φίλησε όπως τότε... Ήταν υπέροχες αυτές οι όχτω μέρες... Μπόρεσα να περιποιηθώ πάλι το παιδί μου, κι' αυτό μ' έκανε να ξανααισθάνθώ νέα, όπως όταν ήταν μικρός... Δεν θέλω να πω πως δεν κουράστηκα, με τόσους ανθρώπους στο κεφάλι μου. Το σπίτι μου είναι μικρό, κι' αναγκάστηκα να κοιμηθώ στον καναπέ για να τους δολέσω. Καθόμουν και σιδερώνω ακόμα και τα πουκάμισα του γιου μου. Φυσικά, εκείνος δεν τόδελε και με μάλλωνε γι' αυτό, αλλά το πρωί που σηκώνοταν τάδρισκε πάντα σιδερωμένα! Όταν του είχα σιδερώσει για τελευταία φορά τα πουκάμισά του, ο πατέρας του ζούσε ακόμα... Αυτό το παιδί χάνει διαρκώς τα κουμπιά του!... έλεγε ο μακαρίτης. Και τώρα πάλι τουλείπουν μερικά κουμπιά... Μή με πάρετε για κουτή, αλλά μου ήρθαν δάκρυα εύτυχίας στα μάτια όταν το είδα, κι' όταν χρειάστηκε να του τα ράψω...

Πήρε ένα απ' τα τρία κεντητά μαντηλάκια και σκούπισε τα μάτια της. Οι δυο άλλες μητέρες κυττάχτηκαν, Έπειτα άναστέναξαν με κάποια μελαγχολία, κι' η μιά τους είπε: —Σας ζηλεύουμε! Νάχη κανείς τα παιδιά του και πάλι στο σπίτι... Νά τα φροντίζει όπως τα φρόντιζε άλλοτε... Τί ωραιότερο υπάρχει για μιά μητέρα;

ΓΙΟΧΑΝ ΡΕΖΛΕΡ

Η ΑΔΕΛΦΗ ΩΣ ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ

Γυναίκες ταμένεν' ανήκουν στον Αιώνιο Μνηστήρα

ΑΠΟΤΡΑΒΗΓΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΟΣΜΙΑ
ΖΟΥΝ ΑΠΕΡΙΤΤΑ. ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΣΚΛΗΡΑ ΓΙΑ
ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΟΝΤΑΙ

ΑΔΕΛΦΗ ΣΕ ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΗΠΟ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΑΡΕΙΕΣ ΠΟΡΤΕΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΕΙΝΑΙ πολύ όμορφο, σε μιάν εποχή, που ο άνθρωπος έχει τόσο πολύ ανάγκη τον άνθρωπο, να κυττάζει να αξιοποιή προς το καλό όλη τη δραστηριότητά του, όλες τις κλίσεις και την προσευχή. Τη μερίδα εκείνη των ανθρώπων, που ζούν αποτραβηγμένοι απ' αυτό που λέμε «κοσμική ζωή», αποτραβηγμένοι από τα πάθη και τη σάρκα, τις δδυνπρές φιλοδοξίες και τις ψυχικές φθορές. Και δεν είναι μικρή τούτη η κατηγορία.

Όταν περάση κανείς τα δαλκανικά σύνορα θα το διαπιστώση άμέσως. Σε κάθε θήμα του θ' ανταμώνη αυτά τα ρασοφορεμένα κορμιά με τα καλυμμένα κεφάλια που αφήνουν ξεπίσω τους μιάν έντυπωσι αγιασμένης. Χωρίς έξωτερικές έντονες αντιδράσεις, βαδίζουν σιωπηλά στις λογιές λογής δουλειές τους. Γιατί δουλεύουν εδώ, οι άνθρωποι που διάλεξαν τη ζωή της μοναχικής και της προσευχής και που ανήκουν στα διάφορα «τάγματα» με τους ξεχωριστούς των νόμους το καθένα. Δουλεύουν σκληρά. Η κοινωνία ωφελείται απ' αυτούς. Δεν είναι στοιχείο ελασθερά ή ουδέτερο, που ζουν για ν' αυξάνουν τα κιλά τους και να αποκαυνώνονται. Μόνο στη Βαυαρία, που σε έκτασι και πληθυσμό άποτελεί το ένα έκτο περίπου της Γερμανίας, υπάρχουν 10.000 «άδελφοι» και «αδελφές» και 380 μοναστήρια!... Απαρνιούνται θεληματικά τις προσφορές της ζωής και τραβούν αποφασιστικά να κλειστούν πίσω απ' τις σιδερόφρακτες πόρτες των μοναστηριών. Όποιασδήποτε ηλικίας και αν είναι η κοινωνικής προελεύσεως. Έργατρια ή άριστοκράτισσα, θα τηρήση ένα βασικό και απαράδιστο όρο. Να μη έχη εγκώσμιο δεσμό με το αντίθετο φύλο, ανεπίσημο ή νομικό, Πανεπαισμένη ή χωρισμένες δεν γίνονται δεκτές στη μοναστική ζωή. Μόνο όταν το προσωρινό ταίρι τους έχει εγκαταλείψει τον μάταιο τούτον κόσμο τότε ανοίγουν γι' αυτές οι πόρτες των μοναστηριών.

Τα πρώτα χρόνια είναι δοκιμαστικά. Τέσσερα, πέντε, έξη, ανάλογα με τους κανονισμούς του κάθε τάγματος. Η αλλαγή της ζωής είναι ριζική. Χρειάζεται προσαρμογή και σκληρή προσπάθεια. Οι αδύνατες άρες ξαναγυρίζουν, οι πειρασμοί είναι έντονότεροι όταν θα πρέπει κανείς να τους αποχωριστή για πάντα. Τα νιάτα έτσι και ασφυκτικά φυλακισμένα στις πτυ-

χές του σκούρου ράσου δεν νεκρώνονται και τόσο εύκολα. Κάτι σκιρτά ακόμα. Στην αρχή έντονα, μα όσο περνά ο καιρός, το σκίρτημα χαλαρώνει, γίνεται τόσο αδύνατο, που δεν δγαίνει πιά ν' ακουστή έξω από τις βαρείες πόρτες του μοναστηριού.

Τα δοκιμαστικά χρόνια κυλούν και έρχεται ή ώρα να περιβληθ τα πραγματικά ρούχα που θα φέρη πιά σε όλη της τη ζωή, ή μέλλουσα αδελφή. Να δγαλή από πάνω της όριστικά πιά, ό,τι έχει σχέση με τα εγκόσμια. Ακολουθούν πάλι χρόνια δοκιμασίας που ο αριθμός τους είναι ανάλογος με την ασυμπρότητα και τις απαιτήσεις του κάθε τάγματος. Προετοιμασία για τη μοναδική ιερή στιγμή στη ζωή κάθε καλόγρης που θα δώση τον όρκο του «έβιγκε γελοούμεντες», του «αίώνιου ταξίματος». Γίνεται τελετή ολόκληρη. Η γυναίκα άποπνευματοποιημένη πιά, όρκίζεται αιώνια πίστι και προσφορά στο μοναδικό Μνηστήρα. Από τη στιγμή αυτή και έπειτα, είναι ώλοκληρωμένη, άς πούμε, καλόγρη.

Στα πρώτα χρόνια, όπου να δώση την «επίδοσχεσι», αν τυχόν και δεν άνθξη στη σκληρή μοναστική ζωή κι' οι νοσταλγίες για κείνα πουναι έξω απ' τους τοίχους του μοναστηριού αναδεδύονται και καλούν. ή αποχώρησι δεν είναι τόσο δύσκολη. Ύστερα όμως από τον όρκο του «αίώνιου ταξίματος» θα πρέπει να σταλή είδικό έγγραφο στην αρμόδια ύπηρεσία του Βατικανού όπου να κλειθθεται οι λόγοι που συνηγορούν για την αποχώρησι. Άν οι λόγοι κριθούν δικαιολογημένοι, ο Πάπας δίνει την έλευθερία, στην «αίωνια ταμένη» που έτσι δεν θεωρείται έπιόρκη. Άν όμως τα δικαιολογητικά δεν είναι αρκετά ώστε να επιτρέπουν τη συγκατάθεσι για τη χορήγησι της έλευθερίας, και παρ' όλ' αυτά ή αδελφή επιμένει να φύγη και τότε πάλι κανέναν δεν μπορεί να την έμποδίση. Ποιός μπορεί να συγκρατήση τις πόρτες του μοναστηριού κλειστές, όταν τα πράγματα που συγκρατούν τις έπιθυμίες σπάσουν;

Περιπτώσεις όμως τέτοιες εδώ, στα ψυχρά κλίματα, σπανίζουν. Έδώ δεν γίνονται καλόγρης έξ αίτιας ενός άτυχου έρωτα ή μιάς άφόρητης κοινωνικής ζωής, μ' άλλα λόγια δεν κλείνονται στο μοναστήρι για «φυγή» κι' ούτε το μοναστήρι είναι καταφύγιο σε ώρα ανάγκης, που θα τον εγκαταλείψουν όταν περάση ή θύελλα για να ξαναγυρίσουν στις κοσμικές έπιθυμίες.

ΑΔΕΛΦΗ ΣΕ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟ

Ύπάρχουν αδελφές δασκάλες —μόνο στη Βαυαρία λειτουργούν 60 γυμνάσια και 80 δημοτικά σχολεία, που ανήκουν άποκλειστικά διάφορα «τάγματα» — καθηγήτριες γυμνασίου, μουσικοί, γιατροί, παιδαγωγοί, νηπιαγωγοί, αδελφές για βρέφη, αδελφές που εργάζονται σε γηροκομεία, αδελφές νοσοκόμες σε κλινικές, άπο μαευτικές μέχρι χειρουργικές. Δουλεύουν σκληρά μέρα και νύχτα και με τα χρήματα που κερδίζουν συντηρείται το «τάγμα». Κουκουλένες στις πολύπτυχες φορεσιές τους, διαφορετικές στο κάθε «τάγμα», με τις βέρες στο χέρι, σημείο πως ανήκουν στον «αίώνιο Μνηστήρα», περνούν τη ζωή τους σιωπηλά και άθδρυδα, μεταξύ εργασίας και προσευχής.

Κι' όταν πιά περάσουν τα χρόνια και μπουν στο σούρουπο της ζωής, βρίσκουν την ξεκούρασι σε είδικά γηροκομεία που συντηρούν τα μοναστήρια.

ΛΙΛΗ ΜΠΙΤΑ

Η ΑΔΕΛΦΗ ΩΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

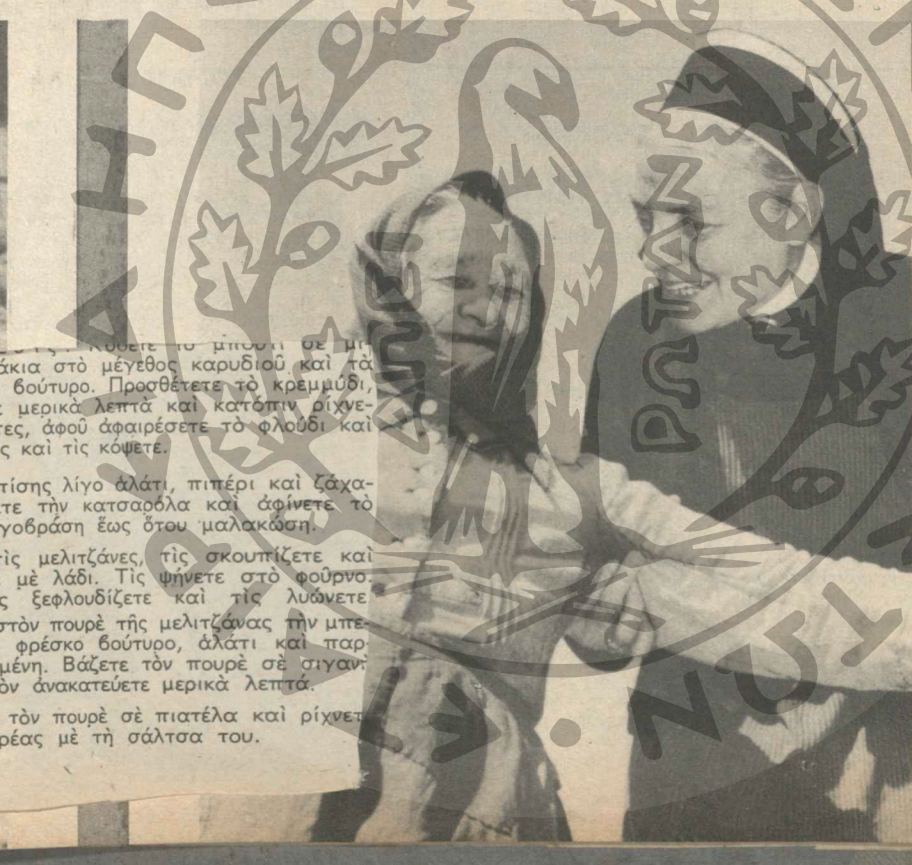
Κοιτάτε το μπουκι σε μιά κρά κομματάκια στο μέγεθος καρδιού και τα σωτάρετε με δούτυρο. Προσθέτετε το κρεμμύδι, το σωτάρετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλούδι και τους σπόρους και τις κόψετε.

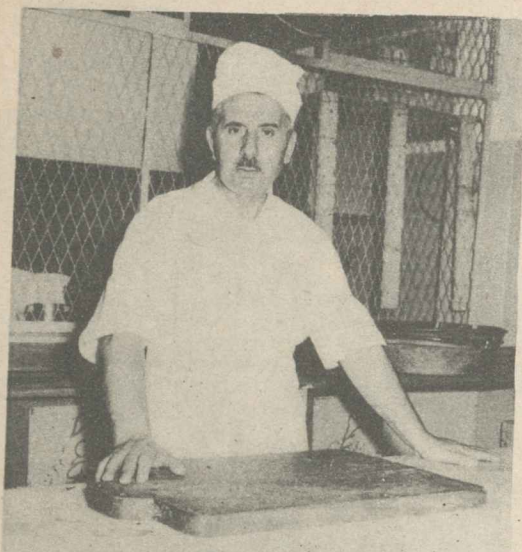
Ρίχνετε επίσης λίγο αλάτι, πιπέρι και ζαχαρη, σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το κρέας να σιγοβράση έως ότου μαλακώση.

Πλένετε τις μελιτζάνες, τις σκουπίζετε και τις αλείφετε με λάδι. Τις ψήνετε στο φούρνο. Κατόπιν τις ξεφλουδίζετε και τις λιώνετε. Προσθέτετε στον πουρέ της μελιτζάνας την μπτεσαμέλ, λίγο φρέσκο βούτυρο, αλάτι και παρμεζάνα τριμμένη. Βάζετε τον πουρέ σε σίγανη φωτιά και τον ανακατεύετε μερικά λεπτά.

Στρώνετε τον πουρέ σε πιατέλα και ρίχνετε επάνω το κρέας με τη σάλτσα του.

Η ΑΔΕΛΦΗ ΒΟΗΘΑ ΤΑ ΓΗΡΕΙΑ

Συνεχίζουμε στο παρόν τεύχος το ρεπορτάζ μας για τους «καλλιτέχνες της κουζίνας» που τόσο πολύ έδωσαν σε όλες τις αναγνωστρίες μας. Έχουν προηγηθεί ο κ. ΤΑΣΟΣ ΓΑΛΙΤΗΣ και ο κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΡΙΤΣΑΣ. Το σημερινό τρίτο μέρος της σειράς θ' ακολουθήσουν και άλλα με τους εξαιρετικούς αρχιμαγειρείους.

ΜΕΝΟΥ

Όρεκτικά διάφορα

Μπρίκ

* «Κορνέ ω ζαμπόν»

Σαρδέλα κουτιού

Έλνές

Φιλέτο ρέγγας

Πρώτο πιάτο:

* Γαρίδες κοκταϊνάλ

Δεύτερο πιάτο:

* Κοτόπουλο «μπόν φάμ»

Σαλάτα:

* Τομάτες «à la rous»

Γλύκισμα:

* Αχλάδια «à la crème»

«ΚΟΡΝΕ Ω ΖΑΜΠΟΝ»

Ζαμπόν ■ Κορνομέ παγωμένο (βλ. συνταγή) ■ Αγγουράκι τουρσί ή έλνές γεμιστές.

Εκτέλεσις: Τυλίγεται μικρές φέτες ζαμπόν εις τρόπον ώστε να πάρουν το σχήμα μικρού χωνιού. Τα στερεώνετε με οδοντογλυφίδες. Γεμίζετε τα χωνιά με «κορνομέ» παγωμένο και βάζετε στο κέντρο από ένα αγγουράκι τουρσί με μία έλνα.

ΓΑΡΙΔΕΣ ΚΟΚΤΑΙΝΑΛ

1/2 όκα γαρίδες ■ Αλάτι ■ 1 κουταλάκι «γούστερ - σώς» ■ Λίγο κονιάκ ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα σαντιγύ ■ 2 κουταλιές σούπας μαγιονέζα ■ 1 κουταλάκι τσαγιού μουστάρδα ■ «Κέτσουπ».

Εκτέλεσις: Βράζετε τις γαρίδες και τις καθαρίζετε. Τις πασπαλίζετε με λίγο αλάτι και τις ραντίζετε με τη «γούστερ - σώς» και με λίγο κονιάκ. Αφήνετε να μείνουν στο ψυγείο επί 1/2 ώρα.

Ετοιμάζετε τη σάλτσα: Αναμιγνύετε την κρέμα σαντιγύ, τη μαγιονέζα, τη μουστάρδα, ελάχιστη «γούστερ - σώς», λίγο κονιάκ, ή ούισκυ. Ανακατεύετε τη σάλτσα ελαφρά.

Βάζετε από 5 έως 6 γαρίδες μέσα σε κάθε ποτήρι σαμπάνιας, ή σε κρυστάλλινο μπόλ και ρίχνετε επάνω τη σάλτσα. Βάζετε σε σασκουλ

ΕΙΔΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ Κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Ο Κ. ΚΟΣΜΑΣ ΛΑΜΠΡΟΥ, «σέφ» στο «Ζόναρ'ς»

ΦΙΛΕΤΟ ΓΛΩΣΣΑΣ «Ω ΒΕΝ ΜΠΛΑΝ»

300 δράμια γλώσσες ■ 2 κουταλιές σούπας κρέμας βούτυρο ή διτάμ ■ 1 λεμόνι (χυμός) ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού ζωμός κρέατος ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κρασί άσπρο αρετσίνωτο ■ 1/2 φλιτζάνι καπνιστό κρασί ■ 3 κουταλιές σούπας κρέμα.

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε τις γλώσσες και τις χωρίζετε σε φιλέτα. (Από κάθε γλώσσα θα βγάλετε δύο φιλέτα). Διπλώνετε κάθε φιλέτο στα δύο και το βάζετε μέσα σε ένα ταβάνι. Προσθέτετε το βούτυρο, το χυμό λεμονιού, το ζωμό κρέατος, το κρασί και λίγο άλάτι και πιπέρι — κατά προτίμηση άσπρο. Ελαττώνετε το ταβάνι και το βάζετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) ή σε σιγανή φωτιά.

Βράζετε τα φιλέτα σε πισιτέλα και αδειάζετε τη σάλτσα σε κατσαρόλα. Τη βράζετε μερικά λεπτά για να συμπυκνωθεί, προσθέτετε την κρέμα—χρησιμοποιείτε φρέσκια ή του κουτιού νεστή — και αφήνετε να πάρη δράση. Ρίχνετε τη σάλτσα επάνω στα φιλέτα και γαρνίζετε το πιάτο με πατατάκια βρασμένα και πασπαλισμένα με μαϊντανό.

«ΤΟΥΡΝΕΝΤΟ ΚΟΛΜΠΕΡ»

150 δράμια φιλετάκια μοσχारीου (από το μπόν φιλέ) ■ Βούτυρο ■ Λίγη μαυροδάφνη «εούστερ σώς» ■ 2 κουταλιές κρέμα ■ Αλάτι ποσέ ■ Ψωμάκια τηγανισμένα.

Εκτέλεσις: Κόβετε από το μπόν - φιλέ φέτες στρογγυλές πάχους ενός δαχτύλου και τις χτυπάτε ελαφρά. Τις σωτάρετε με λίγο βούτυρο και τις σβύνετε με λίγο κρασί. Προσθέτετε λίγη «γούστερ - σώς» και αλάτι. Αφήνετε να γκλασαρισθούν επί 5 λεπτά.

Κόβετε από ψωμί φετάκια στρογγυλά στη διάμετρο των «τουρνεντό» και τα τηγανίζετε με βούτυρο. Ποσάρετε τα αυγά.

Βάζετε σε πισιτέλα τα τηγανισμένα ψωμάκια και τοποθετείτε επάνω στο καθένα από ένα «τουρνεντό». Βάζετε επάνω σε κάθε «τουρνεντό» από ένα αυγό «ποσέ». Προσθέτετε στη σάλτσα την κρέμα (φρέσκια ή του κουτιού νεστή) και αφήνετε να πάρη δράση. Τη ρίχνετε επάνω σε όλα και γαρνίζετε το πιάτο με πατατάκια «εντουσές», άρακά και καρότα σωτέ.

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΩΡΑΙΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΤΟΥ Κ. ΚΟΣΜΑ ΛΑΜΠΡΟΥ:

ΜΟΥΣΑΚΑΣ

1 όκα μελιτζάνες στρογγυλές ■ Αλάτι. Λάδι ■ 1 όκα τομάτες ■ Βούτυρο ή φυτίνη ■ 100 δράμια φέτα ■ 25 δράμια παρμεζάνα ■ 4 αυγά βρασμένα ■ Μαϊντανός ■ Γαλέτα.

Εκτέλεσις: Παίρνετε μελιτζάνες στρογγυλές και αφαιρείτε το φλούδι. Τις κόβετε σε μικρά κομματάκια στο μέγεθος καρυδιού και τα σωτάρετε με βούτυρο. Προσθέτετε το κρεμμύδι, το σωτάρετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλούδι και τους σπόρους και τις κόψετε.

Ρίχνετε επίσης λίγο αλάτι, πιπέρι και ζάχαρη, σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το κρέας να σιγοβράσει έως ότου μαλακώσει.

Πλένετε τις μελιτζάνες, τις σκουπίζετε και τις αλείφετε με λάδι. Τις ψήνετε στο φούρνο. Κατόπιν τις ξεφλουδίζετε και τις λιώνετε. Προσθέτετε στον πορρέ της μελιτζάνας την μπεσαμέλ, λίγο φρέσκο βούτυρο, αλάτι και παρμεζάνα τριμμένη. Βάζετε τον πορρέ σε σιγανή φωτιά και τον ανακατεύετε μερικά λεπτά.

Στρώνετε τον πορρέ σε πισιτέλα και ρίχνετε επάνω το κρέας με τη σάλτσα του.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ «ΜΠΟΝ ΦΑΜ»

2 κοτόπουλα ■ Βούτυρο ■ Κρασί άσπρο ■ 1/2 όκα τομάτες ■ Αλάτι ■ Αγκινάρες (κονσέρβα) ■ Παρμεζάνα ■ Πατάτες «νουαζέτ» ■ Σαμπόν ■ Άρακάς (κονσέρβα).

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε και χωρίζετε τα κοτόπουλα στα δύο. Τα βάζετε στην κατσαρόλα με λίγο βούτυρο και αφήνετε να σιγοψηθούν έως ότου ροδίσουν. Τα σβύνετε με λίγο κρασί άσπρο (αρετσίνωτο), ρίχνετε τις τομάτες και λίγο αλάτι, σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε να σιγοψηθούν.

Στραγγίζετε τις αγκινάρες και τις σωτάρετε με λίγο βούτυρο και με παρμεζάνα τριμμένη. Ετοιμάζετε τις πατάτες «νουαζέτ»: Κόβετε με ειδικό κουτάλακι από μεγάλη πατάτα μικροσκοπικά πατατάκια. Τα ρίχνετε σε βράζον νερό για να πάρουν μία μόνο βράση, τα στραγγίζετε και τα κοκκινίζετε στο τηγάνι με βούτυρο. Στραγγίζετε τον άρακά, τον ξεπλένετε, τον ξαναστραγγίζετε και τον σωτάρετε με λίγο βούτυρο.

Σωτάρετε μερικές φέτες ζαμπόν. Βάζετε τα κοτόπουλα από τη σάλτσα και τα βάζετε σε πισιτέλα. Τα γαρνίζετε με τις αγκινάρες, με τις πατάτες, με τον άρακά και με το ζαμπόν. Περνάτε τη σάλτσα από σουρωτήρι, τη βάζετε με δράση μερικά λεπτά και τη ρίχνετε επάνω στα κοτόπουλα.

ΤΟΜΑΤΕΣ «Α ΛΑ ΡΟΥΣ»

Μερικές στρογγυλές τομάτες ■ Σαλάτα ρωσική ■ Αυγά βρασμένα ■ Μαϊντανός.

Εκτέλεσις: Διαλέγετε μικρές δμορφες τομάτες και τις ανοίγεται από το μέρος του κοτσάνιου. Αφαιρείτε το εσωτερικό και τις πασπαλίζετε με αλάτι. Τις αφήνετε αναποδογυρισμένες στο ψυγείο για να παγώσουν και να στραγγίσουν το νερό τους. Τις γεμίζετε με σαλάτα ρωσική και βάζετε επάνω από μία φέτα αυγού. Γαρνίζετε το πιάτο με μαϊντανό.

Οι οχτώ μερικές... Έκανε να ξαναακούσει πως δεν κουράζομαι είναι μικρό, μου βόλεψα. Καθόλου μου φυσικά, ε-πρωί που σηκώθηκα έρωσε για τελευταίο... Αυτό το κρίσιμη. Και τώρα κουτή, αλλά μου αν χρειάστηκε να

ούπισε τα μάτια ναζαν με κάποια γάλι στο στίπτι... ερο υπάρχει για Ν ΡΕΖΛΕΡ

μονιού και πορτοκαλιού και ένα κομματάκι νελά. Τα βράζετε μερικά ακόμη λεπτά.

Ετοιμάζετε την κρέμα: Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το άλευρο και τα κροκάδια των αυγών. Ανακατεύετε το μίγμα και ρίχνετε το αυγό - μαρί επί 5 λεπτά, ενώ την ανακατεύετε συνεχώς. Την κρύνετε και προσθέτετε τη ζάχαρη. Στραγγίζετε τα αχλάδια από το σιρόπι, τα βάζετε σε πισιτέλα. Τα ραντίζετε με λίγο κονιάκ και τα σκεπάζετε με την κρέμα. Γαρνίζετε το γλύκισμα, εάν θέλετε με μερικά μινυδάκια άσπρισμα, ψημένα και ψωμάκια, καθώς και με κρέμα σαντιγύ, αφού πρ-θέσετε λίγη ζάχαρη και νεσκαφέ ή σοκολάτα.

ΜΕΝΟΥ

* «Κορνομέ» κρόο

* Φιλέτο γλώσσας «ω βεν μπλάν»

* Γαρνιτούρα: βραστάς πατάτες

* «Τουρνεντό Κολμπέρ»

Γαρνιτούρα: άρακάς και καρότα σωτέ, πατάτες «εντουσές»

* «Ριζ à λ' Ίμπερατρως»

«ΚΟΝΣΟΜΕ» ΠΑΓΩΜΕΝΟ

150 δράμια ψαχνό δοινό κρέας ■ 1 κούπε μοσχारीου ■ 6 φλυτζάνια τσαγιού νερό ■ Λίγο πιπέρι ■ Ακονάριον ■ 1 γαρίφαλο (προαιρετικό) ■ 1 κλωνάρι σέλινο ■ 1 καρότο ■ 1 κρεμμύδι ■ 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) αλάτι ■ 1 κλωνάρι μαϊντανό.

Εκτέλεσις: Κόβετε το κρέας σε μικρά κομμάτια. Το βάζετε σε κατσαρόλα και ρίχνετε τα υπόλοιπα υλικά. Όταν πάρη δράση αφαιρείτε τον άφρο και αφήνετε να σιγοβράσει σκεπασμένο επί 3 έως 4 ώρες.

Στραγγίζετε το κορνομέ από διπλό τούλινο και το αφήνετε να κούσει. Αφαιρείτε από την επιφάνεια το πάχος και το ξανασπαλίζετε. Προσθέτετε 3 κουταλιές χυμό λεμονιού και αν θέλετε, 1/2 κουταλάκι «γούστερ - σώς» και λίγο πιπέρι καγιέν.

Αδειάζετε το «κορνομέ» σε ένα ταβάνι και το αφήνετε στο ψυγείο έως ότου στερεοποιηθεί. Το κόβετε με κουτάλι σε μικρά κομματάκια και το σερβίρετε μέσα σε φλυτζάνια τσαγιού.

Στην κατσαρόλα άτμου: Βάζετε μέσα στην κατσαρόλα άτμο όλα τα υλικά και τη σκεπάζετε. Μόλις φανή η στήλη άτμου τοποθετείτε τη δαλβίδα. Όταν αρχίση το σιγανό ελαττώνετε τη φωτιά και αφήνετε να κίεμα να δράση επί 45 έως 50 λεπτά. Σβύνετε τη φωτιά και ανοίγεται την κατσαρόλα όταν σιγανή η δαλβίδα της δαλβίδας. Στραγγίζετε και φτιάχνετε το «κορνομέ» όπως γράφεται άνωτέρω.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟΜΑΤΑ

• Σάλτσα τομάτας σε φιάλες

Κόβετε τομάτες ώριμες και τις βράζετε με αρωματικά χόρτα. Κατόπιν την περνάτε από τρυπητό για να αφαιρεθούν ο φλοιός και οι σπόροι, και βράζετε τον πολτό έως ότου πυκνωθεί αρκετά. Τον αδειάζετε σε φιάλες μικρές τις οποίες ταπώνετε με φελλούς, αφού πρώτα τους βράσετε για να μαλακώσουν και να αποστειρωθούν. Δένετε το φελλό με το λαιμό της φιάλης σταυρωτά με ένα σπάγγο.

Βάζετε σε κατσαρόλα μία σχάρα και τοποθετείτε επάνω τις φιάλες. Ρίχνετε αρκετό νερό κρύο ώστε να φθάσει έως το λαιμό των φιαλών. Τις βράζετε σε σιγανή φωτιά επί 1/2 ώρα. Όταν κρυώσουν τις βγάζετε από το νερό, τις σκουπίζετε και τυλίγετε το λαιμό σε ζεστό βουλοκέρι.

• Όμελέτα με τομάτα

(Συνταγή Ίταλική)

6 αυγά ■ 150 δράμια ώριμες τομάτες ■ 1 σκελίδα σκόρδο ■ 2 άντζούγιες ■ Αλάτι και πιπέρι ■ Μερικές γαρίδες ■ Μαϊντανός ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού λάδι ή φυτίνη.

Εκτέλεσις: Αφαιρείτε το φλοιό και τους σπόρους από τις τομάτες και τις κόβετε.

Βάζετε σε τηγάνι το μισό λάδι ή τη φυτίνη και το σκόρδο. Όταν ξανθύνει το πετάτε και ρίχνετε στο λάδι τις άντζούγιες. Τις σωτάρετε επί ένα λεπτό και ρίχνετε το μαϊντανό, τις τομάτες, φλάτι και πιπέρι.

Βράζετε και καθαρίζετε τις γαρίδες.

Σπάτε σε ένα μπλ, τα αυγά, προσθέτετε την τομάτα και τ' ανακατεύετε.

Ζεσταίνετε στο τηγάνι, το υπόλοιπο λάδι και ρίχνετε μέσα το μίγμα των αυγών. Δυναμώνετε τη φωτιά και όταν η όμελέτα ψηθεί από το κάτω μέρος, τη γυρίζετε ή τη βάζετε μερικά λεπτά κάτω από το υγρό. Τη σερβίρετε σε πισιτέλα και τη γαρνίζετε με τις γαρίδες και με μαϊντανό.

• Τοματόσουπα

150 δράμια τομάτες ■ 1 φύλλο βασιλικού ■ 2 κλωνάκια μαϊντανός ■ 1/2 κρεμμύδι ■ Αλάτι ■ 2 αυγά ■ 4 κουταλιές σούπας παρμεζάνα ■ 6 φλυτζάνια τσαγιού ζωμός κρέατος.

Εκτέλεσις: Κόβετε τις τομάτες και τις βάζετε με το βασιλικό, το μαϊντανό και με το κρεμμύδι. Τις περνάτε από σίτα και βράζετε τον πολτό μερικά λεπτά με λίγο αλάτι. Όταν κρυώση προσθέτετε τ' αυγά και την παρμεζάνα και χτυπάτε το μίγμα με το σύρμα. Το άραιώνετε με λίγο ζωμό.

Βάζετε το ζωμό σε κατσαρόλα. Εάν δεν έχετε ζωμό, διαλύετε δυο ταμπλέτες ζωμό δοινό «Μάτις» σε 6 φλυτζάνια τσαγιού νερό. Όταν πάρη δράση ρίχνετε το μίγμα της τομάτας και ανακατεύετε συνεχώς με το σύρμα επί 2 έως 3 λεπτά. Το μίγμα καθώς θα δράση μέσα στο ζωμό θα γερνισθή σε λεπτά κομματάκια. Σερβίρετε την τοματόσουπα πασπαλισμένη με λίγη παρμεζάνα.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ «VITTOΛ» Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ LAIT DE BEAUTE HYDRATANTE VITTOΛ (Γαλάκτωμα)

Παρασκευάσμα με βάση απόσταγμα ανθέων. Είναι ιδέες απορροπώντων του δέρματος απαραίτητο για την νεανική του διατήρηση.

CREME DE JOUR-VITTOΛ (Κρέμα ημέρας)
Με βάση την ύδαρη σύνθεση χυμού αγγουριού. Επιτυγχάνεται η άδελος αναπνοή του δέρματος και εξασφαλίζεται διαρκής νεανικότητας και ομορφιά.

CREME DE NUIT-VITTOΛ (Κρέμα νυκτός)
Έχει ως βάση την θαυματουργή **LANOLINE** εν συνδυασμό με τις νεωτέρες επιστημονικές τροφές του δέρματος. Καταπολεμά τις ρυτίδες, ξαλαβές, νώντας τις τας κουρασμένες δερματικές ίνες, νεανική σφριγλότητα.

CHAMPOING-VITTOΛ (Σαμπουνάκι)
Είναι η τελευταία λέξη της Γερμανικής επιστήμης στα καλλυντικά. Σας παρέχει ένα λούσιμο άνετο και εύχρηστο δίδοντας στα μαλλιά σας στιλπνότητα, εξαφανίζοντας την πιτυρίδα.

BRILL-FIX-FORME-VITTOΛ (Μπρίλ-Φίξ-Φόρμ)
Χρησιμοποιείται μετά το λούσιμο και δίνει στα μαλλιά την φυσική τους στιλπνότητα χωρίς να λαδώνει. Με το **BRILL-FIX-FORME** έχετε ένα καλό χτένισμα και τα μαλλιά σας ξαναβρίσκουν άμεσως την μίζανπλ.

DEPILATOIRE-VITTOΛ (Αποτριχωτικό)
Κόβει τις φακέλλους κύλων και κρέμα εις βαζάκια. Αποτριχωτικό λευκό, απόλυτος άσπρον. Αποτριχωτικό ριζική και εύχρηστο οίονδήποτε μέρους του σώματός σας.

LOTION HYDRATANTE-VITTOΛ (Λοσιόν)
Βάσει χυμού αγγουριού. Με τα άριστα συστατικά της συμπληρώνει τα είδη καλλωπισμού καθαρίζοντας την επιδερμίδα από τα ανώφελα υπολείμματα των κρεμών και των λιπαρών ουσιών. Κάμετε καθημερινώς μίαν εντριβήν με **LOTION HYDRATANTE** εις την περιοχήν του στήθους δια να επιτύχετε ένα εύχρηστο τέντωμα των μυών σας. Μία καλή φριξίον μετά το μπάνιο δίδει ξεκούραση και ευδιαθεσία.

TONIC POUR LES CHEVEUX-VITTOΛ (Τονωτικό δια τα μαλλιά)
Έχει ως βάση φυσικών συστατικών ως το **CORTEX CINA, CORTEX CITRUS, CHAMOMILLE, TILLIOI** κλπ. Ότι πιο μοντέρνο υπάρχει στην επιστημονική καταπολέμηση της τριχοπτώσεως και αλωπεκίας. Ξανανιώνει τα κουρασμένα μαλλιά, σταματά την τριχοπτώσιν και εξαφανίζει την πιτυρίδα.

CREME à RASER-VITTOΛ (Κρέμα ξυρίσματος)
Εύρισμα άνετο και υγιεινό. Αφρός παχύς και άφθονος. Η κρέμα ξυρίσματος **VITTOΛ** λόγω των προσόντων της, ενδείκνυται δι' όλες τας τρυφερές επιδερμίδας ως και δια το λούσιμο του γυναικείου σώματος.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: **BITEM** Ε.Π.Ε. — Ν. Ιωνία τηλ. 89.026.

«Βολαστίρ»

ΣΙΔΕΡΩΝΕΙ
ΠΕΤΩΝΤΑΣ

ΠΕΤΑ
ΣΙΔΕΡΩΝΟΝΤΑΣ

Πρωτότυπη Ιταλική ελαστική κόλλα κολλαρίσματος αρωματισμένη με λανόλη. Έναντιον του σκόρου.
Το απαλό καλλάρισμα άντεχει σε πολλές πλύσεις.
Το ύφασμα γίνεται καινούριο.
Τα χρωματιστά αποκοιτούν τα χαμένα φωτεινά τους χρώματα.
Τα λευκά γίνονται λευκότερα με στιλπνότητα.
Το σίδερο γλιστρά ξεκούραστα.
Φυσική φρεσκάδα, απαλότητα στην αφή, ελαστικότητα.
Η άμυλοκόλλα καταστρέφει. Το «Βολαστίρ» τα προστατεύει από την φθοράν. Προλαμβάνει το ξέφτισμα.
Κολλάρισμα μεγάλης διαρκείας. Ιδέες για: Ασπρόρουχα, ισόρουχα, φορέματα, καλσόν, καλσόν, μπλουζές, υποκάμισα, τσάντες πανταλονιών, παντελόνια, λευκά, καλσόν, σουτιέν, σουτιέν, ζατιέρες, κορδέλες, πετχίες φουστάνων, καπέλα ψέδια, δελουζίνα, κουρτίνες.
Είναι ένα θαύμα! Όχι! Μία πραγματικότητα.
— Λιανικός δρχ. 12 το σωληνάριο.

ΔΙΑΛΥΟΜΕΝΟΝ ΣΕ 7 ΚΙΛΑ ΝΕΡΟ
Καταστήματα Τροφίμων — Οικιακών Σκευών, — Ψιλικών — Φαρμακεία
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΛΕΦ. 72.201

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

6. «Η ΚΟΡΗ ΜΕ ΤΟ ΖΕΥΓΑΡΙ ΡΟΔΑ»

Μέρας πρόσωπο δεν κόταγε να διή ή ομορφοκοπέλλα Έρατώ. Στο παρθεύρι της να σταθή και να κτυγή δεν τολμούσε. Να πάη στο χορό που γινόταν κάθε Κυριακή και κάθε γιορτή στην πλατεία του χωριού, αυτό ήταν απ' τ' αδύνατα. Δώδεκα αδελφοί, δώδεκα λεβέντες ίσα με κεί πάνω, με γερά κορμιά και σιδερένια μπράτσα τη φύλαγαν!

Τη φύλαγαν από τί; Απ' την ίδια της τη ζωή.
«Η Έρατώ δεν είχε δικαίωμα να χαρή, να ζήσει, να γελάσει σαν τις άλλες κοπέλλες της ηλικίας της. Η Έρατώ δεν έπρεπε να νιώσει πώς ήταν νέα, πώς η ζωή είναι δημοφιλής, όχι μόνο γεμάτη καίμους και τίκρες. Τα δώδεκα αδελφία της νιοάζονταν για τ' όνομά τους. Λες και τούτο τ' όνομα θα ντροπιάζονταν αν η αδελφή τους πήγαινε ως το πανηγύρι του Άη Στεφάνου, ή αν έσπευκε λίγο περισσότερο στο παρθεύρι του σπιτιού τους, να διή τους ξένους που περνάνε και να ξεδώσει λίγο ο νους της.»

Για να παρηγοριέται κάπως η Έρατώ και να ξεχνάει πώς ήταν φυλακισμένη μέσα στο ίδιο της το σπίτι, είχε ένα περιβολάκι που το περιποιόταν μόνη της.

Σε μία γωνιά του είχε φυτέψει τριαντάφυλλα. Όλοκόκκινα τριαντάφυλλα με μία καρδιά ανοιγμένη το καθένα. Ανθίζουν αυτά την άνοιξη και στις αρχές του φθινοπώρου κι' ευωδίαζε ο τόπος κι' η Έρατώ τα καμαρώνει κι' ένοιωσε μία μουσική περφόρεια να την πλημμυρίζει.

— Τούτα τα τριαντάφυλλα έλεγε στη βγάγια της, είναι σαν παιδιά μου. Δεν έχω κανένα ν' αγαπήσω σε τούτον τον κόσμο, αγαπάω αυτά τα ρόδα.

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΟ ΑΠ' ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Πέρα απ' το χωριό της Έρατώς ξανοιγόταν η μεγάλη πολιτεία με τα δώδεκα αρχοντικά, τους δημοφώνους κήπους και τα κελαρίστια συντριβάνια.

Έκει ζούσε το πιο δημοφές αρχοντόπουλο που σ' αν' αυτό, καθώς έλεγαν με περηφάνεια οι συντοπίτες του άλλο δεν ήταν στον κόσμο.

Κάθε τόσο έφταναν προξενίες στον πατέρα του. Και κάθε τόσο ο μεγάλος αρχοντας τον ρωτούσε.

— «Ηρθαν κι' άλλες προξενίες, γυιόκα μου. Λέν πώς έφτασε η ώρα σου.»

Μα τ' αρχοντόπουλο ούτε που ήθελε ν' ακούσει για γάμο.

— «Αν θάρη η ώρα μου θα μου το πη ή καρδιά μου και όχι τα προξενία, απαντούσε στον πατέρα του.»

Ο γέρο - αρχοντας αναστέναζε με καύμο και καθώς δεν ήθελε να πικράνη τον αγαπημένο του μοναχογυιό, τού έλεγε:

— «Όπως όριζεις, γυιό μου. Μα πριν κλείσω τα μάτια μου θέλω να δω μία καλήν αρχόντισσα στο πλευρό σου, γυναικεία σου και μάνα των παιδιών σου.»

ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΡΟΔΑ...

Μία μέρα τ' αρχοντόπουλο καβαλίκιζε το πιο άτιμωτο αλόγο του κι' άρχισε να τρέχει άσταμάτητα.

Έτρεξε πολύ κι' έφτασε τέλος στο περα χωριό που ήταν το σπίτι της Έρατώς.

Ήταν απόγεμα και ο ούρανός έπαιρνε να χουσίει κι' όλα ήταν ήμερα και ήσυχια και μόνο γεμάτο βαθύ καύμο άκουγόταν το τραγούδι της Έρατώς:

Σίτο περβόλι μοναχός
πώς ζεις καμύνη μου
Σάν τον καύμο της μοναχιάς
άλλος καύμος δεν έχω

Στάθηκε μαγεμένο τ' αρχοντόπουλο. Ξεπέζεψε απ' τ' αλόγο και προχώρησε ως εκεί που άκουσε μελωδική ή φωνή του κοριτσιού.

Τη δρική γυρτή μπροστά του τριανταφυλλίε της να τις περιτριαι και να σιγοτραγουδά.

Ζύγωσε άδύναμα και της έπεσε μαδιακά:

Δεν είναι πόνος να ποινή
πόνος να θανατώσω
σαν την αγάπη την κρυφή
που δεν ξεραίνεται ποτέ

Τινάχτηκε τρομαγμένη η Έρατώ. Μα τ' αρχοντόπουλο κτυπάει την στα μάτια πρόσθεσε:

— Συμπάθα με, κυρά μου, αν τρώμας. Περνούσα απ' εδώ κι' άκουσα τη φωνή σου που είναι το καμύμο δαδός.

— Δεν έχω κανένα καμύμο από τη σ' ένωτα η Έρατώ και κίσησε φυγή.

— Λίγο ακόμη κυρά μου, της έπε παρακλητικά το αρχοντόπουλο. Παρακαλώ σε δώσε μου ένα λουλούδι από αυτά τα τριαντάφυλλα που περιποιόσουν. Θα τα πάω της μάνας μου και το δίκας άλλο θα της άρουν πολύ.

Η Έρατώ του έκοψε ένα λουλούρι τριαντάφυλλο που άνθιζε πλάι στον ίδιο κήλο, του τα έβαλε και έτρεξε διαστικά να κρυφτεί στην κρύα της.

Τ' αρχοντόπουλο μόρισε το δαδίο των λουλουδιών, ύστερα ν' έβλεπε στ' αλόγο του και γάμισε στη τροφή του μεγάλου δρόμου.

Η ΣΚΛΗΡΗ ΤΙΜΟΡΙΑ

Μία γειτόνισσα όμως είδε ότι η Έρατώ έδωσε τριαντάφυλλα στο αρχοντόπουλο. Και τάχα από φρονηδα κι' έγνοια έτρεξε και το έλεγε δώδεκα αδελφία της. Άνασαν κόρωςαν αυτοί.

Πώς τόλμυσε η αδελφή τους που δεν την άφιναν ούτε στο παρθεύρι να φανή, να πιάση γυναικεία μετ'νο και να του δώση μέλιστα και χάρισμα για θυμητικό δυό ρόδα.

Σά σίφουναν μπήκαν στο σπίτι και με το θόλωμα που δίνει η άργή ώρμηση πάνω στην Έρατώ άρχισαν να τη χτυπάνε.

Όταν κάπως ξεθύμαναν, η δημοφκοπέλλα κοιτόταν μισοπεσμένη κάτω. Έτρεξε τότε η βγάγια της η σήκωσε στην αγκαλιά της και τη ξάπλωσε στο ολόασπρο παρθεύρι της κρεβάτι. Ύστερα έγειρε πάνω της και τη ρώτησε με μικρούς λόγους:

— Μη θέλεις, μάτια μου, να σε φορέσω τ' άσημένιο φορέμα σου ή σ' άρέσει καλύτερα το νουσαφένιο;

Η Έρατώ ανασκόκνησε λίγο με κόπο και ψιθύρισε:

— Όχι, να μ' άφήσης μ' αυτά τα ματωμένα ρούχα για να το μάρη τ' αρχοντόπουλο κι' έλος ο έσμος πώς μ' άδικούκωσαν για να ξενυγάρη ρόδα.

Έγειρε έπειτα στο άσπρο μαρλάρι ενώ τα μάτια της γυάλινα κλάδων στο ταδάνι.

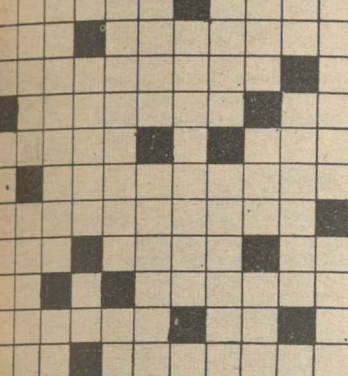
Την άλλη μέρα όλες οι τριανταφυλλίες του κήπου είχαν μαρμάρι. Και το χωριό κήδευε την άδικουκωμένη Έρατώ, που δεν ποδούκω να χαρή την ολόανστη ζωούλα της.

Ν. ΜΑΤΣΙΑΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η χίρα που άγαπούσε το γυιό της.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:
1) Παλιά διασημότης του Χάλυγουντ. — Γράμμα του αλφαβήτου.

2) Αν τ' επαναλάβης ξεπουλάς. — Διάσημη άγγλιδα στάρ ή πρόσωπο στην «Τρικυμία» του Σαίξπηρ.

3) Ρήμα που θέλει σκονί ή σπυγγο.

4) Με τον τόνο στη λήγουσα δεν τρώγονται. — Μουσική νότα.

5) Καπέλα για τις τροπικές χώρες. — Πολεμικό πρόσταγμα.

6) Βασανίζω, τυραννάω.

7) Ιταλός φυσικός, ό έφευρέτης του βαρόμετρου.

8) Βελγική λουτρόπολι. — Είναι ό μπάτης. — Σύνδεσμος.

9) Αφθόγγος. — Κάτι που τρώμε μονάχα μία φορά τ'ό χρόνο.

10) Αρρώστια. — Σύμβολο χημικού στοιχείου.

11) Κόρη του Κάδμου. — Ό γνωστός μας τυφλοπόντικας.

Καθέτως:
1) Γάλλος σύγχρονος πολιτικός. — Στέλεχος.

2) Μεγάλη Ιαπωνική έμπορική πόλις. — Περιέχεται στο λαύδανο.

3) Ζημία, άνοποδιά. — «Τό έπάγγελμα της κυρίας Γουάρντ» είναι έργο του.

4) Έπίσηλον βραδείον. — Έχει αυτή τ' όδρυφόρο της.

5) Προϋποθέτει κουτάλι. — Μόριον διαταγμού ή άμφιβολίας.

6) Κρίκος άλυσίδας. — Αυτός φιλοξένησε τόν άπόστολον Παύλον στην Κορίνθο.

7) Σημεία.

8) Γυναικείο όνομα πούχει σχέσεις με την αλχημεία και τ'ό γάμο. — Βρίσκεται στα βουνά με τόν τόνο στην λήγουσα.

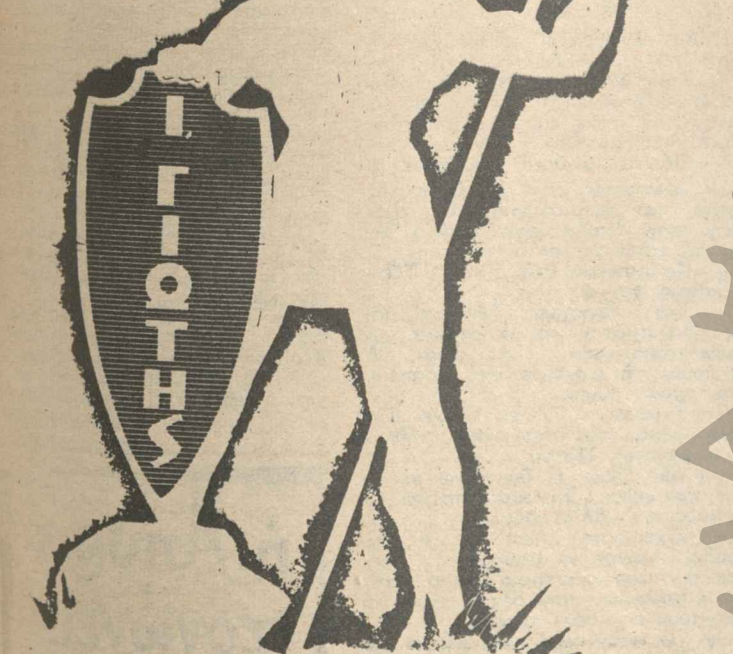
9) Η άγαπημένη του Λεάνδρου. — Ξενικό άνδρικό όνομα. — Πόλις της νότιας Γαλλίας, ή άρχαία Άρελάντ.

10) Άρθρον. — Η καθόδός τους είναι ιστορική.

11) Άκυρώνα, διαγράφω. — Τό κρέας μας.

Ο Φρουρός ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ...

- * ΑΝΘΩΣ ΑΡΑΒΟΣΙΟΥ
- * ΑΝΘΩΣ ΟΥΖΗΣ
- * ΚΟΡΗ ΦΛΑΟΥΡ
- * ΤΑΠΙΟΚΑ

Παιδικαί τροφαί
"ΓΙΩΤΗ"

ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ 1. ΠΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΤΗΝΟΥ 3

ΠΟΙΟ ΦΡΟΥΤΟ ΛΕΙΠΕΙ;

Συμπληρώστε τα γράμματα που λείπουν, ώστε καθέτως να διαβάσουμε τις έξης λέξεις: 1. Προστακτική άφροίστου. 2. Κητικόν. 3. Η τελευταία άπόγονος των Ίνκας. 4. Θεός των δασών. 5. Όμοιο. 6. Σπόρ. 7. Χρονική περίοδος. 8. Χρονικός σύνδεσμος. 9. Διεθνές σήμα και όριζόντια να σχηματιστή ένα φρούτο.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Ι	Μ	Υ	Π	Ι	Σ	Μ	Ε	Σ
Ε	Σ	Α	Ν	Ο	Ι	Ν	Ο	Σ

ΟΙ ΚΥΡΙΕΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

Ποιές ήταν οι γυναίκες των παρακάτω μυθικών προσώπων: 1. Τού Κρόνου, 2. Τού Δία, 3. Τού Βάκχου, 4. τού Όρφέα, 5. Τού Ποσειδώνα, 6. Τού Πλούτωνα, 7. Τού Οιδίποδα, 8. Τού Περσέα.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Όσοι όνειρευόσαστε να πάτε στη σελήνη — και δεν θ' άργήση να γίνει πραγματικότητα αυτό — είσαστε βέβαιες ότι έξερετε γι' αυτήν όσα κι' οι άστρονόμοι; Είναι εβκολο να έλέγετε τις γνώσεις σας, διαλέγοντας ανάμεσα στις παρακάτω έρωτήσεις, εκείνες που νομίζετε για σωστές:

1. Η άπόστασί της από τη γή είναι: α) 427.000 χιλιόμετρα, β) 375.000 χιλμ. γ) 384.000 χιλμ.

2. Η περιφέρεια της είναι: α) 10.900 χιλιόμετρα β) 25.000 χιλμ. γ) 34.000 χιλμ.
3. Η ταχύτητα της τροχιάς της είναι: α) 2.500 χιλ. την ώρα, β) 5.700 χιλμ. γ) 3.700 χιλμ.
4. Ό όγκος της είναι: α) Τό 1/25 του όγκου της γης. β) Τό 1/50 του όγκου της γης. γ) Τό 1/37 του όγκου της γης.
5. Η διάρκεια της σεληνιακής ήμέρας είναι: α) 72 ώρες, β) 354 ώρες, γ) 227 ώρες.
6. Τό χρώμα της είναι: α) "Ασπρο, β) Ιβούαρ, γ) γκρίζο.
7. Η θερμοκρασία στην επιφάνειά της είναι: α) 130 βαθμούς Κελσίου την ήμέρα — 100 β. Κ. τη νύχτα, β) 25 β. Κ. την ήμέρα, — 0 β. Κ. τη νύχτα, γ) 5 β. Κ. την ήμέρα — 50 β. Κ. την νύχτα.

ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΕΣ

Όλοι ξέρουμε τόν «παπά τόν παχύ πούφαγε πανειά φακή» και την «άσπρη πέτρα ξεξασπρή» όμως για προσπαθήστε να πητε γρήγορα — γρήγορα — κάτι καινούριο:

«Μία γίδα δίμαργη
Διμαργαπορυγοκέρατη
Κάνει κατοίκια δίμαργα
Διμαργαπορυγοκέρατα.

Η:

«Για πέσε κούπα 'πίκουπα
Και σήκω πινακόκοντα».

Αν τα πητε σωστά και γρήγορα με το πρώτο, άσφαλώς θα κατάγεσθε από την Κόνιτσα γιατί εκεί τά λένε αυτά.

Δέν τήν αλλάζω...

...λέει κάθε στόμα
που δοκιμάζει την
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ NIVEA

Τό νέο προϊόν του οίκου
BEIERSDORF GERMANY

ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ NIVEA

**ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ
ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΠΟΤΕ**

3 ΝΕΡΟ 1 ΡΥΖΙ

Αυτή είναι η σωστή αναλογία

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΡΥΖΙ

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΜΠΕΝ
ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

Θέλει πολύ βραδύσιμο

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση. Τό ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σάς δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο.

Άρα είναι φθηνότερο!

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΓΗΝΣΙΟ ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ
Ζητάτε το σε πακέτα ή χύμα με πεταλίκια

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
Ο ΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 - ΤΗΛ. 532.774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 - ΤΗΛ. 527.896

Ένα χαριτωμένο εύδυμογράφημα
Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
ΠΩΣ ΤΗΝ ΕΠΑΘΕ Ο ΘΕΙΟΣ

Ο ΑΛΕΚ έκανε βόλτες στην πλάς, όταν το μάτι του πήρε μια μικρούλα, θαύμα όμορφιάς. Η πρώτη του σκέψη ήταν να πέση δίπλα της, αλλά δίστασε. Η κοπέλλα φαινόταν από πλούσια οικογένεια και, υπάλληλος τραπέζης αυτός, σκέφτηκε ότι το πράγμα δεν ήταν τόσο εύκολο, όσο το να κάνει έναν πολλαπλασιασμό στο γραφείο σου. Στο τέλος όμως τ' άποφασισε: έτι έβρεχε άς κατέβαζε. Την πλησίασε λοιπόν. Συγγνώμη! της είπε. Η νέα γύρισε και τον κύτταξε. Τι θέλετε; ρώτησε. Ήρθα επίτηδες από το Λονδίνο για να σάς δω. Μπα; Και τί να με κάνετε; Έν πρώτοις να σάς προσφέρω μια μπίρα... Μαρέ κουβαρντάς! Κι' ύστερα; Να σάς φωτογραφίσω. Αυτό είναι εύκολο. Ορίστε, πάρτε μου μια φωτογραφία. Το δυστύχημα είναι ότι ήθελα να σάς φωτογραφίσω με μαγιό κι' όχι μ' αυτό το μακρύ φόρεμα. Τότε θ' απογοητευθήτε. Το μαγιό μου μου το πήρε ο θεός μου. Δεν είχε δικό του μήπως; Όχι, αλλά το έχω κάνει από δυο μαντήλια. Ο θεός μου όμως έχει παλιές ιδέες και το θεώρησε, λέει, «άσπερ». Τότε να σάς δώσω δυο μαντήλια δικά μου... Έπί τη ευκαιρία να σάς συστήθω: τ' όνομά μου είναι Αλεξ.

Και το δικό μου Τζέννυ. Λοιπόν, να σάς δώσω τα δυο μου μαντήλια. Άλλα, επειδή θα χρειασθώτε κάνα-δυό ώρες για να ετοιμάσετε το μαγιό και σκοτεινιάζει, καλά θα ήταν ν' αφήσουμε τη φωτογραφία γι' αύριο το πρωί. Άν καταφέρω το θείο μου ά μ' αφήση να δω αύριο... Τότε πάμε να σάς κεράσω μιά μπίρα.

ΗΤΑΝ ΣΧΕΔΟΝ μεσάνυχτα όταν ο Αλεξ, συνοδεύοντας τη Τζέννυ, έφτασε έξω από το ξενοδοχείο που έμενε η νέα. Ήταν έτοιμος να φύγει, όταν στην πόρτα παρουσιάστηκε ένας μεσήλικος άνδρας. Βάψα μαύρα! ψιθύρισε ο Αλεξ βλέποντάς τον. Ο θεός της Τζέννυ ήταν τμηματάρχης της τραπέζης στην οποία εργαζόταν ο Αλεξ και προϊστάμενός του. Καλησπέρα θείε, είπε η Τζέννυ κάπως ψυχρά. Γιατί άργησες; Άν και μόλις είδα τούτον τον κορτάκια, το λιμοκοντόρο, τον... Άς είναι, θα τα πούμε τη Δευτέρα στο γραφείο, είπε στον Αλεξ. Ταραχμένος ο Αλεξ έφυγε. Την άλλη μέρα το πρωί συναντήθηκε πάλι με την Τζέννυ. Δεν ξέρω τί θα κάνω με το θείο σου, είπε. Σίγουρα πρέπει να κυττάξω γι' άλλη δουλειά. Είχε γίνει βαπτόρι χθές το βράδυ. Άρχισε να μου λέει ότι πρέπει να πάρη αὐτοπρά μέτρα κατά των υπαλλήλων που δεν κρατούν τη θέση τους και κάτι τέτοια. Ό,τι έγινε, έγινε, είπε ο Αλεξ. Πάμε τουλάχιστον ν' απολαύσουμε λίγο δροσιά. Θα πάρουμε τη φωτογραφία που λέγαμε; Και βέβαια... Όταν η Τζέννυ παρουσιάστηκε με το μαγιό ήταν αληθινά θαύμα. Τα δυο μαντήλια είχαν γίνει ένα ωραϊότατο μαγιό, μονότονο θα μπορούσε κανείς να πη πολλά γι' αυτό. Τη στιγμή ακριβώς που η Τζέννυ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΕ ΤΑ ΣΜΑΡΑΓΔΙΝΑ ΜΑΤΙΑ

Πάρ' την, αγριόχοιρο! Ο γιατρός Ζολταν Μπάραννυ, κρυμμένος πίσω από κάτι πυκνές μοιριές, κατέβηκε έξω απρόοπτα. Δεν είχε προφτάσει να πυροδοτήσει. Ο γείτονας του, ο Έγκον φον Ντάννις, πενήντα μέτρα άριστερώτερα, έστειλε τη σφαίρα του στην ωμοπλάτη του ζώου που, θανάσιμα πληγωμένο, σπαραξε πάνω σ' ένα στρώμα από χρυσά φθινοπωρινά φύλλα. Με την άγρια χαρά ενός ανθρώπου των σπηλαίων, ο Έγκον ώρμησε προς τον αγριόχοιρο, κρατώντας ένα τεράστιο μαχαίρι, και τον άποτειλινε με ένα «άχ» ικανοποιησας.

Ο δόκτωρ Μπάραννυ είχε πλησιάσει. Ο Έγκον του έδειξε με υπερηφάνεια το θύμα του. Ήταν ένα τεράστιο άξευγαρωτό ζώο του δάσους.

Κύτταξε αυτά τα δόντια! είπε. Θα γίνουν ένα θαυμάσιο πρόποιο, που θα προστεθί σ' εκείνα που είναι κίελας κρεμασμένα στο χυλό του πυργού!

Οι υπηρέτες, είδοποιημένοι από το κυνηγετικό κέρας του, έφτασαν μέσ' απ' τις λόγχες.

Πόσα κομμάτια έχομε ως τώρα; Τέσσερα αγριόκατσια, δυό έ- λάρια και δυό αγριόχοιρους, κύρ' κομψ!

Θά περιοριστούμε σ' αυτά για σήμερα το απόγευμα... Ο γιατρός κι' εγώ θα γυρίσουμε. Φέρτε το άμάξι στο δρόμο.

Στις διαταγές σας, κύριε κόμη. Ο ήλιος κατέβαινε στον ορίζοντα. Ο κόκκινος σάν αίμα δίσκος του διακρινόταν ανάμεσα απ' τα πέικα και τις βελανιδιές. Ευχαριστήμηνι απ' το κυνήγι της ημέρας, ο Έγκον κι' ο Ζόλταν προχωρούσαν ό ένας κοντά στον άλλον, με το χέρι στο λουρί του όπλου τους. Άρχισε να κάνει κρούσι, κι' ή δμύχλη σκέπαζε τα μονοπάτια του δάσους. Η μεγάλη σιωπή της νύχτας που πλησίαζε δεν ταράχωνε παρά απ' τα γαυγίσματα των σκύλων, που οι υπηρέτες τους κρατούσαν τώρα δεμένους.

Οι δυό άντρες ανέβηκαν στο άμασί, που τ' οδηγούσε γοργά ένας νεαρός ιπποκόμος. Σε λίγο, ο πυργός του Μύλχαϊμ φάνηκε πάνω στο λόφο. Ήταν ένα παλιό τοσχιτικό κτίριο, χτισμένο την εποχή της Μαρίας Θηρεσίας, και που οι Ντάννις τήκαν κατοικήσει επί τρείς γενιές. Ένα παραπέτασμα από μεγάλα δέντρα, σκληρά και βελανιδιές, σγημάτιζε ένα σκοτεινό φόντο πίσω απ' την πρόσωψι του ρομαντικού αυτού άρχοντικού με τους άκα- νόνιστους τοίχους.

Ο πυργός βρισκόταν στην καρδιά της Βοημίας, ανάμεσα στο

Η Έλαβίνα
ΜΕ ΤΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ ΜΑΤΙΑ

Μπρόν και την Πράγα, όχι μακριά απ' το Χότσεν, όπου υπήρχε ο πυργός και το πάρκο των πριγκηπων Κίνων. Το κτίριο υψωνόταν ανάμεσα σε χιλιάδες έκταρια δασών, όπου τα καλύτερα τουφέκια της Κεντρικής Ευρώπης, καλεσμένα απ' τον Έγκον, άπολαμβάναν με την ψυχή τους τη σαιζόν του κυνηγιού.

Κάθως έμπαιναν στο τεράστιο χάλι που ήταν διακοσμημένο με βαλσαμωμένα κεφάλια έλαφιών και σώματα πουλιών, μία χαρούμενη φωνή χαίρεσσε την επιστροφή των κυνηγών. Ήταν ένας Παριζιάνος, που ζούσε μία άργοςχολή, κοσμική ζωή, και που δεν είχε άλλο προορισμό παρά να ζοδεύη με τον πιο ευχάριστο τρόπο τις πενήντα χιλιάδες χρυσά φράγκα του εισοδήματός του.

Δεν είχε πάει στο κυνήγι, γιατί δαρνύταν και τα μεγάλα θηράματα δεν τόν ένδιέφεραν. Όρμησε προς το μέρος τους φωνάζοντας:

Λοιπόν, άγαπητέ μου Έγκον, σκότωσες έξη λύκους, όπως ο ήρωας του Ουγκό, στον Ρουί Μπλάς; Ο Έγκον άπαρίθμησε υπερήφανα τα θηράματα που είχε σκότωσει. Ο Ντανιέλ μελαγχόλησε, γιατί είχε εύαισθήτη καρδιά:

Καμμένη ζωάκια! Πραγματική σφαγή...

Όταν θα δης τα δόντια του τελευταίου αγριόχοιρου που σκότωσα, θα καταλάβης τί «ζωάκια» είναι! Άλλά άς μη φλυαρούμε άσκόπως! Άγαπητό μου, έχομε μεγάλη δουλειά και θα φωνάξω να σε βοηθήσει το φαγητό χωρίς άργοπορία! Σε λίγο, το δείπνο έγινε τελειώσει. Το σεβόρισαν δυό υπηρέτες πολύ «στυλέ», στην τεράστια γοθηκή τραπέζια, που ήταν σκοτεινή σαν έκκλησια και σιωπηλή σαν κενόταφιο. Εύτυχώς, η ευθυμία των τριών

ήθελαν πάντα να τις περιποιηθεί αυτός, να τις ακροάζεται αυτός, να τις παρηγορή αυτός. Ήταν άμετρητες οι επιτηρίες του στο Χόμπουργκ (τα άνάκτορα της Βιέννης), όπου τόν είχε διορίσει η ίδια η Αυτοκρατορία, το φθινόπωρο εκείνο του 1885.

Ο Ντανιέλ ντε λά Όμ ήταν μικρότερός τους με τα τριάντα του χρόνια, το κομμένο μελαχροινό μουστακί του, την κομψή σιλουέτα του, που φορούσε πάντα σακκάκια ραμμένα στο Λονδίνο. Αυτή η κομψότης του, η κάπως έξζητημένη, όφειλόταν έν μέρει στην κρυφή περιφρόνησί του προς την Τρίτη Δημοκρατία και τον πρόεδρό της Ιούλιο Γκρεβύ.

Όταν ο μαίτρο ντ' ότελ άνήγγειλε πώς ο καφέ είχε σερβιρισθί στο μεγάλο σαλόνι, δίσχισαν το χάλι και πήγαν να καθίσουν μπροστά σ' ένα άλλο μεγάλο τζάκι από άσπρο μάρμαρο, που μέσα του άναβε μία τεράστια φωτιά από κούτσουρα.

Δεν μιλούσαν ούτε για πολιτική, ούτε για γυναίκες. Το κυνήγι είχε εξαγινίσει το θέμα της συνομιλίας τους. Του Έγκον του άσσεσε να δηγηγίται τα κυνηγετικά του κατορθώματα. Ο Ζόλταν, που ζσταινε στα χέρια του ένα ποτήρι «σλίμπονιτς», κύτταξε τον οικοδεσπότη και παρατήρησε ξαφνικά:

Όμολόγησε πώς σ' άρέσει να σκοτώνης, άγαπητέ Έγκον!

Λιγάκι εαφιασμένος γι' αυτή τη διαπίστωση, ο Ντάννις άνωσε πρώτα το μακρύ και λεπτό αὐστριακό πούρο του, κι' έπειτα, με πεοιφρονητικό ύφος, σκότωσε το ποτήρι του και φώναξε με την ώραία, θαρεία φωνή του:

Μάλιστα, Ζόλταν, μ' άρέσει! Και σε καλό να πής μαζί μου εις ύγειαν τού θανάτου!

Ο Ζόλταν, διασκεδάοντας από

θα μπορούσε πιά κανείς να κατοικήσει σ' αυτόν τον πυργό! — Ναι, τα σκότωσα δλ' αυτά... Και σκεπτόμουν πώς λείπει απ' τον κατάλογό μου το κυριώτερο... — Τι δηλαδή; — Ένας άνθρωπος! — Η άπάντησι του Έγκον, είχε κάνει τον ωραίο Ντανιέλ ν' άναπιδίση. Ο ίδιος ο Ζόλταν, που ήταν λιγώτερο εύαισθητός απ' το γείτονά του, κούνησε το κεφάλι με δυσπιστία. Ήταν σίγουρος πώς ο Έγκον ήθελε να τους διασκεδάση. Άπάντησε λοιπόν, μ' ένα χαμόγελο οίκτου:

Πώς! Καμμένη μου Έγκον! Δεν πάτησε ποτέ κανένα με το άμάξι σου στο δρόμο; — Ο Έγκον είχε άκουμπήσει το ποτήρι του σ' ένα τραπέζι. Ήταν καθισμένος άπέναντι στη φωτιά, που οι άνταυγίες της υπογράμμιναν άκόμα περισσότερα το χρώμα της κόκκινης γενειάδας του. Άπλωσε τα χέρια του προς το τζάκι για να τα ζεστάνη, και χωρίς να κυττάξη τους φίλους του, δήλωσε:

Δεν μιλάω για ένα συνθισμένο δυστύχημα! Ένωθό πώς δεν έχω σκότωσει ψυχρά, βεληματικά έναν άνθρωπο...

Ήταν φανερό πώς αυτή η ιδέα του είχε κολλησει εκείνο το βράδυ. Ο γιατρός, με τη γλυκιά φωνή του, που, και μόνη αυτή, θέραιπε σχεδόν τις ώρες από άρρωστες, παρατήρησε:

Λησμονείς όμως κάτι, φιλαράκο μου! Τους χοροφύλακες... τη δικαιοσύνη!

Ο Έγκον έξακολουθούσε να τρίβη τα δυνατά χέρια του μπροστά στη φωτιά. Άπέφευγε το βλέμμα του Ζόλταν.

Μπορεί κανείς να σκοτώσει, χωρίς νάρη ή δικαιοσύνη να του ζητήση λογαριασμό!

Έγινε για λίγο σιωπή σ' αυτή τη γωνία του σαλονιού. Μόνο τα κούτσουρα έτρεχαν από τζάκι. Οι φλόγες που άνεβοκατέβαιναν έστέλναν τις άνταυγίες τους στον μεγάλο πολυέλαιο από δοημικό κρύσταλλο που κρεμόταν απ' το ταβάνι, κι έκαναν να γυαλίζουν οι παλιές χρυσές διακοσμήσεις των επίπλων.

Ο γιατρός παρατηρούσε προσεχτικά το προφίλ του Έγκον.

Κύτταξε με καλά ειπε.

Ο πυργοδεσπότης υπάκουσε, ύπστη την προσεχτική εξέταση του Ζόλταν, και στο τέλος γέλασε σαρκαστικά:

Δεν φαντάζομαι να με τ' άρνης για τρελλό;

Ό, όχι!

Όστε για φαρσέρ κακού γούστα...

Καθόλου! Μπορεί να είσαι πεισιμένος ότι θα νιώσης μία στανική εύαισθησιση—μιά κάπως γελοία ύπερθεσι, μ' άς τη δεχτούμε—μιά μονόηρη ευχαιρίστησι, σκωτώνοντας έναν άνθρωπο...

Η άπάντησι του Έγκον υπήρξε άμεση:

Ακριβώς.

Ο Ντανιέλ θέλησε να διάλυση τον άγνο. Ερωίσε το τσιγάρο του στο τζάκι και φώναξε:

Όλ' αυτά είναι ίσα άνησις, ένα άσχημο άστείο!... Έλα, Έγκον, σοβαρεύσου!

Μιλάω πολύ σοβαρά.

Ο γιατρός χτύπησε φιλικά την πλάτη του πυργοδεσπότη.

Ναι, μιλάς σοβαρά αυτή τη στιγμή. Όλοι είχαμε κάποτε στη

η Μπύρα
τονώνει
δροσιζει
ξεκουραζει

Η Έλαφίνα με τὰ βελούδινα μάτια

ζωή μας, τη διάθεσι να σκοτώσουμε κάποιον. Αλλά είμαι βέβαιος πως, σ' εσένα, αυτό δεν είναι παρά κομπορημοσύνη ενός ερασιτέχνη!

— Γιατί;

— Ξανάς κάτι, αγαπητέ φίλε: Είμαστε σαν τον Γκιούλιερμ στην χώρα των Λιλιπούτιων, μας δίνουν χίλιοι μικροί δεσμοί... Η μόρφωσι, ή ήθικη... Όλ' αυτά καταπολεμούν τὰ κακά μας ένστικτα και μὰς έμποδίζουν να φερθούμε σ' έναν απ' τους όμοιους μας σά νάταν απλώς ένα αγριοκάτσικο ή ένας αγριόχοιρος...

Ο Έγκον είχε σηκωθεί. Πήγε να φέρη άλλο ένα πούρο, που τὸ πήρε από ένα άσημένιο κουτί. Τὸ άναψε άργά και ξαναγύρισε κοντά στους δυο φίλους του, που ήταν σιωπηλοί και κάπως στενωχωρημένοι απ' την τροπή που είχε πάρει ή συζήτηση.

Ο Ζόλταν είχε γεμίσει για τὸν έαυτο του άλλο ένα ποτήρι σολιμπούις.

— Μην άνησυχής, είπε στὸ Γέζλο. Ο οικοδεσπότης μας αποφάσισε άπόψε να μὰς εκπλήξη. Αλλά πιστέψτε με, δεν θὰ σκοτώση ποτέ κανένα!

Ο Έγκον είχε πλησίασει, με τὰ δυο χέρια στὸς τόπες του πέτινουν κυνηγετικό σακκακιού του. Κύτταξε τότε διαδοχικά τὸν Ούγγαρέζο και τὸν Παρισινό και, με πολύ ήρεμη φωνή, είπε:

— Θέλετε να στοιχηματίσετε μαζί μου πὸς θὰ σκοτώσω έναν άνθρωπο μπροστά σας, πρὶν περάσουν πέντε μέρες;

Η σοβαρότητα με την όποία τὸ είχε άναγγείλει αὐτὸ έκανε τὸς άλλους να διαμαρτυρηθουν ζοφρά:

— Έλα τώρα, Έγκον...

— Τὸ παράκαλες τὸ άστείο!

— Δεν μιλούν για τέτοια πράγματα!

— Εὐτυχώς που δεν έχεις να κάνης με ανθρώπους που τὰ παίρνουν

δλα στὰ σοβαρά!

Ο πυργοδεσπότης όμως άπάντησε:

— Ποτέ δεν μίλησα σοβαρώτερα. Τί μέρα έχουμε σήμερα, Ζόλταν;

— Δευτέρα.

— Καλά. Στοιχηματίζω μαζί σας χίλιες κορώνες ότι πρὶν από τὰ μεσάνυχτα τοῦ Σαββάτου, θάχω σκοτώσει έναν άνθρωπο μπροστά στους δυο σας!

Ο Ντανιέλ δεν ήθελε να πιστέψη στὴν ελίκρινειά του. Γελώντας, φώναξε:

— Θάχης σκοτώσει κανένα κουνέλι, κι αὐτὸ θάταν πολύ καλύτερο...

— Ωστε λοιπόν δεν δέχεσαι τὸ στοιχήμα, Ντανιέλ;

— Είσαι τρελλός!

Ο Έγκον στράφηκε, άπογοητευμένος, πρὸς τὸν γιατρό.

— Κι' εσύ, αγαπητέ μου Ζόλταν, δεν δέχεσαι τὸ στοιχήμα μου;

Ο γιατρός κύτταξε έπίμονα τὸν οικοδεσπότη του. Ακούμπησε τὰ δυο του χέρια στους ώμους του και ρώτησε:

— Θ' άπογοητεύσουν πολλὸν άν κανείς δεν δεχόταν τὸ στοιχήμα σου, δεν είν' έτσι;

— Ναι, τὸ όμολογῶ.

— Έ, λοιπόν, αγαπητέ μου, για νὰ σ' ευχαριστήσω, τὸ δέχομαι!

Χίλιες κορώνες! Ός τὸ Σάββατο, πρὶν από τὰ μεσάνυχτα!

— Συμφωνοί!

Ο γιατρός πήρε τὸ χέρι που τοῦ πρότεινε ὁ φίλος του κι' άμέσως πρόσθεσε:

— Ελπίζω πὸς θὰ σὲ κάνω νὰ χάσης τὸ στοιχήμα σου!

— Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε!

Ο Ζόλταν χαμήλωσε τὰ μάτια πρὸς τὰ δάχτυλα τοῦ οικοδεσπότη του και παρατήρησε ξαφνικά:

— Μπάρ! Τί παράξενο δαχτυλίδι είναι αὐτό;

— Βρίσκεis;

— Ήταν μιὰ νεκροκεφαλὴ από πλατίνη. Μιὰ νεκροκεφαλὴ με δυο μικρά σμαράγδινα, ματάκια. Ο Ντανιέλ σκώθηκε κι' αὐτὸς κατ' πλησίασε για νὰ θαυμάσει τὸ κόσμημα.

— Είναι θαυμάσιο και πρωτότυπο! Φοράς τὴ νεκροκεφαλὴ με τὰ πράσινα μάτια πάνω από τὴ βέρα σου!

Και ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

Καὶ ὁ Ντάνιλις ἐξήγησε:

— Είναι ένα φυλαχτὸ. Ἀνήκε σ' έναν φλωρεντινὸ «κοντοτιέρο», που, σύμφωνα με τὸ θῶλο, σκότωσε με τὸ σπαθί του, σὲ μονομαχία, εικοσιτρεῖς ανθρώπους! Ἀκούτε; Εικοσιτρεῖς άνθρωποι! Θάθελα πάλι, χάρις σ' ἐμένα, νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ στὸ ἐνερνητικό του δυο δωδεκάδες θύματα...

— Αγαπητέ μου, γνωρίζω τὸν οικοδεσπότη μας καλύτερα από σενα. Είναι ένας μανιάδης παίκτης! Θὰ ήταν πολύ δυστυχισμένος άν κανείς δεν δεχόταν τὸ στοιχήμα του! Δεν θέλησα νὰ τὸ στερήσω αὐτὴ τὴ μικρὴ ευχαρίστησι...

— Τ' όνομάζετε αὐτὸ μικρὴ ευχαρίστησι; Νὰ σκοτώση κανείς έναν άνθρωπο;

Ο γιατρός χαμογέλασε εἰρωνικά:

— Δεν φαντάζομαι νὰ τὸ παίρνης τραγικά τὸ πράγμα;

— Δεν έπρεπε νὰ δεχθής!

— Γιατί;

— Γιατί έτσι τὸν ένθαρρύνεις!

— Δεν φαντάζεσαι πὸς θὰ τὸν άφιναν νὰ προχωρήσει, άν όσκιμαζε νὰ κερδίσει τὸ στοιχήμα του...

— Παίζεις με τὴ φωτιά!

— Πρὶν μὲ τὸν ἐπιβλέπω δταν άκριως εχὴ διαθεσι να παίξω με τὰ σπέρτα, γιατί, αγαπητέ μου, πρέπει να ξερῆς ότι ὁ Έγκον είναι μιὰ αρκετὰ παραξενη περίπτωση. Εἶναι δεκασις άπομοιος, λίγο σοσιαστής και μεγάλος κυνηγός. Ἰκανοποιεῖ άπο πολλὸν καιρό τὴν άγάπη του πρὸς τὸ κυνήγι. Ἄν εὐὸ και δεκαπεντε χρόνια μετὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1870 που έγινε εναντίον τὸν συμπατριωτῶν σου, εἰχαμε κανέναν άλλον πόλεμο, ίσως ὁ Έγκον, έφεδρος λοχαγός τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ, νὰ βρισκε κάποιον ευχαρίστησι, άν δχι πατριωτική, πάντως όμως πολύ προ σωπική, στὸ νὰ σκοτώσει μερικὸς έχθρους τῆς πατρίδος του. Αλλά ή εἰρήνη δεν τοῦ επέτρεψε νὰ ικανοποιήση τὰ άνθρωποκτόνα ένστικτά του με τὴν ένθαρρυνσι τὸν άρχηγὸν του και τὴν ευλογία τῆς Α. Μ. τοῦ Φραγκίσκου - Ἰωσήφ. Οἱ διπλωμάται, με τὴν έπισφαλή κατάστασι, που πέτυχαν και που όνομάζεται εἰρήνη, τοῦ στέρησαν τὴν άπόλαυσή τοῦ πολέμου. Ἀπὸ καιρό σὲ καιρό, ὁ Έγκον καταλαμβάνεται απ' αὐτήν... άς τὴν πούμε τὴ μανία του νὰ σκοτώνη — μανία που δεν είναι άλλωστε καθόλου σπάνια. Ἡ ὑπαρξις τῶσων δολοφόνων μὰς δείχνει πὸς ὕπαρχουν στὸν κόσμὸ δεκάδες χιλιάδων άνδρῶν και γυναικῶν που μεταχειρίζονται πολύ εύκολα τὸ μαχαίρι, τὸ περιστόφο ή τὸ δολιχτήριο. Ο κοινωνικός καταναγκασμός δεν μπόρεσε ποτέ νὰ άπομακρύνη από τὴν κοιλιὰ τοῦ καλοῦ άστυ τοῦ μαχαίρι τοῦ ληστῆ που θέλει νὰ τὸν κλέψη, οὔτε απ' τὴν καρδιά τῆς άπιστῆς γυναίκας τῆς σφαίρας τοῦ άπατημένου συζύγου... Αλλά άς γυρίσουμε πρὸς τὸ φίλο μας Έγκον. Μου πρότεινε αὐτὸ τὸ στοιχήμα, που δικαίως τὸ χαρακτηρίσατε ὡς άνόητο. Νάσαι δέβαιος, ότι πρὶν έρθη ή στιγμή που συμφωνήσαμε, θὰ έχω λάβει ώρισμένα μέτρα για νὰ ξεουδετερώσω τὴν όρεξί του... Προσθετὼ μάλιστα, πὸς είναι προτιμότερο τὸ γεγονός ότι εἴμαστε προετοιμημένοι, παρά νὰ βρισκόταν στὸν πειρασμό νὰ ικανοποιήση τὴν έπιθυμία του χωρὶς νὰ τὸ ξέρουμε. Αὐτὸ θὰ ήταν πολύ σοβαρώτερο...

— Νὰ σκοτώσης ένα άνθρωπο!... Πολὺ εύκολα τὸ εἶπε... Έχεις καμμιὰ ιδέα για τὸν τρόπο, με τὸν όποιο ὁ Έγκον θὰ ἐπιχειρήσει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιό του;

Ο γιατρός άπάντησε καθυσχαστικά:

— Μὴ φανταστής πὸς εἰς ή εγὼ θάμιασε νεκροί τοῦ Σάββατο, πρὶν απ' τὰ μεσάνυχτα! Ο Έγκον εἶπε: «Θὰ σκοτώσω έναν άνθρωπο μπροστά σας»... Λοιπόν, θάμιασε ζωντανὸ τοῦ Σάββατο!

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

— Ασφαλῶς! Δεν ήθελα νὰ πῶ αὐτὸ, μά...

— Μὰ προσπαθεῖς νὰ φανταστής τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου μας, που έλπίζει νὰ μὴν ἔχη μελαδές με τὴ δικαιοσύνη. Σκέπτεσαι τὸ ἐτέλειον

έγκλημα που ικανοποιεῖ τὴν τέχνη, τὸν έγκεφαλικὸ τύπο που χειραφετημένος απ' τὸν νόμου... Κι' όμως, αμφότεροι στρώσει αὐτὸ τὸ ἐτέλειον που ονειρεύονται μερικὸι μισοί γραφοί.

— Όμως δεν θὰ εἶνε σίγουρο ὅτι αὐτὸ εἶναι πρὸς τὸν θύμα. Κι' αὐτὸ είναι πρὸς τὸν συζεῖ!

— Ἄν ὑπάρχη πραγματικὸ θύμα, πρέπει νὰ τὸ ανακαλύψῃς και νὰ τὸ προετοιμήσεις πρὸς τὸν κίνδυνο που διατρέχει.

Ο γιατρός καθυσχαστικὰ πρὸς Ντανιέλ.

— Εἶμαι βέβαιος, αγαπητέ, πὸς οἱ φόβοι μας είναι πραγματικοί. Ὡς τὸ Σάββατο, θαυμάσε άν καίρο νὰ ἐξετάσουμε τὴν κατάσταση.

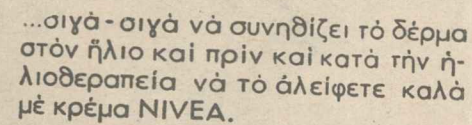
— Εἶπε ὡς τὸ Σάββατο, πρὶν από τὰ μεσάνυχτα! Αὐτὸ σημαίνει ὁ φόβος μὴ νὰ γινῇ καὶ ριὸ τὸ μεσημερι.

— Ξαφνικά, ὁ Ντανιέλ γύρισε πρὸς τὸν Ζόλταν και φώναξε:

— Μὰ ὁ οικοδεσπότης μας εἶναι παντρεμένος!

— Φυσικά. Εἶδες τὸν πατριωτῆ τῆς Λόλας στὸ σαλόνι. Γιατί τὸ αὐτ

Αυτό είναι το σωστό!

A black and white illustration of a woman with short, dark, curly hair, wearing a dark one-piece swimsuit with white polka dots. She is kneeling on a sandy beach, smiling and applying cream to her left shoulder with her right hand. On the sand in front of her are a bottle of 'SANTAL' and a tin of 'NIVEA'. The background shows a simple horizon line representing the sea. The text 'Αυτό είναι το σωστό!' is written in a cursive script at the top left.

ΣΤΟΝ ΉΛΙΟ ΜΕ NIVEA

Μὴν τρομάζετε ἀμέσως

Προτιμάτε την γνήσια μαγιά μπύρας Φίξ που έχουν τα φαρμακεία.

ΣΑΠΟΥΝΙΑ
LA TOJA

ΧΡ. ΑΜΠΑΤΖΗΣ
 'Οδός Μετσόβου 31
 Τηλέφ. 810-002

*Ιατρός
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
έχεται καθ' ἐκάστην 9—12,
—7 ὥς καὶ ἐπὶ συνητεύσει.
Τρικουπη 113, τηλ. 613-610

(συνέχεια ἀπ' τῆ σελίδας)

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 3'

64

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα 7-20 Αυγούστου σύμφωνα με τον άστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου - 20 Απριλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Εφοδιασθείτε με ό,τι σας είναι αναγκαίο για να φέρετε σε πέρας εύκολα την προσπάθειά σας. Μη προσπαθήσετε να εξουθενώσετε τα πράγματα πρόχειρα γιατί θα δυσκολευθείτε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Δεν θα σας ωφελήσει να επιμένετε στην ίδια ιδέα. Ή σιγά σιγά θα δημιουργήσετε δυσάρεστα και θα σας φέρει σε σύγκρουση με ένα πρόσωπο. Μη εστιάζετε να υποχωρήσετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Και οι λεπτομέρειες παίζουν μεγάλο ρόλο, όσο και να τις νιώσετε αδιάφορο. Πρέπει να κρατήσετε τα προγράμματα και να μη δημιουργήσετε μια κατάσταση σε βάρος του εαυτού σας.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 Απριλίου - 20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Μη δίνετε θάρρος σε ανθρώπους που δεν είναι ανάξιοι σας. Διαλέγετε τις σχέσεις σας και μην αφήνετε να δημιουργούνται εντυπώσεις τέτοιες που κατα κλίσην τρόπον σας μειώνουν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Με τη στάση σας να δώσετε να καταλάβουν το σφάλμα τους. Είναι προτιμότερο να κρατήσετε την αξιοπρέπειά σας και να μην έχετε σε πρώτες συζητήσεις που δεν θα ωφελήσουν.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Έσείς να κάνετε αυτό που νομίζετε σωστό και να μην επηρεασθείτε από τη γνώμη και τη συνείδηση των λοιπών. Ο δρόμος θα ελευθερωθεί και τα εμπόδια θα φύγουν τελειώς από τη μέση.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου - 22 Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Θα δεχθείτε μία επίσκεψη ή θα έχετε μία συνάντηση που θα συντελέσει στο να λύση μία κατάσταση που μέχρι σήμερα ήταν αμφίβολη χωρίς να μπορεί πιθανόν και να αποκλεισθεί στο τέλος.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Όταν σας το ζητήσουν να επιμείνετε αλλά χωρίς να πάρετε ένεργο μέρος. Ένεργηστε χωρίς να ξορίσετε την κατάσταση και μόνον για ό,τι αφορά εσάς προσωπικά και συναρμόνιό κά.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Είναι καιρός να πάρετε μίαν απόφαση. Ο καιρός δεν σας περιμένει. Όταν μπείτε στις λεπτομέρειες θα δείτε πως είναι μία συμφέρουσα κατάσταση που έχει πολλά τα υπέρ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Μην είστε τόσο επιφυλακτική. Κυττάτε τις υποθέσεις σας και τις ασήμαντες προπινυγίες με περισσότερη αξιοσύνη και δέστε πως όλα θα τακτοποιηθούν προς το καλύτερο.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Πρέπει να μάθετε να περιμένετε γιατί η αντιμετώπιση σας κάνει να μην νοιώθετε τις καλές στιγμές που περνάνε πλάγι σας. Να εκτιμάτε ό,τι καλό έχετε και να μην μένετε καλύτερο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Αν σας παρουσιάσει κάποια μη δώσετε να αλλάξετε προβάλλον. Όταν θα ηρμήνευτε ψυχικά, αλλά να έχετε την ευκαιρία να κάνετε μια κριτική πολύ ενδιαφέρουσα.

ΛΕΩΝ
(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Μη σας άρεση να μιλάτε τα φερύματα των άλλων. Κρατήστε τη δική σας προσωπική κριτική και δώστε την εντύπωση πως πρέπει να σας φερθούν σοβαρά και χωρίς ελλοφισμούς.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Μην παραμελήτε την υγεία σας. Αυτές τις μέρες μία διάσπαση θα ανατρέψει τα σχέδιά σας χωρίς όμως και να ματαωθή τελειώς τα αποτελέσματα. Πρέπει να είστε προνοητική.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Οι προσωπικές σας υποθέσεις θέλουν περισσότερη παρακολούθηση. Μην εστιάσετε τον καιρό σε πράγματα χωρίς σημασία. Φροντίστε να έχετε καλύτερη απόδοση στις προσπάθειές σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Προσέξτε γιατί το ενδιαφέρον σας για ένα πρόσωπο θα δημιουργήσει μια κατάσταση όχι πολύ ευχάριστη στην οικογένειά σας. Θα δημιουργηθούν συζητήσεις πολύ ζωηρές.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Τροβήστε το δρόμο σας. Αυτό που νομίζετε σωστό και αδιαφορήστε για την εντύπωση στους τρίτους. Εάν στον δρόμο δεν πρόκειται να διαμετε κοινωνία με τη στάση σας μην την αλλάξετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Όλα θα εξελισθούν και η κατάσταση θα ξεκαθαρίσει. Πρέπει όμως να είστε σταθερή σε ό,τι αποφασίστε και να αγωνισθείτε όσο μπορείτε για να επιτύχετε κάτι μόνιμο.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Είναι το τυχερό σας δεκαήμερο. Γι' αυτό μη φοβηθείτε να πάρετε μία οριστική απόφαση για τα ζητήματα που σας απασχολούν και σας ενδιαφέρουν. Είναι κατάλληλη στιγμή.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Οι συζητήσεις δεν αφεθούν. Καλύτερα να χειρισθείτε μόνι την κατάσταση και να μη χάνετε την καλή σας σε αόριστους καιρόνες. Τα πράγματα θα πάνον έναν πολύ καλό δρόμο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Οκτωβρίου): Θα ακούσετε την πρόταση που περιμένετε ή θα δεχθείτε μία εξομολόγηση. Να δείτε ετοιμότητα και να μην αφήσετε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Ετοιμάστε την απάντησή σας.

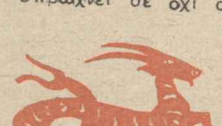
ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Οκτωβρίου): Μη φοβηθείτε να εκδηλώσετε τα αισθήματά σας. Θα έχετε ανταπόκριση και μάλλον θα δημιουργηθεί μία ευκαιρία για να εκδηλώσει το πρόσωπο που τόσο σας ενδιαφέρει αισθηματικά.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Με τη θέλησή και την υπομονή πολλά θα καταφέρετε. Ίδιως ο αισθηματικός σας τομέας θα έχη πολύ καλή εξέλιξη και θα καταλήξει σε μόνιμο και οριστικό αποτέλεσμα όπως θέλετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Προτιμήστε τα λιγότερα αλλά τα σίγουρα. Η πραγματική αγάπη μπορεί να ανδρική σε δύσκολες περιστάσεις και να θυγ νικήτρια. Αυτό να μην το ξεχνάτε και ανάλογα αποφασίστε.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Βαδίζετε σε ένα δρόμο που έχει τα εμπόδια και τις δυσκολίες που αλλά θα τα δώσετε πέρα πάλιν και πάλιν. Γι' αυτό, μη χάνετε το θάρρος σας αλλά μεγαλώστε τις προσπάθειές σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Να είστε αίσθηση. Τα πράγματα θα εξελισθούν καλά και η τύχη σας γρήγορα και κατά τον καλύτερο τρόπο θα τακτοποιηθούν όλα τα ζητήματά σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Μην είστε υπερβολική και βλέπετε τα πράγματα διαφορετικά από την πραγματικότητα. Η λανθασμένη αντιμετώπιση των ζητημάτων σας σας απωρεί σε όχι σωστές αποφάσεις.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρίου - 20 Ιανουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Δεκεμβρίου): Αφήστε την καρδιά σας να ηρεμήσει και μη σκαλίζετε επουλαμένες πληροφορίες. Ξεχάστε τα περιμένα και ριχτείτε με καρύριο κέφι στη ζωή που έχει τις απειχίες της.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Προτιμήστε να είστε συνεπείς και όταν κινηγάτε πολλά κέρδη είναι ευχάριστο να έχετε απογοητεύσεις. Άσχεσθτε σε λιγότερα και μην αποκρούετε την αίσθηση υποχώρησης.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Μη δημιουργήσετε σκηνές ηλιθυτίας γιατί θα είναι σε βάρος σας. Και αν προς στιγμή νοιώσετε πως νικήσατε θα δημιουργήσετε κατάσταση με ίχνη που δεν θα εξαλειφθούν ποτέ.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 Δεκεμβρίου - 19 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ιανουαρίου): Θα ξαναδείτε πρόσωπα από τα οποία είχατε απομακρυνθεί. Θα σας συνδέσουν ανάμνησεις και θα συζητήσετε για διάφορα ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος καθώς και αισθηματικά.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Μάθετε να είστε ευχαριστημένη και με λιγότερα. Μη δημιουργήσετε όλο και μεγαλύτερες ανάγκες γιατί ύστερα δύσκολα θα μπορείτε να τις ικανοποιήτε. Εύνοϊκό δεκαήμερο για αγορά λαχείου.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Δεν εκτιμάτε όσο πρέπει την αγάπη σας. Προσέξτε μήπως βρεθείτε σε θέση δύσκολη και θα πρέπει να αντιμετωπίσετε προβλήματα που μόνον η αγάπη θα μπορούσε να σας βοηθήσει.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Μην αφήνετε τα πράγματα να βρουν τη λύση τους την τελευταία στιγμή. Από ναυρί να τα σκεφθείτε και να τα αντιμετωπίσετε για να έχουν ένα καλό και συμφέρον αποτέλεσμα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Όταν ζητήματά σας θα τακτοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο και με μόνιμη αποτελεσματικότητα. Ίσως θα πρέπει να περιμένετε λίγο αλλά το αποτέλεσμα θα αξίζει πράγματι τον κόπο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Κυττάτε τη ζωή με πιο χαλαρόμοιο μάτι. Τα μέλλον θα είναι πιο ευχάριστα για σας γιατί θα δελτιωθή και ο οικονομικός και ο αισθηματικός τομέας.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:
1) ΜΟΧΙΚΑ - ΒΗΤΑ 2) ΟΜΠΕΡΟΝ, 3) ΚΑΛΟΥΜΑΡΟ, ΚΑΣΤΑΝΑ - ΜΙ, 5) ΚΑΙΣΑΡ, 6) ΤΑΛΑΙΠΟΡΟ, 7) ΤΟΝ, 8) ΚΕΛΛΙ, 9) ΣΠΑ - ΑΥΡΑ, 10) ΑΙ - ΛΑΓΑΝΑ, 11) ΝΟΙΣΜΑ, 12) ΙΝΟ - ΑΣΠΑΛΕ.

Καθ' ύψος:
1) ΜΟΚ - ΚΟΤΣΑΝΙ, 2) ΟΥΚΑ - ΟΠΙΟΝ, 3) ΧΑΛΑΣΤΑΡ, 4) ΟΣΚΑΡ - ΓΗ, 5) ΚΟΡΑ, 6) ΑΜΜΑ - ΑΚΥΑΝ, 7) ΠΑΝΤΙΕΡΑ, 8) ΒΕΡΑ - ΠΑ, 9) ΗΡΩ - ΠΟΛ-ΑΡΑ, 10) - ΜΥΡΙΩΝ, 11) ΑΝΑΪΡ - ΣΑ.

ΠΟΙΟ ΦΡΟΥΤΟ ΛΕΙΠΕΙ:

1	2	3	4	5	6	7	8
Ι	Μ	Υ	Π	Ι	Σ	Μ	Ε
Δ	Α	Μ	Α	Σ	Κ	Η	Ν
Ε	Σ	Α	Ν	Ο	Ι	Ν	Σ

ΟΙ ΚΥΡΙΕΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

1. Ρέα. 2. Ήρα. 3. Άρην. 4. Εύροδίκη. 5. Άμφιτρίτη. 6. Περσένη. 7. Ιακώστη. 8. Λητορμένη.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΣΑΛΗΝΗ

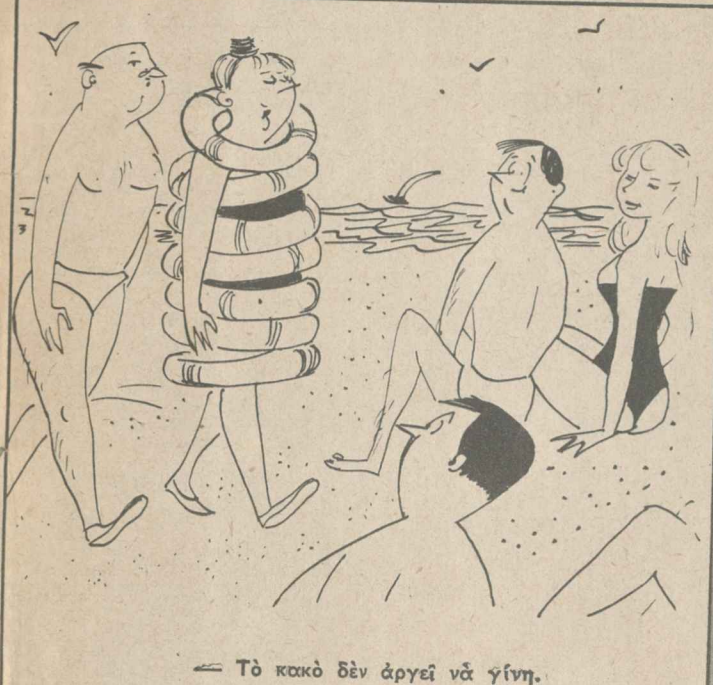
1=y, 2=a, 3=y, 4=b, 5=c, 6=y, 7=a.

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΧΟΡΙΣ ΠΑΡΑΛΕΛΕΛΕΤΕΡΕΣ ΠΟΡΕΣ - ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΜΕ ΕΚΤΑΙΡΙΑ
PLACENTA
ΣΟΛΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΕ ΜΕΡΟΣ ΚΟΜΑΝ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΠΡΟΣΑΡΤΗΡΙΑ ΡΥΤΙΔΕΣ-ΜΥΤΕΣ-ΟΛΟΚΛΗ ΠΡΟΣΩΠΟ-ΣΤΟΜΑΧΙ-ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΕΣ
ΡΙΣΚΗ-ΤΑΞΙΔΙΑ-ΥΠΕΡΒΑΡΕΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 8 ΚΟΛΟΝΙΑΣ ΤΗΛ. 012-00

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

Διεθνής Στενογραφία
με ένα ελαφρύ κι όλο το χρόνο
Εκπαιδευτική ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΜΜΑ-ΑΒΒΕΛΤΙΚΟΝ
Αθανάσιος
Θεσσαλονίκη (Πλ. Απριλίου) Τηλ. 874955

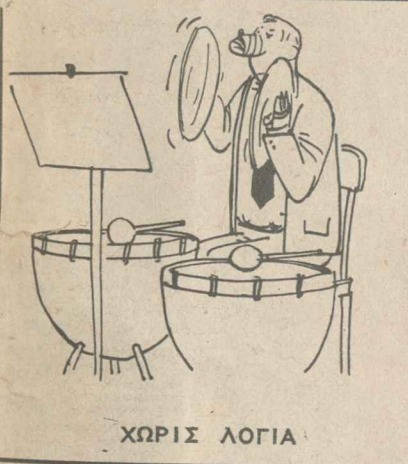
ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ
Της Έταιρείας Ψυχικών Έρευνών (Βραβείον Τηλεπαιδείας μακράς απόστασης).
Δέχεται καθ' έκάστην 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ. Όδους Μεταξά 25 Α' όροφος (Στάσι Μουσείου), τηλ. 810-975.

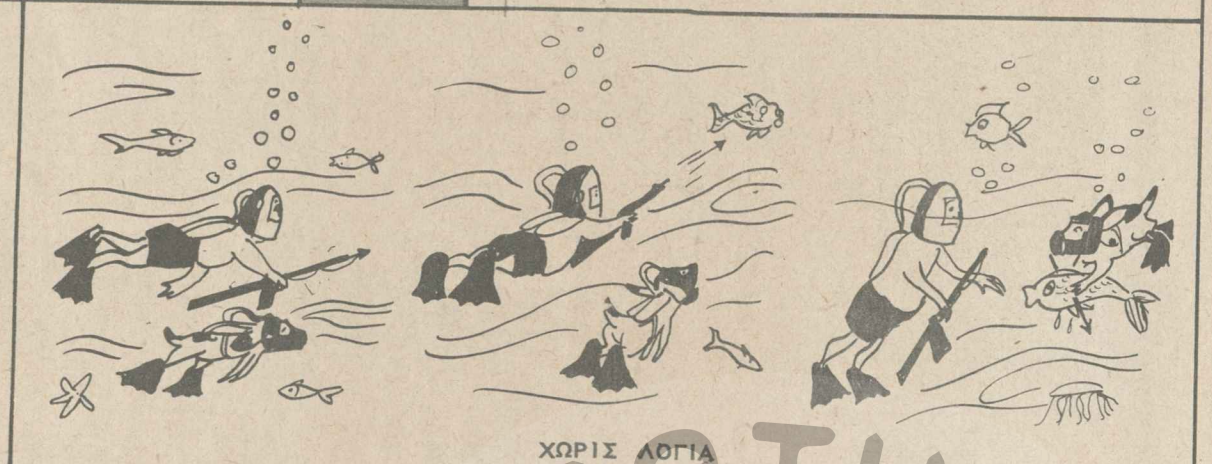
Το κακό δεν άργεί να γίνει.

Σας λέω πως είναι πλήρες. Α. καλά.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
θαλασσα, ήλιος, αμμουδιά
και ένα *σιγάρεττο*
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Από το 1931 διαφημίζει τα Έλληνικά Καπνά σ' όλον τον Κόσμο.